

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ARCHIVNICTVÍ A POMOCNÝCH VĚD HISTORICKÝCH

DIPLOMOVÁ PRÁCE

**FARNÍ A DĚKANSKÁ KNIHOVNA
VE VELKÉM MEZIRÍČÍ.
SOUPIS RUKOPISŮ A STARÝCH TISKŮ**

Vedoucí práce: doc. PhDr. Marie Ryantová, CSc.

Autor práce: Bc. Jaroslav Mrňa

Studijní obor: Archivnictví (ARCn)

Ročník: Druhý

2011

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice, 14. července 2011

PODĚKOVÁNÍ

Na tomto místě bych velmi rád poděkoval všem, kteří mi jakýmkoliv způsobem pomáhali při psaní této práce.

Zprvu bych chtěl upřímně a srdečně poděkovat paní Mgr. Janě Oppeltové, Ph.D., paní PhDr. Jaroslavě Kašparové a paní Mgr. Lence Martínkové, Ph.D. za jejich cenné rady a obětavou pomoc, dále vedoucímu velkomeziříčské pobočky Státního okresního archivu Žďár nad Sázavou panu Mgr. Martinu Štindlovi, Ph.D., a odborné archivářce paní Janě Filipové za jejich ochotu, cenné rady a milý přístup.

Dále bych rád srdečně poděkoval Římskokatolickému farnímu úřadu ve Velkém Meziříčí, jmenovitě panu děkanovi P. ThDr. Ľukaszi Szendzielorzovi, pastoračnímu asistentovi panu Josefu Drlíčkovi, paní katechetce Jitce Svatoňové a kostelníkovi panu Janu Smejkalovi, kteří mi vždy vyšli ochotně vstříc a podporovali mne v mé práci.

Můj upřímný dík patří rovněž pracovnícím a pracovníkům Moravského zemského archivu v Brně, olomoucké pobočky Zemského archivu v Opavě a Diecézního archivu Biskupství brněnského se sídlem v Rajhradě za jejich milý a ochotný přístup při poskytování archivních materiálů.

Nesmím zapomenout poděkovat též všem svým kolegyním a kolegům, zvláště Bc. Hance Hatové, Bc. Miluši Wagnerové, Mgr. Jiřímu Cukrovi, Václavu Kunešovi a Elišce Homolkové a rovněž své rodině, především mamince za velkou podporu během mého studia.

Zvláštní upřímné a srdečné poděkování patří vedoucí mé diplomové práce paní doc. PhDr. Marii Ryantové, CSc., a to nejen za odborné a příkladné vedení, cenné rady, podněty a připomínky, ale také za velkou podporu a trpělivost, a stejně tak za laskavý a milý přístup.

ANOTACE

Autor diplomové práce *Farní a děkanská knihovna ve Velkém Meziříčí. Soupis rukopisů a starých tisků* si kladl za cíl uspořádat část knižního fondu a představit čtenáři jednu ze zapomenutých církevních knihoven na Moravě. V úvodu jsou krátce představeny jednotlivé části práce a je uvedena kritika použitých pramenů a literatury, následují čtyři kapitoly a závěr hodnotící vytyčené cíle. První z kapitol přináší dějinný příběh velkomeziříčské farnosti od počátků do současných dnů v kontextu dějin stejnojmenného panství. Druhá kapitola se stručně věnuje osudu církevních knihoven na Moravě se zaměřením na farní knihovny. Historií knižní kultury ve farnosti a samotné farní a děkanské knihovny se zabývá třetí kapitola. V poslední, čtvrté části je pak analyzován fond rukopisů a starých tisků po jazykové, časové, místní, tematické, vydavatelské, paleografické, umělecké a provenienční stránce. Za závěrečným zhodnocením následuje seznam užitých zkratk, seznam použitých pramenů a literatury, a přílohy, ve kterých je vedle tabulek, grafů a fotodokumentace umístěn také rozsáhlý soupis rukopisů a starých tisků s vlastním komentářem.

ANNOTATION

The author of the diploma work *Parish and dean library in Velké Meziříčí. A list of manuscripts and old prints* aimed to organize a part of the book collection and to present one of the forgotten church libraries in Moravia. The introduction presents shortly individual parts of the work with the criticism of used sources and literature, then four chapters succeed and the conclusion that evaluates the defined targets. The first chapter tells the historical story of the parish of Velké Meziříčí from the beginnings to the present days in the context of history of the same domain. The second chapter deals briefly with the history of church libraries in Moravia focusing on the parish libraries. The history of book culture in the parish and history of the parish and dean library itself are the topics of the third chapter. In the last fourth chapter the list of manuscripts and old prints is analysed in terms of language, time, place, topic, edition, palaeography, art and provenance. The final conclusion is followed by the list of used abbreviations, the list of used sources and literature and the supplements that include not only tables, graphs and photographs but also an extensive list of manuscripts and old prints with the commentary itself.

OBSAH

Úvod.....	8
1. Dějiny velkomeziříčské farnosti.....	17
1. 1. Od středověkých počátků do konce 14. století.....	17
1. 2. Od husitství k luterskému učení.....	20
1. 3. Cestou Lutherova učení k rekatolizaci.....	24
1. 4. Nástup rekatolizace a barokní zbožnosti.....	26
1. 5. Století pokroku a obrody národa.....	34
1. 6. Období neklidu a změn.....	36
2. Osudy moravských církevních knihoven od počátků do současnosti se zaměřením na farní knihovny.....	44
2. 1. Prvopočátky církevních knihoven na Moravě.....	44
2. 2. Církevní knihovny ve 13. a 14. století.....	45
2. 3. Období husitské revoluce a vynález knihtisku.....	46
2. 4. Církevní knihovny v kultuře baroka.....	48
2. 5. Ve stínu josefínských reforem.....	50
2. 6. Renesance knižní kultury na Moravě.....	51
3. Historie farní a děkanské knihovny.....	54
3. 1. Prameny k dějinám knihovny.....	54
3. 2. Vývoj knižní kultury ve farnosti.....	55
3. 3. Vznik farní a děkanské knihovny.....	59
3. 4. Osud knihovny ve 20. století.....	65
4. Rozbor knižního fondu – rukopisy a staré tisky.....	68
4. 1. Nynější umístění knižního fondu.....	68
4. 2. Rozsah knihovny, chronologická a lingvistická analýza rukopisů a starých tisků.....	70

4. 3. Rozbor obsahu knižního fondu.....	71
4. 4. Vazba – ochrana a reprezentace.....	81
4. 5. Impresum.....	83
4. 5. 1. Místo vydání.....	83
4. 5. 2. Tiskaři.....	86
4. 5. 3. Nakladatelé.....	102
4. 5. 4. Signet.....	105
4. 6. Text a jeho podoba.....	107
4. 7. Grafická výzdoba.....	112
4. 8. Provenience.....	117
Závěr.....	125
Seznam užitých zkratk.....	127
Seznam použitých pramenů a literatury.....	129
Seznam příloh.....	141
Přílohy.....	143
Soupis rukopisů a starých tisků.....	162
I. Komentář k soupisu rukopisů a starých tisků.....	163
II. Rukopisy.....	165
III. Staré tisky.....	166

ÚVOD

„*Knihy jako největší přátelé rády s námi rozmlouvají, o čemkoli s námi upřímně a jasně a bez přetvářky hovoří, poučují nás, dávají nám návody, povzbuzují nás, utěšují a jako přítomné nám předvádějí věci našemu zraku velmi vzdálené. Ó, podivuhodná je moc, vznešenost a přímo jakási božskost knih.*“¹ Těmito krásnými slovy oslavuje Jan Amos Komenský vznešený úkol knih. Jejich nezastupitelná role při studiu věcí pozemských byla již mnohými popsána. Vlivem nástupu moderních informačních technologií však ustupuje tradiční učební pomůcka a dobrá přítelkyně do pozadí. Spolu s ní je pak vytlačeno i místo, kde bývá nejčastěji uchována – knihovna. Každá instituce v dějinách, která se zabývala zušlechťováním lidského ducha a hlubšímu poznání daru moudrosti vlastnila místnost, skříň nebo jen kout, kde uchovávala své největší duchovní bohatství. A tak knihy samotné vyprávějí příběhy svých majitelů, osudy mnohých světských a církevních institucí či jednotlivých osob. Stávají se tak oknem do minulosti a pomáhají nám poznat mentalitu těch, kteří nás předešli a od nichž se učíme.

Ve své bakalářské práci jsem se zaměřil na farní kroniku (*Protocollum domesticum parochiae Magno Meseritschensis*), jako na důležitý pramen, jenž obsahuje příběh farnosti ve Velkém Meziříčí (kraj Vysočina).² Velkomeziříčský domácí protokol je členěn do třinácti kapitol, z nichž jedna přináší informace o inventáři farního mobiliáře. Právě z něj jsem se dozvěděl o existenci zdejší farní a děkanské knihovny.³ S nápadem uspořádat ji přišel sám duchovní správce, děkan velkomeziříčský P. ThDr. Łukasz Szendzielorz, na jehož důvěru a podporu jsem se mohl po celou dobu své práce spolehnout. Velkomeziříčskou farní a děkanskou knihovnou se zabývala také Mgr. Jana Opelťová, Ph.D. z Katedry historie (Sekce archivnictví) Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, která mne ochotně seznámila se zdejším původním pořádacím systémem a poskytla mi velmi cenné a praktické informace z oblasti knihovny.

¹ <http://citaty.net/autori/jan-amos-komensky/?page=4>, 13. 6. 2011.

² Jaroslav MRŇA, *Protocollum domesticum farnosti velkomeziříčské (1816-1938)*, České Budějovice 2009 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích).

³ Státní okresní archiv (dále SOKA) Žďár nad Sázavou, Farní a děkanský úřad Velké Meziříčí, *Protocollum domesticum parochiae Magno Meseritschensis* (dále jen *Protocollum*), inv.č. 267, s. 262.

a samotné katalogizace. Po studiu pramenů a literatury k tomuto tématu, jsem se v letních měsících roku 2010 pustil do uspořádání knižního fondu se záměrem vytvořit diplomovou práci, jejímž cílem bude, kromě již zmíněné pořádací činnosti, vyprávět příběh jedné z mnoha římskokatolických farních knihoven na Moravě a doplnit tak chybějící článek ve stále opomíjeném tématu naší historie.

Předkládaná práce je rozdělena do čtyř kapitol, které jsou členěny pro lepší přehlednost do několika podkapitol. Ty pak doplňuje poznámkový aparát, jenž shrnuje na konci umístěný seznam použitých pramenů a literatury.

První z kapitol vypráví dějinný příběh velkomeziříčské farnosti od počátků do současných dnů v kontextu dějin stejnojmenného panství. Nahlédneme zde do středověkých počátků osídlení v prostoru dnešního města a prvních kroků jeho duchovní správy. Připomeneme si bouřlivé období od husitství k luterskému učení, jejichž neustálý boj se zdejší katolickou církví ukončil až nástup rekatolizace a barokní zbožnosti. Své historické putování zakončíme zmínkou o nelehkém osudu města a farnosti za obou světových válek, komunistického režimu až po vytvoření demokratického státu. Pro rekonstrukci tohoto dějinného příběhu bylo použito dostupných pramenů, dosavadních zpracování a literatury. Z doposud nevydaných pramenů, které mi posloužily k této práci, lze jmenovat obě dochované farní kroniky. O starší z nich byla již zmínka. Zbývá jen doplnit, že *Protocollum domesticum parochiae Magno Meseritschensis* obsahuje události z let 1816-1938. Mladší kronika nese název „*Pamětní kniha farnosti velkomeziříčské*“ a zahrnuje události od roku 1939 až do současnosti.⁴ Na její první straně nalezneme odkaz zakladatele P. Bohumila Buriana na návaznost k domácímu protokolu: „*Pamětní knihu tuto započal psáti, jako pokračování „Protocollum domesticum“ od roku 1939 chronologicky: farář velkomeziříčský Bohumil Burian.*“⁵ Na rozdíl od svého předchůdce nemá údaje řazeny do jednotlivých kapitol, ale chronologicky za sebou. Z vydaných pramenů mi nejvíce posloužil moravský diplomatář *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae* ve vydáních z let 1854, 1858, 1890 a 1897.⁶ Regesty některých důležitých listin a privilegií,

⁴ Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Pamětní kniha farnosti velkomeziříčské* (dále jen *Pamětní kniha*).

⁵ *Pamětní kniha*, s. 1.

⁶ Josef CHYTIL (ed.), *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae* VI., Brünn 1854; VII., Brünn 1858; BRANDL, Vincenc (ed.), *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae* XII,

kteřé městu daroval panovník či jeho vrchnost, přináší práce Petra Chlumeckého *Die Regesten oder die chronologischen Verzeichnisse der Uhrkunden in den Archiven zu Iglau, Trebitsch, Triesch, Gross-Bitesch, Gross-Meseritsch und Pirnitz*.⁷ Ojedinelým pramenem, jenž vypovídá o historii města a farnosti, je bezesporu kronika Františka Ignáce Konteka, jež poskytuje pohled do života ve městě v barokní době. Její velmi zdařilou edici přinesl v knize *Velká Mezeřič Františka Ignáce Konteka 1401-1723. Městská kronika barokní Moravy* zdejší historik a archivář Mgr. Martin Štindl, Ph.D.⁸ Z nevelké nabídky regionální literatury mi byla nejčastěji oporou kniha P. Augustina Kratochvíla *Velkomeziříčský okres*, která vyšla jako jedna z částí Vlastivědy moravské v roce 1907.⁹ Ta byla do nedávné doby nejrozsáhlejší publikací vztahující se k historii města a celého tehdejšího okresu. Tou nedávnou dobou je myšlen rok 2008, tedy 101 let od vydání Kratochvílovy práce, kdy vyšla k příležitosti 600. výročí od udělení plných městských práv kniha *Velké Meziříčí v zrcadle dějin* od kolektivu autorů pod vedením Zdeňka Fišera.¹⁰ Tato práce je výsledkem moderního výzkumu týmu historiků a přináší podrobný přehled historie města mezi dvěma řekami. Mimo něj se zde nachází pro badatele důležitý výčet vlastivědné a historické literatury o Velkém Meziříčí.¹¹ K rekonstrukci dějin rozsáhlých konfesijních bojů ve městě mi byla nápomocna práce Josefa Závodského *Reformace a protireformace ve Velkém Meziříčí. Nábožensko-kulturní obraz moravského města*, jež byla vydána v první polovině 20. století nákladem zdejšího Krajinického musea a přináší tehdejší pohled na tuto problematiku.¹² Mým největším pomocníkem pro seznámení se s životem v moravských farnostech v dávných dobách byla kniha Rudolfa Zuberera *Osudy moravské církve v 18. století*, která vyšla

Brünn 1890; XIII., Brünn 1897.

⁷ Petr CHLUMECKÝ, *Die Regesten oder die chronologischen Verzeichnisse der Uhrkunden in den Archiven zu Iglau, Trebitsch, Triesch, Gross-Bitesch, Gross-Meseritsch und Pirnitz*, in: *Die Regesten im Markgrathume Mähren*, Brünn 1856.

⁸ Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeřič Františka Ignáce Konteka 1401-1723. Městská kronika barokní Moravy*, Tišnov 2004.

⁹ Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, Vlastivěda moravská. II. Místopis, Brno 1907.

¹⁰ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí v zrcadle dějin*, Brno 2008.

¹¹ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 425-429.

¹² Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace a protireformace ve Velkém Meziříčí. Nábožensko-kulturní obraz moravského města*, Velké Meziříčí 1937.

ve dvou dílech. První díl této ojedinělé publikace přináší pohled na vývoj a strukturu olomouckého biskupství a jeho vnitřní organizaci.¹³ Druhý díl obsahuje podrobný popis života kněží od přípravy na povolání až po péči o svěřené duše v jednotlivých farnostech. Zabývá se též zbožností v 18. století, cenzurou, konfesionalizací a nekatolíky na Moravě.¹⁴

Ve druhé kapitole se seznámíme s osudem moravských církevních knihoven od počátků do současnosti se zaměřením na farní knihovny. Stejně jako v předchozí kapitole i zde budeme postupovat přes různá období historie naší vlasti. Zaměříme se na nejstarší řádové, kapitulní, biskupské, arcibiskupské knihovny a nahlédneme také do soukromých knihoven duchovních správců. Seznámíme se též s nejstaršími knihtiskaři a postupným vývojem knihtisku na Moravě. Nechybí zde ani zmínka o pozdějším osudu knihoven po zrušení církevních řádů a úpravách farní organizace. Práce na této kapitole se neobešla bez pečlivého studia pramenů a literatury. Z ne příliš bohaté nabídky titulů na toto téma lze jmenovat dílo Marie Ludmily Černé, jež ve své práci *Stručné dějiny knihtisku* stručně a přehledně zpracovala dějinný vývoj černého řemesla od jeho počátků až do první poloviny 20. století. V ní nalezneme mimo jiné i přehled literatury věnující se knihám a knihtisku.¹⁵ Velmi významnou badatelskou osobností v knižní kultuře je historik a politik Zdeněk Václav Tobolka, jenž ve své práci z první poloviny 20. století nazvané *Kniha. Její vznik, vývoj a rozbor* zasvěcuje čtenáře do tajemství vzniku knih, péče o ně a sleduje vývoj jednotlivých částí knihy od počátků do jeho současnosti.¹⁶ Velkou pomůckou pro poznání dějin české knižní kultury a knihovnědy vůbec je práce Mirjam Bohatcové, která společně s kolektivem autorů vytvořila dílo *Česká kniha v proměnách staletí*, jenž v obecné rovině popisuje příběh české knihy a její podoby od středověkých počátků až do dnešní doby.¹⁷ O osudech knih a knihoven spojených s vývojem písma od pravěku až do čtyřicátých let 20. století stručně pojednává kniha Pravoslava Kneidla *Z historie evropské knihy. Po stopách knih, knihtisku a knihoven*.¹⁸ Přináší tak ucelený přehled sloužící k rychlé orientaci

¹³ Rudolf ZUBER, *Osudy moravské církve v 18. století I*, Praha 1987.

¹⁴ Rudolf ZUBER, *Osudy moravské církve v 18. století II*, Olomouc 2003.

¹⁵ Marie Ludmila ČERNÁ, *Stručné dějiny knihtisku*, Praha 1948.

¹⁶ Zdeněk TOBOLKA, *Kniha. Její vznik, vývoj a rozbor*, Praha 1949.

¹⁷ Mirjam BOHATCOVÁ a kol., *Česká kniha v proměnách staletí*, Praha 1990.

¹⁸ Pravoslav KNEIDL, *Z historie evropské knihy. Po stopách knih, knihtisku a knihoven*, Praha 1989.

v problematice vývoje knižní kultury. Příběh knih a knihoven ve středověku vypráví kniha Ivana Hlaváčka *Knihy a knihovny v českém středověku*, jež je pro rekonstrukci vývoje knihoven v tomto období neocenitelnou pomůckou.¹⁹ Stejný autor vytvořil již v šedesátých letech 20. století ucelený přehled středověkých soupisů knih a knihoven v českých zemích.²⁰ Podobná, dosud nepřekonaná práce vychází z kolektivu autorů kolem Marie Tošnerové v Komisi pro soupis a studium rukopisů při Archivu Akademie věd České republiky. Jedná se o čtvrtý díl *Průvodce po rukopisných fondech v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*, jež nese název *Rukopisné fondy centrálních a církevních knihoven v České republice*.²¹ Zde nalezneme obsáhlý, avšak neúplný výčet rukopisů, které se nacházejí ve farních a klášterních knihovnách po celé naší vlasti. Jedním z velkých badatelů na poli knihovnědy je také Jiří Cejpek, který ve svých dílech *Stručný přehled dějin českého knihovnictví* a *Dějiny knihoven a knihovnictví* přináší srozumitelnou formou stručný vývoj knihoven zejména v českém prostředí.²² Doposud nepřekonané dílo na poli knihovnědy představující knihu ze všech úhlů pohledu vytvořil knihovědec Petr Voit. Jeho *Encyklopedie knihy* přináší závěry domácího a zahraničního badatelského výzkumu v této oblasti. Dílo obsahuje 2420 abecedně seřazených biografických, geografických a věcných hesel, která jsou doplněna seznamem odborné literatury a obrazovým doprovodem. Nalezneme zde informace o papíru, písmu, grafických technikách, knihtisku, tiskařích, nakladatelích a knihkupcích u nás i ve světě, ilustrátorech, kartografech, textových a výtvarných prvcích, literární typologii, knižní vazbě a obchodu.²³ Většina těchto titulů je zaměřena na všeobecný vývoj knihoven a knihovnictví v naší vlasti. Knihovnám církevních institucí je zde věnována pouze

¹⁹ Ivan HLAVÁČEK, *Knihy a knihovny v českém středověku (Studie k jejich dějinám do husitství)*, Praha 2005.

²⁰ TÝŽ, *Středověké soupisy knih a knihoven v českých zemích. Příspěvek ke kulturním dějinám českým*, Praha 1966.

²¹ Marie TOŠNEROVÁ a kol., *Průvodce po rukopisných fondech v České republice. Díl IV., Rukopisné fondy centrálních a církevních knihoven v České republice*, Praha 2004.

²² Jiří CEJPEK, *Stručný přehled dějin českého knihovnictví*, Praha 1965, s. 13; Jiří CEJPEK a kol., *Dějiny knihoven a knihovnictví*, Praha 2002.

²³ Petr VOIT, *Encyklopedie knihy. Starší knihtisk a příbuzné obory mezi polovinou 15. a počátkem 19. století. Papír, písmo a písmolijectví, knihtisk a jiné grafické techniky, tiskaři, nakladatelé, knihkupci, ilustrátoři a kartografové, literární typologie, textové a výtvarné prvky knihy, knižní vazba, knižní obchod*, 1. vyd., Praha 2006.

okrajová pozornost. Tento nedostatek ovšem nahrazují časopisecké a sborníkové studie nebo kvalifikační práce studentů. Světlou výjimkou může být i práce knihovníka Univerzitní knihovny v Brně Vladislava Dokoupila *Dějiny moravských klášterních knihoven ve správě Univerzitní knihovny v Brně*, jež odhaluje bohatství klášterních knihoven na Moravě, které byly zabaveny v 50. letech 20. století totalitním režimem.²⁴ Velmi cenným příspěvkem do problematiky církevních knihoven jsou studie Marie Ryantové, v nichž autorka pomocí dochovaných pozůstalostních inventářů a jiných archivních pramenů analyzovala soukromé knihovny duchovních správců v pražské arcidiecézi v 17. a 18. století.²⁵ S lítostí lze jen konstatovat, že na Moravě podobný průzkum dosud nebyl proveden. Okrajově se touto problematikou zabývá také Rudolf Zuber ve druhém díle svých *Osudů moravské církve v 18. století*.²⁶ Farním knihovnám v Brněnské diecézi a možnostem jejich dalšího využití se věnuje bakalářská práce Heleny Valtrové z Ústavu české literatury a knihovnictví na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.²⁷ Ve své diplomové práci pak Helena Valtrová rozšířila svůj záměr na celou Českou republiku.²⁸ Obě její práce přinášejí závěry, ke kterým autorka došla pomocí informací získaných z dotazníkového průzkumu v děkanských, vikariátních a farních knihovnách. Na základě vlastních názorů knihovníků pak nastínila možnosti jejich budoucího rozvoje. Na tomto místě bych rád upozornil ještě na další

²⁴ Vladislav DOKOUPIL, *Dějiny moravských klášterních knihoven ve správě Univerzitní knihovny v Brně*, Brno 1972.

²⁵ Marie RYANTOVÁ, *Knihy v pozůstalostech pražských duchovních v první třetině 18. století*, ČNM – řada A 156, 1987, č. 1-2, 52-68; TÁŽ, *Knihovny světských duchovních arcidiecéze pražské na konci 17. století a na počátku 18. století*, in: Jitka Radimská (ed.), *K výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven*, České Budějovice 2000 (= Opera romanica 1), s. 239-254; TÁŽ, *Knihovna sedlčanského děkana Ondřeje Diviše z počátku 17. století*, in: Jitka Radimská (ed.), *K výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven. Čtenář a jeho knihovna*, České Budějovice 2004 (= Opera romanica 4), s. 197-214.

²⁶ Rudolf ZUBER, *Osudy II*, s. 119-124.

²⁷ Helena VALTROVÁ, *Význam, postavení a možnosti dalšího rozvoje farních knihoven Brněnské diecéze*, Brno 2008.

²⁸ Helena VALTROVÁ, *Význam, postavení a možnosti dalšího rozvoje farních knihoven v České republice*, Brno 2010 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).

dvě zahraniční práce, jež se věnují problematice využívání církevních knihoven. První z nich vychází z pera Martina Hambergra a zabývá se farními knihovnami ve Vídni.²⁹ Autor zde mimo jiné uvádí také počet „otevřených“ knihoven pro veřejnost v roce 1957 (20) a v roce 1982 (62). Samotná Vídeň měla v roce 1982 asi 184 farností, z nichž 62 zpřístupnilo svoji knihovnu ke studiu. Z toho vyplývá, že nejméně každá třetí farnost ve Vídni má vlastní knihovnu.³⁰ V Německu vydalo „Sdružení katolicko-teologických knihoven“ (Arbeitsgemeinschaft Katholisch-Theologischer Bibliotheken) v roce 1991 práci *Handbuch der katholisch-theologischen Bibliotheken*, s cílem představit čtenáři asi 180 významných církevních knihoven v diecézích této spolkové republiky.³¹ U každé knihovny je zde uvedena nejen přesná adresa, správce a počet svazků, mikrofilmů, ale také její historie a otevírací doba, popř. další informace o přístupu. Kromě těchto děl profesionálních autorů (vyjma Heleny Valtrové) nesmíme zapomínat na absolventské práce studentů, které vznikají pod dohledem zkušených pedagogů na českých a moravských univerzitách a jsou neméně významným příspěvkem do této problematiky.³²

Třetí kapitola se zabývá samotnou historií velkomeziříčské farní a děkanské knihovny. Zde se ohlédneme za vývojem knižní kultury ve městě a ve farnosti, který nás dovede až na samotný počátek vzniku farní, později děkanské knihovny.

²⁹ Martin HAMBERGER, *Pfarrbibliotheken in Wien. Bestandsaufnahme un Vorschläge zur Verbesserung eines Bibliothekstyps als Ausdruckspunkt einer neuen Gemeindeftheologie*, Wien 1984.

³⁰ Martin HAMBERGER, *Pfarrbibliotheken in Wien*, s. 37.

³¹ Franz WENHARDT, *Handbuch der katholisch-theologischen Bibliotheken*, München-London-New York-Paris 1991.

³² Ze stále vzrůstajícího množství prací alespoň: Hana HATOVÁ, *Soupis rukopisů a starých tisků farní knihovny v Petrovicích u Sušice*, České Budějovice 2009 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích); Jana DRAŠNAROVÁ, *Děkanská knihovna v Ústí nad Orlicí. Historie a inventář knihovního fondu včetně katalogu rukopisů a starých tisků*, Olomouc 2007 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci); Zdeňka ŠPRYNCOVÁ, *Katalog starých tisků děkanské knihovny v Moravské Třebové*, Olomouc 2009 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci); Simona DOPITOVÁ, *Kroměřížská knihovna olomouckých biskupů ve světle raně novověkých rukopisných katalogů*, Brno 2007 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).

Její dějinný příběh prostupují různé normy či nařízení k organizaci církevních biblioték. K jejich studiu mi velmi pomohl zdejší nezpracovaný farní archiv, dále zpracované a tudíž přístupné části církevních fondů ve velkomeziříčské pobočce Státního okresního archivu ve Žďáře nad Sázavou, olomoucké pobočce Zemského archivu v Opavě a v Diecézním archivu Biskupství brněnského v Rajhradě. Podrobnější popis použitých zdrojů pro heuristiku je uveden v první části této kapitoly. Knižní kultura na Velkomeziříčsku v období před Bílou horou se věnuje práce Lenky Prudkové, jež vyšla ve vlastivědném sborníku *Západní Morava* v roce 1999.³³ Další její práce se zabývá již konkrétním tiskařem Štěpánem Šafránkem a jeho působením ve Velkém Meziříčí (činný zřejmě 1556-1583).³⁴

Poslední kapitola obsahuje rozbor části knižního fondu. V důsledku velmi nepřehledného stavu knižního fondu bylo nutné provést jeho revizi a nové uspořádání. V roce 2010 byl tedy pro potřebu farního úřadu nově uspořádán a „zrevidován“ celý knižní fond zdejší farní a děkanské knihovny. Vzhledem k velkému počtu titulů (924 knižních jednotek) jsem se rozhodl pro účely diplomové práce zkatalogizovat a popsat pouze rukopisy a staré tisky (tisky vydané od roku 1501 do roku 1800 včetně), jež tvoří téměř polovinu celého fondu. Hned v jejím úvodu se seznámíme s umístěním, rozsahem, chronologickým a lingvistickým složením zkoumané části knihovny. Následuje rozbor obsahu, který nám přiblíží tematické zaměření jednotlivých knižních exemplářů. Dále je věnována pozornost vazbě, místu vydání, tiskařům, nakladatelům, signetům, podobě textu, grafické výzdobě, čtenářským a vlastnickým poznámkám. Tyto informace vycházejí přímo ze soupisu rukopisů a starých tisků a mohou posloužit k lepší orientaci v něm. Každý z knihovnědných pojmů je zde vysvětlen tak, aby mu porozuměl i méně zkušený čtenář. V této části práce jsem nejčastěji čerpal z již zmíněné *Encyklopedie knihy*, jejímž autorem je knihovědec Petr Voit a obsahuje závěry domácího a zahraničního badatelského výzkumu v oblasti knihovědy. K rekonstrukci životních osudů jednotlivých tiskařů mi posloužil také *Slovník knihtiskařů v Československu od nejstarších dob do roku 1860*, který sestavil Karel Chyba.³⁵

³³ Lenka PRUDKOVÁ, *Knižní kultura ve Velkém Meziříčí v předbělohorském období*, ZM III, 1999, s. 33-47.

³⁴ Lenka PRUDKOVÁ, *Štěpán Šafránek, tiskař z Velkého Meziříčí*, in: *Sborník k 80. Narozeninám Mirjam Bohatcové*, Praha 1999, s. 315-327.

³⁵ Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů v Československu od nejstarších dob do roku 1860*,

Diplomovou práci doprovázejí přílohy, které přinášejí různé tabulky, grafy a fotodokumentaci. S jejich pomocí lze lépe porozumět a představit si jednotlivá témata obsažená v textu. Nedílnou součástí práce je její nejobsáhlejší část – Soupis rukopisů a starých tisků, který je umístěn na konci příloh. Jeho textovou podobu předcházela, časově náročná manuální práce přímo v knihovně, kdy bylo nutné každý titul očistit, nafotit, označit a zaneš do databáze. Při tvorbě soupisu mi velmi pomohla práce Jany Opeltové *Historie, pořádání a katalogizace farních knihoven*, která je součástí obsáhlejšího díla Radka Martínka a jeho kolektivu *Záchrana a inventarizace drobných církevních fondů. Archiválie, knihy, notový materiál a liturgické textilie*.³⁶ Dále jsem vycházel z platné normy ISBD(A), tedy Mezinárodního standardního bibliografického popisu pro staré tisky a prvotisky.³⁷ Pro vyhledávání chybějících či neúplných údajů u jednotlivých titulů bylo užito, pro jazykově německé a latinské tisky, bohaté sbírky rukopisů a starých tisků Rakouské národní knihovny ve Vídni a zdejší univerzitní bibliotéky.³⁸ Další informace nabídly různé internetové portály, jež obsahují databáze knihoven u nás i v zahraničí: Moravská zemská knihovna,³⁹ Vědecká knihovna v Olomouci,⁴⁰ Landesbibliothekenverbund Österreich,⁴¹ Bayerischen Staatsbibliothek München.⁴² Pro čistě bohemikální tisky byla využita elektronická databáze českých starých tisků (1501-1800) – Knihopis Digital Database.⁴³

Praha 1984.

³⁶ Jana OPPELTOVÁ, *Historie, pořádání a katalogizace farních knihoven*, in: Radek Martínek a kol., *Záchrana a inventarizace drobných církevních fondů. Archiválie, knihy, notový materiál a liturgické textilie*, Olomouc 2008.

³⁷ *ISBD(A) Mezinárodní standardní bibliografický popis pro staré tisky a prvotisky*, Praha 1997.

³⁸ Österreichische Nationalbibliothek Wien, Sammlung von Handschriften und alten Drucken; Universitätsbibliothek Wien.

³⁹ <http://vufind.mzk.cz/>, 16. 4. 2011.

⁴⁰ <http://aleph.vkol.cz/F?RN=527340355>, 16. 4. 2011.

⁴¹ <http://kvk1.dabis.org/PSI/init.psi>, 16. 4. 2011.

⁴² <http://www.bsb-muenchen.de/index.php>, 16. 4. 2011.

⁴³ <http://db.knihopis.org/>, 16. 4. 2011.

1. DĚJINY VELKOMEZIŘÍČSKÉ FARNOSTI

1. 1. Od středověkých počátků do konce 14. století

Počátky osídlení v prostoru dnešního města Velkého Meziříčí, které leží na soutoku řek Oslavy a Balinky v kraji Vysočina, můžeme podle současných poznatků spojit s postupnými přesuny slovanského obyvatelstva po pádu Velké Moravy. Osu postupu osídlování vycházejícího z Oslavanska tvořily řeky Oslava a Jihlava. Významnou roli v kolonizaci Velkomeziříčska hrálo založení benediktinského opatství v Třebíči v roce 1101,⁴⁴ dále následný vznik benediktinského probošství v nedalekém Měříně (první zmínka v roce 1298)⁴⁵ a tzv. Libická cesta z 12. století. Ta vycházela z Brněnska, odtud směřovala proti proudu Oslavy ke Žďáru nad Sázavou a dále přes Libici nad Cidlinou k Čáslavi, kde se spojila s Haberskou cestou.⁴⁶ Na základě těchto poznatků nelze proto hledat počátky osídlení v prostoru města ve 12. století, či snad ještě dříve, jak o tom hovoří listiny z let 1009 a 1197, která jsou jen moderním Bočkovým falsem.⁴⁷ V souvislosti s nálezem pozdně románských stavebních prvků na zámku a ve farním kostele lze doložit vznik hradu i osady pod ním nejpozději v průběhu 2. třetiny 13. století. To zde působil rod mající v erbů křídlo, tedy páni z Lomnice.⁴⁸ Jako první se připomíná Budislav z Lomnice (1236), dále Vznata z Meziříčí (1281) – první s tímto predikátem – a Jan z Meziříčí (1300-1349), jenž byl zároveň moravským zemským hejtmanem (1300-1308). Po Janově smrti zdělila meziříčské panství jeho žena Perchta, která je přenechala svým synům. Z nich nejvýznamnější byl Jan starší z Meziříčí (1349-1399), jenž stejně jako otec v roce 1376 zastával funkci moravského

⁴⁴ K benediktinskému opatství v Třebíči patřila probošství v Březové na Opavsku, Měříně a Na Luhu (Brno-Komárov) více Rudolf FIŠER, *Třebíč. Z historie benediktinského opatství*, Třebíč 2004.

⁴⁵ Oldřich HNÍZDIL, *Měřín 1298-1998. 700 let*, Velké Meziříčí 1998, s. 6.

⁴⁶ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 28-30; František HORÁK – Emanuel CHRAMOSTA, *Cesta libická v dějinných proměnách se stezkami vedlejšími a strážnicemi*, Praha 1923; srov. též Ladislav HOSÁK, *K středověké kolonizaci horního porčí Svratky a Oslavy*, ČSPS LX, 1952, s. 64-81.

⁴⁷ Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie a současnost*, Velké Meziříčí 1975, s. 7; srov. Jindřich ŠEBÁNEK, *Moderní padělky v diplomatáři Bočkově*, ČMM 60, 1936, s. 52.

⁴⁸ Později také nazýváni Tasovci nebo páni z Meziříčí.

zemského hejtmana. Společně s bratry Dobešem (1349-1390), Jindřichem, knězem (1349-1406), Benešem (1349-1358) a později s jeho synem Janem mladším z Meziříčí (1358-1399) hospodařil na panství, které se v následujícím období, prostřednictvím majetkových transakcí zapsaných v zemských deskách, rozrostlo na 46 obcí. Roku 1377 Jan mladší z Meziříčí odkázal před odchodem do Itálie svůj podíl (meziříčský hrad a městečko pod ním, 13 vesnic, jednu půlku vsi a patronátní právo k meziříčskému kostelu) Janu staršímu z Meziříčí a jeho dědicům v případě, že se nevrátí z cest živý. Syn Jana mladšího Jindřich z Meziříčí se po otcově smrti roku 1399 spojil s Lackem z Kravař, který po Jindřichově smrti v roce 1400 vešel do spolku s jeho sestrou Anežkou z Meziříčí. V této době patřily do meziříčského dominia dva hrady, jedna tvrz, čtyři městečka a asi 44 vesnic.⁴⁹

S výstavbou hradu a osady pod ním došlo také ke vzniku církevní organizace. Bájné počátky vývoje křesťanství na Velkomeziříčsku jsou spojeny s misí svatých Cyrila a Metoděje, kteří ve městě měli několik dní pobývat a učit místní lid.⁵⁰ Skutečný vznik církevní obce ve Velkém Meziříčí lze však spojovat až s výstavbou kostela sv. Mikuláše. V souvislosti s objevením raně gotického portálu v severní zdi farního chrámu v roce 1947 můžeme přibližně určit jeho výstavbu rovněž do 2. třetiny 13. století.⁵¹ První zmínkou o kostele a duchovní správě ve městě je darovací listina Mařky z Lhoty z roku 1317, jež darovala kostelu tři lány v Balinách, polovinu mlýna s loukami, kalich, mešní roucho a oltářní prádlo pro kapli sv. Michala, za což pak za ni a jejího manžela Matyáše a syna Všebořa na výroční den bude meziříčský farář sloužit bohoslužbu a pohostí čtyři chudé.⁵² Tuto listinu potvrdil probošt kláštera křížovníků

⁴⁹ Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 42-45; Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 30-42, 50.

⁵⁰ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 27.

⁵¹ Petr KROUPA, *Církevní architektura na jižní Moravě. Farní kostel sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí*, in: Kaliopi Chamonikola (ed.), *Od gotiky k renesanci. Výtvarná kultura Moravy a Slezska 1400-1550 II*, Brno 1999, s. 129; Jan SEDLÁK, *Doplňky ke středověkým stavebním dějinám farního chrámu sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí*, *Umění XXI*, 1973, s. 296-302; o výstavbě chrámu a jeho vnitřním vybavení též Bohumil BURIAN – Alois PLICHTA, *Kostely a kaple farnosti Velkomeziříčské*, *Velké Meziříčí 1947*, s. 12-27.

⁵² CDM VI, s. 94-95, č. 124; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 83; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 22; Vladimír MAKOVSKÝ, *Velké Meziříčí. Historické a jiné zajímavosti*, *Velké Meziříčí 2007*, s. 17.

řehole sv. Augustina Strážců Božího hrobu Jeruzalémského na Zderaze v Praze **Sobek**, který zastával také funkci zdejšího faráře. Meziříčská farnost patřila od doby svého vzniku do správy olomouckého biskupství a tasovského děkanství. Zderazský klášter měl patronátní právo k meziříčskému kostelu až do roku 1335, kdy jej převzala vrchnost. Po rezignaci probošta Sobka v roce 1335 byl Janem z Meziříčí potvrzen do funkce faráře zderazský mnich, kanovník vyšehradský a olomoucký **Jindřich**.⁵³ Jeho nástupcem byl mnich **Mikuláš** a po něm v roce 1362 mnich **Jan**. Po Janovi nastoupil v roce 1380 mnich **Václav Rod**, jenž byl ve sporu o poddanské platy ke kostelu s Janem starším z Meziříčí. Spor vyřešil až další zderazský probošt Jan, který v roce 1382 vydal příkaz, že půlka platů připadne faráři a půlka Janu staršímu z Meziříčí. Václav Rod byl spolu s tasovským děkanem Stachem a opatem zábrdovického kláštera Jaroslavem ve sporu i s některými faráři děkanství a řádem křížovníků v Brně.⁵⁴ O sporu pojednává řada listin z roku 1393.⁵⁵ Po Rodově smrti v roce 1397 převzal duchovní správu v Meziříčí kněz **Mikuláš**, jenž spolu s bratrem Brikcím založil při kostele sv. Mikuláše oltář Panny Marie, sv. Jana Křtitele a sv. Jana Evangelisty. V kostele se také nacházela gotická dřevorezba Madony s Ježíškem vytvořená někdy před polovinou 14. století.⁵⁶

⁵³ CDM VII, s. 57-58, č. 77; Metoděj ZEMEK, *Posloupnost kanovníků metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci*, VVM 5, 1950, s. 112; Vladimír NĚMEČEK – Alois PLICHTA – Adolf ROSSI, *Za uměním Vysočiny. Baroko na Budišovsku a Tasovsku*, Třebíč 1996, s. 14-16; Gregor WOLNY, *Kirchliche Topographie von Mähren*, II. Abtheilung. Brüner Diöcese. III. Band, Brünn 1860, s. 57.

⁵⁴ CDM VII, s. 17-18, č. 23; s. 57-58, č. 77; s. 223-224, č. 306; s. 908, č. 352; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 83.

⁵⁵ CDM XII, s. 112-113, č. 131; s. 113-115, č. 132; s. 116-117, č. 133; s. 125-127, č. 138; s. 135-136, č. 147; s. 136-137, č. 148; s. 137-138, č. 149; s. 138-139, č. 150; s. 150-151, č. 156; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 84.

⁵⁶ CDM XIII, s. 108-110, č. 99; SOKA Žďár nad Sázavou, Archiv města Velké Meziříčí, Městská kniha od r. 1380, inv.č. 1, fol. 135a; Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 27, 31, 42-43, 57, 60; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 79, 84; Jaroslav MEZNÍK, *Lucemburská Morava 1310-1423*, Praha 1999, s. 101.

1. 2. Od husitství k luterskému učení

Jak již bylo uvedeno, tak v této době, tedy od roku 1400, vlastnil meziříčské panství Ladislav (zvaný Lacek) z Kravař, který sdílel své statky do roku 1410 s Anežkou z Meziříčí, dcerou Jana mladšího z Meziříčí. Tento pozdější hofmistr krále Václava (1407), nejvyšší purkrabí český (1408-1411) a hejtman moravský (1411) udělil osadě pod hradem odúmrt' a plná městská práva. Stalo se tak 26. července 1408. Listina byla potvrzena markrabím Joštem v roce 1409 a králem Václavem IV. v roce 1417.⁵⁷ Lacek z Kravař byl též zastáncem učení Mistra Jana Husa. V roce 1415 svolal na meziříčský hrad přední moravské pány a společně odeslali na koncil do Kostnice list se žádostí o královskou ochranu a okamžité propuštění Husa z vězení. Po Husově upálení byl Lacek jedním ze 452 českých a moravských pánů podepsaných na protestních listinách. Zemřel v roce 1416 a byl pohřben ve fulneckém klášteře.⁵⁸

Poté patřilo meziříčské dominium jeho vzdáleným příbuzným. První byl Jindřich Plumlovský z Kravař, následovali Petr Strážnický z Kravař a jeho synové Václav Strážnický z Kravař a Jiří Strážnický z Kravař.⁵⁹ Za pánů z Kravař došlo k výměně katolických duchovních za husitské kněze a město se stalo v době husitských válek důležitým opěrným bodem husitů.⁶⁰ Po smrti Jana Žižky z Trocnova se zde v roce 1424 spojila husitská vojska pod vedením knížete Zikmunda Korybutoviče s družinou Diviše Bořka z Miletína k boji proti Albrechtu Habsburskému.⁶¹ Také v roce 1427 sloužilo

⁵⁷ Dochovala se pouze listina z r. 1417, pergamen, latinsky, česky in: SOkA Žďár nad Sázavou, Archiv města Velké Meziříčí, bez sign.; srov. Jindřich ŠEBÁNEK, *Listina Václava IV. z r. 1417*, ČMM 48, 1924, s. 208-213.

⁵⁸ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 52; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 10; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 9-11; Vojtěch FIŠER, *Tajemné stezky. Toulky Vysočinou*, Praha 2009, s. 175; Jaroslav MEZNÍK, *Lucemburská Morava*, s. 360, 410; srov. k osobě Lacka z Kravař též Václav ŠTĚPÁN, *Osobnost Lacka z Kravař*, ČMM 110, 1991, s. 217-238; 112, 1993, s. 11-42.

⁵⁹ K pánům z Kravař též Tomáš BALETKA, *Páni z Kravař. Z Moravy až na konec světa*, Praha 2004.

⁶⁰ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 92; Petr ELBEL, *Husitské fary na Moravě ve světle citační listiny Jana Železného z února 1418. Příspěvek k poznání role šlechty v počátcích husitství na Moravě*, ČMM 124, 2005, s. 395-428.

⁶¹ František HOFFMANN, *Jihlava v husitské revoluci*, Havlíčkův Brod 1961, s. 173-174.

město jako základna husitů k jejich válečným operacím v okolí Břeclavi. S jistotou nevíme, zda se meziříčský pán Václav Strážnický z Kravař zúčastnil panského útoku na Nové Město pražské nebo bitvy u Lipan, jak o tom hovoří existence dvou kamenných desek umístěných na stěnách hradu,⁶² je ovšem známo, že již v roce 1434 byl jedním z nejvýznamnějších zástupců české stavovské obce, jejíž politiku obhajoval před císařem Zikmundem na sněmu v Řezně.⁶³

Po Václavově smrti v roce 1438 přešlo panství do rukou jeho bratra Jiřího, který je v roce 1447 prodal Janovi staršímu z Lomnice, jenž byl štědrým fundátorem několika špitálů a v letech 1433-1436 moravským zemským hejtmanem. Po Janově smrti v roce 1451 převzal panství jeho syn Václav z Lomnice, který doprovázel v roce 1452 krále Fridricha III. na císařské korunovační cestě do Říma. Zemřel tragicky v roce 1455. Páni z Lomnice byli v čele moravské husitské šlechty, proto jmenoval Jiří z Poděbrad poručníkem nezletilých sirotků Jana a Bohunky jejich bratrance Bohuslava z Lomnice a na Senticích (syn Václavova bratra Jana mladšího z Lomnice), který převzal po tragické strýcově smrti meziříčské panství. Jelikož byl špatným poručníkem, jmenoval král Jiří roku 1464 nového - jeho bratra Jaroslava z Lomnice. Po Jaroslavově smrti spravoval majetek v letech 1472-1474 Vilém z Pernštejna se svojí matkou Bohunkou Pernštejnskou z Lomnice, dcerou Jana staršího z Lomnice. Od roku 1474 se majitelem panství stal již zletilý Václavův syn Jan z Lomnice (asi 1453-1515).⁶⁴

Prvním husitským knězem ve městě byl **Mistr Šimon z Tišnova**, jenž držel benefícium patřící ke kostelu asi od počátku roku 1418. Připravili jej o ně samotní

⁶² Větší, do dnešních dnů nedochovaná, kamenná deska bývala umístěna na jižní baště u hlavní brány a nesla česky psaný nápis, který lze citovat takto: „*Léta Božího 1434 v tu neděli po Božím těle páni zemští porazili sirotčí i tábořská i polní vojska a od té chvíle k upokojení se jednotili*“. Menší kamenná deska umístěná na západní baště hradu nese latinský nápis, který lze volně přeložit asi takto: „*Léta Páně 1434 v den nanebevstoupení vkročili pánové zemští do Nového Města pražského mocí*“. Srov. Vilém HIRŠBERG, *Průvodce po Velkém Meziříčí a okolí*, Velké Meziříčí 1935, s. 55-57; Petr ČORNEJ, *Velké dějiny země Koruny české V. 1402-1437*, Praha -Litomyšl 2000, s. 619; Josef HEJNIC, *Dva nápisy z Velkého Meziříčí a jejich význam pro moravské dějiny v třicátých letech 15. století*, Listy filologické 86, 1963, s. 134-139.

⁶³ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 71.

⁶⁴ TAMTÉŽ, s. 72-74; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 47-48; Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 82.

husité, od kterých se někdy v prvních letech husitské revoluce odklonil, nejdéle však v roce 1424.⁶⁵ Snad již v letech 1416-1420 došlo k dokončení téměř osmdesátimetrové hranolové věže na západní straně kostela. Její stavbu zahájil na žádost měšťanů zednický mistr Jan v roce 1411. Věž byla ve vlastnictví obce až do roku 1958, kdy přešla do majetku katolické církve.⁶⁶ V roce 1437 se v Meziříčí uvádí kněz **Kilian**, roku 1446 **Matěj Stárek** a roku 1456 kněz **Beneš**. V roce 1460 zde krátce kázal i tábořský kněz **Štěpánek**. Velkou přestavbou prošel kostel sv. Mikuláše v letech 1465-1479. V městské knize⁶⁷ se píše k roku 1465 o „přidělávání“ kostela. Jedná se především o přístavbu jižní lodi, v jejímž závěru se do dnešních dnů zachoval letopočet 1479 s kalichem. Také došlo k celkovému zastřešení kostela. To již funkci faráře zastával **Mikuláš z Třebíče**, který je písemně doložen roku 1472.⁶⁸ K dalším přestavbám kostela došlo v letech 1492 a 1500, kdy byl kostel zaklenut valenou klenbou. V této době byl majitelem panství katolík Jan z Lomnice, nejvyšší komorník (1480-1493) a moravský zemský hejtman v letech 1496-1515, jenž v roce 1502 povolal katolického kněze **Jana Thurza z Bethlenfalvy**, bratra olomouckého biskupa Stanislava Thurza. Reagoval tak na listinu papeže Alexandra VI. z roku 1500, který jej vyzval, aby na svých panstvích obnovil katolickou víru a vypudil kališníky. Jan Thurzo byl za čtyři roky povolán na biskupský stolec do Vratislavi. V roce 1520 daroval kostelu stříbrnou gotickou monstranci, která byla v roce 1806 dána na puncování. V letech 1506-1520 nám chybějí zprávy o duchovních správcích ve městě. Po pěti letech od smrti Jana z Lomnice v roce 1520 zde začal působit čínorodý novoutrakvistický kněz **Beneš Optát z Telče** a roku 1523 se sem uchýlil z Jihlavy Lutherův přítel **Pavel Speratus**. Oba duchovní se zúčastnili roku 1524 sněmu konaného v Praze, na kterém se jednalo o urovnání

⁶⁵ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 92; Otakar ODLOŽILÍK, *Z počátků husitství na Moravě. Šimon z Tišnova a Jan Vavřinec z Račic*, ČMM 49, 1925, s. 1-170.

⁶⁶ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 58-59, 93; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 80; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 22; Petr KROUPA, *Církevní architektura*, s. 130; František HOFFMANN, *Středověké město v Čechách a na Moravě*, s. 217.

⁶⁷ První městská kniha byla vedena od r. 1384 do r. 1577 a je uložena v SOKA Žďár nad Sázavou, Archiv města Velké Meziříčí, Městská kniha od r. 1380, inv.č. 1.

⁶⁸ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 58-59, 94-95; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 84-85; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 22; Petr KROUPA, *Církevní architektura*, s. 130-131; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 13-15.

náboženských poměrů. Beneš Optát zde napsal asi v letech 1526-1527 Postillu a poté nejdéle v roce 1528 odešel do Jihlavy. Neobjasněná zmínka hovoří o působení kněze **Petra Knieda** v roce 1523. V této době koupil meziříčské panství postupně od šesti synů zemřelého Jana z Lomnice bohatý šlechtic a přesvědčený utrakvista Jan z Pernštejna a na Helfenštejně. Ten daroval městu četné svobody a privilegia – osvobození od šenku panských vín (1531), potvrzení starších práv (1535), u krále Ferdinanda I. vyjednal právo pečeti červeným voskem (1539) a další. Za jeho působení město velmi vzkvétalo a byla postavena renesanční radnice ze třech sousedících domů na západní straně náměstí. Po Pernštejnově smrti (1548) se dělili v letech 1548-1552 o panství jeho synové Jaroslav a Vratislav, kteří také bojovali s dluhy svého otce.⁶⁹

Utrakvističtí kněží byli do města posíláni pražskou dolní konsistoří a používali nejdéle od roku 1563 děkanský titul. Působili zde: **Benedikt** (1522), **Jan Spissus** (1541), **Mikuláš Penthammer Ledecký** (1544-1562), **Jiří Horský** (1562), **Jiří Skornický** (1571), **Jan Turek** (1571-1572) – dříve katolický duchovní ve Žďáře. V letech 1572-1574 se ve městě vystřídali: **Jehňátko**, **Václav ze Strážku**, **Václav Ledecký** a **Mistr Jakub Kamenický** – ten byl roku 1551 zatracen pražskou konsistoří pro svůj příklon k reformaci. Z doby působení Mikuláše Penthammra Ledeckého se v Meziříčí připomínají tři kaplani: Václav z Čech (1546), Matyáš Orel (1557-1561) a Damián Franta (1555). Za Václava Ledeckého byl kostel sv. Mikuláše zbaven obrazů, postraníků oltářů, svícňů, korouhví a kněžských ornátů. Tento čin znamenal vyvrcholení radikální reformace.⁷⁰

⁶⁹ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 58, 72-75, 96-98; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 53-57, 85, 356; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 17-21, 567; Ivo HLUBIL – Eduard PETRŮ, *Humanismus a raná renesance na Moravě*, Praha 1992, s. 136-137; František SKŘIVÁNEK – Jaroslav TOVAČOVSKÝ, *Vratislavští biskupové v dějinách Slezska*, Praha 2004, s. 41-43; Milan Michael BUBEN, *Encyklopedie českých a moravských sídelních biskupů*, Praha 2000, s. 344, 345; registry listin v Petr CHLUMECKÝ, *Die Regesten*, s. 191-192, č. 34, 37, 40; o pozemkové držbě pánů z Pernštejna srov. Petr VOREL, *Vývoj pozemkové držby pánů z Pernštejna v 15. – 17. století*, in: Petr Vorel (ed.), *Pernštejnové v českých dějinách. Sborník příspěvků z konference konané 8. – 9. 9. 1993 v Pardubicích*, Pardubice 1995, s. 9-76; RT Velkomeziříčsko, 25. 8. 2010; popis monstrance darované Janem Turzem roku 1520 v *Protocollum*, s. 6-7.

⁷⁰ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 126; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 57-60; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 22-28; *Protocollum*, s. 83.

Ani nový majitel panství Zikmund Helt z Kementu (1514-1564), uherský šlechtic a horlivý katolík, který panství odkoupil v roce 1552 od synů Jana z Pernštejna, nemohl očistit město od reformačních vlivů. Byl vychovatelem synů Ferdinanda I., královským sekretářem a místokancléřem českého království (1551). Na jeho žádost potvrdil Ferdinand I. městu starší práva a rozšířil je o právo mílové na prodej soli a piva (1557). Jeho zásluhou byl v roce 1553 zřízen za řekou v místě později zvaném „na Moráni“ hřbitov a v něm roku 1555 postaven hřbitovní kostel Nejsvětější Trojice. Dále se Zikmund zasloužil o vybudování zámecké kaple a obnovení špitálního kostela sv. Kříže, jenž si vybral jako místo posledního odpočinku. V obou kostelích se v dobách reformace sloužily katolické bohoslužby, v zámecké kapli podle vyznání majitele panství, kteří zde dosazovali své soukromé kaplany. Vedle většiny utrakvistů a katolické menšiny se během 16. věku pokusila ve městě usadit Jednota bratrská. Ani jeden z meziříčských pánů však nebyl této myšlence nakloněn.⁷¹ V průběhu 16. století se také začínají objevovat zprávy o nepočetné komunitě Židů ve městě.⁷²

1. 3. Cestou Lutherova učení k rekatolizaci

Vdova po Zikmundovi Alena Meziříčská z Lomnice (1540-1610),⁷³ jež byla dcerou Vladislava z Lomnice (jeden z šesti synů Jana z Lomnice) a Aleny z Ronova, se znovu provdala za Václava Berku z Dubé a Lipého, který byl nejvyšším sudím království českého a potvrdil městu v letech 1568-1569 starší práva a milosti.⁷⁴ Zemřel v roce 1575. Alena byla horlivou zastánkyní Lutherova učení. V roce 1578 nechala

⁷¹ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 104-105; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 85; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 29-32; registry listin v: Petr CHLUMECKÝ, *Die Regesten*, s. 194, č. 51.

⁷² K Židům ve městě srov. Martin ŠTINDL, *K počátkům židovského osídlení ve Velkém Meziříčí*, in: Petr PÁLKA (red.), *Židé a Morava*, Kroměříž 1997, s. 3-13; Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 151-153.

⁷³ František HRUBÝ, *Alena Meziříčská z Lomnice*, in: Karel STLOUKAL (red.), *Královny, kněžny a velké ženy české*, Praha 1940, s. 235-240.

⁷⁴ Registry listin v: Petr CHLUMECKÝ, *Die Regesten*, s. 195, č. 54-56.

přestavět dosavadní meziříčský hrad na renesanční zámek.⁷⁵ Za ní přijeli z podnětu kunštátského pána Hanuše z Hardeku v roce 1576 luteránští šlechtici a kněží, aby vytvořili společenství podobojí a luteránství a vypracovali řád pro toto kněžstvo. Z této sešlosti vznikl 25. října 1576 luterský církevní řád kunštátsko-meziříčský, jenž se řídil augšpurskou konfesí (1555) a vydal pro svoji funkci řád nazvaný „*Formula concordiae*“. Územní celek, který spravoval, se nazýval děkanstvím „*horního podkrají brněnského*“ se sídlem děkana ve Velkém Meziříčí. Kunštátsko-meziříčský řád zanikl v roce 1624 po nastolení rekatolizace. Z této schůzky vzešel též nápad vystavět ve městě luteránské gymnázium, jež by vychovávalo šlechtickou a měšťanskou mládež v evangelickém duchu. Nákladem Aleny Meziříčské společně s ideovým projektem Adama Hubera Meziříčského byla v roce 1578 naproti farnímu kostelu vystavěna renesanční budova meziříčské koleje. Již v tomto roce požádal císař Rudolf II. Alenu Meziříčskou o uzavření gymnázia. Alena jeho žádosti nevyhověla a císař svoji žádost musel zopakovat znovu v roce 1580. Ani druhá žádost nebyla vyslyšena a „*gymnasium illustre*“ fungovalo bez omezení až do prvních pokusů o rekatolizaci ve městě. Prvním známým rektorem byl Mistr Jan Ursinus, který zde působil v letech 1583-1595. Spolu s ním na gymnáziu vyučovali např. Mistr Jan Mylius (1580 studoval ve Wittenbergu), Mistr Pavel Lentzius nebo Mistr Jan Porhyrides. Kvalita výuky na zdejším gymnáziu přilákala posluchače ze širokého okolí a různých vrstev tehdejší společnosti. Studovali zde např. Maxmilián a Gundaker z Lichtenštejna, Jiří Horatius, Jan Plachetius (1597 studoval ve Wittenbergu), Matyáš *Borbonius* z Borbenheimu či Matěj Radda. Po nabytí plnoletosti dětí Aleny Meziříčské z prvního manželství se Zikmundem Heltem z Kementu přešel majetek na nejstaršího syna Zikmunda (+1581), dále na syna Vladislava (1582-1584) a dceru Zuzanu, která se vdala za horlivého katolíka a vzdáleného příbuzného Zdeňka Berky z Dubé a Lipého (vlastnil meziříčské panství v letech 1591-1594). Nástupem rekatolizace ve městě skončil také příběh zdejšího gymnázia, které bylo někdy mezi léty 1596-1602 zrušeno a jeho budova byla využívána jako zbrojnice (1602), sýpka (1623) nebo pivovar (1649). Luterskými děkany ve Velkém Meziříčí byli: **Šimon Haliaeus Žďárský** (1576-1583) – první děkan horního podkrají brněnského, **Matěj Posthumius Táborský** (1584-1591), jenž přišel do Meziříčí z nedalekého Měřína, a **Martin Svorník Rychnovský** (1591-1595),

⁷⁵ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 105; Ladislav HOSÁK – Metoděj ZEMEK, *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Jižní Morava*, Praha 1981, s. 248.

který odešel v roce 1596 do Starče. Tam bylo přeneseno sídlo děkanství, jelikož meziříčská vrchnost povolala do města faráře podobojí – **Tomáše Soběslavského** (1595-1596) a **Vavřince Žandovského** (1597).⁷⁶

1. 4. Nástup rekatolizace a barokní zbožnosti

Rekatolizaci města zahájil nejdříve Zdeněk Berka z Dubé a Lipého v roce 1593, když si nechal poslat od olomouckého biskupa Stanislava Pavlovského katolického kněze **Martina Mathesia**, a poté v ní pokračoval jeho bratr Ladislav potvrzením katolického kněze **Mikuláše Sarkandera**⁷⁷ do úřadu děkana dne 3. října 1597. Ladislav Berka z Dubé a Lipého spravoval meziříčské panství v letech 1594-1613. Zastával funkci nejvyššího komorníka (1598-1604), moravského zemského místohejtmana a hejtmana (1603-1604, 1607-1608). Oba bratři se těšili přízni olomouckých biskupů

⁷⁶ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 105, 112, 124-128, 131-133; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 85, 86, 98-99, 100-101; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 12, 24; Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 117-121; Petr SVOBODA, *Krajem kamení a jeřabin*, Tišnov 2002, s. 96; Roman LIŠKA, *Zlomek náboženské kroniky z doby 1554-1604*, Krajinské muzeum ve Velkém Meziříčí, ročenka 2, 1923, s. 5, 6, 16; Ilja BURIAN, *Děkanství horního podkrají brněnského*, VSV 5, 1968, s. 24-30; TÝŽ, *Dějiny protestantismu v Třebíči a Horních Vilémovicích*, Třebíč 1996, s. 74-75; František HRUBÝ, *Luterství a kalvinismus na Moravě před Bílou horou*, ČČH 40, 1934, s. 300-309; Augustin KRATOCHVÍL, *Luteránská škola ve Velkém Meziříčí*, ČMM 29, 1905, s. 197-201; Jiří BRYCHTA, *Nová škola ve Velkém Meziříčí. Monografie slavného luterského gymnázia z konce 16. století*, Brno 1952, s. 49-99; RT Velkomeziříčsko, 8. 12. 2010; Gregor WOLNY, *Die Markgrafschaft Mähren, topographisch statistisch und historisch geschildert*, VI. Band. Iglauer Kreis und mährische Enklavuren, Brünn 1842, s. 218-219; k dějinám luterského církevního řádu srov. František SNOPEK, *Řád církevní kunštátsko-mezíříčský z r. 1576*, ČMM 28, 1904, s. 417-428; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 32-52; *Protocollum*, s. 83.

⁷⁷ Bratr později svatořečeného Jana. V letech 1599-1601 děkan ve Vyškově, též kanovník brněnské kapituly (1604), prokurátor kapitulních statků (1605), dále děkan v Opavě (1608-1609), v emigraci (1610) a kanovník v Olomouci (1622), zemřel 29. listopadu 1622 v Olomouci. Srov. Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 137; regest žádosti z 13. dubna 1593 v Petr CHLUMECKÝ, *Die Regesten*, s. 196, č. 68.

a brněnských jezuitů, kteří jim v této činnosti pomáhali. Do města byli v roce 1593 a 1599 posláni dva jezuité, již měli za úkol pomáhat s obnovou katolické víry. Z důvodu silného odporu ze strany evangelíků proti utrakvistickému knězi Tomáši Soběslavskému a katolickým členům městské rady nařídila vrchnost v roce 1599 zastavit na čtvrt roku konání svateb a pohřbů bez zpovědi a eucharistie. Tímto činem začíná ve městě silná vlna rekatolizace. Děkanem se na krátkou dobu (1599-1601) stal **Jiří Bothon z Vyškova**. Zpět se situace navrátila až v roce 1601, kdy Mikuláš Sarkander na naléhání Ladislava Berky podruhé nastoupil do funkce děkana. Vysvěcením „očistil“ kostel sv. Mikuláše a upravil jej pro konání katolických bohoslužeb. V roce 1604 odešel na kanonikát ke sv. Petru do Brna. Jeho bratr Jan se 3. září 1606 v Meziříčí oženil s Annou Plachetskou, jež byla dcerou učitele na zdejším luteránském gymnáziu.⁷⁸ Po druhém Sarkanderově odchodu se pod patronátem vrchnosti v Meziříčí vystřídali: **Adam Kalinius** (1604) a **Jan Běňčík z Brna** (1604-1607), za jehož působení byly v roce 1606 potvrzeny artikule literátského spolku, a **Jeremiáš Kiliades** (1607-1609).⁷⁹

Ve stále silně evangelickém Meziříčí docházelo v letech 1608, 1614 a 1619 k politicko-náboženským převratům. Po sjezdu moravských stavů v Ivančicích v roce 1608 došlo ke konfiskaci meziříčského panství Ladislava Berky ve prospěch zemských stavovských komisařů, kteří napomohli k dočasné obnově evangelické obce ve městě. Ta si obsadila nejen hřbitovní kostel „na Moráni“, ale také opuštěnou budovu dřívějšího luteránského gymnázia, v jehož prostorách byla zřízena modlitebna. Usadili se zde nakrátko evangeličtí duchovní – **Florián Theophilaktus** (1604), **Daniel Corvinus** (1608) a **Jan Šmidelín** (1612-1614), jenž musel z budovy gymnázia po výměně vrchností odejít. To se setkalo s velkým odporem městské rady, která neúspěšně protestovala za svobodu evangelické víry u moravských stavů v Olomouci. Vlivem těchto událostí se roku 1609 Ladislav Berka vzdal patronátního práva ve prospěch olomouckého biskupa Františka kardinála Dietrichsteina. Nový držitel patronátu sem dosadil **Václava Pilaře z Pilchu** (1609-1611), jenž se později stal olomouckým

⁷⁸ Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 53-60; Josef BRADÁČ, *Ženitba Jana Sarkandra*. Sborník Teologických statí IV, Praha 1985, s. 84-106; více o sv. Janu Sarkanderovi v: Josef FOLTYNOVSKÝ – Jan TENORA, *Bl. Jan Sarkander*, Brno 1920; Martin ŠTINDL, *Sv. Jan Sarkander. Působení a kult ve Velkém Meziříčí*. Velké Meziříčí 1995.

⁷⁹ Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 137; Petr CHLUMECKÝ, *Die Regesten*, s. 197-198, č. 75; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 60-66; *Protocollum*, s. 84-85.

kanovníkem. Po něm zde působili **Jiří František Pirus** (1612), **Mikuláš Rex** (1612-1613), **Mikuláš Hrubský** (1613-1619), který na žádost direktorů za pomoci kardinála Dietrichsteina odešel do italského vyhnanství. Po smrti Ladislava Berky převzal meziříčské panství nejstarší syn Zdeněk Leopold Berka z Dubé a Lipého (1613-1614) a po něm jeho bratr Jan Jetřich (1614-1637), do roku 1625 s poručníkem Lvem Burianem Berkou z Dubé a Lipého. Do bělohorské porážky zde na krátkou dobu jako děkan působil protestant **Samuel Kosořský** (1619-1620), kterého si vyžádala městská rada po útěku Lva Berky z meziříčského panství. Pod vlivem nástupu rekatolizace po bitvě na Bílé hoře utekl Samuel z Meziříčí přes Doubravu a Vaneč do Náměště nad Oslavou. Po jeho odchodu vedl krátce evangelickou obec kněz **Jakub** (1620-1621).⁸⁰

Útrapy třicetileté války se nevyhnuly ani městu Meziříčí. Město bylo osmkrát vyloupeno. Po návratu z bojiště na Bílé hoře v roce 1620 zde rabovalo polské a valonské vojsko, jež vyhnal z města až generál Karel Bonaventura Buquoy de Longueval se svým plukem. Dále bylo město drancováno uherskou jízdou (1622) a císařským vojskem. Z této doby se nám dochovala také pověst, která vypráví o pobytu Albrechta z Valdštejna se svojí rodinou a družinou na meziříčském hradě okolo roku 1630. Ani přecházející Švédové město neušetřili. V letech 1643-1645 švédské pluky rabovaly a drancovaly ve městě i na hradě. Po smrti Jana Jetřicha Berky z Dubé a Lipého v roce 1637 vznikl spor o dědictví mezi Matyášem Ferdinandem Berkou z Dubé a Lipého a Janovou mladší sestrou Annou Marií provdanou hraběnkou Knieslovou z Gotschee. Anna Marie spor vyhrála a na krátkou dobu se stala majitelkou meziříčského panství (1637-1649). Vlivem válečných událostí však musela již v roce 1643 opustit město a uchýlit se i s rodinou do Brna. Na mor ve válce zemřelo v Meziříčí přes 1000 lidí a 266 domů lehlo popelem. Město během války ztratilo také většinu svých privilegií. Z těchto útrap se nemohlo dlouho vzpamatovat.⁸¹

Po bělohorské porážce se na místo děkana navrátil **Mikuláš Hrubský**, avšak jen na dobu jednoho roku (1621). Po něm přišel **Ondřej Orlík z Lažiska** (1621-1624),

⁸⁰ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 106-107, 128-129; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 81, 87-92; Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 137-138; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 64-74; k osobě kardinála Dietrichštejna srov. Milan Michael BUBEN, *Encyklopedie*, s. 61-65.

⁸¹ Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 13; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 66-67; Franz Joseph SCHWOY, *Topographie von Markgrathum Mähren*, Wien 1794, s. 498; Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 156-175.

který zde v roce 1621 obnovil církevní matriky. Ze zmínky (19. března 1626) o kmotrovství syna budišovského písaře Jana Skočkovského se dozvídáme o dalším děkanovi, který zde působil – **Vavřinci Pacheliovi**. Po něm následoval magistr **Jeremiáš Kiliades** (1628-1631) a znovu **Jiří František Pirus** (1633-1638), jenž oznámil roku 1633 konsistoři, že není ve farnosti mnoho občanů evangelického vyznání. Dále zde působil rytíř **Václav Mikuláš Humpolecký z Rybenska** (1640-1641) – za něj byly přifařeny filiálky Jasenice a Uhřínov, po něm šlechtic **Jiří Otislav z Kopenic** (1641) a **Petr Rumer** (1643-1647), jenž v roce 1646 vyhotovil popis velkomeziříčského děkansví.⁸²

Válkou poničené a bídou trpící panství prodala hraběnka Knieslová 11. června 1649 za 80 tisíc zlatých hraběti Rudolfovi z Kounic, který ihned zahájil obnovu hospodářství a neúspěšně usiloval o získání patronátního práva od olomouckého biskupa. Po jeho smrti v roce 1664 v tom pokračoval i jeho syn Ferdinand. Za Kouniců dostalo město svůj nynější přívlastek „Velké“, jenž se spojil s tehdejšími názvem ve „*Velké Meziříčí nad řekou Oslavou*“ v roce 1683. Od roku 1689 se užívá už jen „*Velké Meziříčí*“. Vlivem dluhů prodal Ferdinand z Kounic meziříčské panství v roce 1676 svobodnému pánu Petrovi z Ugarte, jež byl členem dvorské válečné rady a plukovníkem vídeňské městské gardy. Příslušníci tohoto španělského rodu utiskovali poddané ve městě i obcích dárkami a robotami. Také Petr z Ugarte měl velké rozpory s místními poddanými. Vyvrcholilo to v roce 1680, kdy se uskutečnil otevřený střet mezi městem a vrchností. Situaci vyřešila ovdovělá hraběnka Terezie Eleonora, jelikož Petr z Ugarte v květnu 1679 zemřel. Panství poté zdědil jeho jediný syn Arnošt František Dominik, který byl k měšťanům vlídnější než jeho otec. Potvrdil některá cechovní statuta a zvýšil kvóty na vaření piva. Kvůli jeho nedůvěře k městským privilegiím vydali měšťané deset stížných bodů na hospodářské a daňové praktiky vrchností. Tato žaloba putovala v roce 1689 k císaři Leopoldovi I. Ten v roce 1691 schválil některá vyrovnání mezi vrchností a poddanými. Po Arnoštově smrti v roce 1715 hospodařila na panství v letech 1715-1728 jeho manželka Marie Rebeka rozená hraběnka z Bubnů a Litic. V roce 1723 zachvátil město rozsáhlý požár, jemuž padla za oběť více než polovina města. Tuto otřesnou událost zachytil na votivním obraze sv. Floriána, který je uložen ve farním kostele, barokní malíř Karel František Töpfer.

⁸² Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 92; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 75; Gregor WOLNY, *Kirchliche Topographie von Mähren*, s. 61; *Protocollum*, s. 86-87.

Po dosažení dospělosti převzal panství v roce 1728 nejstarší syn Arnošta z Ugarte Jan Nepomuk Ondřej, který se ihned pustil do opravy zámku po požáru. V roce 1729 přikoupil sousední statek Stráneckou Zhoř a v roce 1735 prodal obě panství Leopoldu vévodovi šlesvicko-holštýnskému.⁸³

Po třicetileté válce ve městě působili děkanové: **Ondřej Dirre** (1647-1652), **Jan Petr Petrucius** (1653-1655), **Jakub Vavřek** (1656-1657), **Karel Ignác Alberti** (1657-1659), **Vavřinec Jan Rudavský** (1659-1663) – sepsal v roce 1662 vizitační zprávu stále se rozrůstajícího velkomeziříčského děkanství, **Jiří Leopold Vidomus z Fridenbergu** (1663-1664), **Petr Parcevič** (1665-1666) a **Jakub Zottini** (1666-1669).⁸⁴

Do roku 1603 bydleli správci farnosti v domě č.p. 88 za kostelem, jenž byl v tento rok vyměněn za dům s č.p. 87 na rynku u hřbitova. Ten byl používán jako fara do roku 1659, kdy došlo k záměně za dům č.p. 16 na protilehlé straně náměstí, který slouží jako farní úřad dodnes. V době rekatolizace sloužil hřbitovní kostel Nejsvětější Trojice „na Moráni“ i nadále protestantům jako modlitebna. Tento účel plnil zřejmě mezi léty 1611-1662. Proti jejich působení ve městě byli v letech 1648-1651 do Meziříčí posláni na misie jezuité z Jihlavy a v letech 1650-1651 jezuité z Brna. Jejich přítomnost však nepřinesla očekávané ovoce a protestanté se nadále scházeli a putovali na bohoslužby až do uherské Holiče. Podle stížnosti polenského děkana adresované pražskému arcibiskupovi se v roce 1664 nacházely ve městě různé druhy „kacířstva“: luteráni, utrakvisté, novokřtěnci a kalvinisté. Další misie do okolí města následovala v roce 1679, kdy jezuitští misionáři navštívili Otín a Uhřínov, který údajně zcela očistili od hereze. V druhé polovině 17. století došlo ve městě k nárůstu velkého počtu Židů, jejichž zdejší ghetto bylo hned po třebíčském největší v Jihlavském kraji. S jejich příchodem docházelo v Meziříčí ke stále větším konfliktům s katolickou vrchností a měšťanstvem. Situaci vyřešil až císařský výnos z roku 1726 o fyzickém oddělení této menšiny. Separace ve městě proběhla v roce 1728 vytvořením uzavřeného

⁸³ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 144-148; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 68-71; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 13-14; Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 85-86, 112-115, 121-125, 199-200; k malíři K. F. Töpferovi srov. Jaroslav UHLÍŘ, *Karel František Tepper, západomoravský barokní malíř 1682-1738*, Třebíč 2002; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 939.

⁸⁴ *Protocollum*, s. 86-89.

ghetta.⁸⁵ Za působení děkanů **Augustina Gellera** (1669-1671), **Valentina Aleše Dometia** (1671-1677) a **Jana Jindřicha Švábenského** (1677-1691) docházelo k opravám interiérů a investicím do vybavení zdejších kostelů. Také děkanský chrám sv. Mikuláše se dočkal v letech 1671 – 1679 opravy exteriéru a interiéru, aby mohl být 24. června 1679 posvěcen olomouckým světícím biskupem Josefem Breunerem. Děkan Švábenský uvádí v roce 1686 2328 duší v meziříčské farnosti, do níž se zahrnuje kromě města dalších 12 vsí (Baliny, Dolní Radslavice, Hrbov, Lavičky, Lhotky, Kúsky, Martinice, Mostišťe, Oslavice, Osové, Petráveč a Vídeň) a neobsazené farnosti – Jasenici, Pavlov, Rudu a Uhřínov. Děkanství v letech 1662-1730 spravovalo až 18 farností. Po Švábenském zde působil **Pavel František Polach** (1691-1694), **Martin Ignác Michalík** (1694-1708) a **Gundaker Ondřej hrabě Egkh-Hungersbach** (1708-1731), který zde zřídil v roce 1726 bratrstvo Jana Sarkandra.⁸⁶ Do nového bratrstva vstoupilo na 300 duchovních a laiků z celé Moravy. Děkan Egkh nechal též přestavět budovu zdejší fary (1708-0715) a sakristii děkanského kostela (1722-1723). V soupisu z roku 1710 se velkomeziříčské děkanství uvádí jako zcela české. V letech působení děkana Egkha přišla do města a okolí skutečná barokní architektura, která zde zanechala řadu kaplí, božích muk, soch a sloupů. Velké úcty se od roku 1714 těší mezi obyvateli města soška Panny Marie v nedalekém Netíně, která prý město ochránila před morem v roce 1713. Od této doby se každý rok (s malými přestávkami v nejtěžších časech) až do dnešních dnů konají v neděli, nejbližší svátku Nanebevzetí Panny Marie (15. srpna), procesí z města a okolních farností na toto významné poutní místo.⁸⁷

⁸⁵ Více o Židech ve městě v raném novověku v Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 154-157; Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 151-153; TÝŽ, *Usazování židů ve Velkém Meziříčí ve druhé polovině 17. století*, in: Petr PÁLKA (red.), *Židé a Morava*, Kroměříž 1995, s. 37-43; TÝŽ, *Velkomeziříčská exekuce z roku 1701*, in: Petr PÁLKA (red.), *Židé a Morava* 9, Kroměříž 1998, s. 12-21; Pavel KOČMAN, *Počty židovských domů na Moravě v roce 1667*, in: Petr PÁLKA (red.), *Židé a Morava* 9, Kroměříž 2003, s. 7-26; Jaroslav KLENOVSKÝ, *Židovské památky Velkého Meziříčí*, Brno-Velké Meziříčí 1997.

⁸⁶ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 173; Rudolf ZUBER, *Osudy* II, s. 275.

⁸⁷ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 60, 161, 169-174; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 92, 93, 95; Martin ŠTINDL (ed.), *Velká Mezeříč*, s. 77-81, 130-131, 136-138; Franz Joseph SCHWOY, *Topographie*, s. 501; Josef FOLTYNOVSKÝ – Jan TENORA, *Bl. Jan Sarkander*, s. 474; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 27, 75-77; Zemský

Velkomeziříčské panství zdědila po smrti vévody Leopolda Šlesvicko-Holštýnského v roce 1742 jeho dcera Marie Eleonora vévodkyně z Quastally a Sabionetty, která se na něm příliš nezdržovala. V této době probíhaly také války o rakouské dědictví, jenž se nevyhnuly ani městu Velkému Meziříčí. V roce 1742 přitáhla bavorská, francouzská a pruská vojska, jež se města zmocnila. Nejvíce škod však způsobila saská okupace. Po tragické smrti Marie Eleonory v Brně v roce 1760 připadlo panství, podle její poslední vůle, dcerám její starší zemřelé sestry Marie Terezie provdané za Aloise knížete Oettingen-Spilberg. Na základě smlouvy uzavřené 24. srpna 1764 mezi dcerou Marie Terezie Leopoldinou provdanou hraběnkou z Kounic-Rittberg a Karlem Josefem z Lichtenštejna, manželem a kurátorem neploleté Marie Eleonory, připadlo celé panství Velké Meziříčí, Stránecká Zhoř a Radostín Karlově manželce. Kněžna Marie Eleonora z Lichtenštejna byla dvorní dámou Marie Terezie, milovnicí věd a umění a podporovala chudé i městskou školu. Nechala opravit farní i špitální kostel. V roce 1776 pozměnila a částečně prominula poddaným některé povinnosti. Údajně ji také v Meziříčí navštěvoval i sám císař Josef II., který ji velmi obdivoval. Na základě této známosti byla silnice z Měřína do Rudy vedoucí přes Velké Meziříčí v letech 1783-1787 rozšířena a upravena na císařskou. V letech 1783-1794 bylo Meziříčí sídlem krajského úřadu Jihlavského kraje. V 80. letech 18. století nechala Marie Eleonora z Lichtenštejna postavit lovecký zámek ve vsi Zahradiště.⁸⁸

Po smrti děkana Egkha přišel v roce 1732 do města velmi vzdělaný duchovní **Eliáš Libor Roblík** (1732-1748), za jehož působení došlo v roce 1738 ke sporu děkana s vrchností o ves Petráveč s dvorem, která dříve děkanům patřila. Děkan spor vyhrál a Petráveč byla vložena do zemských desek jako majetek děkanství. Od této chvíle se meziříčští děkanové podepisovali „farář a zemský děkan“. Děkan Roblík je znám též svými antisemitskými sklony, které jen potvrdil vydáním svého protižidovského pamfletu „*Jüdische Augengläser*“.⁸⁹ S vytvořením nových děkanství postupně došlo ke zmenšení území spravovaných meziříčskými děkany. Již v roce 1690 vzniklo děkanství

archiv v Opavě, pobočka Olomouc, Arcibiskupství olomoucké, kniha č. 240; Rudolf ZUBER, *Osudy II*, s. 114, 275, 463; *Protocollum*, s. 88-93.

⁸⁸ Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 71-72; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 14; Petr SVOBODA, *Krajem kamení*, s. 99; Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 212-214; Gregor WOLNY, *Die Markgrafschaft Mähren*, s. 220; Franz Joseph SCHWOY, *Topographie*, s. 501.

⁸⁹ Viz č. 302, 303 v soupisu.

v Měříně, 1730 v Bystřici nad Pernštejnem, 1740 v Náměšti nad Oslavou a roku 1786 v Novém Městě na Moravě. Z meziříčského děkanství se k nově vzniklým oddělily farnosti Velká Bíteš s filiálkou Křoví (Náměšťské děkanství), Žďár nad Sázavou s filiálkami Obyčtov a Jámy, Nové Město s filiálkou Sněžné, Olešná, Herálec (Novoměstské děkanství) a Měřín, Netín, Pavlov, Radostín a Uhřínov (Měřínské děkanství). Po odchodu děkana Roubíka do Brna v roce 1748 zde působili **Josef Alexius Vařecha** (1748-1763), **František Ignác Schmidt** (1763-1772) a **Josef Karel Pahnosta** (1772-1808) – čestný kanovník brněnský a arcikněz. Za působení děkana Pahnosty došlo v roce 1780 k přechodu patronátního práva z olomouckých biskupů na náboženský fond. Kromě duchovní správy vykonávali děkanové též dozor nad školním vyučováním. Židé ve městě směli vlastnit po celé 18. až do pol. 19. století pouze 32 domů. Při sčítání obyvatel v roce 1763 bylo v židovské obci 561 obyvatel a v roce 1790 už 888 Židů. Po vydání komerčního řádu pro židovské obyvatelstvo v roce 1754 mohli Židé provozovat obchod a poskytovat úvěr. Už v roce 1755 bylo ve městě 16 židovských obchodníků se vším možným. Židovská obec měla též svého rabína a kantora. Dlouhé období zákazů a pronásledování zcela z města a okolí vymýtilo evangelický živel. Existovaly jen malé ostrůvky stejně smýšlejících, kteří měli obavy se ke své víře veřejně přihlásit. Po vydání tolerančního patentu Josefem II. v roce 1781 našel ve městě odvahu jen Jan Studený. V okolních obcích se přihlásilo ke své víře pouze několik desítek evangelíků, což ovšem nestačilo k vytvoření samostatné náboženské obce. V roce 1783 se muselo spojit několik evangelických rodin z jihlavského a třebíčského okresu, aby mohly vytvořit farní sbor v Horních Vilémovicích na Třebíčsku.⁹⁰

⁹⁰ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 157, 189, 202, 206-207; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 93-94; *Protocollum*, s. 94-95; Gregor WOLNY, *Kirchliche Topographie von Mähren*, s. 62-63; Rudolf ZUBER, *Osudy II*, s. 486; *Protocollum*, s. 92-95; Jan DOBEŠ – Zdeňka HLEDÍKOVÁ – Jan JANÁK, *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*, Praha 2005, s. 193-194; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 79-80; k evangelíkům v době před a po toleranci srov. František BEDNÁŘ, *Zápas moravských evangelíků o náboženskou svobodu v letech 1777-1781*, Praha 1931; Eva MELMUKOVÁ, *Patent zvaný toleranční*, Praha 1999; Ilja BURIAN, *Dějiny protestantismu*, s. 236.

1. 5. Století pokroku a obrody národa

Na počátku 19. století došlo ve městě k událostem, které pozměnily na krátkou dobu jeho poklidný život. V letech 1805 a 1809 přešla přes město francouzská armáda. V roce 1823 projel městem ruský car Alexandr I. a v témže roce zachvátil město do té doby největší požár. Oheň zničil 150 domů a připravil o život 11 lidí. Po smrti kněžny Eleonory v roce 1812 zdědil panství její syn Moritz Josef Jan kníže Lichtenštejn. Zemřel již v roce 1819, proto do správy panství příliš nezasáhl. Dědičkami panství byly jeho tři dcery – Marie Ludvika, Eleonora a Leopoldina, jejichž majetek byl až do roku 1836 pod sirotčí správou. Panství nakonec získala kupní smlouvou z 23. března 1837 nejmladší Leopoldina, později provdaná za Ludvíka knížete z Lobkovic. Bouřlivé období roku 1848 zastihlo také město Velké Meziříčí. I zde se projevovalo silné národní uvědomění. Byla zrušena robota a dosloužil vrchnostenský úřad. V roce 1855 začalo úřadovat okresní hejtmanství pro politický okres Velké Meziříčí. Válka prusko-rakouská v roce 1866 nakrátko přerušila klidný rozvoj města. Ve farní kronice se nám do dnešních dnů dochoval záznam o pobytu pruských vojáků na faře.⁹¹ Kněžna Leopoldina z Lobkovic zemřela v roce 1899. Byla pohřbena do nově zbudované hrobky v Netíně vedle svého syna Ludvíka.⁹²

Na uprázdněné místo děkana po smrti Josefa Karla Pahnosty roku 1808 přišel z Netína čestný kanovník brněnský a arcikněz **Jakub Příhoda** (1808-1824), který po vysvěcení na kněze v roce 1771 zde jako kaplan působil jeden rok. Zřejmě jeho zájem o historii jej přivedl v roce 1816 na myšlenku založit „*Protocollum domesticum parochiae Magno Meseritschensis*“, neboli pamětní knihu farní.⁹³ V roce 1810 mu byl na výpomoc poslán zrovna vysvěcený kněz **František Heller**, jenž jej po jeho smrti roku 1824 vystřídal v děkanské službě.⁹⁴

⁹¹ *Protocollum*, s. 115, 374.

⁹² Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 210, 212-215, 228-229, 260; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 72-73; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 14; RT Velkomeziříčsko, 1. 12. 2010.

⁹³ Její podrobný popis přináší již v úvodu citovaná bakalářská práce: Jaroslav MRŇA, *Protocollum domesticum farnosti velkomeziříčské (1816-1938)*, České Budějovice 2009.

⁹⁴ Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 94, 321; Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 28; *Protocollum*, s. 96-99, 118; srov. také Jaroslav MRŇA, *Protocollum domesticum*.

Děkan Heller byl též školním dozorcem na hlavní škole. V průběhu jeho služby byly roku 1844 opraveny varhany a v roce 1848 pořízena nová monstrance. Kromě něj ve farnosti působili ještě dva kaplani a katecheta. Z kaplanů se nejvýznamněji do dějin města zapsal P. Jan Havlíček (1838-1855), národní buditel, jenž vzdělával své žáky v národním duchu a půjčoval lidem české knihy ze své knihovny. Po epidemii tyfu, jež postihla město v roce 1855 a mezi jejímiž oběťmi byl i kaplan Havlíček, odešel děkan Heller do Telče, kde o pět let později zemřel. Řehoř Wolný uvádí ve svém díle „*Kirchliche Topographie von Mähren*“ počet obyvatel velkomeziříčského děkanství podle jejich vyznání. V roce 1854 zde bylo 38 797 katolíků, 1349 protestantů a 108 Židů.⁹⁵

Po Hellerově odchodu nastoupil na místo děkana na sedm let **Jan Hansmann**, který před příchodem do Meziříčí vykonával v Brně funkci zemského školního rady pro celou Moravu.⁹⁶

Po jeho smrti přišel z Brna v roce 1863 do města **Jan Czepl**, později čestný kanovník brněnské kapituly a arcikněz jihlavský. Za jeho působení došlo k vyvázání obligace zdejšího benefícia, tj. 4776 zlatých na Rudu a 1697 zlatých do Tasova. Faráři měli právo odebírat za malý poplatek pivo z knížecího pivovaru. V roce 1869 přešel dozor nad školním vyučováním z děkana na státní úředníky.⁹⁷

Po smrti kanovníka Czepla v roce 1877 byl do města povolán z Budišova u Třebíče další kanovník **Jan Klippl**. Z jeho podnětu došlo v kostele sv. Mikuláše k četným úpravám. V roce 1883 jej nechal celý opravit a prorazit hlavní vchod pod věží. V letech 1890-1891 byla instalována nová malovaná okna a roku 1895 byl postaven nový pseudogotický hlavní oltář. V roce 1898 byl kvůli pokročilému věku a chorobě děkana Klippla poslán do Velkého Meziříčí P. **Václav Hlavička**, jenž jako administrator in spiritualibus vykonával duchovní správu až do smrti děkana v roce 1899. Spolu s ním zde od roku 1895 působil kaplan Karel Vystrčil, který byl v letech 1901-1938 profesorem na zdejším gymnáziu a poté zde vypomáhal v duchovní správě až do své smrti v roce 1957. P. Hlavička byl téhož roku poslán do Netína a místo

⁹⁵ Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 94; *Protocollum*, s. 99-110, 118, 367-370; Gregor WOLNY, *Kirchliche Topographie von Mähren*, I. Abtheilung. Olmützer Erzdiöcese. I. Band, Brünn 1855, s. 14; Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 240.

⁹⁶ Gregor WOLNY, *Kirchliche Topographie*, s. 52; *Protocollum*, s. 110-112, 118.

⁹⁷ Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 94; *Protocollum*, s. 112-115, 118.

děkana obsadil netínský farář **Antonín Brabenec**, jenž však za tři a půl měsíce zemřel.⁹⁸

1. 6. Období neklidu a změn

Po smrti kněžny Leopoldiny z Lobkovic přešlo v roce 1899 panství na jejího syna knížete Rudolfa z Lobkovic, který byl c. k. polním zbrojmistrem a zemským velitelem v Pešti a také nositelem řádu Zlatého rouna. Za jeho působení byla ve městě zřízena telefonní stanice (1904) a železniční trať z Velkého Meziříčí do Studence (1886). V roce 1908 zemřel bezdětný, proto panství zdědil syn jeho sestry Anny provdané hraběnky Harrachové František. František hrabě Harrach byl v roce 1909 hostitelem rakousko-uherského císaře Františka Josefa I. a německého císaře Viléma II. při císařských manévrech. Jako pobočník následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este byl přímým účastníkem atentátu v Sarajevu, neboť jeho vůz byl vybrán na cestu městem. Kapesník s krví následníka trůnu je dodnes uchován na meziříčském zámku. Po smrti JUDr. Františka Harracha v roce 1937 zdědila velkostatek jeho dcera Josefa provdaná za Aloise Podstatského-Lichtenštejna. Ve městě se na konci druhé světové války udála tzv. „*Velkomeziříčská tragédie*“. V posledních dnech války došlo ve městě k povstání, jenž bylo Němci krutě potlačeno. Dne 7. května 1945 přišlo o život 56 účastníků povstání. Rudá armáda město osvobodila 9. května 1945. Při přestřelkách s Němci a při jejich ústupu zemřelo dalších 53 lidí. Oběti byly pochovány na novém hřbitově, který byl zbudován v městské části Karlov.⁹⁹ V roce 1960 byl po sto jedenácti letech zrušen okres Velké Meziříčí¹⁰⁰ a území bylo začleněno do okresů Žďár nad

⁹⁸ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 240; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 94; František DVORSKÝ, *Třebický okres*, Vlastivěda moravská. II. Místopis, Brno 1906, s. 197; *Protocollum*, s. 116-121, 380, 390;

<http://www.dekanstvivm.horacko.com/?class=aboutFarnost&idFarnost=14>, 23. 12. 2010.

⁹⁹ O posledních dnech války ve městě srov. Zdeněk FIŠER (red.), s. 312-325; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 16-21; Josef ŠÍP, *Svědectví o statečnosti. Velkomeziříčsko a odboj v letech 1939-1945*, Velké Meziříčí 2005; Jaromír KOTÍK, *Květen 1945 ve Velkém Meziříčí. Z dokumentů a svědectví*, Velké Meziříčí 1980; Vladimír MAKOVSKÝ, *Velké Meziříčí. Poznámky*, svazek I. 1945-1989, strojopis, Velké Meziříčí 1994.

¹⁰⁰ Okres Velké Meziříčí vznikl jako soudní okres z císařského nařízení z 26. června 1849.

Sázavou a Třebíč. Název Meziříčí se obyvatelům nejvíce připomněl při velké povodni ve městě v roce 1985. Škody se tehdy vyšplhaly do miliónů korun. V roce 1995 byl již devadesátiletý Josef Podstatský-Lichtenštejn v restituci navrácen zámek a později také lesní a zemědělské půdy. Zemřela v roce 2000 a celý majetek zdědily její děti František Karel, Jan a Marie, kteří pobývají na zámku do dnešních dnů.¹⁰¹

Na přelomu 19. a 20. století přišel z nedalekého Křižanova do Meziříčí na místo kaplana Karel Pernica. Po smrti Antonína Brabence vykonával funkci velkomeziříčského děkana František Florián (od roku 1912 arcikněz jihlavský), který byl zároveň farářem v Tasově.¹⁰² Na jeho žádost byl **Karel Pernica** jmenován v roce 1909 místoděkanem a v říjnu roku 1915 děkanem velkomeziříčským. Pro svoji dobročinnost byl velmi oblíben, avšak zatížil farní beneficium a ostatní fondy válečnými půjčkami. Odešel do penze 1. dubna 1921. Bydlel v domě č. 398 u Františka Sáblika na Horním městě, kde také 10. července 1922 zemřel. V první světové válce došlo také k rekvizici zvonů z děkanského chrámu i filiálních kostelů ve městě.¹⁰³

Po odchodu děkana Pernici do penze nastoupil na děkanské místo **doc. ThDr. PhDr. Alois Dvořák**, který ve Velkém Meziříčí působil až do své smrti v roce 1924. Za něj došlo k pořízení nových varhan, které byly slavnostně vysvěceny 14. září 1924. Po jeho smrti vykonával správu farnosti do nástupu Josefa Skácela kaplan **Josef Opletal**.¹⁰⁴

Za děkana Pernici byl v roce 1914 na kaplanskou službu poslán **Josef Skácel**, jenž zde věřícím sloužil až do roku 1923. Zpět se do města vrátil o dva roky později a jako nový farář velkomeziříčský byl na faru investován s platností od 1. března 1925 a instalován 2. dubna 1925. Roku 1927 byly pořízeny nové zvony pro farní kostel i filiální kostely ve městě. Slavnostní svěcení nových zvonů brněnským biskupem

Srov. Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 215-228; Jan DOBEŠ – Zdeňka HLEDÍKOVÁ – Jan JANÁK, *Dějiny správy*, s. 273.

¹⁰¹ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 254-262, 349-350, 389-390, 405; Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 73; Libor PIŠÍN, *Velké Meziříčí. Historie*, s. 15-21, 31; Petr SVOBODA, *Krajem kamení*, s. 99-101; RT Velkomeziříčsko, 17. 2. 2010.

¹⁰² Zmínka o něm a fotografie viz Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 437-438.

¹⁰³ TAMTÉŽ, s. 94; Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 240-241; Karel JANÍČEK, *Velkomeziříčské zvony. Naše zvony*, Velké Meziříčí 1994, s. 5-8, *Protocollum*, s. 119, 120-121, 408.

¹⁰⁴ *Protocollum*, s. 118, 122-124, 431

Josefem Kupkou proběhlo dne 28. srpna 1927. Od tohoto roku začala ve městě působit také Českobratrská církev evangelická, jejíž věřící se pravidelně scházeli a dodnes scházejí na bohoslužbách v Husově domě u Světlé. V roce 1928 byl Skácel jmenován auditorem biskupské konsistoře a v roce 1933 radou biskupské konsistoře. Výnosem ministerstva vnitra z 29. prosince 1928 byl jmenován členem prvního okresního zastupitelstva ve Velkém Meziříčí. Roku 1930 nechal opravit interiér i exteriér farního kostela. Na žádost místní Katolické charity byl v Mostišťích roku 1932 zřízen filiální dům kongregace Těšitelék Božského srdce Ježíšova z Rajhradu. V roce 1935 byly sestry těšitelky přestěhovány do nově vysvěceného kláštera ve Velkém Meziříčí. Ve farní kronice uvádí děkan Skácel počet obyvatel ve farnosti podle sčítání z roku 1930. Z 8678 „přítomných“ obyvatel bylo 8184 katolíků, 279 protestantů a 215 bez vyznání. Děkany velkomeziříčskými byli v době Skácelova působení administrátoři v Rudíkově - Josef Kubín v letech 1925-1928 a od roku 1929 Ondřej Novák. Kvůli své těžké srdeční chorobě měl Skácel v roce 1935 dovolenou a úřad vedl kaplan Remigius Soukup.¹⁰⁵

Před Soukupem zde působil od roku 1931 do roku 1935 mladý kaplan **Bohumil Burian**. Od roku 1937 byl Burian znovu povolán do Meziříčí, kde vypomáhal s duchovní správou těžce nemocnému Josefu Skácelovi. Po jeho smrti v roce 1939 byl jmenován s platností od 1. srpna administrátorem velkomeziříčské farnosti. Svoji nelehkou službu vykonával za těžkých podmínek světové války i později nastoleného komunistického režimu, jehož hrůzy pocítil na vlastní kůži. Pro svoji dobrosrdečnost a vynikající kazatelské schopnosti byl mezi lidmi velmi oblíben. Ihned po svém jmenování administrátorem založil novou farní kroniku s názvem: „*Pamětní kniha farnosti velkomeziříčské*“, která zahrnuje události od roku 1939 až do současnosti v chronologickém pořadí.¹⁰⁶ Ve dnech 7. -9. dubna 1942 byly z kostelní věže odebrány pro válečné účely všechny zvony kromě umíráčku. Dne 14. května 1942 byli odvedeni všichni Židé (108 lidí) ze města do koncentračního tábora v Terezíně, z nichž se po válce do Meziříčí navrátilo pouze sedm. Po smrti velkomeziříčského děkana Ondřeje Nováka v roce 1946 vykonával tento úřad farář z Radostína nad Oslavou Josef

¹⁰⁵ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 295, 345; Karel JANÍČEK, *Velkomeziříčské zvony*, s. 8; *Protocollum*, s. 118, 123-125, 266, 279, 288-289, 423; Kolektiv autorů, *Rudíkov*, Rudíkov 2002, s. 20; Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 80.

¹⁰⁶ Již v úvodu citovaná *Pamětní kniha farnosti velkomeziříčské*, uložena na farním úřadě ve Velkém Meziříčí.

Melichar. V letech 1947-1949 byl opraven farní kostel. Roku 1949 došlo na žádost MNV Petráveč ke ztrátě děkanského dvora v Petrávči. Od tohoto roku mělo děkanství 11 farností: Horní Bory, Křižanov, Měřín, Netín, Pavlov, Radostín, Ruda, Rudíkov, Tasov, Uhřínov a Velké Meziříčí. Dne 27. září 1950 byly vystěhovány sestry těšitelky ze svého kláštera do sídla kongregace v Rajhradě. Objekt kláštera pak sloužil jako jesle. Na žádost faráře Buriana byl roku 1954 ve vchodu do farního kostela pod věží instalován nový portál, jenž je dílem zdejšího sochaře Jiřího Marka.¹⁰⁷ Z někdejší židovské komunity zůstalo po válce ve městě (podle údajů z roku 1952) pouze pět Židů.¹⁰⁸ P. Bohumil Burian zemřel dne 29. dubna 1958 ve věku 53 let údajně po výslechu na ONV.¹⁰⁹

Po Burianově smrti nastoupil **Prof. Alois Ambroz**, jenž zde působil až do roku 1979. Z iniciativy prof. Ambroze, velkého znalce zvonů, došlo v letech 1969-1970 k odlévání zvonů v Martinicích, kterého se ujali zvonáři Gabriel Knoss a Rudolf Manoušek. V této provizorní dílně bylo ulito asi 90 zvonů, které putovaly do všech koutů naší vlasti, a také čtyři zvony pro farní kostel sv. Mikuláše. Svěcení nových zvonů brněnským kanovníkem Aloisem Michálkem se konalo v neděli 20. září 1970 za hojné účasti kněží i lidu. Novým velkomeziříčským děkanem byl po smrti Josefa Melichara v roce 1974 zvolen netínský farář Jindřich Kocman (1981-93 arcikněz jihlavský). Prof. Ambroz zemřel v roce 1991, ale již od roku 1979 byl vystřídán Ladislavem Černým.¹¹⁰

P. **Ladislav Černý** převzal duchovní správu ve farnosti 22. listopadu 1979. V roce 1983 byl jmenován, po vyvázání netínského faráře Jindřicha Kocmana

¹⁰⁷ O Jiřím Markovi srov. RT Velkomeziříčsko, 21. 1. 2009.

¹⁰⁸ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 346; RT Velkomeziříčsko, 20. 8. 2008.

¹⁰⁹ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 309, 342-344; Karel JANÍČEK, *Velkomeziříčské zvony*, s. 8-10; *Protocollum*, s. 118-119, 124-123; *Pamětní kniha*, s. 3-4, 21-22, 38-41, 55-56, 64, 67-68, 95-97, 108-109; Aleš NOVÁK, *Vybrané kapitoly historie farnosti Velké Meziříčí*, České Budějovice 2000, s. 75-77 (= Diplomová práce na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích); http://www.fanostradostin.webzdarma.cz/historie_radostin.html, 23. 12. 2010.

¹¹⁰ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 344; Karel JANÍČEK, *Velkomeziříčské zvony*, s. 11-17; *Pamětní kniha*, s. 118-127; Římskokatolický farní úřad Netín, *Protocollum domesticum parochiae Netinensis od roku 1789*, s. 50.

z děkanství, i děkanem velkomeziříčským. Roku 1986 proběhala rozsáhlá oprava interiéru i exteriéru věže farního kostela. Děkan Černý zemřel na faře v roce 1990.¹¹¹

Dne 20. května 1990 byl ustanoven novým velkomeziříčským farářem a současně děkanem **Jan Peňáz**. Na počátku jeho duchovního působení byly zavedeny pravidelné poutě a bohoslužby ve všech obcích farnosti a započalo se také s opravami kaplí a kostelů v děkanství. Podle sčítání lidu v roce 1992 žilo ve farnosti 13 044 obyvatel, z nichž bylo 8 633 katolíků. V roce 1993 se poprvé ve městě konala pouť k výročí posvěcení farního chrámu (24. června 1679). Od roku 1999 tvoří velkomeziříčské děkanství 11 farností: Bory, Březí u Osové Bitýšky, Budišov u Třebíče, Heřmanov u Velké Bíteše, Křižanov, Křoví, Měříň, Netín, Osová Bitýška, Pavlov u Radostína nad Oslavou, Pyšel, Radostín nad Oslavou, Ruda, Tasov, Uhřínov, Velká Bíteš a Velké Meziříčí. Velký poutník P. Peňáz putoval pěšky v roce 2000 do Říma a roku 2007 do císařských Cách. V letech 2001-2003 došlo k přestavbě interiéru a exteriéru farní budovy a roku 2007 k opravě vazby a vnější omítky na věži farního kostela. Dne 1. srpna 2008 byl děkan Peňáz po osmnáctileté službě věřícím ve městě jmenován farářem ve Křtinách.¹¹²

Novým velkomeziříčským děkanem byl ustanoven **ThDr. Łukasz Szendzielorz** z arcidiecéze Katowice. V roce 2010 nechal opravit elektroinstalaci ve farním kostele, poté byl celý interiér chrámu vymalován. Koncem roku 2010 byl ve farním chrámu zazděn severní vchod a v něm zbudována kaple pro středověkou plastiku Madony velkomeziříčské ze 14. století, která v dřívějších dobách vždy patřila k inventáři kostela.¹¹³

¹¹¹ Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 344; *Pamětní kniha*, s. 145, 148, 151-154, 158.

¹¹² Zdeněk FIŠER (red.), *Velké Meziříčí*, s. 344; *Pamětní kniha*, s. 159, 176-177, 183, 211, 221-222, 228, 236, 261, 263; Jan PEŇÁZ, *Pouť do Říma od A do Z*, Vranov nad Dyjí 2000; TÝŽ, *Pěší pouť z Moravy do Cách*, Brno 2007, RT Velkomeziříčsko, 16. 7. 2008, 20. 8. 2008, 3. 9. 2008.

¹¹³ *Pamětní kniha*, s. 263; RT Velkomeziříčsko, 20. 8. 2008, 10. 3. 2010, 16. 8. 2010, 15. 12. 2010.

Tabulka č. 1

Přehled duchovních správců velkomeziříčské farnosti

Léta působení	Duchovní správce	Funkce
1317	Sobek	řeholní bratr - křížovník na Zderaze
1335	Jindřich	řeholní bratr - křížovník na Zderaze
	Mikuláš	řeholní bratr - křížovník na Zderaze
1362	Jan	řeholní bratr - křížovník na Zderaze
1380-1397	Václav Rod	řeholní bratr - křížovník na Zderaze
1397	Mikuláš	katolický kněz - farář
1418-1424	Mistr Šimon z Tišnova	první husitský kněz ve městě - farář
1437	Kilian	husitský kněz - farář
1446	Matěj Stárek	husitský kněz - farář
1456	Beneš	husitský kněz - farář
1460	Štěpánek	husitský kněz - farář
1472	Mikuláš z Třebíče	husitský kněz - farář
1502-1506	Jan Thurzo z Bethlenfalvy	katolický kněz - farář
1520-1528	Beneš Oplát z Telče	husitský kněz - farář
1523-1524	Pavel Speratus	husitský kněz - kazatel
1523	Petr Knied	husitský kněz - kazatel
1522	Benedikt	husitský kněz - kazatel
1541	Jan Spissus	husitský kněz - farář
1544-1562	Mikuláš Penthammer Ledecký	husitský kněz - farář
1562	Jiří Horský	husitský kněz - první s děkanským titulem
1571	Jiří Skornický	husitský kněz - děkan
1571-1572	Jan Turek	husitský kněz - děkan
1572-1574	Jehňátko	husitský kněz - děkan
1572-1574	Václav ze Strážku	husitský kněz - děkan
1572-1574	Václav Ledecký	husitský kněz - děkan
1572-1574	Mistr Jakub Kamenický	husitský kněz - děkan
1576-1583	Šimon Haliaeus Žďárský	první děkan horního podkrají brněnského
1584-1591	Matěj Posthumius Tábořský	děkan horního podkrají brněnského
1591-1595	Martin Svorník Rychnovský	poslední děkan horního podkrají brněnského
1595-1596	Tomáš Soběslavský	husitský kněz - děkan
1597	Vavřinec Žandovský	husitský kněz - děkan
1593	Martin Mathesius	katolický kněz - kazatel
1597-1599	Mikuláš Sarkander	katolický kněz - děkan, bratr Jana Sarkandera
1599-1601	Jiří Bothon	katolický kněz - děkan
1601-1604	Mikuláš Sarkander	katolický kněz - děkan, bratr Jana Sarkandera
1604	Adam Kalinius	katolický kněz - děkan
1604	Florián Theophilaktus	evangelický kněz - kazatel
1604-1607	Jan Běňčík	katolický kněz - děkan

Léta působení	Duchovní správce	Funkce
1608	Daniel Corvinius	evangelický kněz - kazatel
1607-1609	Jeremiáš Kiliades	katolický kněz - děkan
1609-1611	Václav Pilař z Pilchu	katolický kněz - děkan
1612-1614	Jan Šmidelín	evangelický kněz - kazatel
1612	Jiří František Pirus	katolický kněz - děkan
1612-1613	Mikuláš Rex	katolický kněz - děkan
1613-1619	Mikuláš Hrubský	katolický kněz - děkan
1619-1620	Samuel Kosořský	evangelický kněz - děkan
1620-1621	Jakub	evangelický kněz - kazatel
1621	Mikuláš Hrubský	katolický kněz - děkan
1621-1624	Ondřej Orlík z Lažiska	katolický kněz - děkan
1626	Vavřinec Pachelius	katolický kněz - děkan
1628-1631	Jeremiáš Kiliades	katolický kněz - děkan
1633-1638	Jiří František Pirus	katolický kněz - děkan
1640-1641	Václav Mikuláš Humpol. z Rybenska	katolický kněz - děkan
1641	Jiří Otislav z Kopenic	katolický kněz - děkan
1643-1647	Petr Rumer	katolický kněz - děkan
1647-1652	Ondřej Dirre	katolický kněz - děkan
1653-1655	Jan Petr Petrucius	katolický kněz - děkan
1656-1657	Jakub Vavřek	katolický kněz - děkan
1657-1659	Karel Ignác Alberti	katolický kněz - děkan
1659-1663	Vavřinec Jan Rudavský	katolický kněz - děkan
1663-1664	Jiří Leopold Vidomus z Fridenbergu	katolický kněz - děkan
1665-1666	Petr Parcevič	katolický kněz - děkan
1666-1669	Jakub Zottini	katolický kněz - děkan
1669-1671	Augustin Geller	katolický kněz - děkan
1671-1677	Valentín Aleš Dometius	katolický kněz - děkan
1677-1691	Jan Jindřich Švábenský	katolický kněz - děkan
1691-1694	Pavel František Polach	katolický kněz - děkan
1694-1708	Martin Ignác Michalík	katolický kněz - děkan
1708-1731	Gundaker Ondřej Egkh-Hungersbach	katolický kněz - děkan
1732-1748	Eliáš Libor Roblík	katolický kněz - děkan
1748-1763	Josef Alexius Vařecha	katolický kněz - děkan
1763-1772	František Ignác Schmidt	katolický kněz - děkan
1772-1808	Josef Karel Pahnosta	katolický kněz - děkan
1808-1824	Jakub Příhoda	katolický kněz - děkan
1824-1855	František Heller	katolický kněz - děkan
1855-1863	Jan Hansmann	katolický kněz - děkan
1863-1877	Jan Czepl	katolický kněz - děkan
1877-1899	Jan Klippl	katolický kněz - děkan
1898-1899	Václav Hlavička	katolický kněz - farář
1899	Antonín Brabenec	katolický kněz - děkan

Léta působení	Duchovní správce	Funkce
1899-1921	Karel Pernica	katolický kněz - farář, od r. 1915 děkanem
1921-1924	doc. ThDr. PhDr. Alois Dvořák	katolický kněz - děkan
1924-1925	Josef Opletal	katolický kněz - farář
1925-1939	Josef Skácel	katolický kněz - farář
1939-1958	Bohumil Burian	katolický kněz - farář
1958-1979	Prof. Alois Ambroz	katolický kněz - farář
1979-1990	Ladislav Černý	katolický kněz - farář, od r. 1983 děkanem
1990-2008	Jan Peňáz	katolický kněz - děkan
od r. 2008	ThDr. Łukasz Szendzielorz	katolický kněz - děkan

2. OSUDY MORAVSKÝCH CÍRKEVNÍCH KNIHOVEN OD POČÁTKŮ DO SOUČASNOSTI SE ZAMĚŘENÍM NA FARNÍ KNIHOVNY

2. 1. Prvopočátky církevních knihoven na Moravě

Církevní prostředí bylo až do vzniku prvních univerzit výhradním nositelem a šířitelem vzdělanosti. K tomuto účelu potřebovalo uchovávat získané poznatky a dovednosti. Vznikaly tak první rukopisy na papyru a pergamenu, jež se prostřednictvím misí dostávaly na území dnešní Moravy. Za počátek církevní organizace na Moravě lze považovat příchod soluňských bratří Konstantina a Metoděje v roce 863 a následné vytvoření samostatné moravsko-panonské církevní provincie v čele s biskupem. Bohužel nemáme věrohodné zprávy o církevní organizaci a její správě v tomto státním útvaru, a proto nelze rekonstruovat její historický vývoj. Lze ovšem předpokládat, že u jednotlivých kostelů se mohly v menší míře vyskytovat rukopisy sloužící především k liturgickým účelům, jež pro tuto potřebu přeložil, popř. sestavil biskup Metoděj se svými žáky. S trochou nadsázky pak můžeme hovořit o prvních knihovnách, které jsou pro období středověku charakterizovány jako soubory literárních rukopisů.¹¹⁴

Tyto soubory rukopisů se pak objevily spolu se vznikem pražského a olomouckého biskupství, prvních klášterů a katedrálních (Olomouc 1063) či kolegiálních kapitul (Kroměříž 1260, Brno 1296). O knihovnách ve farnostech, resp. ve velkofarnostech nelze v období středověku hovořit, jelikož obsahují jen velmi malé množství rukopisného materiálu omezeného jen na liturgickou praxi, a to jen u významnějších kostelů, neboť pořízení takové knihy – kodexu - bylo velmi nákladné a téměř nezaplacitelné. Tyto knihy se pak stávaly součástí chrámového pokladu. U významnějších chrámů nalézáme kromě knih sloužících k liturgické praxi (bible, misály, breviáře, graduály, synodální statuta) také díla teologická a homiletická. Nejinak tomu bylo u klášterů, jež na Moravě vznikaly od 11. století. Nejstarší z nich

¹¹⁴ Ivan HLAVÁČEK, *Středověké soupisy*, s. 6; TÝŽ, *Knihy a knihovny*, s. 73; Jiří CEJPEK, *Stručný přehled*, s. 13; Jiří CEJPEK a kol., *Dějiny knihoven*, s. 83; Rudolf ZUBER, *Osudy I*, s. 51, 79, 82, 85; k dějinám Velké Moravy srov. Dušan TŘEŠTÍK, *Vznik Velké Moravy*, Praha 2001.

je benediktinský klášter v Rajhradě u Brna, založený v první polovině 11. století jako proboštství břevnovského kláštera v Praze. První samostatný klášter na Moravě byl založen ve druhé polovině 11. století u Olomouce, kde v téže době vzniklo biskupství. Řeč je o benediktinském opatství na Hradisku (dnes součást města), z něhož byli benediktini vyhnáni ve druhé polovině 12. století. Ve 12. století došlo k založení premonstrátského kláštera v Louce u Znojma, cisterciáckého kláštera na Velehradě, benediktinského opatství v Třebíči a mnoha jiných. U těchto klášterů vznikly nejen knihovny (většinou umístěné v sakristii nebo jiné části kostela), ale také písářské dílny (skriptoria), které měly za úkol opisovat a vydávat kodexy na objednávku nebo pro vlastní potřebu. Významné skriptorium se v tomto období nacházelo u katedrálního kostela v Olomouci za působení velmi vzdělaného biskupa Jindřicha Zdíka (1126-1150), z jehož produkce se do dnešních dnů dochovaly zlomky asi patnácti kodexů mimořádně rozmanitého obsahu, na kterých spolupracovalo přibližně třicet písářů a dva malíři.¹¹⁵

2. 2. Církevní knihovny ve 13. a 14. století

Ve 13. a 14. století docházelo k hromadnému zakládání klášterů tehdy vznikajících řádů, především v prostředí nově zakládaných měst. Také zde nalézáme skriptoria a knihovny, které s rozvojem scholastiky značně narůstaly a musely opustit prostor kostela. Vznikaly tak pultové knihovny s lavicemi, k nimž byly některé obzvlášť vzácné kodexy připoutány řetězy - tzv. *libri catenati*. Stejnou měrou rostly též knihovny obou katedrálních kapitul, pražské a olomoucké, které byly obohacovány podobně jako kláštery především z darů nebo z odkazů soukromých knihoven svých členů.

¹¹⁵ Ivan HLAVÁČEK, *Knihy a knihovny*, s. 24, 73-81, 90-91; Jiří CEJPEK a kol., *Dějiny knihoven*, s. 86-88; Mirjam BOHATCOVÁ a kol., *Česká kniha*, s. 56-57; Vladislav DOKOUPIL, *Dějiny*, s. 6; Rudolf FIŠER, *Třebíč*, s. 25-38; k olomouckému skriptoriu srov. Miroslav FLODR, *Skriptorium olomoucké*, Praha 1960; Jan BYSTRICKÝ, *Studien zum Urkunden-, Brief- und Handschriftenwesen des Bischofs Heinrich Zdík von Olmütz*, *Archiv für Diplomatik* 26, 1980, s. 135-258; Pavol ČERNÝ, *Illuminované rukopisy Zdíkovy skriptoria*, in: Jana Hrbáčová (red.), *Jindřich Zdík (1126-1150). Olomoucký biskup uprostřed Evropy*, Olomouc 2009, s. 88-96.

Z této doby nalézáme první zmínky o soukromých knihovnách světských i duchovních osob. Za všechny jmenujme alespoň knihovny Jana ze Středy, Arnošta z Pardubic nebo moravského markraběte Jošta. Kromě farních kostelů v Praze a farností spravovaných kláštery nelze ani v tomto dvoustletém období hovořit o budování farních knihoven v dnešním slova smyslu. Jako další výjimku můžeme označit farnosti, u nichž byly v této době založeny školy. V Brně vznikla v roce 1237 svatopetrská škola a z roku 1298 máme první zmínku o škole svatojakubské. Právě z kostela sv. Jakuba se do dnešních dnů zachoval v Archivu města Brna soubor rukopisů od poloviny 13. do počátku 16. věku. Dalším podobným souborem jsou rukopisy darované nově založenému klášteru cisterciáček na Starém Brně královnou Alžbětou Rejčkou z první čtvrtiny 14. století, které jsou dnes částečně dochovány v Národní knihovně ve Vídni, v Moravském zemském archivu a Moravské zemské knihovně v Brně.¹¹⁶

2. 3. Období husitské revoluce a vynález knihtisku

Období husitské revoluce znamenalo pro mnohé knihovny církevních institucí, zejména v Čechách, značné omezení jejich vývoje. Řada z nich byla určena k zániku, nebo se jejich inventář zčásti podařilo evakuovat na Moravu. Zvláště cenné rukopisy tak změnilo jen své majitele. Na Moravě nebyla prakticky narušena stará církevní organizace ani s ní spojený vývoj knihoven. Svědčí o tom soupisy olomoucké kapitulní knihovny dochované z let 1413, 1430 a 1435, které zaznamenávají stále větší nárůst především filozoficko-teologické a homiletické literatury. Většího nárůstu knih stejného zaměření dosáhla též knihovna benediktinského kláštera v Rajhradě nebo farní knihovna u sv. Jakuba v Brně. Husitské vojenské výpravy na Moravu ve dvacátých

¹¹⁶ Jiří CEJPEK a kol., *Dějiny knihoven*, s. 86-101; Ivan HLAVÁČEK, *Knihy a knihovny*, s. 98-109, 136-291; Miroslav FLODR, *Skriptorium*, s. 33; Jiří CEJPEK, *Stručný přehled*, s. 18; Mirjam BOHATCOVÁ a kol., *Česká kniha*, s. 63; k rukopisným souborům srov. Eugen DOSTÁL, *Illuminované rukopisy svatojakubské knihovny v Brně*, ČMM 50, 1926, s. 276-404; TÝŽ, *Čechy a Avignon. Příspěvky ke vzniku českého umění iluminátorského v XIV. století*, Brno 1922; Stanislav PETR, *Soupis rukopisů knihovny při farním kostele svatého Jakuba v Brně*, Praha 2007; Jan KVĚT, *Illuminované rukopisy královny Rejčky. Příspěvek k dějinám české knižní malby ve století XVI*, Praha 1931; Antonín FRIEDL, *Malíři královny Alžběty*, Praha 1930.

letech 15. století, nazývané také spanilé jízdy nebo rejsy, přinesly do klášterů a farností, zejména těch menších, vlnu rabování, a tím i zničení jejich inventářů. Do jejich knihoven se pak v době husitské revoluce a krátce po ní dostávala díla utrakvistických a protestantských autorů, jež v nich zaujímala mnohdy čestná místa.¹¹⁷

S vynálezem knihtisku, tedy přibližně od druhé poloviny 15. století, začala nová epocha dějin knižní kultury. Kniha se stává dostupnější i nižším vrstvám společnosti a přispívá tak k nárůstu vzdělanosti. Počátky moravského knihtisku jsou spjaty s dílnou německých tiskařů Matyáše Preinleina a Konráda Stahela v Brně, která vydávala první inkunábule v letech 1486-1499 a poté přesídlila do Olomouce, kde zmizela beze stopy. V 16. století nalézáme katolické knihtiskárny v Olomouci a v louckém klášteře u Znojma. V nekatolickém prostředí krátce působily tiskárny v Mikulově, Lulči, Prostějově, Velkém Meziříčí, Náměšti nad Oslavou a slavná bratrská tiskárna v Ivančicích, později v Kralicích nad Oslavou. Z produkce těchto tiskáren vycházela především díla liturgická, teologická a homiletická, ale také např. kalendáře a učebnice. Vlivem reformace kleslo výhradní postavení katolické církve, a tím i počet katolického duchovenstva ve farnostech a řeholníků v klášterních komunitách. Tento stav měl pak neblahý vliv na rozvoj knihoven těchto církevních institucí. Záleželo vždy na zájmu jednotlivých osob, které si i v tomto období zakládaly své soukromé knihovny.¹¹⁸

¹¹⁷ Ivan HLAVÁČEK, *Knihy a knihovny*, s. 340-358; Jiří CEJPEK a kol., *Dějiny knihoven*, s. 101-114; Vladislav DOKOUPIL, *Dějiny*, s. 25; Jiří CEJPEK, *Stručný přehled*, s. 20-22; Jaroslav MEZNÍK, *Lucemburská Morava*, s. 409-430.

¹¹⁸ Jiří CEJPEK a kol., *Dějiny knihoven*, s. 115-120; Pravoslav KNEIDL, *Z historie evropské knihy*, s. 51-75; Mirjam BOHATCOVÁ a kol., *Česká kniha*, s. 117-157; Jiří MALÍŘ, *Knihtiskař. Příklad Emanuela Antonína Svobody a Josefa Jiřího Trasslera*, in: Jiří Malíř a kol., *Člověk na Moravě ve druhé polovině 18. století*, Brno 2008, s. 147; k dějinám knihtisku na Moravě srov. již v úvodu citovaná práce Marie Ludmily ČERNÉ, *Stručné dějiny knihtisku*, Praha 1948; *Knihtisk v Brně a na Moravě. Sborník z konference Brno - 4. září 1986*, Brno 1987; Petr VOIT, *Moravské prameny z let 1567-1568 k dějinám bibliografie, cenzury, knihtisku a literární historie*, Příspěvky ke knihopisu 5, Praha 1968; Beda DUDÍK, *Dějiny knihtiskařství na Moravě od vzniku jeho až do r. 1621*, ČMM 7, 1857, s. 103-138; Milena FLODROVÁ, *K počátkům knihtisku v Brně*, Brno v minulosti a dnes 6, 1964, s. 159-167.

2. 4. Církevní knihovny v kultuře baroka

V období baroka, které do českých zemí přišlo krátce po bitvě na Bílé hoře, nastala nová doba rozvoje farních, kapitulních a klášterních knihoven. Zvýšil se počet katolického duchovenstva a došlo též k renesanci klášterního života. Právě soukromé knihovny jednotlivých duchovních působících v církevní správě z let 1694-1734 analyzovala z pozůstalostních inventářů v pražské arcidiecézi Marie Ryantová.¹¹⁹ Počet knih v knihovnách duchovních správců závisel na jejich majetnosti, vkusu a zálibách. Nejčastěji duchovní vlastnili 20 – 40 knih, ti majetnější i 100 a výjimečně 200 knih. Naprostou výjimkou byla knihovna vzdělaného kolínského vikáře Michaela Františka Černého, která obsahovala 487 svazků, nebo prostějovského faráře Jana Bernarda Levina Rothe se svými 419 svazky. Odlišná situace panovala v knihovnách vyšších církevních hodnostářů, kde velký počet knižních titulů nebyl výjimkou. Jednu z největších sbírek knih na Moravě v 18. století vlastnil olomoucký kanovník František Giannini, jenž nashromáždil asi 6600 knih. Kupní cena u většiny knih, které byly uvedeny v pozůstalostních inventářích, nepřesáhla 50 zlatých, přičemž nejčastěji duchovní pořizovali knihy do 20 zlatých. Nevelký rozdíl ve vlastnictví knih byl mezi správci městského a venkovského benefícia, kde lze předpokládat, že venkovský farář neměl mnoho času na studium a četbu knih. Naprostá většina duchovních vlastnila v této době alespoň základní knižní tituly pro správu benefícia (bibli, breviář, misál, ustanovení tridentského koncilu a synodální statuta). Tyto povinné tisky uváděly zásady pro klérus pražské arcidiecéze z roku 1697 a tzv. jarní patenty (patentes vernaes) z roku 1726. Jejich plnění byla kontrolována při vizitacích. Vedle povinné teologické literatury vlastnili duchovní díla homiletická, pastorální, dogmatická, dále nábožensko-filozofické knihy, sbírky modliteb a životopisy svatých. Výjimečně se objevovaly historické spisy, dějiny zemí, kroniky, díla antických autorů nebo právníká a jazykovědná literatura. Pro vedení farního hospodářství nechyběly v knihovnách ani hospodářské příručky zaměřené na agrotechniku či ekonomiku. Také zde nalézáme knihy z oblasti přírodních

¹¹⁹ Již v úvodu citované dílo Marie RYANTOVÉ, *Knihovny světských duchovních arcidiecéze pražské na konci 17. století a na počátku 18. století*, in: Jitka Radimská (ed.), *K výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven*, České Budějovice 2000 (= Opera romanica 1), s. 239-254.

věd, tedy především geografie a astronomie, dále tituly věnující se hudbě, topografii či vaření.¹²⁰

V menším množství se v 18. a na počátku 19. věku objevily ve farnostech tzv. pamětní knihy farní, tedy farní kroniky. Jejich založení a vedení zpočátku záviselo na iniciativě správce benefícia. Až v roce 1835 bylo presidiálním dekretem č. 5952 nařízeno vedení farních kronik, což znamenalo, že nebylo moravské farnosti, kde by pamětní kniha nebyla vedena. Na Moravě existovalo v této době několik typů farních kronik s rozličnými názvy jako *liber* nebo *consignatio rerum memorabilium*, *protocollum domesticum*, *matrix ecclesiae*, *Gedenkbuch*, *Hausprotokoll* atd.¹²¹ Zejména u nižšího duchovenstva lze objevit i tzv. teologicky závadnou literaturu pocházející z nekatolického prostředí, před kterou varoval proslulý Klíč Antonína Koniáše (první vydání 1729, druhé 1749). Soukromé knihovny duchovních se mnohdy stávaly po jejich smrti základem pro vybudování farní knihovny, kterou každý nově příchozí duchovní správce zdědil jako součást svěřeného benefícia. K obohacení farních knihoven došlo také při dražbách knih, jež probíhaly po hromadném zrušení téměř poloviny klášterů a jejich knihoven za josefínských reforem v sedmdesátých a osmdesátých letech 18. století.¹²²

¹²⁰ Marie RYANTOVÁ, *Knihovna*, s. 197-214; TÁŽ, *Knihy*, č. 1-2, 52-68; TÁŽ, *Čtenář*, s. 415-420; Hana HATOVÁ, *Soupis rukopisů*, s. 27-36.

¹²¹ Pamětním knihám ve farnostech se věnuje studie Jany OPPELTOVÉ a Věry SLAVÍKOVÉ, *Poklady farních archivů - 2. Pamětní knihy farností*, Informace královéhradecké diecéze 2, 2008, ale také bakalářské práce vzniklé na Ústavu archivnictví a pomocných věd historických na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích: Míluše WAGNEROVÁ, *Farní kronika Olešnice (1787 – 1887)*, České Budějovice 2008; již v úvodu citovaná: Jaroslav MRŇA, *Protocollum domesticum farnosti velkomeziříčské (1816-1938)*, České Budějovice 2009; Jana HLAVOVÁ, *Nejstarší pamětní kniha farnosti Vlachovo Březí (1746-1806)*, České Budějovice 2010; Libor STANĚK, *Pamětní knihy farního úřadu Malenice (1734-1945)*, České Budějovice 2010. Výskyt pamětních knih a dalších rukopisů částečně mapuje již v úvodu citovaná práce Marie TOŠNEROVÉ a kol., *Průvodce po rukopisných fondech v České republice. Díl IV., Rukopisné fondy centrálních a církevních knihoven v České republice*, Praha 2004.

¹²² Jiří CEJPEK a kol., *Dějiny knihoven*, s. 133-144; Jiří CEJPEK, *Stručný přehled*, s. 32-42; Mirjam BOHATCOVÁ a kol., *Česká kniha*, s. 273-277; Rudolf ZUBER, *Osudy II*, s. 119-124.

Zcela výjimečnou knihovnou na Moravě v období baroka byla nepochybně biskupská knihovna v Kroměříži. Budovat ji začal biskup Karel z Lichtenštejna v roce 1694 a podle inventáře z roku 1699 měla již 8 051 svazků převážně juristické, politické a historické literatury. Na počátku 19. století se knihovna těšila velké podpore olomouckých arcibiskupů a její inventář přesahoval počet 40 tisíc svazků. V roce 1952 přešla knihovna se svými 75 000 svazky pod správu olomoucké univerzitní knihovny a od roku 1970 do dnešních dnů ji spravuje Okresní muzeum v Kroměříži. Na konci roku 2007 obsahovala 37 877 svazků a jejich počet stále narůstá.¹²³

2. 5. Ve stínu josefínských reforem

Na konci vlády Marie Terezie a za panování Josefa II. proběhlo v českých zemích rozsáhlé rušení klášterů. Současně se zrušením jezuitského řádu v roce 1773 zaniklo na Moravě sedm klášterů s kolejemi. Mezi léty 1780-1786 došlo na Moravě vlivem reformní činnosti Josefa II. ke zrušení dalších 48 klášterů, které se nezabývaly veřejně prospěšnou činností, nebo hospodařily s velkým jměním.¹²⁴ Knihovny těchto klášterů byly určeny k zániku, prodeji, v lepším případě se zachovaly ve veřejných institucích. Takovou institucí byla pro Moravu Univerzitní knihovna v Olomouci, která zde existovala již od roku 1566 a při hromadném rušení moravských klášterů převzala fondy pěti jezuitských knihoven a 34 knihoven klášterů různých řeholí. Tento obrovský knižní materiál pak vytrídil knihovník J. A. Hanke a většina knih skončila pod jeho rukama na dražbách (z 95 000 svazků vyřadil asi 70 000). Neblahému osudu zrušení uniklo na Moravě jen 34 klášterů přibližně se 300 řeholníky. Tyto kláštery pak

¹²³ Kristýna CHRÁSTOVÁ, *Knihovna Muzea Kroměřížska*, Brno 2008 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).

¹²⁴ K problematice rušení klášterů na Moravě srov. Eduard WINTER, *Josefinismus a jeho dějiny*, Praha 1945; Tomáš Václav BÍLEK, *Statky a jmění kolleji jezuitských, klášterů, kostelů, bratrstev a jiných ustavů v království českém od císaře Josefa II. zrušených*, Praha 1893; Dušan FOLTÝN a kol., *Encyklopedie moravských a slezských klášterů*, Praha 2005; Josef SVÁTEK, *Organizace řeholních institucí v českých zemích a péče o jejich archivy*, SAP 20, 1970, s. 505-624; Ilona KOLÁČKOVÁ, *Rušení klášterů za Josefa II. na příkladu tišnovského a louckého kláštera*, Brno 2007 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).

obohatily inventář svých knihoven o knihy koupené na dražbách, např. knihovna rajhradská a novoříšská.¹²⁵

2. 6. Renesance knižní kultury na Moravě

Na počátku 19. století došlo k velkému rozkvětu farních knihoven, jenž byl podporován státními i církevními úřady. Moravské zemské gubernium požádalo brněnskou biskupskou konsistoř o rozšíření dekretu vydaného dvorskou studijní komisí ze dne 27. listopadu 1817. Nařízení podávalo správcům benefícia pět otázek, které se týkaly existence knihovny, její využívání duchovními nebo možnosti dalšího rozšíření. Na základě došlých odpovědí byl dvorskou studijní komisí vydán dne 9. července 1825 další dekret, jenž vyšel v konsistoriálních kurendách brněnské konsistoře dne 1. září 1825 pod číslem 1235/1339 a vyzýval duchovní správce k založení farní knihovny.¹²⁶ Ty potom rostly zejména z darů a odkazů jednotlivých duchovních a sloužily nejen správcům benefícia, ale také všem, kdo projevíli zájem o studium duchovní, zábavné a naučné literatury. Některá moravská farní benefícia měla na konci 19. století kolem 880 - 1500 svazků knih, zejména ze 17. a 18. století. Až do roku 1919, kdy vyšel Zákon o veřejných knihovnách,¹²⁷ plnily farní knihovny funkci obecních či školních knihoven. Tento zákon a další nařízení vedly k úpadku rozvoje farních knihoven, které neustále soupeřily s veřejnými knihovnami. S příchodem komunistického režimu jejich funkci definitivně převzaly lidové knihovny. Podobný osud měly též knihovny při katedrálních a kolegiálních kapitulách a v sídlech jednotlivých děkanství. Po roce 1989 se objevily na mnoha místech snahy o obnovení farních knihoven, především ze strany duchovních

¹²⁵Christian d'ELVERT, *Zur Geschichte des katholischen Clerus in Mähren und Oesterreichisch-Schlesien*, Brno 1893, s. 7; Jiří CEJPEK a kol., *Dějiny knihoven*, s. 163-164; Vladislav DOKOUPIL, *Dějiny*, s. 9.

¹²⁶ Diecézní archiv Biskupství brněnského (dále DABB) Rajhrad, Biskupská konsistoř (E 82), inv. č. 11 699, kart. 2560.

¹²⁷ Zákon o veřejných knihovnách obecních byl Národním shromážděním schválen 22. července 1919 a nařizoval zakládat veřejné knihovny ve všech politických obcích, srov. Jiří CEJPEK, *Stručný přehled*, s. 75.

správců a aktivních laiků. Některé dnešní farní knihovny tak nabízejí široké veřejnosti kvalitní duchovní, mnohdy i zábavnou a krásnou literaturu.¹²⁸

Klášterní knihovny sloužily po celé 19. století a poté až do násilného ukončení klášterního života v roce 1950 především řeholníkům pro soukromé studium. Od josefínských reforem až do roku 1950 bylo v českých zemích asi 150 klášterů s vlastní knihovnou. Na základě rozhodnutí Státního církevního úřadu ze dne 20. června 1950 musela tehdejší Univerzitní knihovna v Brně (dnes Moravská zemská knihovna) převzít fondy 18 klášterních knihoven z Brněnského a Jihlavského kraje. Z nich bylo osm knihoven, které byly zachovány v původních historických interiérech, předáno pod její správu. Jednalo se o knihovny augustiniánů, kapucínů a minoritů v Brně, benediktinů v Rajhradě, premonstrátů v Nové Říši, od roku 1954 též o knihovnu křížovnického proboštství na Hradišti u Znojma a od roku 1964 o knihovny františkánů v Dačicích a Moravské Třebové. V depozitářích brněnské Univerzitní knihovny se nacházelo osm dalších knihoven, které byly uchovány vcelku (minoritů v Jihlavě, znojemských dominikánů a kapucínů, františkánů v Moravské Třebové a Dačicích, piaristů v Mikulově, svitavských redemptoristů a od roku 1951 knihovna zrušeného brněnského alumnátu). Celkový objem spravovaného materiálu přesáhl 200 000 svazků a tvořil asi šestinu celého fondu. Správou této části Univerzitní knihovny byl pověřen Vladislav Dokoupil, který zpracovával jejich soupisy.¹²⁹

Po roce 1989 byly některé knihovny v rámci restituce navráceny do správy obnoveným řeholním řádům a kongregacím. Některé z nich dnes slouží zájemcům

¹²⁸ Jana OPPELTOVÁ, *Historie*, s. 99-102; Jiří CEJPEK, *Stručný přehled*, s. 108;
<http://kzv.kkvysociny.cz/Default.aspx?id=1221>, 11. 11. 2010 – Knihovnický zpravodaj Vysočiny, Krajská knihovna Vysočiny, Ročník 10, č. 1, Havlíčkův Brod 2010 – elektronický čtvrtletník určený knihovníkům; možnostmi využití farních knihoven v dnešní době se zabývá již v úvodu citovaná práce Heleny VALTROVÉ, *Význam, postavení a možnosti dalšího rozvoje farních knihoven v České republice*, Brno 2010; Rudolf ZUBER, *Osudy II*, s. 122.

¹²⁹ Jiří CEJPEK a kol., *Dějiny knihoven*, s. 139, 145; Vladislav DOKOUPIL, *Dějiny*, s. 9-10;
<http://www.vkol.cz/cs/aktivity/konference-a-odborna-setkani/13--rocnik-odborne-konference/clanek/historicke-fondy-moravske-zemske-knihovny-v-brne-a-lide-kolem-nich/>, 11. 11. 2010.

o studium, jiné pak jako exponát k ukázce uměleckého zpracování těchto klášterních prostor, zejména v barokní době.¹³⁰

¹³⁰ K problematice současné správy klášterních knihoven srov. Marie TOŠNEROVÁ, *Průvodce*, s. 12-13.

3. HISTORIE FARNÍ A DĚKANSKÉ KNIHOVNY

3. 1. Prameny k dějinám knihovny

Žádná rekonstrukce dějin se neobejde bez pečlivé heuristiky (hermeneutiky) a následné kritiky dostupných pramenů a literatury. Nebylo tomu jinak ani v případě zpracování historie velkomeziříčské farní a děkanské knihovny. Velmi cenné informace nabízí stále nezpracovaný farní archiv (matriky, konsistoriální kurendy, účty, aj.), jenž se nachází v budově fary a jehož nevelkou část převzala do správy velkomeziříčská pobočka Státního okresního archivu ve Žďáře nad Sázavou. Také zde nalezneme další důležité prameny, především z oblasti městské správy (městské knihy, knihy kšaftů, apod.). Před vznikem biskupství v Brně patřilo velkomeziříčské děkanství pod správu olomouckého biskupství, jehož fond je uložen v olomoucké pobočce Zemského archivu v Opavě. Od roku 1777 převzalo správu nad velkomeziříčským děkanstvím nově vytvořené brněnské biskupství. V prvních měsících roku 2009 byl v prostoru kláštera sester těšitelek v Rajhradě vytvořen Diecézní archiv Biskupství brněnského, jenž spravuje fond Biskupské konsistoře z let (1555) 1777-1950. Tento velmi cenný fond v sobě ukrývá mimo jiné prameny (především z 1. poloviny 19. století) k farním knihovnám celého velkomeziříčského děkanátu. Jedná se především o inventáře a pravidelná hlášení duchovních správců o změnách v knihovně.

Regionálním dějinám se v oblasti kraje Vysočina věnuje vlastivědný sborník Západní Morava, který je každoročně vydáván Muzejní a vlastivědnou společností v Brně pro Státní okresní archivy Třebíč a Žďár nad Sázavou. Nalezneme v něm příspěvky od pracovníků archivů, ale také od odborné i laické veřejnosti.

O osudu svém i celé knihovny vyprávějí též samotné knihy. Jejich vlastnické poznámky, umístěné většinou na příděstí, předsádce či titulním listě, jsou velmi cenným zdrojem informací pro rekonstrukci historie a pohybu knih mezi jednotlivými majiteli a knihovnami.

3. 2. Vývoj knižní kultury ve farnosti

Prvopočátky farní knihovny ve Velkém Meziříčí jsou obestřeny tajemstvím, jelikož neexistuje nebo ještě nebyl objeven pramen, který by podával svědectví o nejstarších sbírkách knih – kodexů, jež měli ve vlastnictví první známí duchovní správci velkomeziříčské farnosti. Lze se jen domnívat, že tito kněží – křížovníci – používali ke svým liturgickým úkonům knihy pocházející přímo ze svého domovského kláštera na Zderaze v Praze. Tyto kodexy pak mohly být uloženy společně s chrámovým pokladem v sakristii zdejšího farního kostela sv. Mikuláše. Vzhledem ke konfesijním bojům, které vždy pozměnily vnitřní vybavení kostela a upravily i způsob konání bohoslužeb, docházelo též ke zničení liturgických knih opačné konfese. Z tohoto důvodu tedy v současné farní knihovně nenajdeme žádný středověký kodex, inkunábuli (tisk do roku 1500) či postinkunábuli (1501-1520).

Za počátek rozvoje knižní kultury se v meziříčském městském i duchovním prostředí obecně považuje založení zdejšího luteránského gymnázia v roce 1578 (viz kapitola o dějinách velkomeziříčské farnosti), které svým významem překročilo hranice Moravy. K výchově mládeže na této instituci bylo zapotřebí knižních pomůcek, proto byla společně s kolejí založena i knihtiskárna v roce 1588.¹³¹ Ta měla tisknout díla z protestantského prostředí nejen pro potřebu zdejšího gymnázia, ale také pro šíření luterského učení po celé vlasti. Pro nedostatek pramenů nelze ovšem s jistotou potvrdit, zda tiskárna vznikla jako nová instituce či jen navázala na bezmála třicetiletou tradici tohoto řemesla ve městě. Historička Lenka Prudková uvádí ve své práci o knižní kultuře na Velkomeziříčsku v předbělohorské době jako prvního meziříčského tiskaře Václava, jehož žena Margareta je zmiňována jako vdova v knize kšaftů z roku 1446.¹³² K rozvoji tohoto řemesla však dochází až o sto let později, kdy ve městě působil asi nejznámější z místních tiskařů Štěpán Šafránek, jenž zde vykonával kromě knihařského řemesla také funkci městského písaře a svědka posledních vůlí spoluměšťanů. Tiskařské privilegium získal pomocí tehdejšího majitele panství Zikmunda Helta z Kementu v roce 1556.¹³³ Po dobu tří let mohl Šafránek tisknout a prodávat český překlad latinského díla

¹³¹ Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, s. 43.

¹³² Lenka PRUDKOVÁ, *Knižní kultura*, s. 43; SOKA Žďár nad Sázavou, Archiv města Velké Meziříčí, kniha č. 1, fol. 161r.

¹³³ Národní Archiv v Praze, Salbuch č. 286, fol. 55v-56r.

reformního teologa Sebastiana Castellia *Dialogi sacri*. Castellioho vzdělávací práci přeložil na zakázku Zikmunda Helta zdejší duchovní správce Mikuláš Penthammer Ledecký a kniha byla vytištěna 7. ledna 1558 pod názvem: „*Rozmlouvání společného z Písem Svatých o věcech skutečně zběhlých z Starého i Nového Zákona sebraných od Sebastiana Kastalia řečí latinskou sepsaná a nyní v nově českou řeč přeložená, Knihy Čtvery*“.¹³⁴ Kvalitní typografické zpracování díla ukazuje na výbornou znalost knihařského řemesla. Některé z použitých tiskařských prvků se nápadně podobají stylu významného prostějovského, později olomouckého knihtiskaře Jana Günthera, jenž měl vazbu k Zikmundu Heltovi z Kementu. O jejich setkání ovšem prameny mlčí. Bohužel nám chybějí zprávy o Šafránkově původu a místě vyučení. Také domnělá souvislost či spolupráce s bratrskou tiskárnou v Ivančicích, jež vznikla v roce 1557, je stále nepodložená. O Šafránkově dalším tiskařském působení ve městě svědčí druhé dochované dílo, jednolist s názvem: „*Labyrinthvs W podobnost rozličného chození gediným pjsma řádkem sepsán a w způsob dwau Erbůw spolu spogených sfformován: Ke gménu a poctiwosti Geho milosti Vrozeného Pána Pana Jana Mladssjho z Žerotjna a na Bředslawi ...*“.¹³⁵ Toto dílo vzniklo mezi léty 1581-1583 na zakázku Kunka z Boskovic a mělo oslavit moravské rody pánů z Boskovic a pánů ze Žerotína. Jeho autorem byl kněz Jan Adelfus.¹³⁵ Ani jedno z těchto děl se nám nedochovalo v žádné z měšťanských knihoven, tedy ani v knihovně farní. Po vydání Labyrintu se nám již v pramenech neobjevuje zmínka o dalším působení Štěpána Šafránka ve městě a není ani jisté, jestli svoji tiskařskou činnost ukončil nebo spojil s luteránskou školní tiskárnou.¹³⁶ Mezi další tiskaře, kteří v Meziříčí působili, patří knihař a knihkupec Vondra Cejpek, o jehož obchodních stycích s Prahou vypráví jeho dochovaný kšaft z roku 1571.¹³⁷ Z něj se dozvídáme o dluhu, jenž do své smrti nestihl zaplatit pražskému knihtiskaři Jířímu Melantrichovi z Aventina. Po šesti letech se objevuje v pramenech zmínka o dalším meziříčském tiskaři Jakubu Fišerovi, který stejně jako Cejpek dlužil za tiskařskou práci Jířímu Melantrichovi. Za svůj nezaplacený dluh 289 kop grošů byl

¹³⁴ Fotokopie titulního listu otištěna v Josef ZÁVODSKÝ, *Reformace*, mezi s. 24-25;

<http://db.knihopis.org/1.dll?cll~1439>, 27. 4. 2011, č. K01471.

¹³⁵ <http://db.knihopis.org/1.dll?cll~33>, 27. 4. 2011, č. K00064.

¹³⁶ Lenka PRUDKOVÁ, *Knížní kultura*, s. 44-45; Ivana FILOUŠOVÁ, *Počátky knihtisku na Moravě*, Brno 2009 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně), s. 12.

¹³⁷ SOKA Žďár nad Sázavou, Archiv města Velké Meziříčí, kniha č. 3, fol. 30r.

v roce 1577 hnán před pražský soud. Kvůli tomuto dluhu byla jeho dílna určena k zániku. Na počátku 17. století se ve městě objevují hned tři tiskaři, o jejichž dalším působení není zmínka v pramenech. Byli to: Matyáš Novobydžovský, Mořic Til a Hans.¹³⁸

V období činnosti luteránského gymnázia a městských knihtiskařů se lze domnívat, že duchovní správci při zdejších farním chrámu vlastnili nejen literaturu nutnou k liturgickým účelům, ale také teologická nebo filozofická díla pocházející z protestantské oblasti. Prvním záznamem o vlastnictví knih duchovním a zároveň první zmínkou o soukromé knihovně duchovního správce velkomeziříčské farnosti je kšaft děkana horního podkrají brněnského Matěje Posthumia Táborského z roku 1591, ve kterém se praví, že „*Matějovi synu mému poroučím...knihy mé latinské všechny*“. O jejich počtu ani tematickém vymezení není v knize kšaftů další zmínky. Mimo to Táborský poukazuje na možnost prodeje těchto knih v případě hmotné nouze, což svědčí o velké hodnotě jich samotných.¹³⁹

Asi o sto let později nalézáme další zmínku o existenci soukromé knihovny duchovního správce. Tou osobou byl děkan Martin Ignác Michalík, jehož testament z roku 1708 obsahuje kromě jiného také seznam knih o počtu 29 titulů, které byly oceněny na 17 zlatých a 30 krejcarů.¹⁴⁰ Jejich zaměření je především církevně-právní a teologicko-pastorační. Svoji knihovnu v testamentu odkázal synům svého synovce Václava Ignáce, Ferdinandovi a Petrovi Michalíkovým.¹⁴¹

Za dalšími prameny je nutné se vypravit až do sedmdesátých let 18. století, tedy do doby, kdy rakouské monarchii vládl císař Josef II., z jehož podnětu docházelo k nejruznějším změnám v církevní správě nejen na Moravě. Je to období, kdy zde působil nejdéle sloužící duchovní správce Josef Karel Pahnosta (1772-1808). Ten dostal v roce 1778 příkaz od prvního biskupa brněnské diecéze Matyáše Františka hraběte Chorinského z Ledče (1777-1786) vyhotovit tzv. *Matriku děkanství*, ve které měly být uvedeny všechny důležité údaje týkající se všech farností v děkanství, tedy

¹³⁸ Lenka PRUDKOVÁ, *Knižní kultura*, s. 43.

¹³⁹ SOKA Žďár nad Sázavou, Archiv města Velké Meziříčí, kniha č. 3, fol. 138v; Lenka PRUDKOVÁ, *Knižní kultura*, s. 34.

¹⁴⁰ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, Arcibiskupství olomoucké, inv. č. M4 (1150), kart. 5355, fol. 4v.

¹⁴¹ TAMTÉŽ, fol. 7v.

počet duchovních správců, duší, výčet příjmů a výdajů, inventář kostelního mobiliáře, apod. Každá farnost má v knize zvláštní oddíl. Samotná kniha měla sloužit jako vizitační protokol pro biskupa, který objížděl v červenci a srpnu 1778 všechna děkanství a zjišťoval jejich stav. Bylo to vlastně první seznámení nového biskupa se stavem jednotlivých farností v nově vytvořené brněnské diecézi. Podrobný návod, jak takovou matriku vypracovat, vyšel společně s plánem vizitační cesty v dekretch (synodálních usneseních) brněnského biskupa dne 25. dubna 1778.¹⁴² Tohoto úkolu se ve velkomeziříčském děkanství ujal sám děkan Pahnosta a do dne vizitace (27. července 1778) shromáždil a zanesl do knihy s názvem „*Matrica Decanatus Magno-Meserizense*“ vše, co mu bylo přikázáno.¹⁴³ Oddíl knihy určený pro údaje z velkomeziříčské farnosti nese nadpis: „*Status Parochiae Magno-Mesericzenesis Prout In Sacra Generali Visitatione die 24. Julii 1778 Reverendissimo et Excellentissimo Domino Domino Mathiae Francisco e Comitibus Chorintsky Primo Episcopo Brunensi exhibitus est.*“.¹⁴⁴ V části matriky, jež je vyhrazena pro inventář mobiliáře farního kostela sv. Mikuláše, nalezneme zmínku o počtu knih sloužících k liturgickým účelům. Z ní se dozvídáme, že v této době měl duchovní správce k dispozici, z péče tehdejšího literátského spolku „Ježíš, Maria a Anna“, tyto knihy: *Missalia Dioecesana* v počtu sedmi kusů, *Missalia pro Requiem* také sedm kusů, *Agenda Dioecesana* po dvou kusech a jedna *Liber Evangeliorum*.¹⁴⁵ Z těchto knih se nám dochovaly ve farní knihovně tři misály z let 1712, 1740 a 1755.¹⁴⁶ Většina exlibris ve farní knihovně patří děkanu Pahnostovi. Lze se tedy domnívat, že také on měl svoji soukromou knihovnu, jejíž část nebo celou sbírku odkázal farnímu úřadu či svému nástupci. Bohužel se nám nedochoval žádný pozůstalostní inventář se seznamem knih, který by tuto skutečnost dokazoval.

¹⁴² Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Brunner Decreta A: 1778*, fol. 25r-33r.

¹⁴³ Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Matrica Decanatus Magno-Meserizense*.

¹⁴⁴ TAMTÉŽ, fol. 1r.

¹⁴⁵ TAMTÉŽ, fol. 9v.

¹⁴⁶ Viz č. 173, 213, 214 v soupisu.

3. 3. Vznik farní a děkanské knihovny

Po smrti děkana Pahnosty nastoupil v roce 1808 na meziříčskou faru Jakub Příhoda, který je znám svým velkým zájmem o historii a stejně jako ve svém bývalém působišti v Netíně i zde založil v roce 1816 domácí protokol, tedy pamětní knihu farní (viz kapitola o dějinách velkomeziříčské farnosti). Tato farní kronika je členěna do třinácti kapitol, ve kterých jsou zaznamenány všechny důležité události ve farnosti, včetně výčtu duchovních správců, počtu duší a farního i kostelního hospodaření. Jedna z kapitol je vyhrazena pro inventář farního mobiliáře. Právě zde nalezneme další zmínku o farní knihovně, kterou nám zanechal až Příhodův nástupce František Heller. Podle jeho sdělení byla farní knihovna vybudována ze soukromé knihovny Jakuba Příhody, kterou po své smrti odkázal (daroval) farnímu úřadu. Dále zde uvádí, že pro tuto knihovnu uspořádal a vypracoval katalog.¹⁴⁷ Tento Hellerův katalog se nám do dnešních dnů zachoval ve fondu Biskupské konsistoře v Diecézním archivu Biskupství brněnského pod názvem: „*Verzeichniss über die vom Hochwürdigem Herrn Jacob Przhoda, Pfarrer Dechant und Erzpriester zu Gross Meseritsch für die Gross Meseritscher Pfarre in Jahre 1824 legirte Beilass-Bibliothek*“.¹⁴⁸ Jedná se tedy o první skutečný inventář farní knihovny. Podle něj zjistíme, že Heller rozdělil knihy v knihovně podle jejich tematického zaměření bez abecedního pořádku (dějiny, filozofie, pastoralní teologie, dogmatika, církevní právo, apod.) a pokusil se je seřadit též podle velikosti. O tomto uspořádání svědčí také zčásti dochované štítky na policích v knihovních skříních. Soupis obsahuje 348 záznamů s 482 svazky knih. Každý záznam obsahuje název, jméno autora, místo a rok vydání, počet svazků, velikost knihy (folio, 4°, 8°, 12°) a pořadové číslo v jednotlivém tematickém celku. Za posledním záznamem se nachází místo a datum soupisu: „*Groß Meseritsch am 30. Junii 1840 Franz Heller Pfarrer et dechant*“.¹⁴⁹ Nalezneme zde tituly jazykově latinské, německé, české i italské. Většina děl pochází z 18. století, menší procento ze 17. věku. Do současných dnů se nám tato knihovna uchovala takřka v úplnosti. Podle jednotlivých titulů v seznamu a jejich exlibris se podařilo dokázat, že již zmiňovaný děkan Pahnosta

¹⁴⁷ *Protocollum*, s. 262.

¹⁴⁸ DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř (E 82), Farní knihovny. Děkanství Velké Meziříčí, inv. č. 3476, sign. B 276, kart. 984, fol. 59r-72v.

¹⁴⁹ TAMTÉŽ, fol. 72r.

skutečně odkázal některé knihy svému nástupci Jakubu Příhodovi, který je poté daroval farnímu úřadu (více o dochovaných exlibris v kapitole o rozboru knižního fondu).

Příběh velkomeziříčské farní a děkanské knihovny pokračuje státním nařízením, o kterém již byla zmínka v předchozí kapitole. Bylo vydáno dvorskou studijní komisí dne 9. července 1825 a vyšlo v konsistoriálních kurendách brněnské konsistoře dne 1. září 1825 pod číslem 1235/1339. Nařízení vyzývalo duchovní správce k založení farní knihovny tam, kde do té doby žádná knihovna neexistovala.¹⁵⁰ Mimo to také stanovovalo, že mají být podávány každý rok biskupské konsistoři pravidelná hlášení o stavu knihovny. Na tento příkaz reagoval tehdejší děkan František Heller zprávou z 20. února 1826, ve které konsistoř informuje o stavu zdejší knihovny a o nově získaných knižních titulech.¹⁵¹ Do dnešních dnů se nám dochovaly ještě další dvě hlášení z 27. ledna 1827 a 19. května 1827.¹⁵² V tom pozdějším navíc podává Heller informace o dalších knihovnách v děkanství, konkrétně ve Strážku, Svatce a Křižanově. V roce 1828 vyšlo v konsistoriálních kurendách další nařízení pod číslem 462 z 28. února 1828, jímž se odkazovalo na starší výnos z roku 1825 (1235/1339) a na dekret číslo 378 z 13. února 1828, kterým dvorská studijní komise přikazovala duchovním správcům podávat každé tři roky zprávy o stavu farních a děkanských knihoven tabulkovou formou (tzv. trienálky). Přílohou tohoto nařízení byla vzorová tabulka s vysvětlením jednotlivých položek.¹⁵³ Kromě umístění knihovny a počtu svazků se sem musela zapsat její využitelnost, dále koupené, odkázané a darované knihy se stanovením jejich hodnoty. Stav knihovny musel být do tabulky zapsán k prvnímu lednu čtvrtého roku, např. k 1. lednu 1830 byl uveden stav za léta 1827, 1828 a 1829. Přijetí a splnění tohoto příkazu potvrdil biskupské konsistoři děkan Heller dopisem z 12. února 1830.¹⁵⁴ Podle přiloženého vzoru pak vyhotovil 25. ledna 1830 soupis – tabulku, jež nesla název „*Uibersicht des Standes der Bibliothek des Grossmeseritscher Decanates am Schluse des Jahres 1829, für die Jahre 1827-1828-*

¹⁵⁰ DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř (E 82), inv. č. 11699, kart. 2560, fol. 1r-2v.

¹⁵¹ DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř (E 82), Farní knihovny. Děkanství Velké Meziříčí, inv. č. 3476, sign. B 276, kart. 984, fol. 1r-1v.

¹⁵² TAMTĚŽ, fol. 3r, 5r-5v.

¹⁵³ Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Gubernial= und Consistorial= Verordnungen vom Jahre 1817 bis inclus 1832*, N. 231/462.

¹⁵⁴ DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř (E 82), Farní knihovny. Děkanství Velké Meziříčí, inv. č. 3476, sign. B 276, kart. 984, fol. 9v.

1829“. V ní uvedl počty svazků knih nejen ve velkomeziříčské farní knihovně, ale také v knihovnách v Křižanově, Strážku a Svatce. Uvedený počet svazků ve velkomeziříčské farní knihovně byl v roce 1830 stejný jako v soukromé knihovně odkázané farnosti děkanem Jakubem Příhodou roku 1824, tedy 428 svazků.¹⁵⁵ I nadále Heller svými pravidelnými hlášeními informoval biskupskou konsistoř o změnách ve farní knihovně.¹⁵⁶ V nich mimo jiné uvádí vytvoření tabulek pro jednotlivé „trimestry“. Ve fondu biskupské konsistoře se nám dochovala, kromě již uvedeného, další tři „tabulková hlášení“ z let 1834, 1836 a 1839. První z nich bylo sepsáno 7. ledna 1834 a poprvé zde děkan Heller rozděluje knihovnu na faře na děkanskou a farní. Za farní knihovnu byla považována dřívější soukromá Příhodova knihovna a za děkanskou všechny ostatní knižní tituly, jenž k fondu přibyly. V tabulce se tedy objevuje počet svazků farní knihovny – stávajících 428 a počet svazků děkanské knihovny – 48.¹⁵⁷ Druhé hlášení sepsal Heller 11. února 1836 a uvedl zde 69 svazků v děkanské a 428 ve farní knihovně.¹⁵⁸ Ve třetím hlášení z 28. ledna 1839 dochází ke změně opět pouze u děkanské knihovny, kde počet svazků za tři roky vystoupil na 86.¹⁵⁹ Také tato tři hlášení zmiňují ostatní farní knihovny v děkanství, tedy v Křižanově, Strážku a Svatce.

V roce 1833 vyšlo v konsistoriálních kurendách další nařízení týkající se farních a děkanských knihoven. Bylo vydáno 24. října 1833 a biskupská konsistoř jím nařizovala, v rámci pořádku, vytvoření katalogu knih v případě úmrtí duchovního správce. Mělo se tím předcházet nenadálým změnám způsobených ztrátou či příbytkem svazků v knihovně. Tento katalog pak měl být předkládán, společně s ostatními dokumenty, při kanonické vizitaci.¹⁶⁰

¹⁵⁵ TAMTĚŽ, fol. 25v-26r.

¹⁵⁶ V Diecézním archivu Biskupství brněnského ve fondu Biskupské konsistoře (E 82), Farní knihovny. Děkanství Velké Meziříčí, inv. č. 3476, sign. B 276, kart. 984 se nám dochovala hlášení změn z let 1828 (fol. 9r), 1830 (fol. 10r-11r, 12r, 24r), 1831 (fol. 28r-30r, 73r), 1833 (fol. 32r), 1834 (fol. 35r), 1835 (fol. 39r), 1836 (fol. 14r, 41r), 1837 (fol. 18r), 1838 (fol. 20r-21r), 1840 (fol. 85r-87r), 1841 (fol. 52r, 90r-91r), 1842 (fol. 92r, 97r-99r), 1843 (fol. 101r), 1845 (fol. 105r), 1848 (fol. 109r), 1849 (fol. 111r), 1854 (fol. 128r).

¹⁵⁷ TAMTĚŽ, fol. 36v-37r.

¹⁵⁸ TAMTĚŽ, fol. 15v-16r.

¹⁵⁹ TAMTĚŽ, fol. 83v-84r.

¹⁶⁰ Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Ordinariats – Curenden. I. Band. 1833-1843*, ročník 1, Nro. 2554/16.

Vzhledem k nedostatečným informacím, která přinášela jednotlivá „tabulková hlášení“ byl vydán dne 24. září 1842 dvorskou studijní komisí pod číslem 29612 nový dekret, jenž vyšel v konsistoriálních kurendách dne 29. září 1842.¹⁶¹ Toto nařízení upravovalo a značně rozšiřovalo formulář pro podávání „trienálních“ hlášení o stavu knihovny. Jeho přílohou byla opět vzorová tabulka s podrobným návodem k vyplnění. Do tabulky musel být kromě umístění knihovny vepsán též počet svazků na počátku a na konci hlášeného období, knihy koupené, odkázané a darované s uvedením jejich ceny, slovní hodnocení knihovny – využitelnost knihovny, dále částka s úroky vynaložená za pořízení nových knih, všechny finanční příspěvky, dary a odkazy knihovně, apod. Pozměněn byl také úvodní název z „*Uebersicht*“ na „*Ausweis*“. Ani den, ke kterému mají být všechny změny v knihovnách sepsány, nezůstal zachován. Nově tedy měla být hlášení zhotovena do 15. dne prvního měsíce po ukončení trimestru, např. do 15. ledna 1845 mělo být zahrnuto období od 1. ledna 1842 do 31. prosince 1844. Nový formulář poprvé použil děkan Heller dne 31. prosince 1844 a shrnul v něm změny od 1. ledna 1842 do 31. prosince 1844. Jeho *Ausweis über das Gedeihen der Dekanats= und Pfarr= Bibliotheken des Kurat= Klerus in dem Großmeseritschen dekanate, während Iter Jänner 1842 bis Ende Dezember 1844* rozděluje opět knihovnu na faře na farní a děkanskou a oproti starému formuláři jsou zde uvedeny všechny farnosti, které patří do velkomeziříčského děkanství. Avšak údaje jsou vyplněny pouze u již zmíněných knihoven v Křižanově, Strážku a Svatce. Počet knih ve farní knihovně zůstal nezměněn, v děkanské se vyšplhal na 96 svazků.¹⁶² Ve fondu brněnské biskupské konsistoře se nám zachovala Hellerova hlášení podle nového formuláře ještě z 30. ledna 1848 (pro období od 1. ledna 1845 do 31. prosince 1847 – děkanská knihovna měla 113 svazků),¹⁶³ z 31. prosince 1850 (pro období od 1. ledna 1848 do 31. prosince 1850 – děkanská knihovna beze změny),¹⁶⁴ z 31. prosince 1853 (pro období od 1. ledna 1851 do 31. prosince 1853 – děkanská knihovna měla 115 svazků)¹⁶⁵ a jedno hlášení Hellerova nástupce Jana Hansmanna z 31. prosince 1856 (pro období od 1. ledna 1854

¹⁶¹ TAMTĚŽ, ročník 10, No. 3749/20.

¹⁶² DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř (E 82), Farní knihovny. Děkanství Velké Meziříčí, inv. č. 3476, sign. B 276, kart. 984, fol. 103r-104r.

¹⁶³ TAMTĚŽ, fol. 107r-108r.

¹⁶⁴ TAMTĚŽ, fol. 81r-82r.

¹⁶⁵ TAMTĚŽ, fol. 126r-127r.

do 31. prosince 1856 – děkanská knihovna 117 svazků, do farní bylo darováno 11 svazků knih).¹⁶⁶ Pro lepší prezentaci změn ve velkomeziříčské farní a děkanské knihovně a v ostatních farních knihovnách meziříčského děkanátu byla vytvořena následující tabulka:

Tabulka č. 2

Počet svazků knih v církevních knihovnách velkomeziříčského děkanství podle dochovaných „trienálních“ hlášení

Knihovna / Rok soupisu	1830	1834	1836	1839	1844	1848	1850	1853	1856
Velké Meziříčí děkanská	0	48	69	86	96	113	113	115	117
Velké Meziříčí farní	482	482	482	482	482	482	482	482	493
Křižanov	33	33	33	33	33	33	33	287	305
Strážek	355	346	346	346	347	373	373	387	373
Svratka	193	193	193	192	192	192	192	192	192
Summa	1063	1102	1123	1139	1150	1193	1193	1463	1480

Kromě těchto pravidelných hlášení podával děkan Heller ještě mimořádná, a to v případě nových přírůstků v děkanské knihovně. Bývají označeny také jako „*Verzeichniss*“ nebo „*Ausweis*“ a jejich formulář byl podstatně jednodušší než u pravidelných hlášení. Obsahoval pouze název titulu, jméno autora, místo a rok vydání, počet svazků, formát (octav, in gross quart) a poznámku k dílu. Z *Verzeichniss uiber die, der G Meseritscher Decanatsbibliothek gehörigen Werke und über die Anzahl der Baende welche im Jahre 1828 durch Beitræge von der G Meseritscher Decanats geistlichkeit beigeschafft würde*, které děkan Heller sepsal 27. února 1841 se kupříkladu dozvíme o přírůstku dvou svazků Bočkova diplomatáře z roku 1839 do děkanské knihovny.¹⁶⁷ Ve fondu biskupské konsistoře se nám dochovalo ještě jedno mimořádné hlášení z roku 1850, v němž Heller informuje o pořízení dalších 52 svazků, mimo jiné také Bočkova diplomatáře z roku 1841.¹⁶⁸

¹⁶⁶ TAMTÉŽ, fol. 122r-123r.

¹⁶⁷ TAMTÉŽ, fol. 94r-95r.

¹⁶⁸ TAMTÉŽ, fol. 75r-77r.

Od roku 1856 již nemáme dochována žádná hlášení změn v meziříčské farní a děkanské knihovně. Důvodem ukončení této povinnosti mohl být tehdejší vývoj v politické oblasti, jenž směřoval k liberalizaci společnosti (v kultuře, vzdělání, tisku, apod.) a k její stále větší sekularizaci.¹⁶⁹ Objevují se pouze záznamy o vlastnictví knih meziříčských duchovních správců v podobě pozůstalostních inventářů, které jsou uchovány ve zdejší pobočce žďárského okresního archivu. Z těch duchovních, již zemřeli ve Velkém Meziříčí, máme ve velkomeziříčském archivu uchovány čtyři pozůstalostní inventáře a dvě závěti. První z nich patří již zmíněnému Janu Hansmannovi, který zemřel dne 18. května 1863 ve Velkém Meziříčí. Jeho inventář obsahuje 144 svazků knih, jenž byly oceněny na 47 zlatých a 91 krejcarů.¹⁷⁰ Vzhledem k chybějící vlastnické poznámce či exlibris nelze dokázat původ knih ve farní knihovně z vlastnictví děkana Hansmanna. Druhý dochovaný inventář patří děkanu Janu Czepplovi, jenž zemřel na faře 19. září 1877. Dochovaný seznam knih obsahuje 108 svazků, jež byly odhadnuty na 40 zlatých a osm krejcarů.¹⁷¹ Není nám známo, jestli některý svazek z Czepplovy soukromé knihovny je do dnešních dnů uchován v meziříčské farní knihovně, jelikož opět chybí vlastnická poznámka nebo exlibris, jež by tuto skutečnost dokazovala. Dalším dochovaným záznamem o pozůstalosti duchovního správce je závěť děkana Jana Klippla, jenž zemřel 2. května 1899 na faře ve Velkém Meziříčí. Již v roce 1893 sepsal závěť, v níž píše: „*Mé knihy odporoučím pp. kaplanům, kteří zde ve Vel. Meziříčí po mé smrti ustanoveni budou*“.¹⁷² Závěť byla dne 10. května 1899 u c. k. okresního soudu ve Velkém Meziříčí prohlášena za oficiální. Bohužel se nám nedochoval inventář knih, jenž by přinášel informace o počtu a ocenění Klipplových knih. Vzhledem k jeho odkazu soukromé knihovny

¹⁶⁹ Více o proměnách v politické a náboženské oblasti po roce 1848: Lukáš FASORA – Jiří HANUŠ – Jiří MALÍŘ (eds.), *Sekularizace českých zemí v letech 1848-1914*, Brno 2007; TITÍŽ, *Sekularizace venkovského prostoru v 19. století*, Brno 2009; Hugh McLEOD, *Sekularizace v západní Evropě (1848-1914)*, Brno 2008; k pojmu sekularizace srov. William Edward Hartpole LECKY, *History of the Rise and Influence of the Spirit of Rationalism in Europe*, 2. vyd., London 1893, s. 99-100; za konzultaci děkuji Mgr. Lence Martínkové, Ph.D.

¹⁷⁰ SOkA Žďár nad Sázavou, Okresní soud Velké Meziříčí, Pozůstalosti, inv. č. 808, sign. IV/ 126/ 1864.

¹⁷¹ TAMTÉŽ, sign. IV/ 304/ 1877.

¹⁷² TAMTÉŽ, sign. A 285/ 99, fol. 2r-3r.

velkomeziříčské farnosti se nám do dnešních dnů zachovalo ve farní a děkanské knihovně deset svazků knih s vlastnickou poznámkou – exlibris Jana Klippla.¹⁷³ Posledním dochovaným pramenem je závěť a inventář jen tři měsíce úřadujícího velkomeziříčského děkana Antonína Brabence, který zde zemřel 19. října 1899. Ve své závěti ze 7. října 1899 odkazuje všechen svůj majetek hospodyni, které dlužil za služné ještě 2000 zlatých, a zbytek poukázal svým bratrům jako zákonným dědicům.¹⁷⁴ Pro tuto příležitost byl dne 15. listopadu 1899 sepsán „*Dílčí inventář ... vyhotovený za příčinnou soupisu a ocenění knih a časopisů.*“ Tento soupis obsahoval 306 položek a celý knižní fond byl oceněn na 147 zlatých a 10 krejcarů.¹⁷⁵ Knihy a časopisy ocenil zdejší knihař Václav Řehořka.¹⁷⁶

3. 4. Osud knihovny ve 20. století

Pro další informace o historii farní a děkanské knihovny musíme nahlédnout do samotného velkomeziříčského farního archivu. Po sto letech od prvního státního nařízení, které se týkalo zakládání farních knihoven, vyšel další pokyn z rukou státní moci, a to na jejich ochranu. Stalo se tak výnosem Zemské správy politické číslo 66. 821/ I. ze dne 19. května 1925, jenž sděloval: „*V kostelích, chrámech, církevních synagogách na farách (administracích) ... bývají často uchovávány různé knihy ... mezi nimiž leckdy jsou knihy staré a vzácné, mnohdy i rukopisy ... nebývají chovány a opatrovány tak, jak by zasluhovaly, trpí, přicházejí ve zkázu. ... Žádá se proto nejdůstojnější biskupský ordinariát, aby všechny podřízené církevní úřady byly důtklivě upozorněny na povinnost ... sepsati řádné inventáře takových knih.*“¹⁷⁷ Na základě tohoto výnosu vydala brněnská biskupská konsistoř ve svých *Actech curiae episcopalis Brunensis* nařízení: „*sepsati (pokud dosud nenařízeno) bez průtahů přesný věcný*

¹⁷³ Knihy se signaturou: 297, 431, 453, 535, 536, 632, 640, 649, 713, 724.

¹⁷⁴ SOKA Žďár nad Sázavou, Okresní soud Velké Meziříčí, Pozůstalosti, inv. č. 808, sign. A 582/ 99, fol. 3r-4r.

¹⁷⁵ TAMTÉŽ, fol. 22r-28r.

¹⁷⁶ TAMTÉŽ, fol. 22r.

¹⁷⁷ Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Acta curiae episcopalis Brunensis*, An. 93/ 1925, N. 5000/ 7, s. 104.

inventář (katalog) všech starých knih, hudebnin, rukopisů patřících fáře a podobný (ale odděleně) inventář všech starožitných knih, hudebnin a rukopisů patřících kostelu [a) titul knihy resp. písemné památky,... b) jméno autora, c) rok vyjítí resp. datum rukopisu].¹⁷⁸ Tohoto úkolu se zhostil tehdejší správce velkomeziříčské farnosti Josef Skácel a vypracoval podrobný inventář farní knihovny. Knihy v něm sepsal podle toho, jak byly umístěny v jednotlivých knihovnických skříních. Ležely tedy vedle sebe knihy o morální teologii, kanonickém právu, kázání, historie, životopisy svatých, apod. Každou skříň pak označil číslicí a taktéž každou polici, kterou nazval „oddělením“. Jednotlivé knihy označil čísly, resp. signaturami. Záznamy v inventáři obsahují signaturu, název, autora, místo a rok vydání, počet dílů a knižních jednotek. Celkem tedy knihovna obsahovala k 30. září 1925 - 777 svazků. Tento inventář schválila biskupská konsistoř dne 22. prosince 1925 a při své vizitaci dne 20. května 1931 jej „zrevidoval“ tehdejší brněnský biskup Josef Kupka.¹⁷⁹

Skácelův podrobný inventář posloužil k vytvoření dalšího soupisu knih, který vznikl v roce 1944 z podnětu tehdejšího duchovního správce Bohumila Buriana. Ten nechal vypracovat nebo sám vypracoval katalog farní knihovny. Strojopis opatřený razítkem farního úřadu obsahuje soupis knih řazených abecedně podle jmen autorů či názvu knihy. Každý záznam v něm nese jméno autora, název a číslo knihy podle signatur ve Skácelově inventáři. Pro snazší orientaci v samotné knihovně je katalog doplněn přehledem umístění jednotlivých knih ve skříních a odděleních (policích).¹⁸⁰ Každá kniha pak byla opatřena záložkou se svým číslem (signaturou) a podle těchto čísel vyhotovena kartotéka. Každý lístek v ní obsahuje číslo (signaturu), název knihy, jméno autora, místo a rok vydání. Na konci kartotéky byly vloženy lístky s umístěním čísel knih v knihovně, tedy například skříň č. 1 obsahuje pět oddělení (polic), kde v prvním jsou knihy s čísly 1-32, v druhém s čísly 33-50 apod. (viz tabulka č. 3). Tyto pomůcky sloužily k orientaci v knižním fondu až do dnešních dnů. Ještě zřejmě v roce 1998 (dle slov dřívějšího děkana P. Peňáze) nebo roku 1996 (dle slov dr. Opletové) byla provedena důkladná revize farní a děkanské knihovny Mgr. Janou

¹⁷⁸ TAMTÉŽ, s. 105-106.

¹⁷⁹ Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Inventář farní knihovny ve Velkém Meziříčí. Stav 30. září 1925.*

¹⁸⁰ Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Catalogus bibliothecae parochialis Velké Meziříčí 1944.*

Oppeltovou, Ph.D. z Katedry historie (Sekce archivnictví) Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, při níž došlo též k označení přibývajících knih číslicemi (signaturami) a doplnění kartotéky od č. 775 do č. 865. Při této revizi bylo provedeno srovnání skutečně přítomných svazků knih a časopisů s kartotékou. Výsledek pak ukázal chybějící čtyři svazky knih.¹⁸¹

Tabulka č. 3

Umístění knižního fondu v knihovných skříních podle katalogu z roku 1944

Skříň	Oddělení	Od čísla do čísla
I.	1.	I - 12
	2.	13 - 29
	3.	30 - 66
	4.	67 - 114
	5.	115 - 130
II.	1.	131 - 142
	2.	143 - 174
	3.	175 - 207
	4.	208 - 224
	5.	225 - 241
III.	1.	242 - 264
	2.	265 - 302
	3.	303 - 342
	4.	343 - 384
	5.	385 - 431
IV.	1.	432 - 445
	2.	446 - 486
	3.	487 - 515
	4.	516 - 540
	5.	541 - 609
V.	1.	610 - 620
	2.	621 - 654
	3.	655 - 703
	4.	704 - 765
	5.	766

¹⁸¹ Byly to knihy se signaturami: 225, 603, 604, 605; za konzultaci děkuji Mons. Janu Peňázovi a Mgr. Janě Oppeltové, Ph.D.

4. ROZBOR KNIŽNÍHO FONDU – RUKOPISY A STARÉ TISKY

V roce 2010 byl nově uspořádán a „zrevidován“ celý fond velkomeziříčské farní a děkanské knihovny (viz úvod). Při této činnosti byly doplněny signatury nově přichozích knih od č. 866 do č. 924 a došlo též k rozšíření prostoru pro jejich uložení. Při revizi byl zjištěn stejný výsledek, jaký zaznamenala dr. Oppeltová, tedy chybějící čtyři svazky knih (viz předchozí kapitola).¹⁸² Následující řádky v této kapitole budou patřit analýze rukopisů a starých tisků, které jsem si z rozsáhlého knižního fondu vybral ke zpracování pro účely diplomové práce.

4. 1. Nynější umístění knižního fondu

Farní a děkanská knihovna se nachází v prvním patře farní budovy v místnosti s výhledem do dvora. Před provedením nového uspořádání byl její fond umístěn v pěti dřevěných skříních (viz příloha č. 9). Tento prostor ovšem nestačil stále se rozšiřujícímu knižnímu fondu. Nové knihy se proto ukládaly na ty původní a část jich byla umístěna v uzavřených zásuvkách ve spodních částech knihovnických skříní, kde podléhala plísním. V inventáři z roku 1973, který vyhotovil tehdejší duchovní správce Prof. Alois Ambroz, je těchto pět skříní uvedeno jako jedna o rozměrech 420 x 220 x 35cm.¹⁸³ Po novém uspořádání a revizi fondu v roce 2010 byla knihovna rozšířena ještě o jednu skříň, která je umístěna naproti původní knihovně (viz tabulka č. 4). Stáří těchto skříní lze jen těžko určit. Podle dochovaných skleněných výplní můžeme odhadovat dobu pořízení asi na konec 18. a počátek 19. století. Této domněnce nasvědčuje i skutečnost, že jejich majitelem byl původně Jakub Příhoda (1808-1824), jenž si zřejmě svoji soukromou knihovnu převezl z Netína do svého nového působiště ve Velkém Meziříčí v roce 1808 (viz předchozí kapitola). Jednotlivé police byly a jsou přizpůsobeny velikosti knih. Podle žlábků v regálech lze však vyznat jinou výšku polic, než jaká je ta současná. Nově byly tyto police upraveny až později, zřejmě při uspořádání fondu a vyhotovení soupisu Janem Skácelem v roce 1925 nebo až v době působení Bohumila Buriana v roce 1944, kdy vznikl druhý soupis a tabulka s umístěním titulů v jednotlivých

¹⁸² Knihy se signaturami: 225, 603, 604, 605.

¹⁸³ Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Inventář*.

skříních a policích. Velmi křehký a léty poznamenaný stav knihovních skříní mi neumožnil nově uspořádat celý knižní fond. Došlo tedy k zachování a rozšíření původního pořádacího systému, který však neodpovídá požadavkům současného knihovnictví.

Tabulka č. 4

Současné umístění knižního fondu v knihovních skříních

Skřín	Oddělení	Od čísla do čísla
1.	a	1 - 12
	b	13 - 29
	c	30 - 66
	d	67 - 115
	e	116 - 129
2.	a	130 - 140
	b	141 - 167
	c	168 - 196
	d	197 - 219
	e	220 - 240
3.	a	241 - 262
	b	263 - 302
	c	303 - 321, 343 - 369
	d	322 - 342, 370 - 384
	e	385 - 431
4.	a	432 - 444
	b	445 - 484
	c	485 - 515
	d	516 - 540
	e	541 - 609
5.	a	610 - 620
	b	621 - 654
	c	655 - 703
	d	704 - 754
	e	755 - 772, 790 - 809
6.	a	773 - 789, 810 - 899
	b	900 - 914
	c	915 - 924

4. 2. Rozsah knihovny, chronologická a lingvistická analýza rukopisů a starých tisků

Knižní fond rukopisů a starých tisků obsahuje 400 knižních jednotek, z nichž jsou tři rukopisy a dva konvoluty o dvou a jednadvaceti jednotkách. Vzhledem k těmto konvolutům se počet položek v soupisu zvýšil na 421. Z chronologického hlediska máme před sebou období od roku 1531 do roku 1799 (viz příloha č. 3). Výjimku tvoří pouze rukopis *Sbýrka některých kostelních Písni k službám Božím*, jenž byl vyhotoven Františkem Kupkou v roce 1862.¹⁸⁴ Další rukopisný titul *Zápisová kniha růžencového bratrstva v Křižanově* sloužil, jak již název napovídá, k evidenci členů růžencového bratrstva, které vzniklo v roce 1679 na křižanovském panství.¹⁸⁵ Posledním rukopisem je *Physica generalis*, jenž představuje opis stejného díla od jezuitského bratra Konráda.¹⁸⁶ Bohužel nám není znám ani rok pořízení opisu, ani rok vyhotovení originálu. Nejstarší tištěnou knihou ve fondu je *Lexikon, ea diligentia & cura locupletatum, & amen dis innumeris, ita repurgatum, ut priores aeditiones omnes, quantumuis adcuratas, longe tamen uincat ...* od Ambrože Kalepina, jenž byl vydán v Hagenau roku 1531.¹⁸⁷ Druhým nejstarším výtiskem je práce německého lékaře a filozofa Heinricha Cornelia Agrippy von Nettesheim *De Occulta Philosophia* z roku 1533.¹⁸⁸ Třetí v pořadí je dílo dvou významných teologů Hermanna Baumgartnera a Wilhelm von Lind *Rvevvardvs. Ein Nutzlichs wahr Evangelisch Buch Ruewardus genannt, das ist von wahrer rhue der Seelen wo dieselbig jetziger zeit zu suchen und zufinden sey*, které bylo vydáno roku 1571 v Olomouci.¹⁸⁹ Naopak nejmladší knihou v zkoumané části fondu je sbírka zákonů *Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Berordnungen für die Oesterreichischen, Bohmischen und Galizischen Erbländer ... Zwölfter, Dreizehnter Band.*, jež byla vydána roku 1799 ve Vídni.¹⁹⁰ Ostatní staré tisky pocházejí z větší části z 18. století (viz tabulka č. 5).

¹⁸⁴ Viz č. III v soupisu.

¹⁸⁵ Viz č. II v soupisu.

¹⁸⁶ Viz č. I v soupisu.

¹⁸⁷ Viz č. 47 v soupisu.

¹⁸⁸ Viz č. 7 v soupisu.

¹⁸⁹ Viz č. 21 v soupisu.

¹⁹⁰ Viz č. 269 v soupisu.

Po lingvistické stránce jsou díla převážně latinská nebo v kombinaci němčina – latina. Následují díla jazykově německá, česká, ale také zde nacházíme kombinaci těchto jazyků s hebrejštinou a řečtinou (viz příloha č. 4).

Tabulka č. 5

Data vydání rukopisů a starých tisků

Rok vydání	Počet titulů
1531	1
1533	1
1571	1
1585	1
1596	1
1597	1
1600-1625	8
1650-1675	16
1676-1700	28
1701-1725	55
1726-1750	122
1751-1775	82
1776-1800	100
1862	1
nedatováno	3

4. 3. Rozbor obsahu knižního fondu

Jak již název a umístění knihovny napovídá, díla v ní obsažená mají převážně teologický a filozofický charakter. Základním zdrojem pro většinu teologicky zaměřených prací je Písmo svaté, čili bible. Ve fondu starých tisků se nám zachovaly celkem dva dvojdílné a jeden ucelený výtisk tohoto důležitého teologického pramene. Nejstarším z nich je německo-latinské dvojdílné vydání *Biblia Sacra Vulgatae editionis auctoritate Sixti V. et Clementis VIII. Pont. Max recognita ... Bibel oder Heilige Schrift dess Alten und Neuen Testaments*,¹⁹¹ jež bylo opatřeno komentářem od benediktinského

¹⁹¹ Viz č. 79 a 80 v soupisu.

bratra Thomase Aquinas Erharda a vyšlo nákladem Philippa Jacoba Veitha ve Štýrském Hradci roku 1736. Za zmínku stojí též *Bible česká* z roku 1769, která obsahuje velmi bohaté doprovodné ilustrace.¹⁹² Z Písma svatého čerpá nejdůležitější pomůcka k výkonu liturgické služby - misál. V knihovně se nám dochovaly tyto knihy z let 1712, 1740 a 1755¹⁹³ (viz kapitola o historii farní a děkanské knihovny). Všechny jsou označeny jako *Missale Novum Romano-Olomucense ex Decreto Sacro-Sancti Concilii Tridentini Restitutum* a sloužily především pro bohoslužby v moravské církevní provincii. Veškerý hudební doprovod při bohoslužbách i mimo ně je obsažen v kancionálech, jinak též ve sbírkách kostelních písní.¹⁹⁴ V knihovně se nám zachoval zdobený rukopis jedné takové sbírky z roku 1862 (*Sbírka některých kostelních Písní k službám Božím*).¹⁹⁵ Žádný duchovní správce se ani dnes neobejde bez breviáře, jenž obsahuje tzv. liturgii hodin (božské officium), kterou se kněží, řeholní společenství, ale také laici (hodinky) modlí po celý den.¹⁹⁶ Ze tří breviářů dochovaných v knihovně je nejstarším *Breviarum Romanum ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum*, jenž byl vydán v Benátkách v roce 1749 a je bohatě zdoben ilustracemi k jednotlivým modlitbám během liturgického roku.¹⁹⁷ Častému používání těchto knih nasvědčují poznámky k modlitbám nebo vložené obrázky svatých či navštívených poutních míst.¹⁹⁸

Nejpočetnější skupinou teologicky zaměřené literatury v knihovně jsou kázání a různé promluvy, které přesahují jednu třetinu celého fondu. Vedle svátečních a příležitostních kázání (sermones de sanctis, festivales) se zde objevují také nedělní, adventní, postní (sermones de tempore, dominicalis) a jiné promluvy během církevního roku (sermones per circulum anni).¹⁹⁹ Převážná část je psána v německém jazyce, za nímž následuje latina a čeština. Mezi jazykově německými vyčnívají díla známých kazatelů a obránců víry, např. kněze Jana Kapistrána, jehož *Candelabri Apocalyptici oder deß Apocalyptischen Leuchters, Anderer Theil, Das ist zweite Verfassung aller deren Festival- oder Feyrtäglichen Predigen deß gantzen Jahrs* vyšlo roku 1690

¹⁹² Viz č. 29 v soupisu.

¹⁹³ Viz č. 173, 213, 214 v soupisu.

¹⁹⁴ Viz také Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 430-432.

¹⁹⁵ Viz č. III v soupisu.

¹⁹⁶ Viz také Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 139-140.

¹⁹⁷ Viz č. 39 v soupisu.

¹⁹⁸ Viz č. 37, 38 v soupisu.

¹⁹⁹ Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 436-437.

v Kolíně nad Rýnem.²⁰⁰ Vedle něj můžeme jmenovat též augustiniánského bratra Abraháma a Sancta Clara, jenž byl také kazatelem na habsburském dvoře ve Vídni. Jeho *Geistlicher Kramer-Laden voller Apostolischen Wahren und Wahrheiten, ein reicher und ausbündiger Vorrath mit besonderm Fleiß ausgearbeiteter solennen Reden und Predigten* byl vydán v roce 1719 ve Würtzburgu.²⁰¹ Největší soubor kázání od jednoho autora pochází z pera pasovského děkana Sebastiana Heinricha Penzingera. Jeho práce *Bonus ordo triplicis formatae concionis supra omnes Dominicas totius anni* vycházela mezi léty 1699-1735 v Sultzbachu a v Norimberku.²⁰² Z českého prostředí jmenujme alespoň dílo *Robota církevní w nedělní den netoliko dowolená, ale taky od círke swaté katolické přikázaná. To gest nedělní kázání dle spisu čtyř swatých ewangelistůw zhotovené* od bratra Karla Račina z řádu theatinů, jež bylo vytištěno roku 1706 v dílně pražského knihtiskaře Vojtěcha Jiřího Koniáše.²⁰³ Syn tohoto tiskaře Antonín Koniáš byl známým jezuitským kazatelem a cenzorem náboženských děl. Jeho *Clavis Heresim claudens & aperiens. Klíč kacírské bludy k rozeznání otvírajících, k vykořenění zamítajich, aneb Rejstřík některých bludných, podezřelých neb zapověděných kněh* z roku 1729 se také nachází v meziříčské farní knihovně.²⁰⁴ Tato práce zakazuje většinu literatury z let 1414-1620 a veškerá pobělohorská exilová díla. Z homilií, jež podobně jako kázání sloužily k výkladu přečteného biblického textu,²⁰⁵ lze upozornit na čtyř a šestisvazkovou práci *Homilien über die Evangelien auf alle Sonntage und Hauptfeste des Jahres* od francouzského kazatele Martin François Thiebauta, která se opírá o texty z nedělních evangelií v průběhu celého liturgického roku.²⁰⁶ Také šestisvazkové *Predigen über die ganze christliche Moral. Aus den Werken der besten deutschen Redner gesamlet* přináší soubor kázání především z oblasti morální teologie.²⁰⁷ Z kazatelen byly mimo homilií mnohdy předčítány také pastýřské

²⁰⁰ Viz č. 50 v soupisu.

²⁰¹ Viz č. 2 v soupisu; k osobě autora viz Franz M. EYBL, *Abraham a Sancta Clara. Vom Prediger zum Schriftsteller*, Tübingen 1992.

²⁰² Viz č. 243, 244, 245, 246, 247, 248 v soupisu.

²⁰³ Viz č. 286 v soupisu.

²⁰⁴ Viz č. 161 v soupisu; o autorovi viz Jiří BÍLÝ, *Jezuita Antonín Koniáš. Osobnost a doba*, Praha 1996.

²⁰⁵ Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 370.

²⁰⁶ Viz č. 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363 v soupisu.

²⁰⁷ Viz č. 277, 278, 279, 280, 281, 282 v soupisu.

listy sídelních biskupů, které měly povzbudit věřící lid k hlubšímu duchovnímu prožívání významného období během liturgického roku. V meziříčské knihovně se nám zachoval pastýřský list trevírského arcibiskupa a kurfiřta Klementa Václava Saského (1768-1803)²⁰⁸ z roku 1780 (*Hirtenbrief des hochwürdigsten und durchlauchtigsten Fürsten und Herrn Clemens Wenceslaus Erzbischof zu Trier*)²⁰⁹ a biskupa z Ljubljany Jana Karla Herbersteina (1772-1787)²¹⁰ z roku 1782 (*Hirtenbrief an die Geistlichen und an das Volt der laybachischen Diöces. Von dem Bischofe zu Laybach*).²¹¹ Všechna tato homiletická díla byla často inspirací pro vlastní kázání duchovních. Dokazují to časté poznámky nebo jen podtržení důležitých míst v samotných knihách.²¹²

Pro snazší orientaci a hlubší pochopení významu jednotlivých biblických veršů a slov sloužily, zejména začínajícím duchovním, biblické slovníky a konkordance. V knihovně se nám dochovala např. *Concordantiae Bibliorum, juxta exemplar Vulgatae editionis Sixti V. Pontif. Max. jussu recognitum*, jež vyšla v Bambergu roku 1731²¹³ a *Sacrorum Bibliorum vulgatae editionis concordantiae, ad recognitionem jussu Sixti V. Pont. Max.* od Françoise Lucase, která vyšla v Antverpách v roce 1718.²¹⁴ Pro domácí studium biblických textů mohla sloužit též trojdielná *Catholisch Hausbuch. In welchem die allgemeine Christliche Lehr und Leben auss H. Schrift nach Ausslegung ... in drei Theil abgetheilt* od jezuity Georga Witweilera.²¹⁵

Z oblasti liturgické teologie se nám v knihovně zachovala příručka *Agenda seu Rituale Olomucense, Ad Usus Romanum, quoad fieri potuit, accommodatum, complectens Sacramentalia Caeremonialia & Extraordinaria, Animarum Curatoribus scitu necessaria* z roku 1745 pro výkon liturgické služby v moravské církevní provincii²¹⁶ a *Officia Propria Sanctorum Almae Cathedralis Ecclesiae, Totiusque*

²⁰⁸ Viz také Wolf Ulrich RAPP, *Stadtverfassung und Territorialverfassung. Koblenz und Trier unter Kurfürst Clemens Wenzeslaus (1768-1794)*, Frankfurt am Main 1995.

²⁰⁹ Viz č. 156 v soupisu.

²¹⁰ Viz také Valentin EINSPIELER, *Johann Karl von Herberstein*, Berlin 1969.

²¹¹ Viz č. 110 v soupisu.

²¹² Viz č. 189, 190, 235, 276, 283, 350, 352, 353, 361, 362, 377 v soupisu.

²¹³ Viz č. 58, 59 v soupisu.

²¹⁴ Viz č. 186 v soupisu.

²¹⁵ Viz č. 391 v soupisu.

²¹⁶ Viz č. 5, 6. v soupisu.

*Dioecesis Olomucensis, quibus Officia recentiora ab Anno 1720. Pro Universali Ecclesia emanata adjecta reperiuntur z roku 1732.*²¹⁷

K tomu, aby mohl být duchovní dobrým řečníkem, potřeboval mimo jiné také různé rétorické pomůcky. V meziříčské knihovně se nám dochovaly dva díly třísvazkové práce jezuita Cipriána Suaréze *De Arte Rhetorica Libri Tres, Ex Aristotele, Cicerone & Quintiliano praecipue deprompti*, jenž popisují řečnické umění významných starověkých filozofů a politiků Aristotela, Quintiliana a Marka Tullia Cicera.²¹⁸

K výchově katolické mládeže a dospělých věřících soužil vždy katechismus katolické církve. Jednotlivé otázky věrouky zde byly vysvětleny tak, aby je pochopil každý, komu se tato učebnice dostala do ruky. Jedním z dochovaných titulů je latinsko-česky psaný *Catechismus, Seu Doctrina Romano-Catholica utilis, & simplicibus captu possibilis per Quaestiones proposita ad suprimendam pravitatem Haereticam. Katechizmus, Neb: Naučení Ržimsko-Katolické Užitečné, A Sprostým k pochopení mocné, skrze Otázky představené k pohlazení Nepravosti Kaciřské*, jenž vyšel v Praze roku 1746.²¹⁹ Na otázky věrouky zde odpověděl skalický farář Václav Vojtěch Jan Klugar. V knihovně se dochoval ještě jeden německý (*Römischer Catechismus, aus Befehl Seiner Heiligkeit Pius des V. Römischen Pabstes, nach Verordnung des H. Tridentinischen Kirchenrathes, an die Christliche Gemainde, und besonders an die Seelsorger* z roku 1762)²²⁰ a latinský (*Universalis Catechismus Romanus ad Parochos ex Decreto Concilii Tridentini et Pii V. Pontificis Maxmi Jussu Editus et Promulgatus* z roku 1761 od Andrese Leona Fabricia)²²¹ výtisk této „učebnice víry“. Ke katechismům vycházely také různé komentáře a pomůcky určené především pro učitele, resp. duchovní správce. Jedním takovým dílem je trojdílná práce *Anleitung zum Gebrauche des catechetischen Unterrichts* od Josefa Millera, jenž vyšel v Linci roku 1785²²² a práce jezuita Matthiase Heimbacha *Der christliche Kinder-Lehr, das ist: Nützliche Lehr und Unterricht so wohl die zarte Jugent als Einfältige Alten*

²¹⁷ Viz č. 230 v soupisu.

²¹⁸ Viz č. 339, 340 v soupisu.

²¹⁹ Viz č. 53 v soupisu.

²²⁰ Viz č. 150 v soupisu.

²²¹ Viz č. 86 v soupisu.

²²² Viz č. 210, 211, 212 v soupisu.

in Christlicher Glaubens= und Sitten= Lehr wohl und begreifflicht zu unterweisen z roku 1712.²²³ Mimo katechismu se v církevní věrouce používaly také traktáty. Ve farní knihovně se nám dochovala díla jezuita Tadeáše Polanského *Tractatus de Verbi Divini Incarnatione* (Olomouc 1757)²²⁴ a *Tractatus de Poenitentia, Extrema Unctione, Ordine et Matrimonio* (Olomouc 1759)²²⁵ a práce jezuita Františka Svobody *Tractatus Theologicus Scholastico-Dogmaticus et Moralis de Virtute & Sacramento Poenitentiae ex Tertia Parte Summae S. Thomae Aquinatis*, která vyšla v Olomouci roku 1755.²²⁶ Z oblasti pastorální teologie lze ještě v knihovně najít třídílný soubor přednášek teologa Johanna Michaela Sailera (*Vorlesungen aus der Pastoraltheologie*) z let 1793 a 1794²²⁷ a český překlad Giftšičova díla *Počátkové k veřejnému w. Cís. Král. Zemích předepsanému vykládání Pastýřské Theologie* z roku 1739.²²⁸

Z teologických spisů, mající charakter dogmaticko-polemické teologie, se v knihovně zachovaly dva výtisky *Sacrae Scripturae dogmatice et polemice explicatae* od jezuita Františka Xavera Widenhofera z roku 1753.²²⁹ Morální teologii zde zastupuje např. dílo jezuita Paula Laymanna *Theologiae Moralis in quinque Libros partitae, quibus Materiae omnes Practicae, cum ad externum Ecclesiasticum, tum internum Conscientiae forum spectantes, nova Methodo explicantur* z roku 1769.²³⁰ Mnohé teologické spisy přinášejí také univerzitní teze, jež jsou v knihovně hojně zastoupeny. Vedle prací z morální teologie (*Apolectus Doctrinalis Decisionum Theologico-Moralium Conscientiae, et Actuum Humanorum Syatema practice explanans*),²³¹ zde nalezneme díla teologicko-scholastická (*Theses Ex Universa Theologia Scholastica. Quibus Adjecta est Centuria Casuum resolutorum, ex materiis De septem Sacramentis extracta*),²³² teologicko-polemická (*Libella Theologico-Polemica Veritates Catholicas Cum fallaciis Sectariorum hodeirnorum De Deo Uno*

²²³ Viz č. 106 v soupisu.

²²⁴ Viz č. 259 v soupisu.

²²⁵ Viz č. 260 v soupisu.

²²⁶ Viz č. 341 v soupisu.

²²⁷ Viz č. 311, 312, 313 v soupisu.

²²⁸ Viz č. 96 v soupisu.

²²⁹ Viz č. 387, 388 v soupisu.

²³⁰ Viz č. 169 v soupisu.

²³¹ Viz č. 204 v soupisu.

²³² Viz č. 100 v soupisu.

Et Trino Ponderans, Annexis, Ex Universa Theologia Scholastica Thesisibus),²³³ ale také spisy církevních otců (*Sancti Patris Aurelii Augustini, Hipponensis Episcopi, et Ecclesiae Doctoris Eximii Regula ad Servos*)²³⁴ či díla církevně-právní (*Scotus Academicus in Jus Canonicum, cui praefixas Theses Juridico-Canonicas*).²³⁵

Dalším významným zdrojem pro přípravu kněze k výkonu liturgické služby jsou různé spisy církevních učitelů, mariologia či životopisy svatých. Z církevních učitelů zde nalezneme např. výpis z díla Tomáše Akvinského *Tractatus Theologico-Dogmaticus De Sacramentis Novae Legis Cumprimis De Baptismo, Confirmatione, Eucharistia*.²³⁶ K rozšíření mariánské úcty a vyvýšení jejího úkolu v dějinách spásy sloužily různé teologické spisy, obecně nazývané mariologia. Vzhledem k silné mariánské úctě ve velkomeziříčské farnosti se ve farní knihovně zachovalo více titulů na toto téma (*Officium Rakocianum sive Varia Pietatis Exercitia cultui Divino, Beatissimae Virginis et Matris Divinae Mariae Sanctisque Honori Debita* z roku 1752;²³⁷ univerzitní teze *Immaculata Conceptio Magnae Dei Matris Virginis semper fidelis Mariae Illustrata* od jezuita Jana Absolona;²³⁸ *Centifolium vernans flore, et fragrans odore Rosae Mysticae, seu Centum Sermones de Dignitate, Fructu, ac Merito Sacratissimi Mariani Rosarii*).²³⁹ Nechybí zde ani práce jednoho z významných „mariánských ctitelů“ a vlastenců, jezuita Bohuslava Balbína, který ve svém spise *Diva Wartensis, oder Ursprung und Mirackel der grossmächtigen Gottes und der Menschen Mutter Mariae* z roku 1657 oslavuje stále hojně navštěvované poutní místo Vambeřice ve Slezsku.²⁴⁰ Asi nejznámějším světcem z období baroka je nepochybně sv. Jan Nepomucký, jenž byl za svatého prohlášen Benediktem XIII. v roce 1729. K této události vyšel „sborník“ příspěvků, jenž se věnoval především osobě Jana Nepomuckého a jeho procesu svatořečení. Obsáhlé dílo obsahující 21 monografií je ve starých inventářích označeno podle hlavního díla *Coelum Apertum Offener Himmel. Und in Solchen zur Glory Gottes die hervorleuchtende Sonne in den*

²³³ Viz č. 390 v soupisu.

²³⁴ Viz č. 16 v soupisu.

²³⁵ Viz č. 136 v soupisu.

²³⁶ Viz č. 364 v soupisu.

²³⁷ Viz č. 231 v soupisu.

²³⁸ Viz č. 4 v soupisu.

²³⁹ Viz č. 283 v soupisu.

²⁴⁰ Viz č. 18 v soupisu.

Glantz aller Heiligen.²⁴¹ Kromě onoho konvolutu je v knihovně dochován ještě samostatný životopis z roku 1729 (*Historia de Vita Martyrio et Miraculis S. Joannis Nepomuceni, canonici Pragensis*)²⁴² a konstituce Benedikta XIII. (*Sanctissimi in Christo Patris et Domini nostri Benedicti XIII. Pont. Max. Constitutio qua Beatus Joannes Nepomucenus, Presbyter, Et Metropolitanae Ecclesiae Pragensis in Regno Bohemiae Canonicus*).²⁴³ Kromě něj se v meziříčské knihovně nachází také životopis Josefa Kalasánkého (*Compendium Vitae ac Miraculorum Beati Patris Josephi Calasanti a Matre Dei Clericorum Regularium Piarum Scholarum Fundatoris*),²⁴⁴ jenž byl zakladatelem školského řádu piaristů.

Na pomyslném pomezí filozofie a teologie stojí dvoudílný slovník *Philosophisches Lexikon der Religion, worinnen alle von den Unglaeubigen angefochtene Religionspunkte festgesetzt, und alle Einwuerfe derselben beantwortet Arden* od Clauda Adriena Nonotta z roku 1775²⁴⁵ a dvousvazkové dílo velkomeziříčského děkana Eliáše Libora Roblíka *Der Jüdische Augen-Gläser* z roku 1743 (viz kapitola o dějinách velkomeziříčské farnosti), který se zde zamýšlí nad vírou Židů a vyjadřuje se proti jejich životu uvnitř křesťanské společnosti.²⁴⁶

Ve farní knihovně nalezneme kromě teologicky zaměřených prací také díla čistě filozofická. Jedním z nich je např. *Cosmographia seu Philosophica Mundi descriptio. Nuper ex Diversis Authoribus Collecta, nunc Denuo publicae luci data*²⁴⁷ nebo čtyřdílná práce *Philosophia aulica, juxta veterum, ac recentiorum philosophorum placita* od Wiliama de Aghrim O'Kellyho z roku 1701.²⁴⁸ Okultní filozofií se zabývá monografie *De Occulta Philosophia* od Heinricha Cornelia Agrippa von Nettesheim z roku 1533.²⁴⁹

²⁴¹ Viz č. 377 v soupisu.

²⁴² Viz č. 114 v soupisu.

²⁴³ Viz č. 60 v soupisu.

²⁴⁴ Viz č. 46 v soupisu.

²⁴⁵ Viz č. 225, 226 v soupisu.

²⁴⁶ Viz č. 302, 303 v soupisu.

²⁴⁷ Viz č. 63 v soupisu.

²⁴⁸ Viz č. 233 v soupisu.

²⁴⁹ Viz č. 7 v soupisu, více k autorovi Michael KUPER, *Agrippa von Nettesheim. Ein echter Faust*, Berlin 1994; z knihy čerpá Henricus Cornelius AGRIPPA, *Přírodní magie. Základní kniha tajných věd*, Olomouc 2003.

Poměrně rozsáhlou část fondu starých tisků tvoří též různé historické práce, zaměřené především na církevní dějiny (*Manuductio ad Historiam Ecclesiasticam* od Josefa Pohla z roku 1753).²⁵⁰ Nalezneme zde díla zabývající se historií řádů a kongregací (*Historische Beschreibung ... der königlichen Praemonstratenserordens= Kanonie am Berge Sion zu Prag im Jahre 1794* od Antona Maulbertscha),²⁵¹ ale také práce historicko-místopisné, z nichž nejvýznamnější je nepochybně *Topographie vom Markgrafthum Mähren* z roku 1794 od moravského topografa a historika Františka Josefa Schwoye.²⁵² Proti němu stojí monografie *Compendiöse Cosmographia, oder: Geographisch-historische Beschreibung allerhand auserlesener Merckwürdigkeiten so in Europa zu finden* z roku 1733, která se věnuje podivuhodným místům Evropy a jejich historii.²⁵³ Nejstarší historickou prací ve fondu velkomeziříčské farní knihovny je dílo *Kroniky dvě o založení země české*, které vydal a předmluvou opatřil Daniel Adam z Veleslavína. Veleslavín zde spojil dvě velká kronikářská díla – Martina Kuthena ze Šprinsberka a Eneáše Silvia Piccolominoho, jehož kroniku musel pro tento účel přeložit. Četné čtenářské poznámky hovoří o častém využití této práce ke studiu.²⁵⁴ Ve fondu starých tisků nechybí ani učebnice církevních a všeobecných dějin pro jezuitské koleje (*Rudimenta Historica, sive Brevis, facilisque Methodus Iuventutem Orthodoxam notitia Historica imbuendi, pro Gymnasiis Societatis Jesu*).²⁵⁵

Ani o díla z oblasti obojího práva není velkomeziříčská farní knihovna ochuzena. Církevní právo zde zastupuje *Corpus Juris Canonici emendatum et notis illustratum* z roku 1670²⁵⁶ a *Jus canonicum ad libros V. decretalium Gregorii IX. explicatum* z roku 1732 od jezuita Adama Hutha.²⁵⁷ Světské právo přináší sbírky zákonů Leopolda II. (*Sammlung der Gesetze welche unter der glorreichsten Regierung*

²⁵⁰ Viz č. 256 v soupisu.

²⁵¹ Viz č. 198 v soupisu.

²⁵² Viz č. 329, 330 v soupisu.

²⁵³ Viz č. 62 v soupisu.

²⁵⁴ Viz č. 378 v soupisu; o kronikách a Veleslavínově produkci také Jaroslava VACHOVÁ, *Ke srovnání renesanční historiografické produkce*, Brno 2006 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).

²⁵⁵ Viz č. 306 v soupisu.

²⁵⁶ Viz č. 61 v soupisu.

²⁵⁷ Viz č. 128 v soupisu.

des Königs Leopold des II. I-V z období jeho krátké vlády: 1790-1792)²⁵⁸ a Františka II. (I.) (Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Verordnungen für die Oesterreichischen, Böhmischen und Galizischen Erbländer I-XIII z let 1793-1799).²⁵⁹ Obojímu právu se věnuje práce Bartoloměho Cartageny *Enchiridion juris utriusque, seu definitiones, distinctiones et quaestiones ... Juris canonici et civilis, synopsi bifaria, et in priore quidem omnes decretalium* z roku 1711.²⁶⁰

Duchovním sloužily při jejich práci také různé slovníky. Legendou mezi nimi je všeobecný latinský slovník *Lexikon, ea diligentia & cura locupletatum, & amen dis innumeris, ita repurgatum, ut priores aeditiones omnes, quantumuis adcuratas, longe tamen uincat* od italského slovníkáře a příslušníka augustiniánského řádu Augustina Calepina z roku 1531.²⁶¹ O 200 let později vyšla z pera Francisca Tomasucise jeho upravená a aktualizovaná verze *Perfectissimus Calepinus parvus Sive Correctissimum Dictionarium Caesaris Calderini Mirani*.²⁶² Dále se v knihovně nachází např. německo-italský slovník (*Dictionarium Teutsch-Italiänisch und Italiänisch-Teutsch* od Levina Hulsia),²⁶³ slovník latinských vulgarismů (*Il Perfetto ditionario, overo tesoro della lingua volgar latina* od Pietra Galesina),²⁶⁴ ale také jeden všeobecný slovník (*Dictionarium historicum, criticum, chronologicum, geographicum, et literale sacrae scripturae cum figuris antiquitates Judaicas repraesentantibus* od benediktinského bratra Augustina Calmeta).²⁶⁵

Velice praktickou pomůckou byly bezesporu kalendáře. Nejstarší ze tří dochovaných je *Kaiserlich= und Königlicher, wie auch Erz= Herzoglicher, dann dero Haupt= und Residenz-Stadt Wien Staats= und Standes= Kalender* z roku 1771.²⁶⁶ Druhým v pořadí je *Bote aus Mähren 1796*, který vytiskl Johann Georg Gastl v Brně roku 1795.²⁶⁷ Posledním z dochovaných je kalendář s titulaturami čili titulář z roku

²⁵⁸ Viz č. 314, 315, 316, 317, 318 v soupisu.

²⁵⁹ Viz č. 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269 v soupisu.

²⁶⁰ Viz č. 51 v soupisu.

²⁶¹ Viz č. 47 v soupisu.

²⁶² Viz č. 365 v soupisu.

²⁶³ Viz č. 127 v soupisu.

²⁶⁴ Viz č. 92 v soupisu.

²⁶⁵ Viz č. 48 v soupisu.

²⁶⁶ Viz č. 146 v soupisu.

²⁶⁷ Viz č. 145 v soupisu.

1797 (*Titularkalender oder Schematismus für Mähren und Schlesien, samt einem Schreibkalender für das Jahr 1797*).²⁶⁸

Další dochované monografie jen odpovídají zájmu jednotlivých duchovních správců velkomeziříčské farnosti. Vedle prací jazykových (*Lateinische Blumenlese, oder auserlesene Redens-Arten der Lateinische Sprache, aus den Auctoribus Classicis nach der Ordnung* z roku 1724)²⁶⁹ se zde nacházejí díla z oblasti přírodních (rukopis *Physica generalis*)²⁷⁰ a společenských věd (*Des Curieusen Hoffmeisters, Geographisch=Historisch= und Polittischer Wissenschaften* od Ferdinanda Neuburga z roku 1700).²⁷¹

Ve fondu starých tisků se nachází také jeden katalog kléru z roku 1791 (*Catalogus venerabilis cleri almae dioecesis Brunensis*).²⁷²

4. 4. Vazba – ochrana a reprezentace

Knižní vazba je pokryv knižního korpusu (knižní blok - tělo knihy s deskami), jenž slouží k jeho ochraně a skrze svoji, mnohdy nákladnou výzdobu, také k reprezentaci samotné knihy. Vzhledem k propojení utilitárních a estetických funkcí je nedílnou součástí knižní kultury.²⁷³ Ani velkomeziříčská farní knihovna není ochuzena o zdobené a pozoruhodně řešené desky a jejich pokryvy. U nejstarších tisků (až do r. 1757) se ke zpevnění knižního bloku užívalo dřevěných desek potažených vepřovou či hovězí usní. Většina titulů s dřevěnými deskami má vnitřní nebo vnější skosení hran a je vybavena háčkovou či hranovou sponou s trnem, která slouží k uzavření knižního korpusu.²⁷⁴ Jejich pokryvem je pak nejčastěji bílá nebo hnědá kůže se slepotiskem (viz příloha č. 10).²⁷⁵ Výjimku tvoří pouze rukopis *Zápisová kniha*

²⁶⁸ Viz č. 368 v soupisu.

²⁶⁹ Viz č. 168 v soupisu.

²⁷⁰ Viz č. I v soupisu.

²⁷¹ Viz č. 221 v soupisu.

²⁷² Viz č. 52 v soupisu.

²⁷³ Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 124, 489, 961-962; srov. také Pavlína HAMANOVÁ, *Z dějin knižní vazby od nejstarších dob do konce XIX. stol.*, Praha 1959.

²⁷⁴ Viz č. 13, 33, 56, 59, 70, 173, 189, 190, 193, 196, 229, 235, 236, 281 v soupisu.

²⁷⁵ Viz č. 13, 33, 56, 59, 70, 173, 189, 190, 193, 196, 213, 229, 235, 236, 239, 281, 374

růžencového bratrstva v Křižanově, kde bylo užito jako pokryvu světlého sametu (viz příloha č. 12).²⁷⁶ Ořízka pak bývá nejčastěji červeně stříkaná, vzácně i zlatě natíraná či nezdobená. Naprostá většina knižních exemplářů je opatřena lepenkovými deskami s různými pokryvy, z nichž nejčastěji bylo užito hnědě nebo bíle stříkané usně – kůže (vepřovice, teletina, hovězina). U těchto knih bývá nejčastěji ozdoben pouze hřbet, jehož pole je opatřeno zlatým válečkovým desénem či nárožními kolky s dominantou. Na deskách pak ojediněle nacházíme slepotiskovou výzdobu se zlacením. Poměrně často se na kožených vazbách objevuje na hřbetu a vnějších rozích též různobarevná lepenka, sloužící k výzdobě i ochraně desek. Vlivem uložení knih ve vlhkém prostředí a nesprávného zacházení bývá kožená vazba často poškozena plísněmi či různě poškrábána a potrhána. Kromě kožených vazeb se v knižním fondu nacházejí též vazby pergamenové, jež byly vyrobeny z kůží ovcí, koz nebo telat. Jejich zdobení není tak nákladné, jako u vazeb z usně. Pergamen bývá často jen bílý nebo popsáný, použitý z různých zrušených středověkých liturgických rukopisů.²⁷⁷ Jen dvě díla v knižním fondu jsou opatřena vazbou z použitého pergamenu. K pokryvu prvního z nich *Centifolium Mysticum* od dominikána Benedikta Fischera bylo použito pergamenové listiny zřejmě z první poloviny 15. století. Vzhledem k užití citátu z díla sv. Jeronýma lze tuto část textu zařadit do obsáhlejší práce, jež byla teologicko-patristicky zaměřena.²⁷⁸ Druhá pergamenová listina posloužila jako pokryv vazby monografie *De occulta philosophia* od Henrica Cornelia Agrippy. Jedná se zřejmě o list z homiletického díla, neboť jeden z textů odkazuje na komentář sv. Ambrože k Lukášovu evangeliu. Samotný rukopis pak můžeme datovat asi na konec 13. století (viz příloha č. 11).²⁷⁹ Pergamenové vazby byly často doplněny zelenými nebo modrými textilními tkanicemi. Vlivem nestálé vlhkosti docházelo k častému praskání či pokroucení použitého pergamenu. Dalším, velmi užívaným, pokryvem je lepenka, tedy papír. Jeho výzdoba je často velmi rozmanitá. Vedle různobarevně stříkaného, natíraného se zde objevuje papír tragantový, mramorovaný či obyčejný šedý

v soupisu.

²⁷⁶ Viz č. II v soupisu.

²⁷⁷ Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 971.

²⁷⁸ Viz č. 88 v soupisu.

²⁷⁹ Viz č. 7 v soupisu. Za konzultaci děkuji doc. PhDr. Marii Ryantové, CSc., PhDr. Jaroslavě Kašparové, Mgr. Martě Vaculínové, Ph.D. a Mgr. Michalu Dragounovi.

(viz příloha č. 13). Ořízka bývá nejčastěji červeně nebo červenomodře, vzácněji zlatě stříkaná či natíraná. Papírový povrch trpí nejčastěji vlhkostí či mechanickým poškozením. U některých titulů se setkáme s kombinací těchto materiálů, nejčastěji pak užití kožených prvků na hřbetě a vnějších rozích u papírového povrchu, tedy polokožená vazba.

4. 5. Impresum

Pod pojmem impresum je chápán údaj přitisknutý na spodní části titulní strany, který obsahuje informaci o místě vydání (tisku), tiskaři (nakladateli, knihkupci) a dataci. Tyto nezbytné údaje pak sloužily nejen jako reklama, ale především odkazovaly na vlastnicko-právní vztah k dílu, jenž vedl k odpovědnosti za ideový obsah a kvalitu práce. Vzhledem k této odpovědnosti docházelo v dobách různých politických či konfesijních bojů k mystifikaci těchto údajů. Vznikají tak impresum falešná nebo neúplná.²⁸⁰ Otázkou datace jsme se již zabývali (viz podkapitola 4. 2. Rozsah knihovny, chronologická a lingvistická analýza rukopisů a starých tisků). Následující řádky budou tedy patřit místům vydání, tiskařům a nakladatelům.

4. 5. 1. Místo vydání

K lokalizaci nakladatele či tiskaře slouží místo vydání, které bylo od počátků knihtisku uváděno jako místo výroby knihy. V 18. století vzrostl počet nakladatelů a vedle místa tisku se začalo objevovat i místo vydání, jež v mnohých případech stálo samostatně. Tato místa jsou pak uváděna v latinizované genitivní formě a často zastupovala záměrně oficiální název města pro utajení dílny.²⁸¹ V impresum starých tisků velkomeziříčské farní knihovny je zastoupeno celkem 62 evropských měst (viz příloha č. 5). Nejčastěji byly tisky vydávány v německých, rakouských a českých městech. Nechybí zde ovšem ani místa v Itálii, Slovinsku, Belgii, Švýcarsku, Slovensku či Chorvatsku. Naprostá většina knižních děl ve fondu rukopisů a starých tisků byla

²⁸⁰ Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 404-405.

²⁸¹ TAMTÉŽ, s. 597-598.

vydána v Augšpurku (59), Vídni (53), Praze (44) a Olomouci (43). Za nimi následuje Brno (24), Kolín nad Rýnem (21) a Norimberk (13). U některých tisků jsou uváděna dvě místa, jež se společně podílela na vydávání knižních titulů. Všechna tato místa, jež se objevují v jednotlivých knižních titulech, jsou společně se svojí původní podobou a počtem vydaných svazků prezentována v následující tabulce:

Tabulka č. 6

Místa vydání rukopisů a starých tisků

Místo vydání	Podoba místa v rukopisech a st. tiscích	Počet knih
Antwerpen	Antverpiae	3
Aschaffenburg	Aschaffenburgi	1
Augsburg	Augspurg, Augustae Vindelicorum	59
Augsburg & Dillingen an der Donau	Augustae Vindelicorum & Dilingae	4
Augsburg & Freiburg	Augustae Vindelicorum & Friburgi Brig.	2
Augsburg & Freising	Augspurg & Freysing	1
Augsburg & Grätz	Augustae Vindelicorum & Graecii, Augspurg und Grätz	7
Augsburg & Hof	Augspurg und Stadt am Hoff	1
Augsburg & Innsbruck	Augustae Vindelicorum et Oeniponti, Augspurg und Innsbrugg	4
Augsburg & München	Augustae & Monachii	1
Augsburg & Würzburg	Augustae & Wirceburgi	2
Bamberg	Bambergae	2
Basilej	Coloniae Munatiane	4
Bassano del Grappa	Bassani	1
Berlin	w Berlině	1
Bratislava	Posonii	1
Brno	Bruna, Brunae, Brünn, w Brně	24
Campidona	Campidonensis	3
Dillingen an der Donau	Dilingae	3
Enns	Enns in Ober= Oesterreich	1
Frankfurt am Main	Francofurti ad Moenom, Franckfurt	2
Frankfurt am Main & Leipzig	Frankfurt und Leipzig	3
Freiburg	Friburgi Brig.	1
Gdańsk	Danzig	2
Giessen	Giessen	6

Místo vydání	Podoba místa v rukopisech a st. tiscích	Počet knih
Grätz	Graecii	5
Hagenau	Haganoae	1
Halle	Halle	1
Hradec Králové	Hradcy Králowe, Reginae-Hradecii, König=Gratz ob der Elbe	6
Cheb	Eger	1
Ingolstadt	Ingolstatt, Ingolstadii	4
Ingolstadt & Augsburg	Ingolstadii & Augustae Vindelicorum	1
Kalisz	Calissii	1
Kappelrodeck	Capell unter Rodeck	2
Kempton	Kempton	1
Köln am Rhein	Coloniae Agrippinae, Cöllen, Coloniae, Agrippinae	21
Konstanz	Constantiae, Costantz	2
Košice	Cassovia	1
Křižanov	Krzyžianowie	1
Kutná Hora	w Hoře Kutný	1
Landshut	Landishuti	1
Leipzig	Leipzig	4
Linz	Linz	3
Litomyšl	Litomissli	2
Ljubljana	Laybach	1
Lyon	Lugduni	2
Mainz	Maintz, Moguntiae	3
Marburg	Marpurgi	1
München	Monachii	7
München & Salzburg	München und Salzburg	1
Nürnberg	Noribergae, Norimbergae	13
Olomouc	Olomucii, Olmütz, Olomucii Moravorum, Olomucii in Metropoli Moraviae, Aliopoli	43
Olomouc & Brno	Olomucii et Brunae	1
Opava	Troppau, Oppavia	5
Padova	Patavii	1
Praha	Prag, Neo Praegae, Praegae, w Starém Městě Pražském, Alt-Stadt Prag, Vetero- Praegae, w Praze, Praegae Bohemorum, Praegae in Aula Regia	44
Regensburg	Ratisponae, Regenspurg	2
Roma	Romae	5
Salzburg	Salzburg	3

Místo vydání	Podoba místa v rukopisech a st. tiscích	Počet knih
San Blasian	San Blasianis	1
Skalica	Szakolczae	1
Sulzbach	Solisbaci	1
Tournon	Turnoni	1
Trnava	Tyrnav, Tyrnavia, W Trnawě	5
Ulm	Ulm	2
Venezia	Venetiis	10
Velké Meziříčí	ve Velkém Meziříčí	1
Wien	Viennae Austriae, Wienn, Wien in Oesterreich, Vindobonae, Viennae	53
Wien & Praha	Wien und Prag	1
Wrocław	Wratislaviae	2
Württemberg	Wirceburgi	6
Zagreb	Zagrabiae	1
neznámé	neznámé	6

4. 5. 2. Tiskaři

Za tiskaře lze považovat buď majitele či nájemce tiskárny nebo jen osobu, která obsluhuje tiskařský lis.²⁸² V každém případě je to právě tiskař, pod jehož rukama vzniká fyzická podoba knižního díla. I takto důležitá osoba v existenci knihy však často nebývá v samotných titulech uváděna. Mnohdy je na vině velká zodpovědnost za svoje dílo, jež tuto osobu přivádí na hranici platných zákonů či povolených konfesí. V této podkapitole se budeme zabývat jen tiskaři, kteří jsou v knižních exemplářích uvedeni a o nichž se podařilo nalézt informace v dostupných pramenech a literatuře (viz příloha č. 1).

Dříve než se zaměříme na jednotlivé tiskaře, tak se poohlédneme za historií dvou pražských, jedné olomoucké a římské (apoštolské) tiskárny. U poměrně velkého počtu tisků nalezneme v impresech dvě významné tiskařské dílny, jež působily v našem hlavním městě. První z nich **Jezuitská tiskárna** – pracovala v režii jezuitského řádu a pražské univerzity. Patřila k nejdéle fungujícím a největším tiskárnám v Evropě. Vznikla pro potřebu jezuitského řádu za přispění bratra Jana Plachého staršího v roce

²⁸² TAMTÉŽ, s. 918.

1635 a svoji činnost prováděla v nelehkých podmínkách. Její situaci vylepšil až pražský arcibiskup kardinál Arnošt Vojtěch z Harrachu, když jí roku 1647 udělil desetileté privilegium na tisk liturgických knih a kalendářů a svěčil cenzuru řádových knih v Čechách (1646). Od roku 1648 mohla, s císařským dovolením, vychovávat nové tovaryše. V roce 1655 císař Ferdinand III. rozhodl, že tiskárna bude sloužit nejen řádovým bratřím, ale také celé tehdejší Karlo-Ferdinandově univerzitě. Tiskárně bylo po opětovném získání privilegia v roce 1656 nařízeno užívat unijní impresum: *Universitatis Carolo-Ferdinandae in Collegio S. J. ad S. Clement*, které mimo jiné obsahovalo i její sídlo v Klementinu, kde sídlila i po zrušení řádu v roce 1773, kdy přešla do rukou státu. V čele tiskárny stál vždy řádový prefekt a o technické zázemí se staral světský faktor. Z nejvýznamnějších faktorů jmenujme alespoň Daniela Vojtěcha Kamenického (1671), Dominika Františka Schmida (1682), Vojtěcha Jiřího Koniáše (1693-1697) a Jana Norberta Fického (1727-1736).²⁸³

Druhá z pražských tiskáren, neméně významná, je **Arcibiskupská tiskárna**. Její vznik je spojován se jmenováním Pavla Sessia arcibiskupským (1625) a od 1626 kardinálským tiskařem. Nejstarší produkce však pochází až z roku 1631, kdy sídlila v nově založeném semináři v Králově dvoře u Prašné brány. Během své existence, až do josefínských reforem, změnila tiskárna několikrát svůj název i místo působení. Od roku 1650 byla, kvůli špatné finanční situaci v arcibiskupství, v nájmu premonstrátů na Strahově a roku 1679 na třicet let přešla pod správu benediktinů v Emauzích. Už v roce 1686 se však vrátila zpět do Karlova dvora. V době vlády Josefa II. byla tiskárna na pár měsíců postátněna (1786), ale zpět vykoupěna arcibiskupstvím, které ji přestěhovalo do generálního semináře v Klementinu, kde působila až do roku 1928. Do roku 1700 řídili provoz v tiskárně svěští faktoři, kteří byli pro tento účel najímáni. Mezi nimi se objevil např. Jan Mattis (1683, 1686 a 1692-1694), Vojtěch Jiří Koniáš (1685) nebo Jiří Samuel Beringer (1697-1700). Vlivem nepříznivé ekonomické situace musela být od roku 1700 tiskárna pronajímána. Mezi významné nájemce patřil např.

²⁸³ Viz č. 4, 18, 102, 115, 124, 157, 206, 258, 306, 340, 366, 377/17 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 898-902, viz také Monika KOLDOVÁ, *Jezuitská tiskárna v Praze (1635-1773): na základě pramenů z Národního archivu*, Sborník národního muzea v Praze, C – literární historie, Praha 2005, č. 1-4.

Jan Josef Hoffmann (1727), Matěj Adam Höger (1728-1739), Jan Norbert Fický (1739-1745) či František Karel Hladký (1746-1758).²⁸⁴

Mezi nejvíce zastoupené tiskaře ve fondu starých tisků velkomeziříčské farní knihovny patří **Městská tiskárna v Olomouci**. Její impresum („typis Olomucensibus“) se nejčastěji objevuje v univerzitních tezích z produkce tamější univerzity. Aby olomoucká městská rada udržela ve svém městě tiskařské řemeslo, musela roku 1724 odkoupit od zadluženého tiskaře Jana Adama Auingera jeho dílnu. Ta v letech 1725-1732 vyprodukovala na 120 převážně náboženských tisků. Za její provoz zodpovídali hospodářští správci určení městem, odborný dohled zajišťoval faktor. Ten poslední František Antonín Hirnle si tiskárnu od města v roce 1732 odkoupil.²⁸⁵

Poslední z tiskařských institucí zastoupených v knižním fondu je **Apoštolská tiskárna v Římě**. Pro pomoc s šířením katolické víry byla založena roku 1587 papežem Sixtem V. Prvním tiskařem byl Domenico Basa a od roku 1596 Aldo Manuzio ml. Jejím nejznámějším počinem bylo vydání tzv. *Vugaty Sixtiny* (1590), která byla jen nezdařeným pokusem papeže o edici kompletní bible. V roce 1910 splynula s tiskařskou dílnou Kongregace pro nauku víry, jež působí dodnes.²⁸⁶

Následují medailonky jednotlivých tiskařů, kteří jsou zastoupeni v impresech starých tisků velkomeziříčské farní knihovny:

Jan Adam Auinger

Tiskařskému řemeslu se vyučil u svého otce, hornorakouského tiskaře Franze Zachea Auingera (†1730). Poté odešel na Moravu, kde se v roce 1718 oženil s ovdovělou Annou Alžbětou Rosenburgovou a získal tak její tiskařskou dílnu. Kvůli velkým dluhům musel v roce 1724 svoji tiskárnu prodat městské radě. Až do roku 1725 se však ještě objevoval v impresech jako samostatný tiskař. Olomoucká městská tiskárna pak

²⁸⁴ Viz č. 112 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 365, 890-892.

²⁸⁵ Viz č. 132, 178, 179, 187, 223, 224, 377, 377/1, 377/5, 377/6, 377/14 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 905.

²⁸⁶ Viz č. 60, 308, 309 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 890.

Auingera ještě do roku 1732 zaměstnávala jako faktora. Téhož roku odešel do Lince, kde převzal do svých rukou rodinnou živnost, kterou vedl až do své smrti v roce 1774.²⁸⁷

Matthäus Cosmerovius von Lorenzberg

Patřil mezi nejvýznamnější tiskaře ve Vídni. Narodil se roku 1606 v Polsku a černému řemeslu se vyučil v dílně krakovského mistra Franciszka Cesaryho (činný 1616-1651). Sňatkem s Marií Formicovou ve Vídni roku 1640 získal její rodinnou tiskárnu. V roce 1649 byl Ferdinandem III. ustanoven dvorským knihtiskařem. Tento predikát využíval až do roku 1666. Zemřel roku 1674 a dílna přešla na jeho syna Johanna Christopha Cosmerovia (†1685). V roce 1748 ji odkoupil od dědiců Johann Thomas von Trattner.²⁸⁸

Mikuláš Dexter

Je považován za zakladatele novodobého knihtisku v Chebu. Jeho rodina pocházela z Hiršova na Domažlicku. Po získání měšťanství v Chebu v roce 1686 obdržel také souhlas k vybudování tiskařské dílny. Tiskl především německou a latinskou literaturu z jezuitského prostředí. Po Dexterově smrti v roce 1699 převzal dílnu Jan František Fritsche (†1724), který se oženil s jeho manželkou Helenou Inocencií. Mikulášův syn Melchior se v roce 1724 neúspěšně pokusil založit vlastní tiskařskou živnost v Chebu. Jméno „Fritsche“ definitivně z tiskárny zmizelo po sňatku vnučky Jana Františka Anny Marie za faktora Josefa Kobrtsche v roce 1806. Jejich dcera Rosina pojala roku 1828 za manžela Františka Gschihaye a tiskařská dílna nesla od roku 1829 název „Kobrtsch & Gschihay“.²⁸⁹

²⁸⁷ Viz č. 377/16 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 78; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů v Československu od nejstarších dob do roku 1860*, Praha 1984, s. 51.

²⁸⁸ Viz č. 234 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 169.

²⁸⁹ Viz č. 107 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 208.

Josef Emanuel Diesbach

Tento tiskař pocházející z Prahy se v letech 1763-1764 objevuje v Mladé Boleslavi, kde vydává drobné tisky a kramářské písně. V roce 1765 se společně s manželkou Evou stal členem Klauserova podpůrného bratrstva tiskařů. V roce 1766 odkoupil dílnu od svého dřívějšího zaměstnavatele Václava Urbana Suchého, kterou provozoval až do své smrti v roce 1794. Od vdovy Evy Diesbachové koupil roku 1809 tiskárnu faktor František Sommer. Jinou větev Diesbachů zastupuje Jan Josef Diesbach (1758-1807), jenž pocházel z Vídně a do Prahy přišel asi v roce 1783. Téhož roku si zde založil vlastní tiskařskou dílnu. V letech 1788-1807 byl nájemcem pražské Arcibiskupské tiskárny a provozoval krátce filiální tiskárnu v Českých Budějovicích (1789-1791).²⁹⁰

Vít Jindřich Ettel, Anna Alžběta Ettelová – vdova

Vít Jindřich Ettel se vyučil v dílně Mikuláše Hradeckého z Kružnova v Olomouci, v níž od smrti svého mistra v roce 1652 působil jako faktor. V roce 1654 se oženil s devadesátiletou vdovou Dorotou Hradeckou a tiskárnu převzal. V roce 1660 sám ovdověl a následně se oženil s Annou Alžbětou. Ta se po jeho smrti v roce 1668 stala jedinou majitelkou tiskařské dílny a roku 1671 si nechala na sebe převést všechny manželova privilegia. V roce 1673 vstoupila do manželství s faktorem Janem Josefem Kiliánem, na něhož pak živnost převedla.²⁹¹

Johann Petr van Ghelen

Byl jedním ze čtrnácti dětí vídeňského tiskaře, původem z Antverp, Johanna van Ghelena (1645-1721), jež byl od roku 1699 vídeňským dvorským knihtiskařem. Tento predikát pak převzal i Johann Petr. Po jeho smrti v roce 1754 přešel titul na Johanna Thomase von Trattner a tiskařskou dílnu zdědil syn Johann Leopold (†1760).²⁹²

²⁹⁰ Viz č. 96 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 210-211.

²⁹¹ Viz č. 241, 284 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 251; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 84.

²⁹² Viz č. 342 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 302.

Johann Günther

Byl nejvýraznějším moravským předbělohorským tiskařem, nakladatelem a knihkupcem. Vyučil se v Norimberku u Leonharda Milichthaler a po jeho smrti v roce 1540 se oženil s vdovou Markétou a získal tak dílnu i syna Bedřicha. V roce 1544 se i s rodinou přestěhoval na Moravu do Prostějova, kde působil až do roku 1553. Nepotvrzená hypotéza mluví o korektorské a překladatelské činnosti Jiřího Melantricha z Aventina v Güntherově dílně, zřejmě roku 1545. V roce 1553 nechal přestěhovat svoji tiskárnu do Olomouce, kde působil až do své smrti roku 1567. Význam tohoto tiskaře spočíval v jeho tiskařské produkci bez ohledu na náboženské vyznání. Vydával nejen hospodářské spisy, hudebniny a školní učebnice, ale také různé knížky lidového čtení. Jako první tiskař se u nás zasadil o převedení německých děl do českého jazyka. K tomuto činu si vyžádal dvě privilegia (1549, 1560). Po Janově smrti převzal dílnu nevlastní syn Bedřich Milichthaler, který svému otčímovi již od roku 1564 v olomoucké dílně pomáhal. Bedřich si ještě v roce 1567 nechal potvrdit privilegia na živnost olomouckým biskupem Vilémem Prusinovským. Až do roku 1571 však vyprodukované tisky nesly impresum - dědicové Jana Günthera.²⁹³

Jan Václav Helm

Vlastnil tiskařskou dílnu v Praze od roku 1706. Jeho tiskárna se specializovala na výrobu drobných kázání, učebnic a univerzitních promluv. Právě v univerzitních tezích je uváděn roku 1720 jako „Universitatis typographus“. Helm zemřel v roce 1732 a tiskárna fungovala ještě rok pod dohledem neznámých dědiců. Od nich ji koupil Jan Julius Jeřábek.²⁹⁴

²⁹³ Viz č. 21 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 322-324; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 103.

²⁹⁴ Viz č. 377/9 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 347; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 113.

František Antonín Hirnle, Josefa Terezie Hirnleová

Nejvíce starých tisků ve fondu velkomeziříčské farní knihovny vyprodukovala právě tiskařská dílna Hirnleů. Její zakladatel František Antonín (*1697) pocházel z Prahy, kde působil ve zdejší Jezuitské tiskárně, z níž byl asi v roce 1720 vypovězen pro své morální poklesky. Odešel tedy do Olomouce a byl přijat v Městské tiskárně. V roce 1723 se stal jejím faktorem, přijal olomoucké měšťanství, získal dům a oženil se s místní dívkou. Ještě téhož roku odkoupil tiskárnu od města. Ze své dílny postupem času vybudoval největší tiskařskou živnost na Moravě. V roce 1749 získal od Marie Terezie privilegium k bezkonkurenčnímu tisku evangelií a kalendářů. Po Františkově smrti v roce 1758 zdědila tiskárnu dcera Antonie Terezie, jež se roku 1756 vdala za tovaryše Josefa Antonína Škarnicla, jenž se stal po smrti mistra faktorem. Po jejich odchodu do Skalice v roce 1761 koupila dílnu její ovdovělá matka Josefa Terezie Hirnleová a až do své smrti v roce 1798 vedla tiskárnu pod svým jménem společně s faktory – Martinem Františkem Karletzkým (1760-1772) a Josefem Františkem Loserthem (1772-1797). Po smrti Josefy Terezie převzali dílnu opět manželé Antonie Terezie a Josef Antonín Škarniclovi, kteří ji předali v roce 1801 svému nejstaršímu synu Antonínu Alexandru.²⁹⁵

František Karel Hladký, Hladký & Fický

Příběh tiskaře Františka Karla Hladkého je do sňatku s Ludmilou Fickou v roce 1746 obestřen tajemstvím. Známo je pouze jeho působení ve funkci nájemce Arcibiskupské tiskárny v Praze od roku 1746. Jeho žena Ludmila Fická byla vdovou po významném pražském tiskaři Janu Norbertu Fickém (†1745), jenž pocházel z Kladska a působil v pražské Jezuitské tiskárně (1727-1732) a také si krátce pronajal zdejší Arcibiskupskou tiskárnu (1739-1745). František Antonín Hladký zemřel roku 1758 a živnost přešla do rukou dědiců. Ti z ní vytvořili v roce 1760 společnou tiskařskou dílnu Hladký & Fický,

²⁹⁵ Viz č. 90, 91, 97, 101, 121, 122, 123, 126, 164, 165, 220, 230, 259, 260, 261, 285, 341, 364, 376, 386, 389, 390, 392, 393 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 356-357; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 117; viz také Miroslav MYŠÁK, *Knížní ilustrace v tiscích Františka Antonína Hirnleho (1733-1758)*, Olomouc 2011 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci).

kteřou řídilo několik faktorů, mimo jiné také syn Norberta Fického František Kajetán (1760) a druhý syn Jan Norbert Bedřich (1763-67). Hladkého dědicové pak roku 1774 koupili tiskárnu Františka Aloise Jeřábka v Karolinu, kde zůstali až do roku 1781. Již v roce 1775 se k nim přistěhoval bývalý faktor Jan Norbert Bedřich Fický. V roce 1781 otevřel v Karolinu vlastní živnost Antonín Karel Hladký, který ji provozoval až do své smrti v roce 1804. Tiskárnu pak zdědil jeho syn Petr.²⁹⁶

Jan Karel Hraba

Byl synem významného pražského tiskaře Karla Jana Hraby (činný 1714-1735), po jehož smrti společně s matkou dílnu provozoval. V letech 1765-1766 byl předsedou tiskařského bratrstva Jana Josefa Klausera, jehož členem byl již dříve společně s manželkou Josefou. V celé době svého samostatného působení (1738-1790) byl stavovským knihtiskařem. Stejně jako otec i on tiskl především latinskou, německou a českou náboženskou literaturu. Z jeho produkce vyšlo druhé vydání první úplné katolické *Bible české*.²⁹⁷ Na její vydání dohlížel sám pražský arcibiskup Antonín Petr Příchovský z Příchovic. Po jeho smrti v roce 1793 pracovala tiskařská dílna až do roku 1816 pod impresem Hrabovských dědiců. Podle starší literatury mohli být majiteli také Antonín a Josef Straširypkové.²⁹⁸

Josef Hraschanský

Vyučil se někdy v 60. letech 18. století v Mikulově v tiskárně Anny Františky Neumanové. Samostatně začal působit až v roce 1786 ve Vídni. Z jeho tiskařské dílny vyšlo například moravikum Františka Josefa Schwoye *Topographie vom Markgrafthum Mähren* v roce 1794. Roku 1795 zřídil filiálku v Brně. Po jeho smrti v roce 1806 ji odkoupil Jan Jiří Gastl. Bratr Georg Hraschanský byl také tiskařem ve Vídni.²⁹⁹

²⁹⁶ Viz č. 40, 53, 204, 346 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 263-264; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 118-119.

²⁹⁷ Viz č. 29 v soupisu.

²⁹⁸ Viz č. 16, 114, 251 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 373-374; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 126.

²⁹⁹ Viz č. 329, 330 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 377.

Jan Karel Jeřábek

Byl zakladatelem významné tiskařské a nakladatelské rodiny. Rok po získání měšťanství na Starém Městě pražském koupil od vdovy Kateřiny Černochové tiskařskou dílnu a započal svoji samostatnou činnost. S jeho tiskárnou mimo jiných spolupracoval též Jan František Beckovský. Jeřábek zemřel v roce 1705 a dílnu převzala manželka Eleonora (rozená Widmannová), která ji spravovala až do dosažení zletlosti syna Karla Josefa v roce 1709. Karel Josef Jeřábek tiskárnu provozoval až do své smrti v roce 1736. Již od roku 1729 s ním spolupracoval jeho syn Ignác Jeřábek, jenž otcovu živnost převzal. Karlův mladší bratr Jan Julius (†1754) pracoval zcela nezávisle v tiskárně, kterou odkoupil v roce 1733 od dědiců Jana Václava Helma. Dynastie Jeřábků pokračovala Františkem Václavem, jenž provozoval tiskárnu v Praze v letech 1759-1799. Po něm ji převzala manželka Jana Jeřábková (činná 1800-1813) a jejich syn František Alois Jeřábek (*1766). Synové Františka Aloise provozovali své tiskařské dílny na několika místech v Čechách: František (Praha 1818-1833), Josef (Slaný 1820-1821), Jan Nepomuk (Teplice 1821, 1830, Praha 1830-1839) a Filip (Mladá Boleslav 1823-1848, Liberec od 1848, Česká Lípa od 1851).³⁰⁰

Leopold Johann Kaliwoda

Tento vídeňský tiskař a nakladatel, který měl zřejmě kořeny v Praze, započal svoji činnost v roce 1734, kdy odkoupil tiskárnu od Wolfganga Schwendimanna (činný 1716-1734). Roku 1738 byl jmenován dvorským knihtiskařem. Kaliwoda obdržel v roce 1760 od Marie Terezie desetileté privilegium na tisk českých novin, mimo ně tiskl především učebnice, kalendáře a různé schematismy. V roce 1775 koupil tiskárnu Josef Gerold (1747-1800), pod jehož jménem funguje firma ve Vídni dodnes.³⁰¹

³⁰⁰ Viz č. 215, 227 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 422-423; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 137-138.

³⁰¹ Viz č. 146, 231 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 428.

Jan Kamenický

Byl synem litomyšlského tiskaře Daniela Adama Kamenického (činný Hradec Králové 1673-1681, Litomyšl 1685-1711), po jehož smrti dílnu převzal a samostatně tiskl v letech 1720-1751. Živnost pak zdědil jeho syn Antonín Vojtěch Kamenický. Litomyšlská dílna Kamenických tiskla převážně náboženskou literaturu z prostředí zdejších piaristů. Při velkém požáru města v roce 1775 Antonín Vojtěch zahynul a jeho tiskárna lehla popelem. Jedna z větví dynastie Kamenických působila také v Praze (Jáchym Jan 1707-1733, Jáchym František 1712-1727, Leopold 1733-1735 – prodal dílu Janu Norbertu Fickému, Václav 1766-1769).³⁰²

Vojtěch Jiří Koniáš

Na tiskaře se vyučil v letech 1673-1677 v pražské Jezuitské tiskárně. Vlivem své rebelské činnosti však nebyl uznán samostatným tovaryšem a prefekt Jindřich Chlumecký jej roku 1677 uvrhl do městského vězení, ze kterého jej osvobodili až jeho pomocníci. V roce 1685 je doložen jako faktor Arcibiskupské tiskárny v Praze. Roku 1688 získal měšťanství na Starém Městě pražském a v letech 1693-1697 pracoval jako faktor Jezuitské tiskárny. Samostatnou tiskařskou živnost provozoval od roku 1697 až do své smrti v roce 1710. Jeho dílna tiskla převážně náboženskou literaturu, tedy různé legendy, kázání a modlitby, jež měly pomoci se šířením katolické víry. Po Koniášově smrti vedla tiskárnu vdova Kateřina Alžběta, o jejíž produkci nám po roce 1713 chybějí jakékoliv zprávy. Jejich syn Antonín Koniáš (1691-1760) byl známým jezuitským kazatelem, reformátorem církve a cenzorem literatury.³⁰³

³⁰² Viz č. 46, 258, 377/3 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 429; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 141.142.

³⁰³ Viz č. 286 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 483-484; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 153.

Johann Michael Kunst

Jeho otec Ludwig Christian Kunst (činný v Berlíně 1734-1783) vydával jazykově českou náboženskou literaturu pro evangelickou obec v Čechách. V roce 1783 zdědil Johann Michael tiskárnu a pokračoval v otcově díle.³⁰⁴

Georg von Kurtzböck, Josef Lorenz von Kurtzböck

Kořeny tiskařské dílny Kurtzböcků sahají až do počátku 17. století. Georg von Kurtzböck (†1763) byl vídeňským tiskařem a nakladatelem. Jeho syn Josef Lorenz se u něj vyučil a dílnu v roce 1755 převzal. Výrazně rozšířil otcovu tiskárnu a v roce 1756 byl jmenován univerzitním tiskařem. Roku 1770 získal titul italského dvorského tiskaře. Ve spojení s tiskařskou rodinou von Cottů si vybudoval vlastní písmolijnu. Tiskl cyrilicí (1770-1792) a od roku 1789 hebrejským písmem. V roce 1792 Josef Lorenz zemřel a tiskárna byla rozprodána. Vdova Katharina ještě roku 1792 předala část dílny s cyrilicí Srbovi Stefanu Novakovičovi, jenž ji přejmenoval na tiskárnu Slovansko-srbskou. Hebrejská část Kurtzböckovy dílny přešla na učence Antona von Schmida (1765-1855), který v roce 1805 odkoupil i zbytek původní vídeňské tiskárny.³⁰⁵

Jiří Vojtěch Kyncl

Byl synem kutnohorského knihvazače Petra Kyncla. Zde si také roku 1713 založil vlastní tiskařskou dílnu a provozoval ji až do své smrti v roce 1753. Tiskl především levnou náboženskou literaturu. Jeho syn Jan Petr si založil roku 1728 tiskárnu v Českých Budějovicích, s filiálkami v Jindřichově Hradci (1730) a ve Vodňanech (1731). Později se objevil v Praze (1734) a v Mladé Boleslavi (1735-1735). Druhý syn Jan Antonín Kyncl převzal po smrti otce rodinnou živnost a zřejmě ji roku 1758 prodal Janu Františkovi Šleretovi.³⁰⁶

³⁰⁴ Viz č. 160 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 505.

³⁰⁵ Viz č. 44, 45, 183, 343 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 506.

³⁰⁶ Viz č. 377/8 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 509; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 165.

Ignác František Průša, Jana Průšová

V roce 1747 nastoupil jako faktor do pražské Koudelovy tiskárny, kterou vedla vdova Jana Koudelová. Sňatkem s ní tiskárnu vyženil. Tiskly se zde především české postily a univerzitní teze. Když v roce 1762 Ignác František zemřel, přešla jeho dílna zpět do rukou Jany Průšové, která ji vedla až do své smrti v roce 1789 (v impresech Johanna Pruschin). Ani jeden z jejich tří synů se nevyučil tiskařem, jen Vincenc Viktor (†1794), vystudovaný lékař, vydával u pražského tiskaře Höchenbergera první domácí časopis (*Die Sichtbare* 1770-1771). Tiskárna Průšových, zřejmě roku 1794, splynula s dílnou Jana Aloise Beránka.³⁰⁷

Josef Antonín Schilhart

V roce 1723 založil Josef Antonín Schilhart tiskárnu v Pelhřimově. Hned následujícího roku se však přestěhoval do Prahy, kde provozoval svoji živnost až do své smrti v roce 1727. Jeho tiskařská dílna se zaměřovala na výrobu univerzitních tezí a drobných kázání. Na krátkou dobu se stal také nájemcem Arcibiskupské tiskárny (1726-1727). Po jeho smrti v roce 1727 převzala živnost ovdovělá manželka Kateřina, od které další stopy tiskařské činnosti v roce 1728 mizí a opuštěný objekt si najal Matěj Adam Höger.³⁰⁸

Jan Václav Schindler mladší

Jeho otec Jan Václav Schindler starší si roku 1716 otevřel tiskařskou dílnu v Opavě a provozoval ji až do své smrti v roce 1719. Tiskárnu pak převzala jeho žena Eva Schindlerová podle privilegia Karla VI. z 30. dubna 1719. Ta ji vedla až do roku 1724, kdy se principálem tiskárny stal její syn Jan Václav Schindler mladší. Na pouhé tři roky byl ustanoven hospodářským správcem Městské tiskárny v Olomouci (1729-1732). V roce 1750 mu Marie Terezie udělila desetileté privilegium na tisk kalendářů.

³⁰⁷ Viz č. 184, 185, 345 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 721-722; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 213-214.

³⁰⁸ Viz č. 34 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 790; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 238.

Po Janově smrti v roce 1766 přešla dílna na jeho manželku Marii Magdalénu, od níž živnost odkoupil roku 1773 faktor Josef Gabriel.³⁰⁹

Jakub Schweiger

Pražský tiskař, jenž byl se svojí manželkou Kateřinou členem a poté revizorem účtů (1765-1767) zdejšího tiskařského bratrstva Jana Josefa Klausera. V letech 1746-1758 je doložen jako faktor pražské Jezuitské tiskárny a mezi léty 1758-1770 působil jako faktor Arcibiskupské tiskárny. Vlastní činnost bohužel není známa.³¹⁰

Jan Silvestr Siedler

Tento později brněnský tiskař, nakladatel a knihkupec působil v letech 1777-1784 jako faktor v tiskárně dědiců Emanuela Svobody v Brně. Tuto tiskařskou dílnu si roku 1784 koupil a provozoval ji až do své smrti v roce 1798. Jeho činnost se zaměřovala především na české překlady děl zahraničních osvícenců (Jean Jacques Rousseau apod.). Vydával také slabikáře a dětskou literaturu. Tiskárnu pak převzal jeho syn František Karel (činný 1799-1807), který roku 1808 prodal živnost Janu Jiřímu Gastlovi. Druhý potomek Ondřej Leopold (činný 1804-1812) odešel se synovcem Františkem Siedlerem (†1812) v roce 1804 do Znojma, kde provozovali vlastní tiskařskou dílnu.³¹¹

Jan František Svoboda, Jakub Maxmilián Svoboda

Jan František byl synem zakladatele slavného tiskařského rodu Bedřicha Svobody (činný v Praze 1674-1678). Z rodné Prahy odešel do Brna, kde působil jako faktor (1703-1706) v tiskárně Františka Ignáce Sinapiho. Po smrti svého principála se oženil

³⁰⁹ Viz č. 78, 377/7, 377/10, 377/18, 394 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 792; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 238.

³¹⁰ Viz č. 103, 338 v soupisu; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 249.

³¹¹ Viz č. 52, 72, 154, 201, 217, 218, 249, 250 v soupisu; Karel CHYBA, *Slovník knihtiskařů*, s. 250-251.

s vdovou Marií Alžbětou a započala jeho samostatná tiskařská činnost, kterou ukončila až smrt v roce 1717. Tiskárnu pak převzal jeho mladší bratr Jakub Maxmilián Svoboda a pokračoval v Janových šlépějích. Tiskl stejně jako on modlitební knihy a kalendáře. Po Jakubově smrti v roce 1736 zdělila dílnu vdova Marie Barbora Svobodová, která ji vedla až do roku 1742, kdy se znovu provdala za Antonína Jakuba Lenharta, jenž nebyl tiskařem. Tiskárna přešla do rukou Svobodových dědiců, u kterých byl v letech 1743-1752 faktorem Václav Lenhart (†1752), vyučený tiskař a nevlastní syn Marie Barbory Svobodové. V roce 1752 se ujal tiskařské dílny syn Jana Maxmiliána Svobody Emanuel Antonín a vedl ji až do své smrti v roce 1777. Tiskárna za jeho působení velmi dobře prosperovala. Živnost pak zdělila manželka Terezie Františka, jež vydávala tisky pod impresem Svobodových dědiců („typis Swobodianis“). Faktorem u ní byl Jan Silvestr Seidler, kterému v roce 1784 tiskařskou živnost prodala. V Jindřichově Hradci a ve Znojmě zapustil kořeny bratr Jana Františka a Jakuba Maxmiliána Jan Václav Svoboda. Jeho samostatná činnost je doložena v letech 1710-1716 v Jindřichově Hradci a mezi léty 1717-1726 ve Znojmě. Po jeho smrti v roce 1726 převzala znojenskou dílnu vdova Anna Terezie (†1742) a vedla ji jen tři roky. Roku 1729 se provdala za domácího faktora Františka Antonína Heyda a v impresech již tiskárna vystupuje jako dědicové Jana Václava Svobody. Annina dcera z prvního manželství Terezie se v roce 1743 provdala za Antonína Jana Preisse a tímto sňatkem končí osud Svobodovy znojenské tiskárny.³¹²

Josef Antonín Škarnicl

Pocházel ze slavné rodiny moravsko-slovenských tiskařů, nakladatelů a knihkupců. Vyučil se v několika českých i evropských tiskárnách. V roce 1754 jej zaměstnal František Antonín Hirnle ve své olomoucké dílně jako tovaryše. Josef Antonín se v roce 1756 oženil s jeho dcerou Antoníí Terezií a povýšil později na faktora (1758-59). Roku 1759 odešel i s manželkou do Uherského Hradiště, kde pracoval jako zaměstnanec zdejší Jezuitské tiskárny (od roku 1760 tiskárny Václava Šulce) až do roku 1765, kdy si vybuodoval vlastní živnost ve Skalici. Tuto tiskařskou dílnu v roce 1798 přepsal na syna Františka Xavera a vrátil se zpět do Olomouce, kde oživil zděděnou

³¹² Viz č. 72, 93, 94, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 154, 201, 377/4, 377/11, 377/12, 377/15, 377/20 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 852-853.

Hirnleovu tiskárnu. Za tři roky ji předal synu Antonínu Alexandru Škarniclovi, který ji vedl až do své smrti v roce 1814. Olomouckou hirnleovsko-škarniclovu tiskárnu zdědil jeho syn Alois, jenž spolupracoval s litografem Františkem Domkem. Po Aloisově smrti v roce 1848 vedla krátce rodinný podnik vdova Amálie, která jej v roce 1851 prodala faktorovi Františku Slavíkovi. Skalickou tiskárnu převzal po smrti Františka Xavera Škarnicla roku 1841 jeho syn Josef, jenž s otcem již třináct let spolupracoval. Jako společníka si přibral svého bratra Františka Xavera mladšího, který jej v roce 1860 opustil a založil si tiskárnu v Trenčíně. Po Josefově smrti roku 1877 přešla živnost na jeho dvě dcery Márii a Vilmu. Ty však na provoz nestačily a dílnu v roce 1896 prodaly Josefu Teslíkovi z Brna.³¹³

Václav Jan Tibelli, Jan Klement Tibelli

Rodina Tibelliů pocházela zřejmě z Itálie nebo z nějaké části v Tyrolsku. Jan Václav krátký čas působil v Praze, odkud pak roku 1708 odešel do Hradce Králové, kde začal provozovat svoji tiskařskou činnost (doložena od r. 1711). Do roku 1726 vydal ve skromných podmínkách (vlastnil jen jeden lis) asi 250 tisků, z nichž třetinu tvořily kramářské písně. Z jeho produkce vyšel také známý kancionál Jana Josefa Božana *Slavíček rajský* (1719)³¹⁴ a proslulý *Klíč kacírské bludy k rozeznání otvírající* (1729) od Antonína Koniáše. Po Václavově smrti v roce 1744 převzal dílnu jeho syn Jan Klement Tibelli. Problém se zakázkami a odbytem knih jej donutil požádat Marii Terezií o pomoc. Ta mu v roce 1748 udělila desetileté privilegium na tiskařský monopol ve městě. Další jeho žádost na tisk kalendářů a minucí však byla odmítnuta. Stejně jako otec i on vydával Koniášův Klíč v letech 1749-1750. Živořicí živnost převzala po Janově smrti v roce 1775 vdova Anežka. V roce 1782 se dostala tiskárna do dražby. Nikdo však neprojevil o dílnu s jedním lisem zájem a ta byla na dva roky uzavřena. Od roku 1784 na její provoz dohlížel královéhradecký radní Jan Dvorský. Krátce před smrtí prodala Anežka Tibelliová (†1806) tiskařskou živnost bývalému zaměstnanci

³¹³ Viz č. 24 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 859.

³¹⁴ Srov. Jaroslav BUŽGA, *Slavíček rájský Jana Josefa Božana*, Časopis slezského musea V, 1956, s. 31-46; Irena HUDCOVÁ, *Symbolika v písních kancionálu Slavíček rájský*, Brno 2008 (= Magisterská práce na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).

Františku S. Boučkovi, který ji provozoval jen dva roky. Po něm ji přebírá jeho zeť Jan Hostivít Pospíšil.³¹⁵

Johann Thomas von Trattner

Druhé nejčastější impresum v meziříčské farní knihovně patří právě tomuto vídeňskému tiskaři. Vzhledem k jeho významu a postavení se jím budu zabývat podrobněji. Narodil se 11. listopadu 1717 v Johrmannsdorfu poblíž Günsu v tehdejšímu Uhersku. Matka i otec zemřeli, když byl ještě malý. V letech 1735-39 se vyučil knihtiskařem ve Vídeňském Novém Městě u Samuela Mülera a roku 1739 vstoupil do služeb vídeňského dvorního tiskaře Petra von Ghelena, kde se brzy dostal na místo sazečotypografa. Svoji samostatnou činnost započal v roce 1748, kdy si koupil tiskárnu od dědiců významného vídeňského tiskaře Matyáše Cosmoveria. Jeho kariéra pak stoupala velmi rychle. Již roku 1749 byl jmenován univerzitním tiskařem a roku 1752 dvorním knihkupcem. V letech 1753-1756 obdržel od Marie Terezie devět různých privilegií na tisk učebních pomůcek, liturgických knih, kalendářů, apod. Po smrti svého dřívějšího zaměstnavatele a učitele Petra von Ghelena v roce 1754 získal jeho tiskárnu a byl jmenován dvorským tiskařem. U příležitosti korunovace Josefa II. císařem v roce 1764 byl povýšen do šlechtického stavu jako „Ritter von Trattner“. To již jako zemský tiskař provozoval, kromě vídeňské dílny, ještě tiskárny v Agramu, Innsbrucku, Linci, Pešti a Terstu. Mimo to vlastnil také osm knihkupectví (mimo jiné v Praze a v Brně). Roku 1759 získal od Marie Terezie budovu dřívějšího císařského špitálu v Josefstadtu (část Vídně), kde vybudoval nejen vlastní tiskárnu, ale také slévárnu liter, mědirytecskou dílnu, knihařství a knihkupectví. V roce 1767 a později roku 1786 nechal zbudovat papírny na výrobu vlastního papíru. Výnosy z tiskařského řemesla mu umožnily pořízení domu přímo v centru města na ulici Graben. Zde si roku 1773 koupil za 41 000 florénů od kláštera ve Freisingu dům, tzv. Freisingshof, který nechal zbořit a na jeho místě vystavět honosný palác. Stavba trvala čtyři roky a náklady na její výstavbu přesáhly 389 000 florénů. Budova byla zbořena v roce 1911 a místo kde stávala dnes připomíná jen název ulice „Trattnerhof“. Johann Thomas von Trattner zemřel 31. července 1798. Jeho majetek pak spravoval jediný přeživší syn Johann Nepomuk Thomas von Trattner (1776-1845) až do své smrti. Trattnerovým celoživotním heslem

³¹⁵ Viz č. 5, 6, 161, 170, 302, 303 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 884-885.

a zároveň devízou na signetu bylo „Labore et favore“ (Skrze práci k úspěchu), po získání šlechtického titulu doplněné o „Altius“ (jen výš).³¹⁶

Wolfgang Wickhart

Pocházel ze švýcarského Zugu, odkud odešel do Prahy. Zde v roce 1703 získal měšťanství na Starém Městě pražském. Roku 1700 se stal prvním nájemcem Arcibiskupské tiskárny, jejíž dílnu v roce 1715 přemístil do svého staroměstského domu. Mezi léty 1717-1726 užíval titul stavovský tiskař. Roku 1719 získal, po dlouholetém sporu, právo na přijímání kornutů a na výchovu vlastních tovaryšů. Po jeho smrti v roce 1726 byla Arcibiskupská tiskárna přestěhována zpět do semináře v Králově dvoře.³¹⁷

4. 5. 3. Nakladatelé

Nakladatelem byla buď fyzická, nebo právnická osoba, která vkládala do výroby a distribuce knih vlastní peněžní prostředky. Účel financování byl různý, často v něm byla vidina zisku či jen osvětová činnost. V roli nakladatele se pravidelně objevuje nejen tiskař, státní a církevní úřady, ale také samotný autor. Z nakladatelů, kteří jsou uvedeni v impresech starých tisků velkomeziříčské farní knihovny se mi podařilo nalézt informace pouze k těmto šesti rodinným živnostem (viz příloha č. 2).

Wolfgang Moritz Endter mladší, Michael a Johann Friedrich Endter

Pocházeli z rozvětveného norimberského rodu nakladatelů a tiskařů. Wolfgang Moritz mladší převzal rodinný podnik v roce 1674 a pokračoval tak v tradici, kterou zahájil zřejmě v roce 1590 jeho pradědeček Georg Endter (činný 1590-1612). Vedle něj, až do roku 1680, působila také jeho teta Anna Marie, dcera Wolfganga Moritze staršího

³¹⁶ Viz č. 9, 10, 75, 76, 113, 130, 131, 256, 257, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 396 v soupisu; Hermine CLOETER, *Johann Thomas Trattner. Ein Grossunternehmer im Theresianischen Wien*, Grätz-Köln 1952; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 943-944.

³¹⁷ Viz č. 155, 377/2 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 890.

(činný 1612-1659). Wolfgang Mortitz mladší vedl rodinnou živnost až do své smrti v roce 1723. Z Endterovy dynastie se nakladatelskou a tiskařskou činností zabývali také Michael (1613-1682) a Georg Andreas (1654-1727). Michael Endter vlastnil od roku 1643 tiskárnu v Norimberku. V roce 1658 založil tradici ve vydávání děl Jana Amose Komenského, kterou od roku 1661 provozoval společně s Johannem Friedrichem Endterem (†1682). V této činnosti pak pokračoval i Michaelův syn Balthasar Joachim (1649-1719), jenž vydával také různá bohemika. Endterova tiskárna zanikala v roce 1740, ovšem jejich nakladatelská a knihkupecká činnost pokračovala až zřejmě do roku 1850.³¹⁸

Jan Jiří Gastl

Tento tiskař, nakladatel a knihkupec se řemeslu vyučil ve Vídni u strýce Johanna Georga Weinganda, jenž vlastnil rozsáhlou síť knihkupectví. V roce 1788 koupil jeho brněnskou filiálku, společně s obchodem Jakuba Strassmanna (†1806). Za tři roky si zde založil první půjčovnu knih a v roce 1799 je uváděn jako majitel knihkupectví Franze Gärtnera v Olomouci. V roce 1806 si v Brně zakoupil sklad hebrejských knih po zemřelém Josefu Hraschanském. Za rok poté koupil neprosperující tiskárnu Františka Karla Siedlera. Po jeho smrti v roce 1814 převzali jeho brněnskou živnost synové Jan Nepomuk (činný 1814-1829) a František (činný 1829-1853). Impresa tiskárny však ještě do roku 1837 nesla jméno jejich otce: „Tiskárna J. J. Gastla“. V roce 1854 koupil rodinný podnik Ferdinand Buschak († 1878).³¹⁹

Johann Christoph Lochner

Byl členem dynastie, která po tři století provozovala nakladatelskou firmu v Norimberku. Nejstarším známým majitelem byl Joachim Lochner (činný 1567-98), jehož bratr Christoph vedl společně Johannem Hofmannem od roku 1588 tiskařskou dílnu v Altdorfu a Norimberku. Dále se již potomci rodu věnovali jen nakladatelské činnosti, při níž spolupracovali také s českými tiskaři. Je doložena spolupráce Johanna Christopha Lochnera (*1639) s chebským tiskařským mistrem Mikulášem Dexterem

³¹⁸ Viz č. 84, 85, 88, 120, 255, 380 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 243.

³¹⁹ Viz č. 145 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 292.

(činný 1686-1699). V Praze provozovali rodinnou živnost Paul Lochner starší (činný 1716-1734), Paul Lochner mladší (doložen 1748-1788) a Johann Georg Lochner (†1764, jako knihkupec doložen 1740, 1745).³²⁰

Johann Georg Muffat

Pocházel zřejmě z Vídně. Jeho nakladatelská a knihkupecká činnost je doložena mezi léty 1711-1722 v Brně. V roce 1710 získal privilegium na vydávání a distribuci (na Moravě a ve Slezsku) římského misálu. Byl také zadavatelem mnohých děl určených pro moravský trh u zahraničních tiskáren.³²¹

Johann Friedrich Rüdiger

Norimberský nakladatel a knihkupec, který od započetí své činnosti v roce 1710 udržoval čilé obchodní kontakty s Prahou, se zde nakonec asi roku 1743 trvale usadil. Rüdigerova spolupráce se zdejšími tiskaři je doložena mezi léty 1710-1751. Zajišťoval jim především právníckou literaturu. Jeho knihkupecká činnost se soustředila jen na jazykově německé tituly.³²²

Johann Gottfried Schönwetter

Jeho otec Johann Theobald byl v letech 1597-1646 nakladatelem ve Frankfurtu nad Mohanem a v Mohuči. Stejně jako on i Johann Gottfried nakladatelsky působil (zřejmě krátce se svým otcem) ve Frankfurtu nad Mohanem (1628-1657) a v Mohuči (1647-1651). Po jeho smrti v roce 1657 vedla šest let rodinný podnik vdova Elisabetha Schönwetterin, který pak předala již zletilým synům. V nakladatelstvích ve Frankfurtu (od 1663) a Mohuči (od 1665) působil starší Johann Baptist a po jeho smrti v roce 1672 převzal firmu mladší syn Johann Martin (Frankfurt – 1677, Mohuč – 1692). Po smrti Johanna Martina vedla obě nakladatelství jeho žena Katharina a to až do roku 1726, kdy je odkoupil vídeňský knihkupec Georg Lehmann. Její syn Johann Baptist Alexander

³²⁰ Viz č. 58, 59, 108, 144, 375 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 545.

³²¹ Viz č. 173, 319 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 611.

³²² Viz č. 371 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 764.

Schönwetter (†1741) se stal tiskařem. V roce 1715 koupil dřívější Cosmoveriovu tiskárnu ve Vídni.³²³

Nejvíce starých tisků (32) ve fondu velkomeziříčské farní knihovny vyšlo z nakladatelství bratrů **Veithových** (Philipp Jacob, Martin, Johann, Franz Anton a Ignaz Adam) v Augšpurku. Historii jejich nakladatelské činnosti však neznáme. Produkce tohoto rodinného podniku je ve fondu starých tisků doložena mezi léty 1722-1791, mnohdy ve spolupráci augšpurské firmy se Štýrským Hradcem a Würtzburgem.³²⁴

4. 5. 4. Signet

Některá impresa v meziříčském fondu starých tisků doprovází tzv. signet, tedy grafická značka sloužící k identifikaci tiskaře, nakladatele či knihkupce. Bývá velmi precizně umělecky zpracována. Často se v ní objevují iniciály majitele, znaky měst či erby s devízami.³²⁵ Nikdy se však nestala předmětem vlastnicko-právní ochrany. Byla jen charakteristickou značkou, symbolem svého majitele, mnohdy s jeho specifickými znaky, např. „mluvící signet“ Melchiora Haana (haan = kohout). Ve starých tiscích velkomeziříčské farní bibliotéky je nejčastěji signet zobrazen ve formě dřevořezu, méně často v mědirytinovém provedení. Pro snazší prezentaci je zde zobrazeno několik příkladů:

³²³ Viz č. 127, 167 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 800.

³²⁴ Viz č. 8, 25, 35, 36, 43, 48, 79, 80, 143, 151, 152, 153, 172, 181, 203, 225, 226, 238, 239, 252, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 299, 300, 301, 337, 387, 388 v soupisu.

³²⁵ Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 807-813; viz také Marie RŮŽIČKOVÁ, *Signet v tiscích českých a moravských tiskáren do roku 1800*, Praha 1994 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze).

Johann Thomas von Trattner - Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev znázorňující tiskařskou dílnu s vybavením, v níž žena (Typographia) připravuje lis k tisku. Dílna je ohraničena čtyřmi sloupy s korunami, nad nimiž se vznáší orel se stuhou, na které je devíza: "ALTIUS". Pod podlahou dílny je devíza: "LABORE ET FAVORE".³²⁶

Melchior Haan - Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem a květinami. Uprostřed kartuše v otevřené krajině kokrhající kohout. Nad kohoutem na nebi po stranách slunce nápis: "caelo auspice.", pod kohoutem kniha s abecedou a srdce s monogramem: "HM". Pod kartuší stuha s devízou: "Vigili Labore". Vše ohraničeno čtvercovým dvoulinkovým rámem.³²⁷

³²⁶ Viz č. 295 v soupisu; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 943.

³²⁷ Viz č. 325 v soupisu.

Fratres Veith - Mědiryt na titulním listu: Otevřenou krajinu s mořem obklopují květiny a stromy, u nichž klečí dvě mořské panny s mušlemi. Mezi nimi je deska s monogramem ve tvaru kompasu a kotvy s písmeny: "FV". Nad obrazem mezi stromy stuha s devízou: "Aperi & pretiosa lege.". Autor signetu: Joseph Erasmus Bellnig.³²⁸

4. 6. Text a jeho podoba

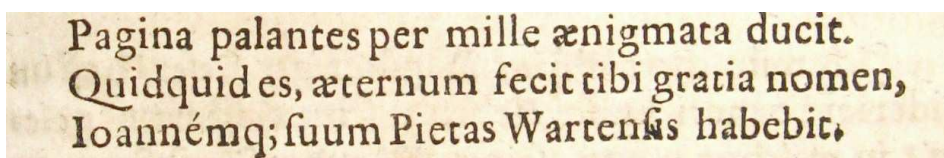
Jedním z nejdůležitějších prvků u starých tisků, podle kterého lze určit i stáří titulu, je právě typ písma a celkové uspořádání textu. Ten může být vysázen na listech bez ozdob nebo ve sloupcích, jejichž zrcadla jsou často ohraničena linkami (jednoduché, dvojitě, zdobené). Nejčastějšími typy písma, kterých bylo užito ve starých tiscích, jsou antikva, italika, fraktura a švabach.³²⁹

Antikva – tiskové humanistické písmo, které má své kořeny v římském písmu. Majuskulní tvary písmen převzalo ze starořímské kapitály a ty minuskulní z pravidelné karoliny. Typickým prvkem tohoto vertikálního latinského písma je dvoubříškové „a“ a „g“. U písmen „s“ a „f“ končí dřívky na základní lince. Svě kořeny má v Itálii, kde jej poprvé užili tiskaři Konrád Sweynheym a Arnold Pannartze v Subiaku (1465-1467). Odtud se rozšířilo dále do Francie, Anglie a dalších evropských zemí, ve kterých mnohdy převzalo některé prvky místních písem. Na našem území bylo poprvé užito pro domácí produkci v Náměšti nad Oslavou v roce 1533. Asi od r. 1500 bylo vyhrazeno

³²⁸ Viz č. 271 v soupisu.

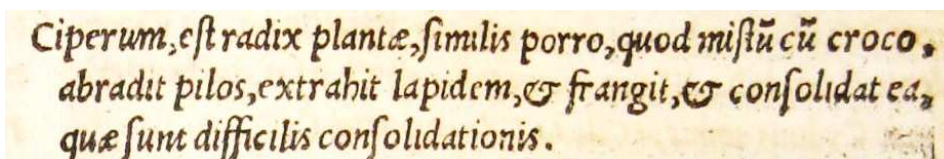
³²⁹ Viz také Vladimír KAISER, *Klasifikace tiskového písma z hlediska pomocných věd historických*, SAP 32, 1982, s. 446-479.

pouze pro jazykově latinské texty. Během 18. století se však dostává do jazykově německých a českých textů. Výrazně k tomu napomohla také státní reforma nižšího školství v roce 1774. Od roku 1849 byla výhradním typem písma pro tisk českých učebnic.³³⁰

Antikva – viz č. 18 v soupisu

Italika – tisková humanistická polokurzíva, jehož základem byla psaná podoba tohoto písma užívaná v papežské kanceláři. Pro toto nakloněné písmo je charakteristické jednobříškové „a“, dále litery „s“ a „f“, které zasahují do celého prostoru pro psaní a „g“, jehož spodní bříško dostává podobu oblouku nebo smyčky. Patrný je také častý náběh na spojování liter ve slovech. Je mnohem užší a úspornější než antikva. Bývá proto často užívaná pro menší formáty knih, slovníky či pro různé marginální i jiné poznámky, normy a odkazy v textu. Za autora italiky je považován benátský tiskař Francesco Griffo, jenž se snažil (první doklad 1495) na podnět vynikajícího typografa Alda Manutia zjednodušit a zmenšit antikvu. Z Benátek se pak rozšířila do všech evropských zemí. V Čechách byla poprvé užitá pro jazykově české pasáže roku 1533 v Náměšti nad Oslavou.³³¹

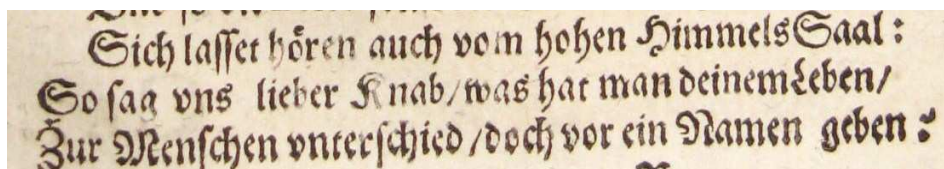

Italika – viz č. 47 v soupisu

³³⁰ Ivan HLAVÁČEK – Jaroslav KAŠPAR – Rostislav NOVÝ, *Vademecum pomocných věd historických*, Jinočany 2004, s. 68-69; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 55-60; srov. také František MUZIKA, *Krásné písmo ve vývoji latinky*, sv. 1-2, Praha-Litomyšl 2005.

³³¹ Ivan HLAVÁČEK – Jaroslav KAŠPAR – Rostislav NOVÝ, *Vademecum*, s. 69; Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 56.

Fraktura – tiskové novogotické písmo, které sloužilo především pro tisk jazykově německých textů. Typickými znaky tohoto písma je jednobříškové „a“, hrotité „o“ a majuskulní „s“, jehož levý oblouk není spojen se zbytkem litery: . Svoji variabilitou v kresbě jednotlivých liter plně vyhovovala požadavkům barokní knižní produkce a sloužila nejen pro text, ale také pro nadpisy a poznámky. Její počátky je nutno hledat v Německu na počátku 16. století u aušpurského tiskaře Johanna Schönspergera, který užil tři podoby písma v publikacích *Gebetbuchfraktur* z roku 1514, *Theuerdankfraktur* z roku 1517 a *Gilgengartfraktur* z roku 1520, které daly tomuto písmu jméno. Definitivní podobu pak vytvořili typograf Hieronymus Andreae a řezáč Johann Neudörffer, jež jsou spojeni s dalším typem písma nazvaným podle Albrechta Dürera – *Dürerfraktur* (Norimberk 1522). Do Čech uvedl frakturu Bartoloměj Netolický z Netolic (*Knížka ... o způsobu a životu křesťanském* - Praha 1540), od kterého ji převzal Jiří Melantrich Rožďalovský z Aventina. Na Moravě ji poprvé užil prostějovský tiskař Jan Günther ve čtyřicátých letech 16. století. Vedle švabachu u nás sloužila až do poloviny 19. století jako univerzální písmo pro tisk jazykově českých a německých textů.³³²

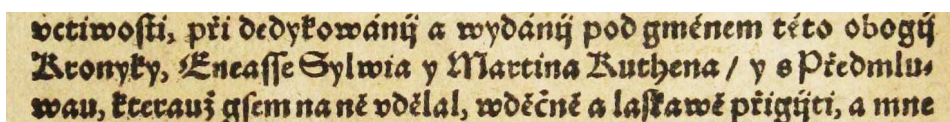

Fraktura – viz č. 18 v soupisu

Švabach – tiskové novogotické písmo, jež vychází z německy psané bastardy. Na rozdíl od fraktury působí mohutnějším dojmem a jeho majuskulní „s“ má konec levého oblouku spojený se zbytkem litery: . Dalším znakem je jednobříškové „a“, písmena „s“ a „f“ zasahují pod základní linku a spodní dotažnice minuskulního „g“ není spojena s bříškem. Název tomuto typu písma dalo městečko Schwabach u Norimberka, které v té době nemělo ani fungující tiskařskou dílnu. Poprvé tohoto termínu užil tiskař Wolfgang Fugger ze sousedního Norimberku, který v roce 1553 vytiskl vzorník *Ein nutzlich und wolgegründt Formular mancherley schöner Schriefften*. První tisk

³³² Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 274-275; Albert KAPR, *Fraktur. Form und Geschichte der gebrochenen Schriften*, Mainz 1993.

skutečně čistým švabachem užil norimberský tiskař Friedrich Creussner již roku 1485 v práci Stephana Flisca *Sententiarium variationes, seu Synonyma*. Písmo se poté rozšířilo po celém Německu, z části také do Nizozemí a Anglie. Během 18. století ovšem ustoupilo mnohem univerzálnější fraktuře. Do Čech se písmo dostalo již koncem 15. století, ale definitivně se zde usadilo asi ve 20. letech 16. století, kdy zcela vytlačilo českou bastardu. Používalo se k tisku jazykově českých a latinských titulů. Od poloviny 16. století do poloviny 19. století je užíváno (vedle fraktury) k tisku výhradně českých a německých publikací.³³³

Švabach – viz č. 378 v soupisu

Pro snazší orientaci v textu a tedy v celé knize slouží mnohé dodatky, jež jsou nedílnou součástí starých tisků a bez nichž by samotný text ztratil svoji přehlednost. Tyto doplňující informace lze rozdělit podle jejich umístění:

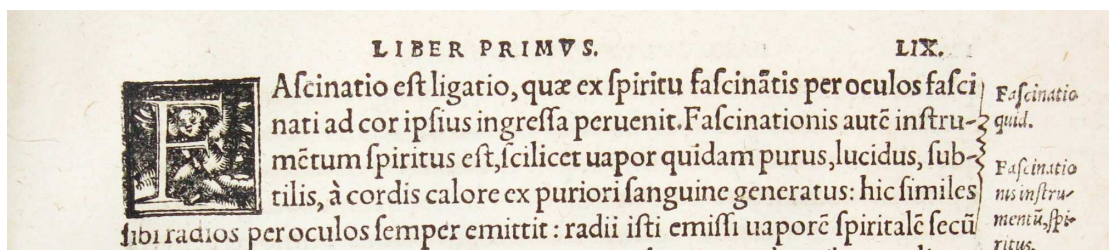
Na horním okraji strany (nad zrcadlem sazby) nalezneme **záhlaví**, které sem bylo původně doplněno po sazbě textu rubrikátorem a slouží, kromě snazší orientace, k rekonstrukci samotného tisku při jeho torzovitém dochování. Knihověda rozlišuje dva typy – živé a mrtvé. Živé záhlaví se mění s obsahem jednotlivých částí knihy, mrtvé zůstává stále stejné v průběhu celého knižního titulu.³³⁴ Vedle záhlaví se zde objevuje také označení stran (**paginace**), listů (**foliace**) či **sloupců**. Podle těchto údajů se zjišťuje celkový rozsah knihy, tedy kolace.³³⁵ V některých publikacích se na levé či pravé straně zrcadla sazby objevují **marginální poznámky**, jež stejně jako **poznámky pod čarou** (umístěné vně nebo ve spodním okraji strany) obsahují komentář k textu nebo odkaz na jiné dílo či místo v knize.³³⁶

³³³ Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 869-870.

³³⁴ TAMTÉŽ, s. 1031.

³³⁵ TAMTÉŽ, s. 475.

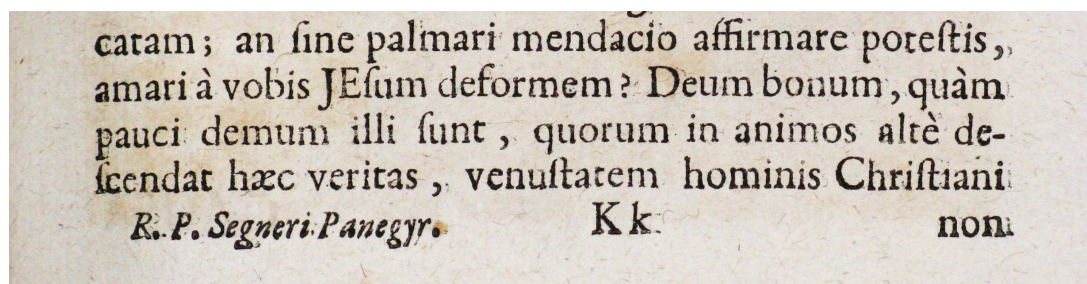
³³⁶ TAMTÉŽ, s. 564-565.

Záhlaví

Číslo strany Marg. pozn.

V dolním okraji stránky (pod zrcadlem sazby) nalezneme tzv. **normu**, jež bývá umístěna v pravém rohu lícové strany a sloužila jako identifikační pomůcka, především u rozsáhlejších děl, pro knihvazače ve velkých tiskárnách. Obsahuje zkrácený název díla nebo jména autora. V případě chybějícího titulního listu je pak jedním z vodítek při rekonstrukci názvu či autora u knižních exemplářů.³³⁷ Podobným identifikačním prvkem je také **signatura archů**, která byla do tisků zavedena již v 60. letech 15. století. Bývá umístěna uprostřed nebo v levém rohu lícové strany a sestává z majuskulních či minuskulních písmen, jež bývají doplněny číslicemi (dříve se užívalo jen arabských a římských číslic). Sloužila především sazečům a knihvazačům ke správnému zkompletování knižního titulu.³³⁸ Stejnému účelu, pouze s větším zaměřením na samotného čtenáře, sloužily tzv. **kustody**. Kustoda (z lat. *custos* = hlídač) byla do tisku převzata z rukopisů (zde reklamanta), kde stejně jako v případě tištěné knihy obsahovala počáteční slabiku slova, jež následovalo na nové straně a umožňovala tak při čtení volně napojovat plynoucí text. Knihověda zná tři typy kustod – stránkové (napojení stránek), sloupcové (napojení sloupců) a složkové (spojení textu mezi složkami).³³⁹

Norma

Signatura archu

Kustoda

³³⁷ TAMTÉŽ, s. 630-631.

³³⁸ TAMTÉŽ, s. 806-807.

³³⁹ TAMTÉŽ, s. 507.

4. 7. Grafická výzdoba

Mnohdy velmi nákladná, jindy naopak překvapivě skromná je grafická výzdoba rukopisů a starých tisků. Kromě estetického účelu napomáhala také k vizuálnímu ztvárnění obsahu samotného textu. Knihovědný pojem ilustrace v širším slova smyslu zahrnuje obě funkce výzdoby, v užším slova smyslu pak jen takové prvky, které přímo souvisejí s tištěným textem a v mnohých případech jej dokreslují (frontispis). Známe dva typy ilustrace: asociativní (krásné literatury), jenž poukazuje na určitá místa v textu a celé dílo tak vizuálně doprovází, a ilustrace vědecká (odborná), která neslouží jen jako estetický prvek, ale spíše zobrazuje jevy popisované v samotné knize (mapy, plány, přílohy).³⁴⁰ Oproti ilustracím má tzv. dekor pouze estetickou funkci a mnohdy také napomáhá ke snazší orientaci v textu. Sem patří různé linky, lišty, vlysy, bordury, viněty, iniciály, versálky nebo tiskařské ozdůbky.³⁴¹ Vzhledem k technice tisku je ve starých tiscích meziříčské farní bibliotéky zastoupen častěji dřevořez, než mědirytina. Dřevořezem je chápána grafická technika tisku z výšky, při němž byla výzdoba nanášena pomocí dřevěného štočku přímo na určené místo v textu (viz příloha č. 17). V tiscích se hojně užíval asi od druhé poloviny 15. století do počátku 19. století, kdy jej zastínila jemnější technologie dřevorytu.³⁴² Společně s dřevořezem se od 15. století v tiscích objevil mědiryt, který využívá techniku tisku z hloubky (viz příloha č. 18). Vzhledem k této technologii musel být tištěn odděleně od textu (tisk z výšky) a do příslušných míst vložen dodatečně. To jeho výrobu značně prodražovalo. Nákladnou tvorbu mědirytin, při níž bylo nutné zaplatit kreslíře, rytce a měditiskařský závod, ovšem vyvážila jemnost a preciznost, kterou tato tisková technika každému obrazu dávala. Počátkem 19. století vedle něj nastoupil jemnější oceloryt.³⁴³

Kromě celostránkových dřevořezových či mědirytinových ilustrací, které se nacházejí uvnitř knihy, se ve starých tiscích velkomeziříčské farní knihovny objevují:

³⁴⁰ TAMTÉŽ, s. 389-390.

³⁴¹ TAMTÉŽ, s. 202-203.

³⁴² TAMTÉŽ, s. 220-224.

³⁴³ TAMTÉŽ, s. 574-577.

Frontispis – nejčastěji celostránková dřevořezová či mědirytinová ilustrace, jež byla zařazována před titulní list a vyjadřovala zkrácený obsah knihy, nebo ve formě portrétu autora či jinou osobu spjatou se samotným dílem. Jeho počátky sahají do období manýrizmu, kdy je zřejmá volnost v grafické tvorbě. Během 17. a 18. století v něm převládla technika jemného mědirytu nad hrubým dřevořezem. Vzhledem k jeho nákladné výrobě jej v 50. letech 17. století v Čechách prosadily až zdejší největší tiskařské podniky: Jezuitská a Arcibiskupská tiskárna v Praze. Na jejich tvorbě se často podíleli významní čeští umělci své doby (Karel Škréta, apod.)(viz příloha č. 14).³⁴⁴

Bordura – kromě svého užití na knižní vazbě, kde slouží k orámování okrajů předních a zadních desek, má svoji funkci také v grafické výzdobě. Zde má za úkol především zvýraznit dedikaci, předmluvu či titulní list. Používala se od konce 15. let 15. století až asi do první poloviny 17. století, kdy byla nahrazena mědirytinovým titulním listem. Původně se skládala ze spojení několika lišt, až později byla tvořena jedním štočkem bez středové partie. Nejčastějšími motivy bordury jsou pak různé heraldické, zvířecí, rostlinné, figurální a mytologické prvky (viz příloha č. 15).³⁴⁵

Vlys – je podélný, nejčastěji obdélníkový, dekor s pravidelným ornamentem, který bývá mnohdy seskupen kolem středové části. Od široké lišty se liší právě ústředním motivem. Kromě své estetické funkce má také orientační účel, neboť se nachází většinou v záhlaví nebo na konci příslušných částí knihy. Býval užíván už na počátku 16. století, kdy se také poprvé objevil v českých tiskařských dílnách. Jeho motivem jsou nejčastěji rostlinné, mytologické a náboženské prvky.³⁴⁶

Vlys – viz č. 60 v soupisu

³⁴⁴ TAMTÉŽ, s. 283-287.

³⁴⁵ TAMTÉŽ, s. 130-134.

³⁴⁶ TAMTÉŽ, s. 996-997.

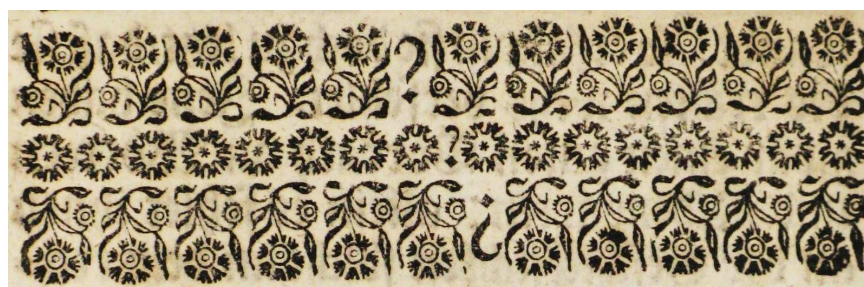

Vlys – viz č. 121 v soupisu

Vlysy, lišty z tiskařských ozdůbek – vedle dekorativního vlysu se na počátku 18. století, pro zvýraznění určité části textu, používaly různé lišty, tvořené často z tiskařských ozdůbek, v nichž se mnohdy objevují různé typografické prvky – tečky, čárky, středníky, otazníky, vykřičníky, ale také paragrafy a závorky.³⁴⁷

Vlys z tiskařských ozdůbek – viz č. 370 v soupisu

Vlys z tiskařských ozdůbek – viz č. 168 v soupisu

Viněta – (z fr. vignette) je nejběžnějším typem dekoru, který je v tiscích užíván od počátku 16. století a přetrval až do dnešních dnů. Slouží především k vyplnění prázdného prostoru v jednotlivých částech knihy a opticky je odděluje. Vzhledem ke svému mnohostrannému využití, bez ohledu na jazyk či téma práce, se stala mezi

³⁴⁷ TAMTÉŽ, s. 655, 997.

tiskaři velmi oblíbeným ozdobným prvkem. Nejčastěji bývá tvořena pletencem s rostlinnými (původně vinná réva), náboženskými či heraldickými motivy, jenž zachovává určitý geometrický tvar. Svůj vzhled často měnila společně s příchodem různých uměleckých slohů. Ojedinělým typem vinět je tzv. signet, o němž byla již řeč (viz podkapitola 4. 5. 2. Signet).³⁴⁸

Viněta – viz č. 114 v soupisu

Viněta – viz č. 375 v soupisu

Iniciály – se objevují už v nejstarších iluminovaných rukopisech. Iniciálou se rozumí písmeno na začátku odstavce nebo kapitoly, jež na první pohled zaujme svoji velikostí, tvarem, výzdobou či odlišnou barvou. V knihtisku se tento typ dekoru objevuje hned na jeho počátcích v druhé polovině 15. století. Jejich tvar udával použitý

³⁴⁸ TAMTÉŽ, s. 991-994.

typ písma a právě aktuální umělecký sloh. Na konci 18. století pak zdobená iniciála z tisků mizí.³⁴⁹

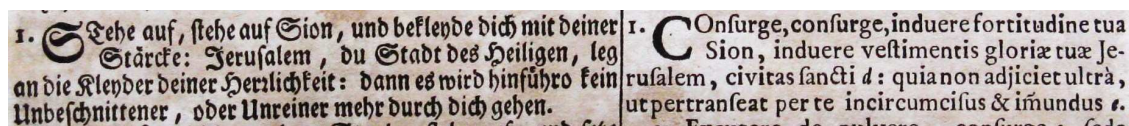

Iniciála – viz č. 60 v soupisu

Iniciála – viz č. 18 v soupisu

Versálky – mají stejný účel jako iniciály s tím rozdílem, že jejich typografické zpracování postrádá jakékoliv ozdobné prvky. Jedná se tedy o pouhé zvětšení majuskulních písmen na počátku textu.³⁵⁰

Užití versálek v textu – viz č. 80 v soupisu

³⁴⁹ TAMTÉŽ, s. 406-410.

³⁵⁰ TAMTÉŽ, s. 989.

4. 8. Provenience

Tento pojem v knihovědě zahrnuje všechny údaje o původu a osudu exempláře, jenž bývají umístěny v různých částech knihy (nejčastěji na předsádkách, přideštích, titulních listech, ale také přímo v textu). Jsou velmi důležitým pramenem k rekonstrukci dějin knižní kultury a knihoven vůbec. V jednotlivých titulech se vyskytují ve formě krátkých čtenářských nebo vlastnických poznámek.³⁵¹ Podívejme se nyní podrobněji na jejich umístění a význam v knize.

Čtenářské poznámky jsou velmi častým projevem manipulace s knihou. V homiletických dílech velkomeziříčské farní knihovny často nalezneme podtrhané či jinak zvýrazněné části textu, ke kterým se čtenář rád vracel, a byly pro něj mnohdy inspirací k vlastnímu kázání.³⁵² Nejen tato díla, ale také různé teologické, historické, filozofické či lingvistické práce sloužily čtenáři jako pomůcka ke studiu, při němž si do nich zaznamenával nové poznatky či jen podtrhával pro něj nejdůležitější pasáže.³⁵³ O častém užívání breviáře, tedy tzv. liturgie hodin, svědčí nejen jeho fyzické opotřebení a množství vložených obrázků z poutí, ale také vepsané modlitby na přideštích a předsádkách.³⁵⁴ Kromě čtenářských poznámek, které se vztahují k danému dílu a jeho tématu, sloužila kniha také k soukromým záznamům a malůvkám různého charakteru (viz příloha č. 19).³⁵⁵ Dohromady však tyto poznámky hovoří o mentalitě čtenáře a tvoří tedy velmi důležitý pramen, který vypráví skutečný příběh vztahu kniha – čtenář v nejrůznějších obdobích lidské společnosti.³⁵⁶

³⁵¹ TAMTĚŽ, s. 721.

³⁵² Viz č. 32, 56, 137, 138, 139, 189, 190, 235, 251, 276, 283, 350, 352, 353, 361, 362, 377, 392 v soupisu.

³⁵³ Viz č. 7, 31, 64, 91, 114, 168, 169, 227, 309, 378 v soupisu.

³⁵⁴ Viz č. 37, 38, 229 v soupisu.

³⁵⁵ Viz č. 11, 102, 115, 131, 194, 286, 374 v soupisu.

³⁵⁶ Srov. Marie RYANTOVÁ, *Čtenář*, s. 398-432; Jaroslava KAŠPAROVÁ, *Řekni mi, co čteš, a já ti povím, kdo jsi*, in: *Miscellanea oddělení rukopisů a starých tisků 16*, Praha 1999-2000, s. 230-238; TÁŽ, *Bibliofilství české šlechty raného novověku – sebereflexe nebo sebezprezentace?*, in: Václav Bůžek (ed.), *Šlechta raného novověku pohledem českých, francouzských a španělských historiků*, České Budějovice 2009 (= *Opera historica* 13), s. 23-40.

Vlastnické poznámky, na rozdíl od těch čtenářských, obsahují jméno majitele daného knižního titulu a napomáhají tak k rekonstrukci jejich pouti po různých bibliotékách. Při identifikaci jednotlivých vlastníků jsem narazil na překážku ve formě nedostatku pramenů a také často nečitelných záznamů v samotných tiscích. Nadále se budu tedy zabývat jen těmi vlastníky, jejichž životní příběh se mi podařilo rekonstruovat pomocí dostupných pramenů a literatury. U jednotlivých kněží to byly především katalogy kléru, jež se zachovaly od roku 1783 ve fondu Biskupské konsistoře, který spravuje Diecézní archiv Biskupství brněnského se sídlem v Rajhradě. Významným zdrojem informací o působení duchovních správců ve velkomeziříčské farnosti jsou také obě dochované farní kroniky (viz úvod a kapitola o dějinách velkomeziříčské farnosti).

Nejčastější vlastnickou poznámkou ve fondu starých tisků meziříčské farní bibliotéky je tzv. exlibris, tedy jakási forma přiznání majitele k danému exempláři (viz příloha č. 20).³⁵⁷ Jeho podoba může být různá, od prostých zápisů perem, až k razítkům či umělecky zpracovaným kusům. Jsou za ním schovány osoby či instituce, jimž dané dílo patřilo. Nejvíce exlibris ve fondu starých tisků patří **Josefu Karlu Pahnostovi**, jenž byl velkomeziříčským děkanem v letech 1772-1808 (viz kapitola o dějinách farnosti a o historii knihovny). Tento kněz, později čestný kanovník brněnský, se narodil 4. února 1735 v Hodoníně. Po absolvování teologických a filozofických studií v Brně a Olomouci byl roku 1759 vysvěcen na kněze. Jeho prvním pastýřským působištěm byl Holešov, odkud jej olomoucký biskup poslal v roce 1766 do Vlkoše u Přerova (dnes součást Přerova). Po zdejším šestiletém působení byl dne 15. října 1772 ustanoven, po zesnulém Františku Ignáci Schmidtovi (působil zde 1763-1772), děkanem velkomeziříčským. Jedno z jeho pohřebních kázání vyšlo knižně pod titulem *Pohřební kázání nad biskupem olomouckým Maximilianem hrabětem Hamiltonem* v roce 1776.³⁵⁸ Pahnostovu dlouholetou službu zdejším věřícím ukončila až smrt 7. července 1808.³⁵⁹ Jeho charakteristické exlibris – oválé razítko

³⁵⁷ Petr VOIT, *Encyklopedie knihy*, s. 254-256; viz také Bohumír LIFKA, *Exlibris a supralibros v českých korunních zemích v letech 1000 až 1900*, Praha 1980.

³⁵⁸ <http://db.knihopis.org/1.dll?cil~6773>, 1. 6. 2011, č. K06694.

³⁵⁹ *Protocollum*, s. 94-95; DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř (E 82), *Catalogus venerabilis cleri almae dioeceseos Brunensis*, kniha č. 150, fol. 3r; kniha č. 151, s. 36; Viz č. 52 v soupisu, s. 36.

s písmeny PJC – bývá často doplněno také slovním vyjádřením vlastnictví daného titulu. Ve farní knihovně se nacházejí knižní tituly, které užíval již při svém studiu.³⁶⁰ Další si opatřil během svého působení v Holešově,³⁶¹ kde mimo jiné získal jednu monografii od zdejšího kaplana Sebastiána Františka Antonína Jeneše.³⁶² Ostatní knihy si snad opatřil již za svého dlouhého pobytu ve Velkém Meziříčí.³⁶³ Jaký byl jeho příbuzenský vztah k Martinu Pahnostovi, jemuž patřilo právnické dílo *Hof= Gerichts= Advocaten und nachmals Eines Löbl. Schwäbischen Crayses Secretario* z roku 1715, se mi bohužel nepodařilo zjistit.³⁶⁴ Kromě svého oválného razítka používal k označení knih též podélného razítka se jménem.³⁶⁵

*Exlibris Josefa Karla Pahnosty – oválé razítko s monogramem složeným z písmem PJC – z prvního listu rukopisu *Physica generalis* (viz č. I v soupisu).*

Exlibris Josefa Karla Pahnosty – podélné razítko se jménem J. C. Pahnost – viz č. 154 v soupisu.

³⁶⁰ Viz č. I, 102, 256, 387, 388 v soupisu.

³⁶¹ Viz č. 196, 197 v soupisu.

³⁶² Viz č. 66 v soupisu.

³⁶³ Viz č. 51, 61, 65, 122, 128, 129, 140, 141, 142, 154, 156, 171, 177, 191, 192, 242, 257, 298, 342, 395 v soupisu.

³⁶⁴ Viz č. 82, 83 v soupisu.

³⁶⁵ Viz č. 154 v soupisu.

Tabulka č. 7

Knihy s exlibris Josefa Karla Pahnosty

Číslo knihy v soupisu	Název	Rok vydání	Zapsaný rok získání
I	Physica generalis - Conradus, S. J.	neznámý	x
51	Enchiridion juris utriusque, seu definitiones, distinctiones et quaestiones ... auth. Bartholomé a Carthagená.	1711	x
61	Corpus Juris Canonici emendatum et notis illustratum Gregorii XIII. Pontif. Max. jussu editum.	1670	x
65	Decretales D. Gregorii Papae IX, suae integritati una cum glossis restitutae.	1670	x
82	Anthoni Wilhelm Ertels, J. V. L. Churfürstl. Bayer. Hof= Gerichts= Advocaten ... Praxis Aurea ... Ersterer Theil.	1715	x
83	Anthoni Wilhelm Ertels, Ihro Röm. Kaiserl. Majest. Rath ... Praxis Aureae ... Anderer Theil.	1721	x
102	Philosophia Peripatetica in tres Tractatus distributa ... P. Joannis Gremner Societ. Jesu.	[1748-1750]	1752
122	Largissimus Vesper, seu Colledae Historia ... authore Joanne Holeschoviensis.	1761	x
128	Jus canonicum ad libros V. decretalium Gregorii IX. Explicatum ... authore R. P. Adamo Huth é Societate Jesu.	1732	x
129	Liber IV. Decretalium Gregorii IX. de Sponsalibus et Matrimonio ... authore R. P. Adamo Huth é Societate Jesu.	1748	x
140	Opus novum tripartitum concionum moralium ... Pars III ... Valentin Bernard Jestřábský.	1712	x
141	Opus novum tripartitum concionum moralium ... Pars I ... Valentin Bernard Jestřábský.	1712	x
142	Opus novum tripartitum concionum moralium ... Pars II ... Valentin Bernard Jestřábský.	1712	x
154	Aloysii Ferd. Kiesswetter, Phiposophiae, et Medicinae Doctoris ... Dissertationes Medicae Epistolares ad Animarum Pastores.	1784	x

Číslo knihy v soupisu	Název	Rok vydání	Zapsaný rok získání
156	Hirtenbrief des hochwürdigsten und durchlauchtigsten Fürsten und Herrn Clemens Wenceslaus Erzbischof zu Trier.	1780	x
171	Honor Posthumus Clarissimi Ac Eximii Viri, Patris Joannis From, e Soc. Jesu.	1753	1757
177	Liber Sextus Decretalium D. Bonifacii Papae VIII. suae integritati una cum clementinis et extravagantibus restitutus.	1670	x
191	Deren Predigen des P. Don Pii Manzador regulirten Priesters des heiligen Apostels Pauli. Erster Theil.	1749	x
192	Deren Predigen des P. Don Pii Manzador regulirten Priesters des heiligen Apostels Pauli. Anderter Theil.	1753	x
196	Institutiones canonicae Remigii Maschat a S. Erasmo ... Pars I. Institutiones Juris Civilis, Librum I. & II. Decretalium complectens.	1757	x
197	Institutiones canonicae Remigii Maschat a S. Erasmo ... Pars II. Complectens Librum III. IV. & V. Decretalium.	1757	x
242	Gloria et Doctrina Sanctorum von P. Matthaeo Pecher, der Gesellschaft Jesu Priestern. Erster und Zweiter Theil.	1727	x
256	Manuductio ad Historiam Ecclesiasticam ex Probatis Auctoribus a P. Josephpo Pohl, S. J. Sacerdote ... Pars prima.	1753	x
257	Manuductio ad Historiam Ecclesiasticam ex Probatis Auctoribus a P. Josephpo Pohl, S. J. Sacerdote ... Pars secunda.	1753	x
298	De Philosophiae Naturalis Praestantia Dialogi ... auctore Joseph Anton Riegger.	1759	x
342	Praelectiones Academicae in Part. VI. et VII. Digestorum Compositae ... Codefridus L. B. van Switen.	1751	x
387	Sacrae Scripturae dogmatice et polemice explicatae ... authore R. P. Francisco Xaverio Widenhofer, S. J. ... Partis Primae Tomus II.	1753	x

Číslo knihy v soupisu	Název	Rok vydání	Zapsaný rok získání
388	Sacrae Scripturae dogmaticae et polemice explicatae ... authore R. P. Francisco Xaverio Widenhofer, S. J. ... Partis Primae Tomus III.	1753	x
395	Über den falschen Religionseifer auf Beranlassung der Nachricht von dem letztern Londner= Aufruhr. Von Andreas Zaupser.	1781	x

Druhé nejčastější exlibris patří **Bernardu Příhodovi**, k jehož osobě se mi nepodařilo zjistit žádné informace.³⁶⁶ Mohl mít příbuzenský vztah k velkomeziříčskému děkanovi **Jakubu Příhodovi** (1808-1824), z jehož osobního vlastnictví se nám do dnešních dnů zachovaly ve farní knihovně celkem tři tisky.³⁶⁷ Jakub Příhoda se narodil 4. července 1746 ve Velkém Meziříčí. Po ukončení studií a vysvěcení na kněze v roce 1771 působil jako kaplan v Moravanech u Brna, odkud v roce 1772 odešel do Velkého Meziříčí. Poté byl v roce 1773 poslán na místo zemřelého faráře do Netína. Po pětaticetileté službě věřícím v Netíně se vrátil do rodného města na místo děkana. Zde sloužil věřícím až do své smrti 14. ledna 1824.³⁶⁸

Vlastnická poznámka Jakuba Příhody – viz č. 11 v soupisu

Ve fondu starých tisků nalezneme pouze tři exlibris patřící Římskokatolickému farnímu úřadu ve Velkém Meziříčí.³⁶⁹ U jednoho z těchto titulů se nachází také údaj

³⁶⁶ Viz č. 60, 66, 305, 722 v soupisu.

³⁶⁷ Viz č. 11, 307, 340 v soupisu.

³⁶⁸ Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 94, 321; *Protocollum*, s. 96-99, 118.

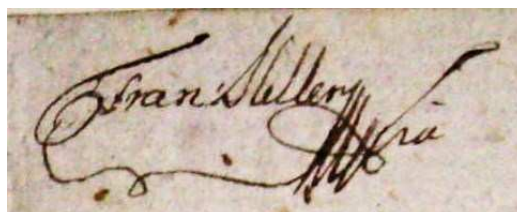
³⁶⁹ Viz č. 53, 302, 303 v soupisu.

o jeho zakoupení pro meziříčskou farní knihovnu, který zaznamenal v roce 1939 kaplan a pozdější farář Bohumil Burian (1939-1958).³⁷⁰

Exlibris farního úřadu – oválné razítko s obrazem sv. Mikuláše a opisem: "FARNÍ ÚŘAD VE VELKÉM MEZIŘÍČÍ" – společně s údajem o zakoupení.

Kromě již zmíněných exlibris se ve fondu starých tisků nacházejí také různé vlastnické poznámky, jež patří také dvěma velkomeziříčským děkanům. Jediný záznam o vlastnictví **Františka Hellera** (1824-1855) nalzáme v knize *Selecta Latini Sermonis Exemplaria e Scriptoribus*.³⁷¹ Děkan Heller se narodil 9. července 1787 v Mohelnici (okr. Šumperk). Po teologických studiích v Olomouci a v Brně působil od roku 1809 jako pomocník kněze v Podivíně a 28. ledna 1810 byl vysvěcen na kněze. Po vysvěcení působil jako kaplan ve Velkém Meziříčí, kde po smrti děkana Příhody v roce 1824 nastoupil na jeho místo. Odtud odešel 9. května 1855 do Telče, kde byl jmenován čestným kanovníkem brněnským. Zemřel o pět let později.³⁷²

Exlibris Františka Hellera

³⁷⁰ Viz č. 53 v soupisu.

³⁷¹ Viz č. 131 v soupisu.

³⁷² Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 94; *Protocollum*, fol. 99r-110v, 118v.

Druhým meziříčským děkanem, jemuž v knihovně patřily čtyři tisky, byl **Jan Klippl** (1877-1899).³⁷³ Narodil se roku 1821 v Hrotovicích. Po studiích a vysvěcení na kněze v roce 1844 působil čtyři roky jako kooperátor v Gundramsu u Schwarzau am Steinfeld (Dolní Rakousy), potom 11 let jako kooperátor a kaplan ve Vyškově, kde spravoval také farnosti Tvarožnou a Želetice. Poté byl povolán do Budišova u Třebíče, kde působil 18 let (1860-1878). Roku 1877 jej biskup jmenoval děkanem velkomeziříčským. V roce 1878 nastoupil do Velkého Meziříčí na místo duchovního správce po zemřelém Janu Czepplovi (1863-1877). Roku 1885 byl jmenován arciknězem a v roce 1890 čestným kanovníkem v Brně. Za jeho působení došlo v kostele sv. Mikuláše k četným úpravám (viz kapitola o dějinách velkomeziříčské farnosti). Kvůli pokročilému věku a chorobě děkana Klippla byl roku 1898 poslán do Velkého Meziříčí P. Václav Hlavička, jenž zde vykonával duchovní správu až do děkanovy smrti 2. května 1899.³⁷⁴

Exlibris Jana Klippla – viz č. 224 v soupisu

³⁷³ Viz č. 125, 244, 245, 326 v soupisu.

³⁷⁴ Augustin KRATOCHVÍL, *Velkomeziříčský okres*, s. 94; František DVORSKÝ, *Třebický okres*, s. 197; *Vollständiges ortschaften- verzeichniss*, Wien 1882, s. 15; *Protocollum*, s. 116-119.

ZÁVĚR

Zda byl dodržen vytyčený cíl v úvodu diplomové práce, nechám na posouzení samotnému čtenáři. Snahou autora bylo uspořádat a představit jeden ze zapomenutých církevních knižních fondů na Vysočině a dát podmět dalším zájemcům, badatelům, nadšencům k této velmi důležité práci, jež zachraňuje a ukazuje na duchovní bohatství skryté či dávno zapomenuté v knihovnách církevních institucí.

V první části této práce jsme se seznámili s dějinami velkomeziříčské farnosti, jež prošla za svoji bezmála tisíciletou existenci a stále prochází mnoha změnami, které ovlivňovaly osudy všech, kdo ji tvořili a tvoří. Vzhledem ke své výhodné poloze přitahovala a doposud přitahuje různé dějinné události. V průběhu staletí se tak stala místem působení významných osobností politického i duchovního života, boje konfesí, za svobodu i o holý život. Osudy lidí ve městě a okolí často určovalo jejich náboženské přesvědčení a světská vrchnost. Příběh farnosti je psán nejen duchovními správci, ale také každým jednotlivým farníkem. Tato kapitola je tedy příspěvkem do stále opomíjených církevních dějin nejnižších správních lokalit v brněnské diecézi a na Moravě vůbec.

Knihovny církevních institucí na Moravě bohužel stále unikají zájmu badatelů. Jejich mnohdy pohnuté osudy často souvisí s významnými dějinnými událostmi v celé naší vlasti. Jako němí svědkové pak vypovídají o postavení, vzdělanosti a mentalitě svých majitelů. Mohou tedy posloužit jako důležitý pramen pro demografii či dějiny mentalit.

Pomocí dostupných pramenů a literatury byla ve třetí části diplomové práce provedena rekonstrukce dějin velkomeziříčské farní a děkanské knihovny, jíž předcházelo krátké ohlédnutí za historickým vývojem knižní kultury ve městě a okolí. Seznámili jsme se zde s tiskařem Štěpánem Šafránkem (činný zřejmě 1556-1583) a dalšími mistry černého řemesla, kteří v Meziříčí působili v období existence luteránského gymnázia (1578-1602). Přes soukromé knihovny jednotlivých duchovních správců jsme se dostali až k založení samotné farní, později děkanské bibliotéky, jejímž základem byly knižní sbírky velkomeziříčských děkanů Josefa Karla Pahnosty (1772-1808) a Jakuba Příhody (1808-1824). Další osud knihovny určovali nejen působící duchovní správci, ale především normy a nařízení brněnské biskupské konsistoře, které byla podřízena její správa. Podrobnější průzkum dosud nezpracovaných

či nezpřístupněných archivních pramenů by mohl vynést na světlo další informace, jež by doplnily mozaiku dějinného příběhu knižní kultury na Velkomeziříčsku.

Vzhledem k rozsahu knižního fondu (924 knižních jednotek) byla pro potřeby diplomové práce autorem zpracována a popsána pouze vzácnější část knihovny, tedy rukopisy a staré tisky, které tvoří asi polovinu velkomeziříčské farní bibliotéky (421 knižních jednotek). Rozbor této části knihovny ukázal její očekávané zaměření. Z tematického hlediska jednoznačně převažují teologicky orientovaná díla, jako jsou různé liturgické knihy (bible, misál, breviář), kázání a různé promluvy (nedělní, sváteční, příležitostní), konkordance, katechismy, církevně-právní díla, apod. Kromě nich zde nalezneme práce z oblasti filozofie, historie, lingvistiky, ale také různé slovníky a kalendáře. Vedle tematického zaměření byly autorem analyzovány rukopisy a staré tisky po stránce lingvistické, chronologické, místní, vydavatelské, paleografické, umělecké a provenienční tak, aby se v nich orientoval i čtenář, jenž není obeznámen s knihovědnými pojmy.

Velkomeziříčská farní a děkanská knihovna se nijak výrazně nelišila a neliší od jiných knižních sbírek nižšího duchovenstva. Její bohatý fond vždy sloužil duchovním správcům jako nezbytný pomocník k výkonu jejich služby věřícím. Čerpali z ní nejen pro svoji liturgickou a pastorační činnost, ale také pro rozšíření vlastních vědomostí v různých oblastech lidského poznání. Některým z nich také posloužila k osvětové činnosti mezi zdejšími obyvateli (Jan Havlíček, 1838-1855). Po dokončení této práce tak za sebou zanechávám otázku jejího dalšího využití pro studium či jen k nahlédnutí do tohoto duchovního odkazu našich předků. Významný český spisovatel Karel Čapek kdysi řekl: „*Kniha je nejmocnější zbraní národa. Národ, který si váží knih, váží si zároveň své duchovní nezávislosti a neztratí ji, dokud bude mít svou literaturu.*“.³⁷⁵

³⁷⁵ <http://citaty.net/vyhledavani/?page=3&h=kniha>, 22. 6. 2011.

SEZNAM UŽITÝCH ZKRATEK

- aj. – a jiné
apod. – a podobně
bl. – blahoslavený
DABB – Diecézní archiv Biskupství brněnského
c. k. – císařský a královský
CDM – Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae
č. – číslo
č. p. – číslo popisné
ČČH – Český časopis historický
ČMM – Časopis Matice moravské
ČNM – Časopis Národního muzea
ČSPS – Časopis Společnosti přátel starožitností
doc. – docent
dr. – doktor
ed. – editor
fol. – folio
inv. č. – inventární číslo
kart. – karton
kol. – kolektiv
MNV – Místní národní výbor
Mons. – monsignore
MZA – Moravský zemský archiv
např. – například
Nro., N. – numero
ONV – Okresní národní výbor
okr. – okres
PhDr. – doktor filozofie (philosophiae doctor)
popř. – popřípadě
příl. – příloha
r. – rok
red. – redaktor

resp.	– respektive
RT	– regionální týdeník
s.	– strana
SAP	– Sborník archivních prací
sign.	– signatura
SOkA	– státní okresní archiv
srov.	– srovnej
sv.	– svatý
titul.	– titulní
ThDr.	– doktor teologie (theologiae doctor)
VSV	– Vlastivědný sborník Vysočiny
VVM	– Vlastivědný věstník moravský
vyd.	– vydání
ZM	– Západní Morava

SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY

Prameny nevydané:

DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř Brno (E 82), inv. č. 11 699, kart. 2560.

DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř (E 82), *Catalogus venerabilis cleri almae dioeceseos Brunensis*, kniha č. 150.

DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř (E 82), *Catalogus venerabilis cleri almae dioeceseos Brunensis*, kniha č. 151.

DABB Rajhrad, Biskupská konsistoř Brno (E 82), Farní knihovny. Děkanství Velké Meziříčí, inv. č. 3476, sign. B 276, kart. 984.

Národní Archiv v Praze, Salbuch č. 286, fol. 55v-56r.

MZA Brno, Cerroniho sbírka (G 12), inv. č. 360, fol. 297.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Acta curiae episcopalis Brunensis*, An. 93/1925, N. 5000/ 7.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Brunner Decreta A: 1778*, fol. 25r-33r.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Catalogus bibliothecae parochialis Velké Meziříčí 1944*.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Gubernial= und Consistorial= Verordnungen vom Jahre 1817 bis inclus 1832*, N. 231/462.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Inventář*.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Inventář farní knihovny ve Velkém Meziříčí. Stav 30. září 1925*.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Ordinariats – Curenden. I. Band. 1833-1843*, ročník 1, Nro. 2554/16.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Ordinariats – Curenden. I. Band. 1833-1843*, ročník 10, Nro. 3749/20.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Matrica Decanatus Magno-Meserizense*.

Římskokatolický farní úřad Netín, *Protocollum domesticum parochiae Netinensis od roku 1789*, s. 50.

Římskokatolický farní úřad Velké Meziříčí, *Pamětní kniha farnosti velkomeziříčské*.

SOKA Žďár nad Sázavou, Archiv města Velké Meziříčí, Městská kniha od r. 1380, inv. č. 1, fol. 135a.

SOkA Žďár nad Sázavou, Archiv města Velké Meziříčí, kniha č. 1, fol. 161r.
SOkA Žďár nad Sázavou, Archiv města Velké Meziříčí, kniha č. 3.
SOkA Žďár nad Sázavou, Farní a děkanský úřad Velké Meziříčí, *Protocollum domesticum parochiae Magno Meseritschensis*, inv. č. 267.
SOkA Žďár nad Sázavou, Okresní soud Velké Meziříčí, Pozůstalosti, inv. č. 808, sign. IV/ 126/ 1864.
SOkA Žďár nad Sázavou, Okresní soud Velké Meziříčí, Pozůstalosti, inv. č. 808, sign. IV/ 304/ 1877.
SOkA Žďár nad Sázavou, Okresní soud Velké Meziříčí, Pozůstalosti, inv. č. 808, sign. A 285/ 99.
SOkA Žďár nad Sázavou, Sbírka map okresu Žďár nad Sázavou, inv. č. 45.
Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, Arcibiskupství olomoucké, inv. č. M4 (1150), kart. 5355, fol. 4v.
Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, Arcibiskupství olomoucké, kniha č. 240.

Prameny vydané:

BRANDL, Vincenc (ed.), *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae XII*, Brünn 1890, s. 112-113, č. 131; s. 113-115, č. 132; s. 116-117, č. 133; s. 125-127, č. 138; s. 135-136, č. 147; s. 136-137, č. 148; s. 137-138, č. 149; s. 138-139, č. 150; s. 150-151, č. 156.; XIII., Brünn 1897, s. 108-110, č. 99.
CHYTIL, Josef (ed.), *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae VI.*, Brünn 1854, s. 94-95, č. 124; VII., Brünn 1858, s. 17-18, č. 23; s. 57-58, č. 77; s. 223-224, č. 306; s. 908, č. 352.
ŠTINDL, Martin (ed.), *Velká Mezeříč Františka Ignáce Konteka 1401-1723. Městská kronika barokní Moravy*, Tišnov 2004.

Literatura:

AGRIPPA, Henricus Cornelius, *Přírodní magie. Základní kniha tajných věd*, Olomouc 2003.
BALETKA, Tomáš, *Páni z Kravař. Z Moravy až na konec světa*, Praha 2004.

- BEDNÁŘ, František, *Zápas moravských evangelíků o náboženskou svobodu v letech 1777-1781*, Praha 1931.
- BÍLEK, Tomáš Václav, *Statky a jmění kolleji jezuitských, klášterů, kostelů, bratrstev a jiných ustavů v království českém od císaře Josefa II. zrušených*, Praha 1893.
- BÍLÝ, Jiří, *Jezuita Antonín Koniáš. Osobnost a doba*, Praha 1996.
- BOHATCOVÁ, Mirjam a kol., *Česká kniha v proměnách staletí*, Praha 1990.
- BRADÁČ, Josef, *Ženitba Jana Sarkandra*. Sborník Teologických statí IV, Praha 1985, s. 84-106.
- BRYCHTA, Jiří, *Nová škola ve Velkém Meziříčí. Monografie slavného luterského gymnázia z konce 16. století*, Brno 1952, s. 49-99.
- BUBEN, Milan Michael, *Encyklopedie českých a moravských sídelních biskupů*, Praha 2000, s. 61-65, 344, 345.
- BURIAN, Bohumil – PLICHTA, Alois, *Kostely a kaple farnosti Velkomeziříčské*, Velké Meziříčí 1947.
- BURIAN, Ilja, *Dějiny protestantismu v Třebíči a Horních Vilémovicích*, Třebíč 1996.
- BURIAN, Ilja, *Děkanství horního podkrají brněnského*, VSV 5, 1968, s. 24-30.
- BUŽGA, Jaroslav, *Slavíček rájský Jana Josefa Božana*, Časopis slezského musea V, 1956, s. 31-46.
- BYSTRICKÝ, Jan, *Studien zum Urkunden-, Brief- und Handschriftenwesen des Bischofs Heinrich Zdík von Olmütz*, Archiv für Diplomatik 26, 1980, s. 135-258.
- CEJPEK, Jiří a kol., *Dějiny knihoven a knihovnictví*, Praha 2002.
- CEJPEK, Jiří, *Stručný přehled dějin českého knihovnictví*, Praha 1965.
- CLOETER, Hermine, *Johann Thomas Trattner. Ein Grossunternehmer im Theresianischen Wien*, Grätz-Köln 1952.
- ČERNÁ, Marie Ludmila, *Stručné dějiny knihtisku*, Praha 1948.
- ČERNÝ, Pavol, *Iluminované rukopisy Zdíkova skriptoria*, in: Jana Hrbáčová (red.), Jindřich Zdík (1126-1150). Olomoucký biskup uprostřed Evropy, Olomouc 2009, s. 88-96.
- ČORNEJ, Petr, *Velké dějiny zemí Koruny české V. 1402-1437*, Praha -Litomyšl 2000, s. 619.
- DOBEŠ, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan, *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*, Praha 2005, s. 193-194, 273.
- DOKOUPIL, Vladislav, *Dějiny moravských klášterních knihoven ve správě Universitní knihovny v Brně*, Brno 1972.

- DOPITOVÁ, Simona, *Kroměřížská knihovna olomouckých biskupů ve světle raně novověkých rukopisných katalogů*, Brno 2007 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).
- DOSTÁL, Eugen, *Čechy a Avignon. Příspěvky ke vzniku českého umění iluminátorského v XIV. století*, Brno 1922.
- DOSTÁL, Eugen, *Iluminované rukopisy svatojakubské knihovny v Brně*, ČMM 50, 1926, s. 276-404.
- DRAŠNAROVÁ, Jana, *Děkanská knihovna v Ústí nad Orlicí. Historie a inventář knihovního fondu včetně katalogu rukopisů a starých tisků*, Olomouc 2007 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci).
- DUDÍK, Beda, *Dějiny knihtiskařství na Moravě od vzniku jeho až do r. 1621*, ČMM 7, 1857, s. 103-138.
- DVORSKÝ, František, *Třebický okres, Vlastivěda moravská. II. Místopis*, Brno 1906, s. 197.
- EINSPIELER, Valentin, *Johann Karl von Herberstein*, Berlin 1969.
- ELBEL, Petr, *Husitské fary na Moravě ve světle citační listiny Jana Železného z února 1418. Příspěvek k poznání role šlechty v počátcích husitství na Moravě*, ČMM 124, 2005, s. 395-428.
- d'ELVERT, Christian, *Zur Geschichte des katholischen Clerus in Mahren und Oesterreichisch-Schlesien*, Brno 1893.
- EYBL, Franz M., *Abraham a Sancta Clara. Vom Prediger zum Schriftsteller*, Tübingen 1992.
- FASORA, Lukáš – HANUŠ, Jiří – MALÍŘ, Jiří (eds.), *Sekularizace českých zemí v letech 1848-1914*, Brno 2007.
- FASORA, Lukáš – HANUŠ, Jiří – MALÍŘ, Jiří (eds.), *Sekularizace venkovského prostoru v 19. století*, Brno 2009.
- FILOUŠOVÁ, Ivana, *Počátky knihtisku na Moravě*, Brno 2009 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně), s. 12.
- FIŠER, Rudolf, *Třebíč. Z historie benediktinského opatství*, Třebíč 2004.
- FIŠER, Vojtěch, *Tajemné stezky. Toulky Vysočinou*, Praha 2009.
- FIŠER, Zdeněk (red.), *Velké Meziříčí v zrcadle dějin*, Brno 2008.
- FLODR, Miroslav, *Skriptorium olomoucké*, Praha 1960.
- FLODROVÁ, Milena, *K počátkům knihtisku v Brně*, Brno v minulosti a dnes 6, 1964, s. 159-167.

- FOLTÝN, Dušan a kol., *Encyklopedie moravských a slezských klášterů*, Praha 2005.
- FOLTYNOVSKÝ, Josef – TENORA, Jan, *Bl. Jan Sarkander*, Brno 1920.
- FRIEDL, Antonín, *Malíři královny Alžběty*, Praha 1930.
- HAMANOVÁ, Pavlína, *Z dějin knižní vazby od nejstarších dob do konce XIX. stol.*, Praha 1959.
- HAMBERGER, Martin, *Pfarrbibliotheken in Wien. Bestandsaufnahme un Vorschläge zur Verbesserung eines Bibliothekstyps als Ausdruckspunkt einer neuen Gemeindeftheologie*, Wien 1984.
- HATOVÁ, Hana, *Soupis rukopisů a starých tisků farní knihovny v Petrovicích u Sušice*, České Budějovice 2009 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích).
- HEJNIC, Hejnic, *Dva nápisy z Velkého Meziříčí a jejich význam pro moravské dějiny v třicátých letech 15. století*, Listy filologické 86, 1963, s. 134-139.
- HIRŠBERG, Vilém, *Průvodce po Velkém Meziříčí a okolí*, Velké Meziříčí 1935, s. 55-57.
- HLAVÁČEK, Ivan, *Knihy a knihovny v českém středověku (Studie k jejich dějinám do husitství)*, Praha 2005.
- HLAVÁČEK, Ivan, *Středověké soupisy knih a knihoven v českých zemích. Příspěvek ke kulturním dějinám českým*, Praha 1966.
- HLAVÁČEK, Ivan – KAŠPAR, Jaroslav – NOVÝ, Rostislav, *Vademecum pomocných věd historických*, Jinočany 2004.
- HLAVOVÁ, Jana, *Nejstarší pamětní kniha farnosti Vlachovo Březí (1746-1806)*, České Budějovice 2010 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích).
- HLUBIL, Ivo – PETRŮ, Eduard, *Humanismus a raná renesance na Moravě*, Praha 1992, s. 136-137.
- HNÍZDIL, Oldřich, *Měříň 1298-1998. 700 let*, Velké Meziříčí 1998, s. 6.
- HOFFMANN, František, *Jihlava v husitské revoluci*, Havlíčkův Brod 1961, s. 173-174.
- HOFFMANN, František, *Středověké město v Čechách a na Moravě*, s. 217.
- HORÁK, František – CHRAMOSTA, Emanuel, *Cesta libická v dějinných proměnách se stezkami vedlejšími a strážnicemi*, Praha 1923.
- HOSÁK, Ladislav – ZEMEK, Metoděj, *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Jižní Morava*, Praha 1981, s. 248.

- HOSÁK, Ladislav, *K středověké kolonizaci horního poříčí Svratky a Oslavy*, ČSPS LX, 1952, s. 64-81.
- HRUBÝ, František, *Alena Meziříčská z Lomnice*, in: Karel STLOUKAL (red.), *Královny, kněžny a velké ženy české*, Praha 1940, s. 235-240.
- HRUBÝ, František, *Luterství a kalvinismus na Moravě před Bílou horou*, ČČH 40, 1934, s. 300-309.
- HUDCOVÁ, Irena, *Symbolika v písních kancionálu Slavíček rájský*, Brno 2008 (= Magisterská práce na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).
- CHLUMECKÝ, Petr, *Die Regesten oder die chronologischen Verzeichnisse der Urkunden in den Archiven zu Iglau, Trebitsch, Triesch, Gross-Bitesch, Gross-Meseritsch und Pirnitz*, in: *Die Regesten im Markgrathume Mähren*, Brünn 1856, s. 191-198.
- CHRÁSTOVÁ, Kristýna, *Knihovna Muzea Kroměřížska*, Brno 2008 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).
- CHYBA, Karel, *Slovník knihtiskařů v Československu od nejstarších dob do roku 1860*, Praha 1984.
- ISBD(A) Mezinárodní standardní bibliografický popis pro staré tisky a prvotisky*, Praha 1997.
- JANÍČEK, Karel, *Velkomeziříčské zvony. Naše zvony*, Velké Meziříčí 1994.
- KAISER, Vladimír, *Klasifikace tiskového písma z hlediska pomocných věd historických*, SAP 32, 1982, s. 446-479.
- KAPR, Albert, *Fraktur. Form und Geschichte der gebrochenen Schriften*, Mainz 1993.
- KAŠPAROVÁ, Jaroslava, *Bibliofilství české šlechty raného novověku – sebereflexe nebo sebezprezentace?*, in: Václav Bůžek (ed.), *Šlechta raného novověku pohledem českých, francouzských a španělských historiků*, České Budějovice 2009 (= *Opera historica* 13), s. 23-40.
- KAŠPAROVÁ, Jaroslava, *Řekni mi, co čteš, a já ti povím, kdo jsi*, in: *Miscellanea oddělení rukopisů a starých tisků* 16, Praha 1999-2000, s. 230-238.
- KLENOVSKÝ, Jaroslav, *Židovské památky Velkého Meziříčí*, Brno-Velké Meziříčí 1997.
- KNEIDL, Pravoslav, *Z historie evropské knihy. Po stopách knih, knihtisku a knihoven*, Praha 1989.
- Knihtisk v Brně a na Moravě. Sborník z konference Brno - 4. září 1986*, Brno 1987.

- KOCMAN, Pavel, *Počty židovských domů na Moravě v roce 1667*, in: Petr PÁLKA (red.), *Židé a Morava 9*, Kroměříž 2003, s. 7-26.
- KOLÁČKOVÁ, Ilona, *Rušení klášterů za Josefa II. na příkladu tišnovského a louckého kláštera*, Brno 2007 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).
- KOLDOVÁ, Monika, *Jezuitská tiskárna v Praze (1635-1773): na základě pramenů z Národního archivu*, Sborník národního muzea v Praze, C – literární historie, Praha 2005, č. 1-4.
- Kolektiv autorů, *Rudíkov*, Rudíkov 2002, s. 20.
- KOTÍK, Jaromír, *Květen 1945 ve Velkém Meziříčí. Z dokumentů a svědectví*, Velké Meziříčí 1980.
- KRATOCHVÍL, Augustin, *Luteránská škola ve Velkém Meziříčí*, ČMM 29, 1905, s. 197-201.
- KRATOCHVÍL, Augustin, *Velkomeziříčský okres*, Vlastivěda moravská. II. Místopis, Brno 1907.
- KROUPA, Petr, *Církevní architektura na jižní Moravě. Farní kostel sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí*, in: Kaliopi Chamonikola (ed.), *Od gotiky k renesanci. Výtvarná kultura Moravy a Slezska 1400-1550 II*, Brno 1999, s. 77-140.
- KUPER, Michael, *Agrippa von Nettesheim. Ein echter Faust*, Berlin 1994.
- KVĚT, Jan, *Iluminované rukopisy královny Rejčky. Příspěvek k dějinám české knižní malby ve století XVI*, Praha 1931.
- LECKY, William Edward Hartpole, *History of the Rise and Influence of the Spirit of Rationalism in Europe*, 2. vyd., London 1893, s. 99-100.
- LIFKA, Bohumír, *Exlibris a supralibros v českých korunních zemích v letech 1000 až 1900*, Praha 1980.
- LIŠKA, Roman, *Zlomek náboženské kroniky z doby 1554-1604*, Krajinské muzeum ve Velkém Meziříčí, ročenka 2, 1923, s. 5, 6, 16.
- MAKOVSKÝ, Vladimír, *Velké Meziříčí. Historické a jiné zajímavosti*, Velké Meziříčí 2007, s. 17.
- MAKOVSKÝ, Vladimír, *Velké Meziříčí. Poznámky*, svazek I. 1945-1989, strojopis, Velké Meziříčí 1994.
- MALÍŘ, Jiří, *Knihtiskař. Příklad Emanuela Antonína Svobody a Josefa Jiřího Trasslera*, in: Jiří Malíř a kol., *Člověk na Moravě ve druhé polovině 18. století*, Brno 2008, s. 147.

- McLEOD, Hugh, *Sekularizace v západní Evropě (1848-1914)*, Brno 2008.
- MELMUKOVÁ, Eva, *Patent zvaný toleranční*, Praha 1999.
- MEZNÍK, Jaroslav, *Lucemburská Morava 1310-1423*, Praha 1999.
- MRŇA, Jaroslav, *Protocollum domesticum farnosti velkomeziříčské (1816-1938)*, České Budějovice 2009 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích).
- MUZIKA, František, *Krásné písmo ve vývoji latinky*, sv. 1-2, Praha-Litomyšl 2005.
- MYŠÁK, Miroslav, *Knižní ilustrace v tiscích Františka Antonína Hirnleho (1733-1758)*, Olomouc 2011 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci).
- NĚMEČEK, Vladimír – PLICHTA, Alois – ROSSI, Adolf, *Za uměním Vysočiny. Baroko na Budišovsku a Tasovsku*, Třebíč 1996, s. 14-16.
- NOVÁK, Aleš, *Vybrané kapitoly historie farnosti Velké Meziříčí*, České Budějovice 2000, s. 75-77 (= Diplomová práce na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích).
- ODLOŽILÍK, Otakar, *Z počátků husitství na Moravě. Šimon z Tišnova a Jan Vavřinec z Račic*, ČMM 49, 1925, s. 1-170.
- OPPELTOVÁ, Jana, *Historie, pořádání a katalogizace farních knihoven*, in: Radek Martínek a kol., *Záchrana a inventarizace drobných církevních fondů. Archiválie, knihy, notový materiál a liturgické textilie*, Olomouc, 2008.
- OPPELTOVÁ, Jana - SLAVÍKOVÁ, Věra, *Poklady farních archivů - 2. Pamětní knihy farností*, Informace královéhradecké diecéze 2, 2008.
- PEŇÁZ, Jan, *Pěší pout' z Moravy do Cách*, Brno 2007.
- PEŇÁZ, Jan, *Pout' do Říma od A do Z*, Vranov nad Dyjí 2000.
- PETR, Stanislav, *Soupis rukopisů knihovny při farním kostele svatého Jakuba v Brně*, Praha 2007.
- PIŠÍN, Libor, *Velké Meziříčí. Historie a současnost*, Velké Meziříčí 1975.
- PRUDKOVÁ, Lenka, *Knižní kultura ve Velkém Meziříčí v předbělohorském období*, ZM III, 1999, s. 33-47.
- PRUDKOVÁ, Lenka, *Štěpán Šefránek, tiskař z Velkého Meziříčí*, in: Sborník k 80. Narozeninám Mirjam Bohatcové, Praha 1999, s. 315-327.
- RAPP, Wolf Ulrich, *Stadtverfassung und Territorialverfassung. Koblenz und Trier unter Kurfürst Clemens Wenzeslaus (1768-1794)*, Frankfurt am Main 1995.

- RŮŽIČKOVÁ, Marie, *Signet v tiscích českých a moravských tiskáren do roku 1800*, Praha 1994 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze).
- RYANTOVÁ, Marie, *Čtenář*, in: Václav Bůžek – Pavel Král (edd.), *Člověk českého raného novověku*, České Budějovice 2007, s. 398-432.
- RYANTOVÁ, Marie, *Knihovna sedlčanského děkana Ondřeje Diviše z počátku 17. století*, in: Jitka Radimská (ed.), *K výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven. Čtenář a jeho knihovna*, České Budějovice 2004 (= Opera romanica 4), s. 197-214.
- RYANTOVÁ, Marie, *Knihovny světských duchovních arcidiecéze pražské na konci 17. století a na počátku 18. století*, in: Jitka Radimská (ed.), *K výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven*, České Budějovice 2000 (= Opera romanica 1), s. 239-254.
- RYANTOVÁ, Marie, *Knihy v pozůstalostech pražských duchovních v první třetině 18. století*, ČNM – řada A 156, 1987, č. 1-2, 52-68.
- SEDLÁK, Jan, *Doplňky ke středověkým stavebním dějinám farního chrámu sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí*, Umění XXI, 1973, s. 296-302.
- SCHWOY, Franz Joseph, *Topographie von Markgrafthum Mähren*, Wien 1794.
- SKŘIVÁNEK, František – TOVAČOVSKÝ, Jaroslav, *Vratislavští biskupové v dějinách Slezska*, Praha 2004, s. 41-43.
- SNOPEK, František, *Řád církevní kunštátsko-meziříčský z r. 1576*, ČMM 28, 1904, s. 417-428.
- STANĚK, Libor, *Pamětní knihy farního úřadu Malenice (1734-1945)*, České Budějovice 2010 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích).
- SVÁTEK, Josef, *Organizace řeholních institucí v českých zemích a péče o jejich archivy*, SAP 20, 1970, s. 505-624.
- SVOBODA, Petr, *Krajem kamení a jeřabin*, Tišnov 2002.
- ŠEBÁNEK, Jindřich, *Listina Václava IV. z r. 1417*, ČMM 48, 1924, s. 208-213.
- ŠEBÁNEK, Jindřich, *Moderní padělky v diplomatáři Bočkově*, ČMM 60, 1936, s. 52.
- ŠÍP, Josef, *Svědectví o statečnosti. Velkomeziříčsko a odboj v letech 1939-1945*, Velké Meziříčí 2005.
- ŠPRYNCOVÁ, Zdeňka, *Katalog starých tisků děkanské knihovny v Moravské Třebové*, Olomouc 2009 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci).

- ŠTĚPÁN, Václav, *Osobnost Lacka z Kravař*, ČMM 110, 1991, s. 217-238; 112, 1993, s. 11-42.
- ŠTINDL, Martin, *K počátkům židovského osídlení ve Velkém Meziříčí*, in: Petr Pálka (red.), *Židé a Morava*, Kroměříž 1997, s. 3-13.
- ŠTINDL, Martin, *Sv. Jan Sarkander. Působení a kult ve Velkém Meziříčí*. Velké Meziříčí 1995.
- ŠTINDL, Martin, *Usazování židů ve Velkém Meziříčí ve druhé polovině 17. století*, in: Petr Pálka (red.), *Židé a Morava*, Kroměříž 1995, s. 37-43.
- ŠTINDL, Martin, *Velkomeziříčská exekuce z roku 1701*, in: Petr PÁLKA (red.), *Židé a Morava* 9, Kroměříž 1998, s. 12-21.
- TOŠNEROVÁ, Marie a kol., *Průvodce po rukopisných fondech v České republice. Díl IV., Rukopisné fondy centrálních a církevních knihoven v České republice*, Praha 2004.
- TŘEŠTÍK, Dušan, *Vznik Velké Moravy*, Praha 2001.
- UHLÍŘ, Jaroslav, *Karel František Tepper, západomoravský barokní malíř 1682-1738*, Třebíč 2002.
- VACHOVÁ, Jaroslava, *Ke srovnání renesanční historiografické produkce*, Brno 2006 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).
- VALTROVÁ, Helena, *Význam, postavení a možnosti dalšího rozvoje farních knihoven Brněnské diecéze*, Brno 2008.
- VALTROVÁ, Helena, *Význam, postavení a možnosti dalšího rozvoje farních knihoven v České republice*, Brno 2010 (= Diplomová práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně).
- VOIT, Petr, *Encyklopedie knihy. Starší knihtisk a příbuzné obory mezi polovinou 15. a počátkem 19. století. Papír, písmo a písmolijectví, knihtisk a jiné grafické techniky, tiskaři, nakladatelé, knihkupci, ilustrátoři a kartografové, literární typologie, textové a výtvarné prvky knihy, knižní vazba, knižní obchod*, 1. vyd., Praha 2006.
- VOIT, Petr, *Moravské prameny z let 1567-1568 k dějinám bibliografie, cenzury, knihtisku a literární historie*, Příspěvky ke knihopisu 5, Praha 1968.
- Vollständiges ortschaften- verzeichniss*, Wien 1882, s. 15.
- VOREL, Petr, *Vývoj pozemkové držby pánů z Pernštejna v 15. – 17. století*, in: Petr Vorel (ed.), *Pernštejnové v českých dějinách. Sborník příspěvků z konference konané 8. – 9. 9. 1993 v Pardubicích*, Pardubice 1995, s. 9-76.

- WAGNEROVÁ, Miluše, *Farní kronika Olešnice (1787 – 1887)*, České Budějovice 2008 (= Bakalářská práce na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích).
- WENHARDT, Franz, *Handbuch der katholisch-theologischen Bibliotheken*, München-London-New York-Paris 1991.
- WINTER, Eduard, *Josefinismus a jeho dějiny*, Praha 1945.
- WOLNY, Gregor, *Die Markgrafschaft Mähren, topographisch, statistisch und historisch geschildert*, VI. Band. Iglauer Kreis und mährische Enklavuren, Brünn 1842.
- WOLNY, Gregor, *Kirchliche Topographie von Mähren*, I. Abtheilung. Olmützer Erzdiöcese. I. Band, Brünn 1855.
- WOLNY, Gregor, *Kirchliche Topographie von Mähren*, II. Abtheilung. Brüner Diöcese. III. Band, Brünn 1860.
- ZÁVODSKÝ, Josef, *Reformace a protireformace ve Velkém Meziříčí. Nábožensko-kulturní obraz moravského města*, Velké Meziříčí 1937.
- Zásady popisu rukopisů*, Sborník národního muzea v Praze C, XXVIII, 2, 1983, s. 49-96.
- ZEMEK, Metoděj, *Posloupnost kanovníků metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci*, VVM 5, 1950, s. 112.
- ZUBER, Rudolf, *Osudy moravské církve v 18. století I*, Praha 1987.
- ZUBER, Rudolf, *Osudy moravské církve v 18. století II*, Olomouc 2003.

Periodika:

RT Velkomeziříčsko, 16. 7. 2008, 20. 8. 2008, 3. 9. 2008, 21. 1. 2009, 17. 2. 2010, 10. 3. 2010, 16. 8. 2010, 25. 8. 2010, 1. 12. 2010, 8. 12. 2010, 15. 12. 2010.

Internetové zdroje:

<http://aleph.vkol.cz/F?RN=527340355>, 16. 4. 2011.

<http://www.bsb-muenchen.de/index.php>, 16. 4. 2011.

<http://citaty.net/autori/jan-amos-komensky/?page=4>, 13. 6. 2011.

<http://citaty.net/vyhledavani/?page=3&h=kniha>, 22. 6. 2011.

<http://www.dekanstvivm.horacko.com/?class=aboutFarnost&idFarnost=14>, 23. 12. 2010.

http://www.farnostradostin.webzdarma.cz/historie_radostin.html, 23. 12. 2010.

<http://db.knihopis.org/>, 16. 4. 2011.

<http://db.knihopis.org/1.dll?cll~33>, 27. 4. 2011.

<http://db.knihopis.org/1.dll?cll~1439>, 27. 4. 2011.

<http://db.knihopis.org/1.dll?cll~6773>, 1. 6. 2011.

<http://kzv.kkvysoctny.cz/Default.aspx?id=1221>, 11. 11. 2010.

<http://kvk1.dabis.org/PSI/init.psi>, 16. 4. 2011.

<http://www.vkol.cz/cs/aktivity/konference-a-odborna-setkani/13--rocnik-odborne-konference/clanek/historicke-fondy-moravske-zemske-knihovny-v-brne-a-lide-kolem-nich/>, 11. 11. 2010.

<http://vufind.mzk.cz/>, 16. 4. 2011.

SEZNAM PŘÍLOH

Tabulky v textu

- Tabulka č. 1 – Přehled duchovních správců velkomeziříčské farnosti (viz s. 41-43).
- Tabulka č. 2 – Počet svazků knih v církevních knihovnách velkomeziříčského děkanství podle dochovaných „trienálních“ hlášení (viz s. 63).
- Tabulka č. 3 – Umístění knižního fondu v knihovných skříních podle katalogu z roku 1944 (viz s. 67).
- Tabulka č. 4 – Současné umístění knižního fondu v knihovných skříních (viz s. 69).
- Tabulka č. 5 – Data vydání rukopisů a starých tisků (viz s. 71).
- Tabulka č. 6 – Místa vydání rukopisů a starých tisků (viz s. 84-86).
- Tabulka č. 7 – Knihy s exlibris Josefa Karla Pahnosty (viz s. 120-122).

Tabulky a grafy

- Příloha č. 1 – Tiskaři zastoupení ve starých tiscích farní a děkanské knihovny.
- Příloha č. 2 – Nakladatelé zastoupení ve starých tiscích farní a děkanské knihovny.
- Příloha č. 3 – Grafický přehled dat vydání rukopisů a starých tisků.
- Příloha č. 4 – Grafické znázornění jazykové skladby rukopisů a starých tisků.
- Příloha č. 5 – Grafický přehled míst vydání rukopisů a starých tisků.
- Příloha č. 6 – Konkordace starých signatur v knihovně na nové signatury v soupisu.
- Příloha č. 7 – Konkordace nových signatur v soupisu na staré signatury v knihovně.

Obrazové přílohy

- Příloha č. 8 – Farní budova ve Velkém Meziříčí – foto autor.
- Příloha č. 9 – Knihovní skříně farní a děkanské knihovny – foto autor.
- Příloha č. 10 – Kožená vazba se slepotiskem – viz č. 173 v soupisu.
- Příloha č. 11 – Vazba z použitého pergamenu – viz č. 7 v soupisu.
- Příloha č. 12 – Dřevěné desky s kováním – viz č. II v soupisu.
- Příloha č. 13 – Papírová vazba – viz č. 129 v soupisu.
- Příloha č. 14 – Ukázka titulního listu s frontispisem – viz č. 166 v soupisu.
- Příloha č. 15 – Ukázka titulního listu s bordurou – viz č. 47 v soupisu.
- Příloha č. 16 – Ukázka titulního listu rukopisu – viz č. III v soupisu.
- Příloha č. 17 – Dřevořez (1658) – viz č. 195 v soupisu.

- Příloha č. 18 – Mědirytina (1712) – viz č. 137 v soupisu.
- Příloha č. 19 – Ukázka malůvek – viz č. 194 v soupisu.
- Příloha č. 20 – Titulní list s exlibris – viz č. 235 v soupisu.
- Příloha č. 21 – Mapa děkanství Velké Meziříčí z roku 1762 – výřez z mapy olomoucké diecéze – SOkA Žďár nad Sázavou, Sběrka map okresu Žďár nad Sázavou, inv. č. 45.
- Příloha č. 22 – Nejstarší známé vyobrazení města Velkého Meziříčí z let 1677-1723 – mědirytina – MZA Brno, Cerroniho sbírka (G 12), inv. č. 360, fol. 297.
- Příloha č. 23 – Současná podoba farního kostela sv. Mikuláše a zámku – foto autor.

PŘÍLOHY

Příloha č. 1

Tiskaři zastoupeni ve starých tiscích farní a děkanské knihovny

Tiskař	Číslo starých tisků v soupisu
Academia Societatis Jesu (Košice)	63
Academia Societatis Jesu (Trnava)	22, 323, 334
Academia Societatis Jesu (Wrocław)	307, 339
Angermann, Elisabeth	109
Archi-Episcopalis pragensis	112
Auinger, Johann Adam	377/16
Balleoniana Thypographia	39
Bencard, Johann Caspar	55, 253
Bruno, Johann	136
Camera Apostolica	60, 308, 309
Collegium Societatis Jesu (Kalisz)	331
Cosmerovius, Matthias	234
Daisenberger, Clement	95
Dexter, Nicolaus	107
Diesbach, Jan Josef	96
Ettel, Vít Jindřich; Ettelová, Anna Alžběta, vdova	241, 284
Federle, Johann	33
Friessem, Johann Wilhelm	195, 391
Fromart, Johann Everhard	51, 194
Gall, Friedrich	56, 240
Galler, Alois	37, 38
Ghelen, Johann Petr van	342
Golowiz, Simon	328
Günther, Johann	21
Haan, Melchior	324, 325
Haye, Johann Andreas de la	118, 119
Heil, Nicolaus	127, 182
Heinscheidt, Anton	319
Heiss, Anton Maxmilian	291, 370
Helm, Jan Václav	377/9
Henricus, Nicolaus	289, 290
Hertz, Hiob; Hertz Johann Martin Franz	1, 2, 84, 85

Tiskař	Číslo starých tisků v soupisu
Hirnle, František Antonín; Hirnle, Josefa Terezie	90, 91, 97, 101, 121, 122, 123, 126, 164, 165, 220, 230, 259, 260, 261, 285, 341, 364, 376, 386, 389, 390, 392, 393
Hladký, František Karel; Hladky & Fitzky	40, 53, 204, 346
Hofaeker, Johann Georg	233
Hoffmann, Nicolaus	17/1
Hörling, Johann David	133
Hraba, Jan Karel	16, 29, 114, 251
Hraschanský, Josef	329, 330
Immel, Johann Christian Carl	276
Jaecklin, Johann	66
Jahn, Johann Jacob	79, 80
Jeřábek, Jan Karel	215, 227
Kaliwoda, Leopold Johann	146
Kamenický, Jan	46, 377/3
Kirchberger, Franz Andreas	191, 192
Kleyer, Johann Christoph	387, 388
Koniáš, Vojtěch Jiří	286
Kühnen, Christian Balthasar	237
Kunst, Johann Michael	160
Kurtzböck, Gregor von; Kurtzböck, Josef Lorenz von	44, 45, 183, 343
Kylian, Johann Joseph	71
Kyncl, Jiří Vojtěch	377/8
Mattis, Johann	336
Mayr, Johann	134
Metternichiana Officina	188
Neyer, Johann Ignaz	242
Olomucensibus	132, 178, 179, 187, 223, 224, 377, 377/1, 377/5, 377/6, 377/14
Petzold, Anton	198
Pillehotte, Johann	111
Pramstiedl, Johann Joseph	384
Pramstiedel, Johann Michael	210, 211, 212
Průša, Ignác František; Průšová, Jana	184, 185, 345
Puccinelli, Octavian	196, 197
Recurti, Giovanni Battista	372
Secerus, Johann	47
Seminar (Padova)	365

Tiskař	Číslo starých tisků v soupisu
Schell, Johann Wilhelm	229
Schilhart, Josef Antonín	34
Schindler, Jan Václav	78, 377/7, 377/10, 377/18, 394
Schmidt, Mathias Andreas	287, 288
Schweiger, Jacob	103, 338
Siedler, Jan Silvestr	52, 217, 218, 249
Stadler, Andreas	213
Svoboda, Jan František; Svoboda, Jakub Maxmilián	72, 93, 94, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 154, 201, 377/4, 377/11, 377/12, 377/15, 377/20
Škarnicl, Josef Antonín	24
Šturm, August	228
Taubstummen-Institute	49, 379
Tibelli, Jan Václav; Tibelli, Jan Klement	5, 6, 161, 170, 302, 303
Trattner, Johann Thomas von	9, 10, 75, 76, 113, 130, 131, 256, 257, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 396
Universita de stampadori et libreri (Venezia)	92
Universitatis Carolo-Ferdinandae in Collegio Societatis Jesu ad Sanctus Clement (Praha)	4, 18, 102, 115, 124, 157, 206, 258, 306, 340, 366, 377/17
Universitatis Olomucensis Collegiis	304
Verdussen, Johann Baptista	186
Veronianis	171
Wagner, Johann Christoph	62
Wickhart, Wolfgang	155, 377/2

Příloha č. 2

Nakladatelé zastoupení ve starých tiscích farní a děkanské knihovny

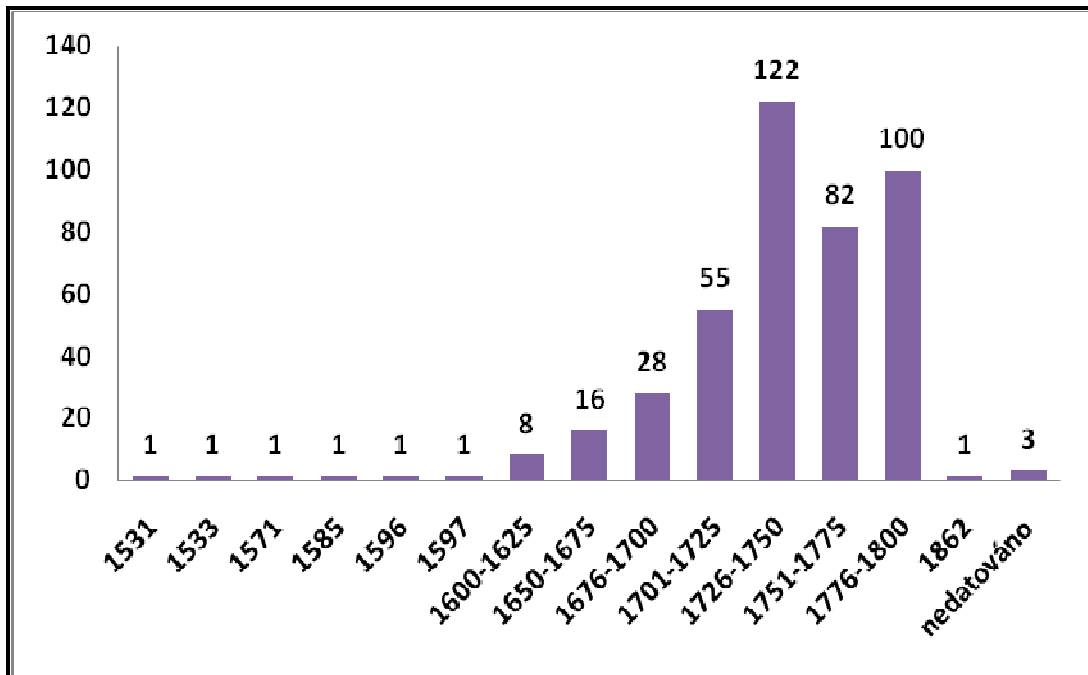
Nakladatel	Číslo starých tisků v soupisu
Bader, Emerich Felix	205
Baurlein, Johann Christoph	373
Bartholomäischen Buchhandlung	374
Bartoli, Antonius	216
Beer, Georg Emanuel	41, 42
Bencard, Johann Caspar	3, 33, 54, 55, 70, 222, 253, 322
Bleul, Peter Paul	81
Buggeli, Johann Leonhard; Buggelius et Seitzius	243, 244, 245, 246, 247, 248
Cnobbaert, Michael	12
Coleti, Sebastian	26
Collegio Zagrabia Societatis Jesu	232
Crätz, Johann Franz Xaver & Summer, Thomas	166
Daisenberger, Clement	95
Demmen, Hermann	125
Doll, Nicolaus; Doll Fratres	105, 147, 148, 149
Dratzieher, Johann	384
Eisenbart, Franz Joseph	228
Emmelius, Egenolph	17/I
Endter, Wolfgang Moritz; Endter, Michael und Johann Friedrich	84, 85, 88, 120, 255, 380
Flörte, Jobst Herrmann	19, 20
Fratres de Gabiano	236
Friessem, Johann Wilhelm	195, 391
Fromart, Johann Everhard	51, 194
Gastl, Jan Jiří	145
Gratz, Anton	254
Grundt, Franz Leopold	11
Haan, Melchior	324, 325
Hagen, Johann Adam	124
Happach, Martin & Schlüter, Georg	219, 276, 335, 347, 348, 349
Haye, Johann Andreas de la	117
Heibei, Martin Theodor	221
Henning, Petr	193

Nakladatel	Číslo starých tisků v soupisu
Hoffmann, Johann	15
Höger, Mathias Adam	60
Indrich, Johann Baptist	169
Iuntas	369
Kaliwoda, Leopold Johann	231
Kamenický, Jáchim Jan	258
Karletzký, Martin František	121, 122, 123, 392
Keerbergius, Joannes	235
Ketteler, Sebastian	344
Kinch, Engelbert Theodor; Kinch, Johann Anton	50, 64
König, Emanuel & Filiis	61, 65, 177
Kottnauer, Joseph	326
Krieger dem jüngern	277, 278, 279, 280, 281, 282
Kühnen, Georg Wilhelm	237
Landry, Claudius	57
Lentner, Joseph	311, 312, 313
Lochner, Johann Christoph	58, 59, 108, 144, 375
Loserth, Josef František	376
Malduro, Biagio	92
Manfre, Joannes	365
Mangoldische Buchhandlung	332
Metternich, Franz; Metternich, Wilhelm	174, 175, 176, 189, 190
Moesle, Johann Georg	314, 315, 316, 317, 318
Muffat, Johann Georg	173, 319
Neyer, Johann Ignaz	242
Niedten, Ernst Ludwig	200
Pezzana, Nicolaus	30, 31, 367
Prasser, Johann Baptista	104
Rantendorff, Wenzel	345
Remondini	180
Rieger, Matthaus & Söhne	27, 28, 86, 156, 310, 333, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363
Rudiger, Johann Friedrich	371
Seidelis, Johann Zacharias	199
Schlebusch, Johann	385
Schmidt, Johann Adam	106, 397
Schönfeld, Johann Friedrich	116

Nakladatel	Číslo starých tisků v soupisu
Schönwetter, Johann Gottfried	127, 167
Siedler, Jan Silvestr	72, 154, 201, 249, 250
Spörl, Johann Adam	168
Stahel, Johann Jacob	68, 69
Staub, Johann Georg	4, 377/17
Strötter, Franz Anton; Strötter, Gastel und Ilgers	89, 291, 370
Veith, Gebrüder	8, 25, 35, 36, 43, 48, 79, 80, 143, 151, 152, 153, 172, 181, 203, 225, 226, 238, 239, 252, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 299, 300, 301, 337, 387, 388
Wagner, Anton & Ignaz; Wagner, Johann	229, 320, 321
Walder, Daniel	82, 83
Weidenfeldt, Johann	13, 14, 74
Weingand Johann Georg & Ferstl, Franz	98, 99, 207
Weisslinger, Johann Nicolaus & Wagner, Martin	381, 382
Wickhart, Wolffgang	100
Windhauer, Melchior Heinrich	214
Wolff, Joseph; Wolff, Mathias	128, 129, 150, 158, 159, 202, 283
Zaunrith, Kaspar	23
Zubrodt, Johann Petr	305

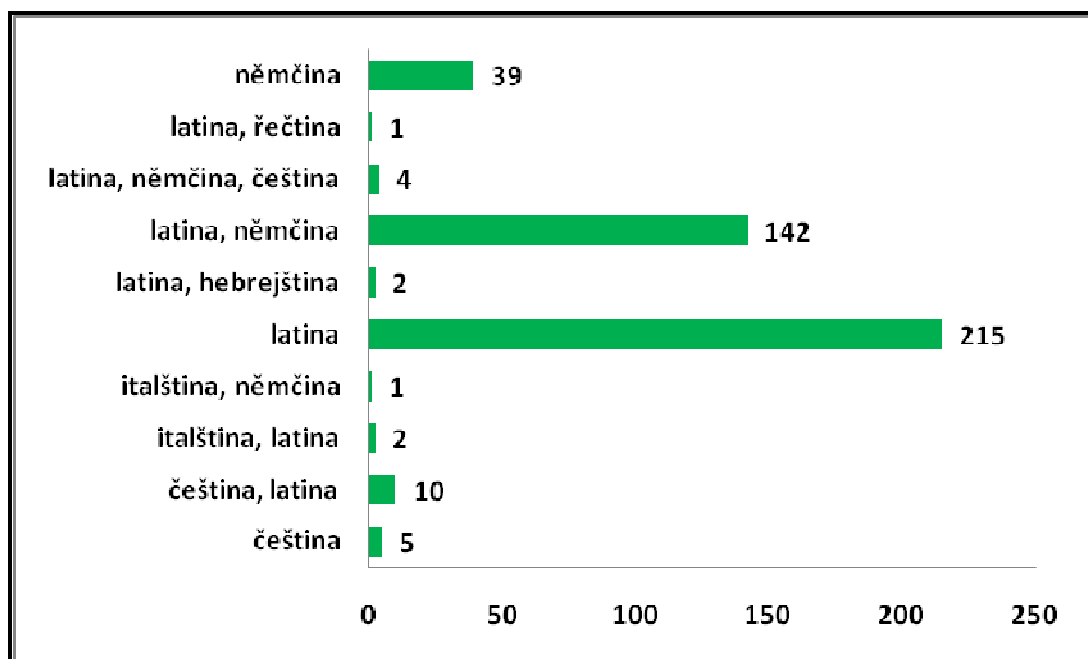
Příloha č. 3

Grafický přehled dat vydání rukopisů a starých tisků

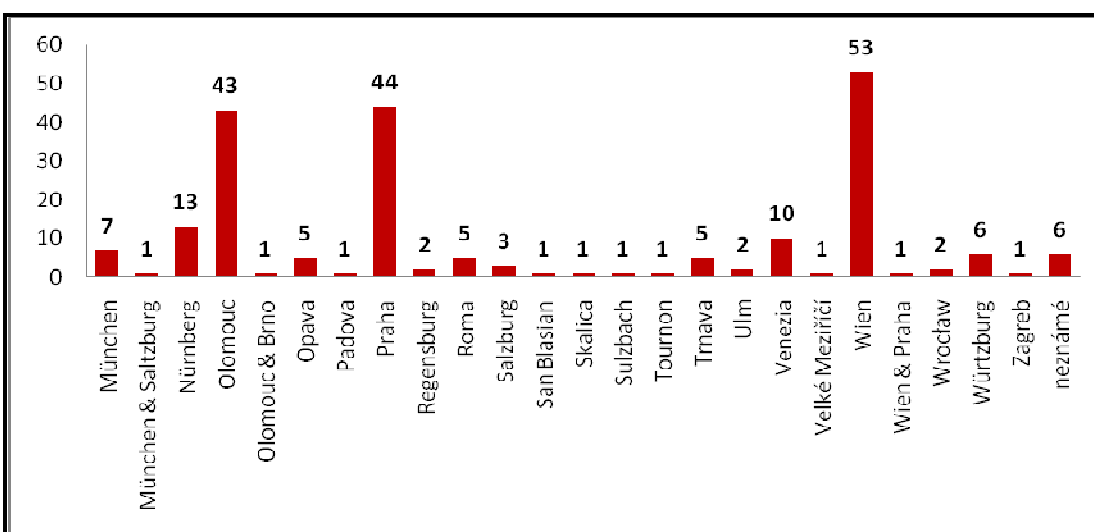
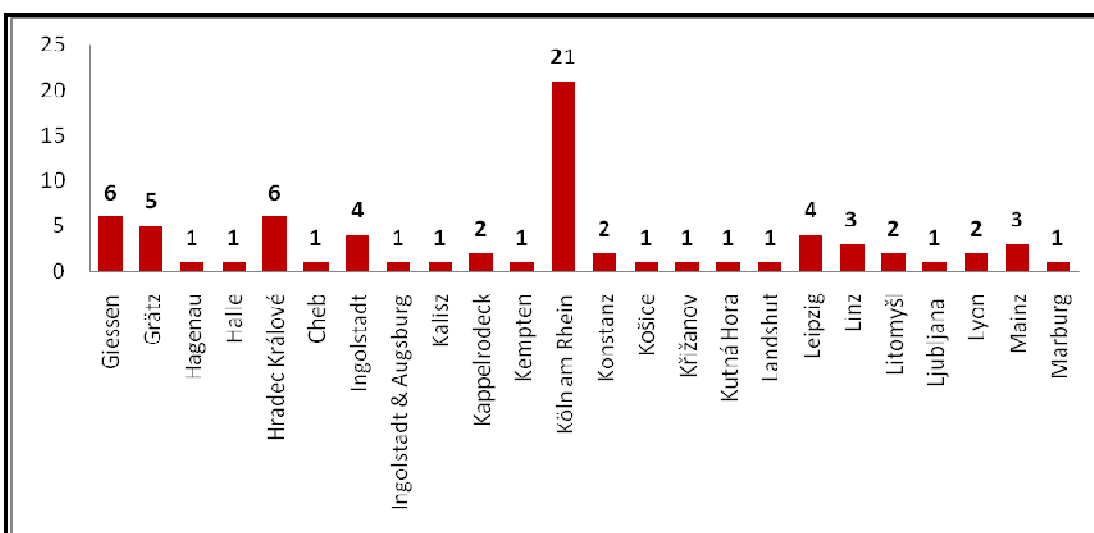
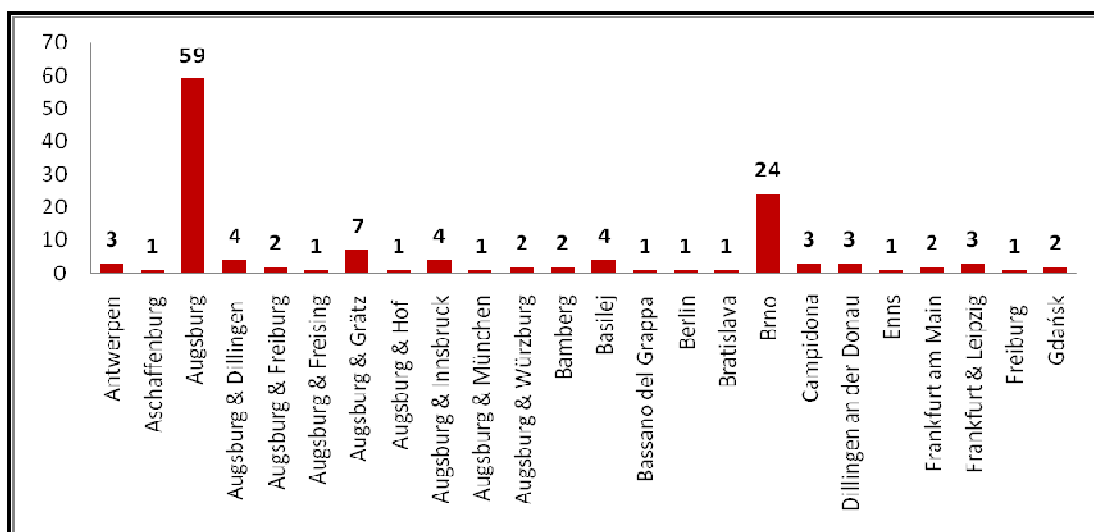
Příloha č. 4

Grafické znázornění jazykové skladby rukopisů a starých tisků

Příloha č. 5

Grafický přehled míst vydání rukopisů a starých tisků

Příloha č. 6

Konkordance starých signatur v knihovně na nové signatury v soupisu

Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.
1	239	41	361	94	310	140	377/2	169	18	216	305
2	380	42	350	96	332	140	377/3	170	247	217	286
3	151	43	351	102	294	140	377/4	171	251	218	66
4	152	44	352	103	295	140	377/5	173	I	219	215
5	153	45	362	104	296	140	377/6	174	16	225	191
6	205	46	363	105	297	140	377/7	175	93	226	192
7	119	47	354	106	32	140	377/8	176	94	227	2
8	117	48	355	107	129	140	377/9	177	39	228	228
9	118	49	356	108	320	140	377/10	178	19	229	134
10	144	50	353	109	321	140	377/11	179	20	230	54
11	349	51	357	110	333	140	377/12	180	154	231	12
12	291	52	358	111	57	140	377/13	189	304	232	81
13	193	53	359	114	156	140	377/14	192	90	233	331
14	61	54	262	115	276	140	377/15	193	107	234	219
15	65	55	263	116	78	140	377/16	194	225	235	370
16	177	56	264	117	84	140	377/17	195	226	236	89
17	196	57	265	118	85	140	377/18	196	83	238	40
18	197	58	266	119	252	140	377/19	197	27	239	170
19	283	59	267	120	238	140	377/20	198	28	240	241
20	335	60	268	126	34	141	137	199	98	241	373
21	342	61	269	127	104	142	138	200	99	242	139
22	322	62	314	128	55	143	246	201	299	243	367
28	369	63	315	129	70	144	384	202	96	244	33
29	216	64	316	130	242	145	254	203	43	245	308
30	174	65	317	131	180	146	236	204	189	246	309
31	175	66	318	132	270	147	17	205	190	247	114
32	176	85	159	133	271	147	17/1	206	158	248	60
33	334	86	324	134	79	148	341	208	248	249	121
34	277	87	243	135	80	149	110	209	224	250	347
35	278	88	113	136	58	151	128	210	346	251	348
36	279	89	325	137	169	152	293	211	50	252	48
37	280	90	311	138	375	153	124	212	82	253	120
38	281	91	312	139	47	166	5	213	290	256	73
39	282	92	313	140	377	167	6	214	15	257	7
40	360	93	10	140	377/1	168	227	215	88	265	378

Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.
266	372	435	30	526	273	652	391	706	164	745	146
290	328	436	31	527	274	653	259	707	298	746	115
291	381	437	141	528	275	654	392	708	1	747	46
292	343	438	142	529	379	672	368	709	165	748	72
293	109	439	140	530	255	673	256	710	382	749	232
296	8	440	59	531	111	674	257	711	284	750	336
299	126	441	302	532	253	675	87	712	11	751	223
300	122	442	303	533	167	676	130	714	178	752	220
301	260	443	108	534	345	677	131	715	132	753	51
364	300	444	67	535	244	679	181	716	376	754	222
368	301	445	364	536	245	680	105	717	383	755	183
369	338	446	157	537	203	682	143	719	160	756	194
370	237	447	38	550	145	683	77	721	100	757	195
371	163	448	230	608	365	684	68	722	14	758	385
372	188	469	147	609	63	685	69	723	235	759	389
373	221	470	148	610	173	686	22	725	285	760	187
374	150	471	149	612	II	687	112	726	185	761	319
375	86	472	199	613	186	688	44	727	171	762	127
376	37	473	394	614	166	689	45	728	4	763	201
377	106	474	393	615	292	690	337	729	234	764	56
378	168	475	339	616	26	691	75	730	155	765	62
396	287	476	306	617	182	692	76	731	123	768	204
397	288	477	307	618	29	693	200	732	179	769	25
405	340	478	229	619	53	694	387	733	366	770	135
406	13	481	206	620	198	695	388	734	344	771	386
414	249	482	396	632	326	696	64	735	133	772	102
415	250	483	390	633	395	697	103	736	74	773	261
416	210	484	136	637	9	698	101	737	92	774	95
417	211	485	116	645	162	699	91	738	21	788	202
418	212	510	329	646	289	700	41	739	240	789	172
419	208	511	330	647	184	701	42	740	71	821	24
420	209	514	3	648	397	702	23	741	323	858	52
421	207	515	258	649	125	703	231	742	97	866	III
428	49	523	218	650	233	704	35	743	161	871	217
429	327	525	272	651	371	705	36	744	374	915	214
										916	213

Příloha č. 7

Konkordance nových signatur v soupisu na staré signatury v knihovně

Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.
I	173	32	106	67	444	102	772	137	141	172	789
II	612	33	244	68	684	103	697	138	142	173	610
III	866	34	126	69	685	104	127	139	242	174	30
1	708	35	704	70	129	105	680	140	439	175	31
2	227	36	705	71	740	106	377	141	437	176	32
3	514	37	376	72	748	107	193	142	438	177	16
4	728	38	447	73	256	108	443	143	682	178	714
5	166	39	177	74	736	109	293	144	10	179	732
6	167	40	238	75	691	110	149	145	550	180	131
7	257	41	700	76	692	111	531	146	745	181	679
8	296	42	701	77	683	112	687	147	469	182	617
9	637	43	203	78	116	113	88	148	470	183	755
10	93	44	688	79	134	114	247	149	471	184	647
11	712	45	689	80	135	115	746	150	374	185	726
12	231	46	747	81	232	116	485	151	3	186	613
13	406	47	139	82	212	117	8	152	4	187	760
14	722	48	252	83	196	118	9	153	5	188	372
15	214	49	428	84	117	119	7	154	180	189	204
16	174	50	211	85	118	120	253	155	730	190	205
17	147	51	753	86	375	121	249	156	114	191	225
17/1	147	52	858	87	675	122	300	157	446	192	226
18	169	53	619	88	215	123	731	158	206	193	13
19	178	54	230	89	236	124	153	159	85	194	756
20	179	55	128	90	192	125	649	160	719	195	757
21	738	56	764	91	699	126	299	161	743	196	17
22	686	57	111	92	737	127	762	162	645	197	18
23	702	58	136	93	175	128	151	163	371	198	620
24	821	59	440	94	176	129	107	164	706	199	472
25	769	60	248	95	774	130	676	165	709	200	693
26	616	61	14	96	202	131	677	166	614	201	763
27	197	62	765	97	742	132	715	167	533	202	788
28	198	63	609	98	199	133	735	168	378	203	537
29	618	64	696	99	200	134	229	169	137	204	768
30	435	65	15	100	721	135	770	170	239	205	6
31	436	66	218	101	698	136	484	171	727	206	481

Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.	Nová sign.	Stará sign.
207	421	242	130	277	34	312	91	347	250	377/5	140
208	419	243	87	278	35	313	92	348	251	377/6	140
209	420	244	535	279	36	314	62	349	11	377/7	140
210	416	245	536	280	37	315	63	350	42	377/8	140
211	417	246	143	281	38	316	64	351	43	377/9	140
212	418	247	170	282	39	317	65	352	44	377/10	140
213	916	248	208	283	19	318	66	353	50	377/11	140
214	915	249	414	284	711	319	761	354	47	377/12	140
215	219	250	415	285	725	320	108	355	48	377/13	140
216	29	251	171	286	217	321	109	356	49	377/14	140
217	871	252	119	287	396	322	22	357	51	377/15	140
218	523	253	532	288	397	323	741	358	52	377/16	140
219	234	254	145	289	646	324	86	359	53	377/17	140
220	752	255	530	290	213	325	89	360	40	377/18	140
221	373	256	673	291	12	326	632	361	41	377/19	140
222	754	257	674	292	615	327	429	362	45	377/20	140
223	751	258	515	293	152	328	290	363	46	378	265
224	209	259	653	294	102	329	510	364	445	379	529
225	194	260	301	295	103	330	511	365	608	380	2
226	195	261	773	296	104	331	233	366	733	381	291
227	168	262	54	297	105	332	96	367	243	382	710
228	228	263	55	298	707	333	110	368	672	383	717
229	478	264	56	299	201	334	33	369	28	384	144
230	448	265	57	300	364	335	20	370	235	385	758
231	703	266	58	301	368	336	750	371	651	386	771
232	749	267	59	302	441	337	690	372	266	387	694
233	650	268	60	303	442	338	369	373	241	388	695
234	729	269	61	304	189	339	475	374	744	389	759
235	723	270	132	305	216	340	405	375	138	390	483
236	146	271	133	306	476	341	148	376	716	391	652
237	370	272	525	307	477	342	21	377	140	392	654
238	120	273	526	308	245	343	292	377/1	140	393	474
239	1	274	527	309	246	344	734	377/2	140	394	473
240	739	275	528	310	94	345	534	377/3	140	395	633
241	240	276	115	311	90	346	210	377/4	140	396	482
										397	648

Příloha č. 8 – Farní budova ve Velkém Meziříčí

Příloha č. 9 – Knihovní skříně farní a děkanské knihovny

Příl. č. 10 – Kožená vazba se slepotiskem

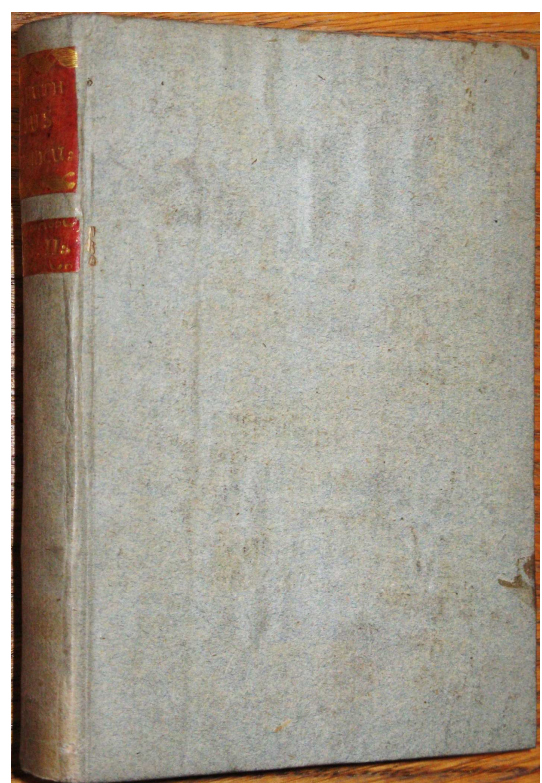
Příl. č. 11 – Vazba z použit. pergamenu

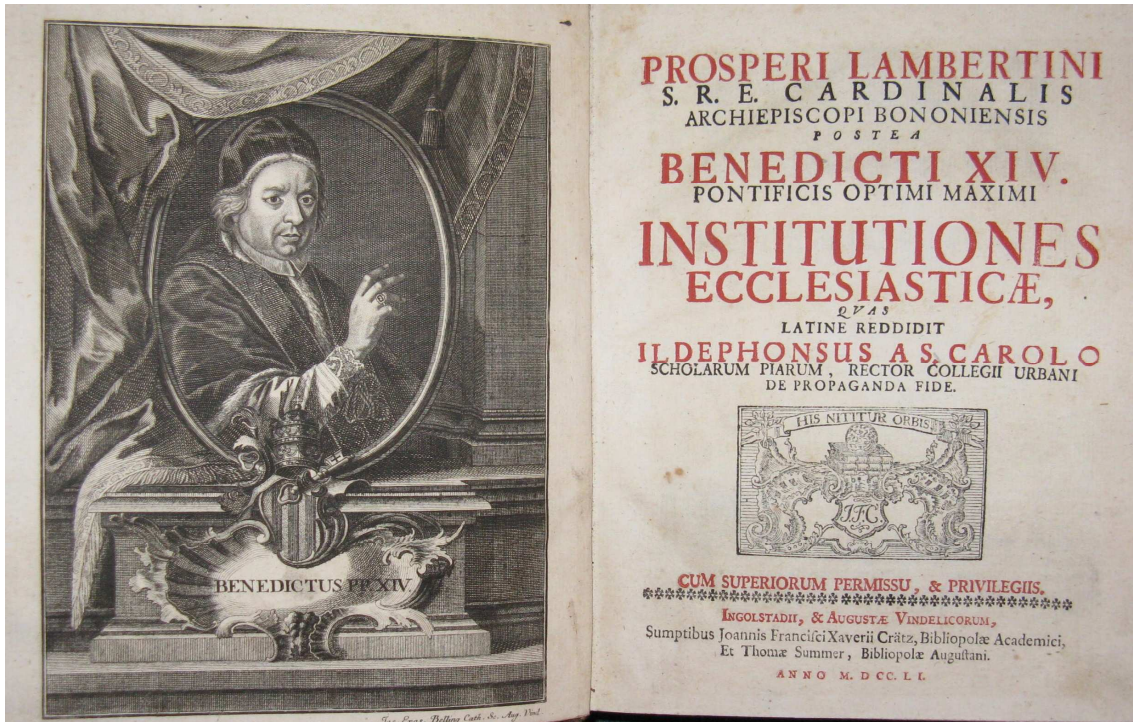
Příl. č. 12 – Dřevěné desky s kováním

Příloha č. 13 – Papírová vazba

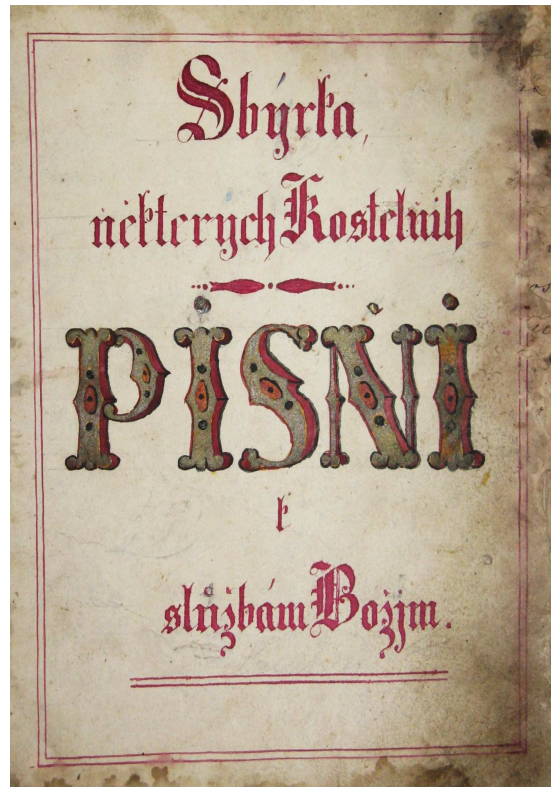
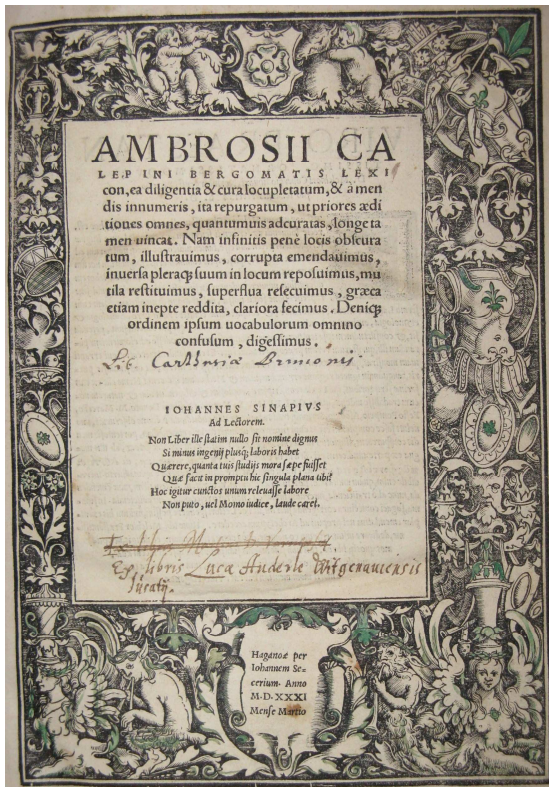

Příloha č. 14 – Ukázka titulního listu s frontispisem

Příl. č. 15 – Ukázka titul. listu s bordurou

Příl. č. 16 – Ukázka titul. listu rukopisu

Příloha č. 17 – Dřevorez (1658)

Příloha č. 18 – Mědirytina (1712)

Příloha č. 19 – Ukázka malůvek

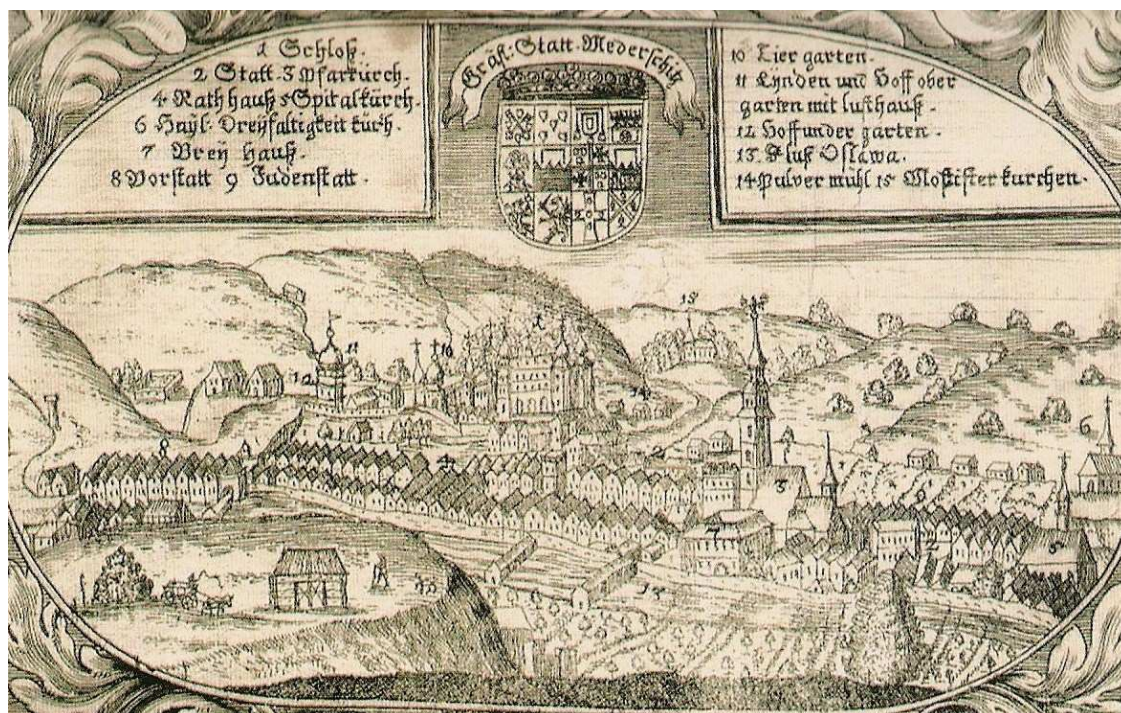
Příloha č. 20 – Titulní list s exlibris

Příloha č. 21 – Mapa děkanství Velké Meziříčí z roku 1762

Příloha č. 22 – Nejstarší známé vyobrazení města Velkého Meziříčí z let 1677-1723

Příloha č. 23 – Současná podoba farního kostela sv. Mikuláše a zámku

SOUPIS RUKOPISŮ

A

STARÝCH TISKŮ

I. KOMENTÁŘ K SOUPISU RUKOPISŮ A STARÝCH TISKŮ

Vzhledem k velmi nepřehlednému systému uspořádání a pomůckám k dohledání požadovaných titulů ve velkomeziříčské farní a děkanské knihovně bylo nutné vytvořit pro potřebu diplomové práce nový, přehlednější soupis, jenž by usnadnil orientaci ve zpracované části knižního fondu. Rukopisy a staré tisky tak byly seřazeny abecedně podle jmen autorů či jejich hlavních názvů a opatřeny novými signaturami. U každé položky v soupisu je tedy uvedena nová signatura, stará signatura, pod kterou lze knihu v knihovně najít a její umístění (číslo skříně a písmeno police), např. **1** (nová sign.) **708** (stará sign. – číslo na záložce v knize) **5d** (pátá skříň a čtvrtá police). U tří rukopisů byly použity pro nové signatury římské číslice, u starých tisků arabské. Oproti *Zásadám popisu rukopisů* jsou záznamy rukopisného materiálu zjednodušeny a zkráceny.³⁷⁶ Ihned pod signaturami se nachází jméno autora či název titulu, které jsou pro snazší orientaci v soupisu zobrazeny tučným písmem (z části u názvů). Pokud bylo možné jednotlivé autory dohledat, pak jsou jejich jména uvedeny v autoritní podobě. V tomto i opačném případě byla převedena do prvního pádu. Názvy rukopisů i starých tisků jsou ve zkrácené podobě a k jejich přepisu bylo použito transliterace bez respektování částí složených výhradně z majuskul. Respektována byla naopak jejich gramatická soudržnost i významově jasné označení celého díla. Pokud však byly tyto údaje přejímány z jiných zdrojů, potom jsou uvedeny v hranatých závorkách [...], stejně tak všechny doplněné údaje v soupisu. Součástí některých tisků je též předtitul, který je v soupisu důsledně transliterován. Transliterace bylo užito také při přepisu impresa, jenž v sobě ukrývá místo vydání (tisku), jméno nakladatele (tiskaře) s předložkou (sumptibus, typis, ...) a rok vydání (tisku). Rozsah knižního exempláře udává kolace. Je v ní uveden počet listů, stran nebo sloupců. Není-li opatřena strana nebo list v knize číslem, pak jsou tato čísla uvedena v hranatých závorkách. Pro označení jednotlivých stran (listů) předmluvy či závěrečných částí (rejstříků, apod.) bylo užito římských číslic. Za kolací se nachází formát knihy, jenž vychází z výšky exempláře (folio – 2°: 35-45 cm; kvart – 4°: 25-35 cm; osmerka – 8°: 15-25 cm; šestnáctěrka – 16°: do 15 cm). Údaje uvedené v kurzívním písmu začínají původními signaturami, kterými byly jednotlivé knihy označovány během jejich existence u různých majitelů. Následuje popis vazby, jenž se soustřeďuje nejen na materiál,

³⁷⁶ *Zásady popisu rukopisů*, Sborník národního muzea v Praze C, XXVIII, 2, 1983, s. 49-96.

techniku, hřbet, ale také na ořízku. Další informace patří grafickému vybavení tisku a různým ilustracím, z nichž je zde podrobně popisován pouze signet a frontispis. Popis zahrnuje techniku zpracování, umístění a obsah s užitím transliterace u hesel a devíz. Za těmito údaji následuje zkrácený popis podoby tisku, jenž přináší informaci o typu písma, jeho barvě, ale také o existenci záhlaví, paginaci (foliaci, sloupcích), signatur archů, kustod či norem. Posledním údajem v tomto odstavci je zpráva o defektnosti, tedy stupeň zachování knihy. Jakékoliv poškození knihy je zde důkladně popsáno. Poslední informací u téměř každého titulu je existence tzv. provenience - záznamu o osudu a původu knižního exempláře. Kromě vlastnických poznámek (nejčastěji exlibris) se zde nachází také čtenářské poznámky. U vlastnických poznámek je uvedeno jejich umístění, technika zpracování a přepis s užitím transliterace. Záznam o čtenářských poznámkách obsahuje jen umístění a podobu přípisů.

II. RUKOPISY

I 173 2c

Conradus, S. J.

Physica generalis.

Neznámé.

[1]-[565] l.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Nákrasy pokusů tuží. Text psán novogotickou polokurzívou a kurzívou s marginálními poznámkami.

Stupeň zachování knihy: Vytržen titulní list.

Exlibris za titulním listem: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

II 612 5a

Kniha Bratrswa Swatého Růžencze.

Křižanov, [1679].

[1]-[361] l.; 4°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny nárožním a středovým kováním se čtvercovou základnou a knoflíkovou puklou, dále vybaveny háčkovou sponou s kloubkem, hřbet šitý na 7 vazů, vše potaženo bílým sametem. Ořízka zlatě natíraná. Text psán novogotickou polokurzívou a kurzívou.

Stupeň zachování knihy: Utrženy kloubky u háčkových spon.

III 866 6a

Kupka, František

Sbírka některých kostelních Písní k službám Božím.

Velké Meziříčí, 1862.

[I]-[IV], 1-508 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Iniciály, nákrasy. Text psán černým a červeným inkoustem, novogotickou polokurzívou a kurzívou.

Stupeň zachování knihy: Poškozeny desky a některé listy.

III. STARÉ TISKY

1 708 5d

Abraham á Sancta Clara, O. Aug.

Etwas für alle, das ist: eine kurtze Beschreibung allerlei Stands=Ambts=und Gewerbs=Persohnen ... durch P. Abraham á S. Clara, Augustiner Barfüßern, weiland Kaiserl. Predigern, Definitorem und Provincialem ... Dritter und letzter Theil.

Würtzburg: Druckts Martin Frantz Hertz, 1733.

[I]-[XVIII], 1-974, [975]-[1004] s.; 8°.

Původní signatura: 29. Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně natíraná. Frontispis - mědirytina: "V místnosti sedí malíř a maluje obraz. Nad ním a vedle něj mu napovídají antická božstva. Nad obrazem stuha s devízou: Etwas für Alle Dritter Theil."; mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

2 227 2e

Abraham á Sancta Clara, O. Aug.

Geistlicher Kramer-Laden voller Apostolischen Wahren und Wahrheiten, ein reicher und ausbündiger Vorrath mit besonderm Fleiß ausgearbeiteter solennen Reden und Predigten ... Dritten Theil.

Württemberg: gedruckt bei Johann Martin Frantz Hertzen, An. 1719.

[I]-[VI], 1-738 (Sonntags und Fest Bedancken), [739]-[748], 1-632 (Maria), [633]-[640] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V knihovně je zobrazen řeholník (jezuita?), jenž si půjčuje spisy, které mu podává knihovník na žebříku. Nad nimi se v rozvinutém plášti nachází nápis v novogotické majuskule a kurzívě: "Geistlicher Framer=Laden, von P. ABRAHAM a S. Clara." Pod výjevem nápis v novogotické kurzívě: "Nürnberg, bei Christoph Weigel."; vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

3 514 4c

Abreu, Sebastio de, S. J.

Institutio Parochi, seu Speculum Parochorum, in quo tum parochi, tum omnes animarum curam gerentes, muneris sui obligationes, ac methodum ad eas rite adimplendas, facile intueri possunt. Authore R.P. Sebastiano d' Abreu' Lusitano Cratensi, é Societate Jesu, Sacra Theologia in celebri Eborensi Academia Primario olim Professor et Cancelario.

Předititul: SPECULUM PAROCHORUM.

Augustae Vindelicorum & Dilingae: Apud Joannem Casparum Bencard, Anno MDCC. [I]-[XX], 1-1348 s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dvojice stuh utržena.

4 728 5d

Absolon, Jan, S. J.

Immaculata Conceptio Magnae Dei Matris Virginis semper fidelis Mariae Illustrata & asserta per Conclusiones Theologicas, aptatas & subnexas Thesisibus ex Universa Theologia.

Předititul: IMMACULATA CONCEPTIO MAGNAE DEI NATRIS VIRGINIS SEMPER FIDELIS MARIAE CONCLUSIONIBUS Theologicis, et DISSERTATIONIBUS Duabus Illistrata et asserta.

Pragae: Typis Universitatis Carolo-Ferd. in Coll. Soc. Jesu ad S. Clementem, per Joannem Georgium Staub Factorem, Praha 1717.

[1]-[133] l.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy růžovým papírem. Ořízka zlatě natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý

5 166 2b

Agenda seu Rituale Olomucense, Ad Usum Romanum, quoad fieri potuit, accommodatum, complectens Sacramentalia Caeremonialia & Extraordinaria, Animarum Curatoribus scitu necessaria ... Tomus primus.

Reimpressum Reginae-Hradecii: Typis Joannis Clementis Tibelii, Anno MDCCXLV.

[I]-[II], [1], 2-466 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list a text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Utrženy přední desky a chybí obal hřbetu, některé listy uvolněné.

6 167 2b

Agenda seu Rituale Olomucense, Ad Usum Romanum, quoad fieri potuit, accommodatum, complectens Sacramentalia Caeremonialia & Extraordinaria, Animarum Curatoribus scitu necessaria ... Tomus secundus.

Reimpressum Reginae-Hradecii: Typis Joannis Clementis Tibelii, Anno MDCCXLV. [I]-[II], [1], 2-466 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka modře stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list a text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

7 257 3a

Agrippa von Nettesheim, Heinrich Cornelius

Henrici Cornelii Agrippae ab Nettesheym a Consiliis & Archiuis Inditiarii sacrae Caesareae Maiestatis: De Occulta Philosophia Libri Tres.

[Coloniae, MDXXXI]

[I]-[XXII], [I], II-CXXXII s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy světlým použitým pergamenem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, nákresy, tabulky. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky na titulním listu (odkazy na stránky) a v textu perem: zvýrazněné a podtrhané části textu, přípisky v textu.

8 296 3b

[Alletz, Pons Augustin]

Dictionarium Theologicum Portatile, in quo Cuncta Fidei Dogmata et Doctrinae Moralis placita, Controversiae de Rebus Fidei, Famigeratissimae Haeereses, ac Diversae Praecipuorum Theologorum ... exponuntur.
Augustae Vindelicorum: Sumptibus Fratrum Veith, Bibliopolarum, MDCCLX.
[I]-[VIII], 1-534 s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet s jedním štítkem, vše potaženo červenohnědožlutě mramorovaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Uvolněné listy, potrhané desky.

9 637 5b

Allgemeine Kriminal= Gerichtsordnung.

Wien: Gedruckt bei Johann Thomas Edlen von Trattnern, kaiserl. königl. Hofbuchdruckern und Buchhändlern, 1788.
[I]-[X], [1], 2-212, [213]-[226], 1-116 s.; 8°.

Papírové šedé desky. Ořízka nezdobená. Versálky, viněty, tabulky. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Potrhané desky a listy.

10 93 1d

Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch. Erster Theil.

Wien: Gedruckt bei Johann Thomas Edlen von Trattnern, kaiserl. königl. Hofbuchdruckern und Buchhändlern, 1786.
[I]-[IV], [1], 2-156 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy šedým papírem. Ořízka nezdobená. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

11 712 5d

Alvarus, Emmanuel, S. J.

Emmanuelis Alvari e Societate Jesu Liber II. De Constructione Octo Partium Orationis, in usum Mediae et Supremae Grammatices Classium.

Viennae Austriae: Prostat apud Franc. Leopoldum Grundt, Bibliopegum privilegium, prope poratam major. S. Stephani.
[1]-[2], 3-576, 1-52 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na přední předsádce perem: "IACOBUS PRZIHODA"; na předsádkách a předešlých malůvky a poznámky různého charakteru.

12 231 2e

Archdekin, Richard, S. J.

R P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu sac. theol. professoris. Theologia tripartita universa complectens nunc bibliothecam perfectam viri ecclesiastici, ordine sequenti. Tomus primus - tertius.

Antverpiae: Apud Michaellem Cnobbaert sub figno S. Petri Anno, Anno 1686.

[I]-[XVIII], 1-306 (Pars prima), [1]-[2], 3-115 (Pars secunda), [116], [1]-[2], 3-372 (Pars tertia), [373], [1]-[2], 1-288 (Pars quarta) s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš s renesančním ornamentem. Uprostřed kartuše slunce s monogramem "IHS". Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

13 406 3e

Archdekin, Richard, S. J.

Theologia tripartita: sive resolutiones polemicae, speculativae et practicae controversiarum fidei & quaestio num theologiarum. Quae hodie per omnia usum praecipuum habent, ... Accedit apparatus novus ad doctrinam sacram; sive conciones per singulas anni Dominicas & festa ... Auctore R. P. Richardo Archdekin Hiberno Societates Jesu Teologo.

Coloniae Agrippinae: Apud Haeredes Joannis Weidenfeldt, Anno MDCLXXIX.

[I]-[XXXII], 1-384, [I]-[XVIII], 1-238, [239]-[248] s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 3 vazy, vše potažené bílou usní se slepotiskem. Ořízka modře natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou.

Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na přední předsádce perem: „Ex libris Caroli Wesseli“.

14 722 5d

Archdekin, Richard, S. J.

Theologia tripartite, sive resolutiones polemicae, speculativae et practice controversiarum Fidei & Quaestiarum Theologicarum ... Accedit apparatus novus ad doctrinam sacram; sive Conciones per singulos anni Dominices & Festa in quavis materia facile & erudite proponendat.

Coloniae Agrippinae: Apud Haeredes Joannis Weidenfeldt, Anno MDCCII.

[I]-[XXX], 1-606, [607]-[632], 1-238, [239]-[248], 1-120 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červenomodře stříkaná. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Josephi Kresla Capell Neo: biti 1725"; poznámka o získání knihy na přední předsádce perem: "Hic liber in possessionem totalem datus Bernardo Przhoda 16. Aug 1770".

15 214 2d

Arzoni, Constantius

Panegyricon oder feyertägliche Lob- und Ehren-Predigten ... P. D. Constantinus Arzoni, Regularter Priester des Heil. Apostels Pauli und Prediger bei St. Michael in Wien.

Cölln: Und zu finden bei Johann Hofmann, Kunst- und Buchhändlern in Nürnberg, 1695.

[I]-[XVI], 1-639, [640]-[656] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Frontispis - mědirytina: V kruhovém pavilonu v záři stojí Panna Maria na půlměsíci. Mezi šesti sloupy stojí ve výklencích čtyři postavy. Na levé straně sv. Jan a sv. Petr, na pravé Kristus a sv. Pavel. Nad pavilonem se vznáší archanděl Michael. Na spodní části pavilonu se nachází nápis v novogotické polokurzívě: „Feyertägliche Lob und Ehren Predigen.“; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na předním příděští perem: "Ex libris Antonii Larotii."

16 174 2c

Augustinus Aurelius, svatý

Sancti Patris Aurelii Augustini, Hipponensis Episcopi, et Ecclesiae Doctoris Eximii Regula ad Servos Dei ... et Dossertatione Rraeliminari Instruxit P. Athanasius a S. Josepho, Ordinis FF. Eremitarum Discalceatorum S. P. Augustini.

Vetero-Pragae: Typis Joannis Caroli Hraba, Regni Boh. DD. Statuum Typographi, Anno MDCCLXIV.

[I]-[XIV], 1-386, [387]-[388] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

17 147 2b

Aurelianensus, Johannes Robert

Controversiarum Johannis Roberti Aurelianensis, et Jacobi Cujacii Bituricebsis, praestatiffimorum Antecessorum & Jurisconsultorum. Libri IX. Editio secunda.

Marpurgi Cattorum: Typis Pauli Egenolphi, Typographi Academici, Anno MDCIV

[I]-[XVI], 1-760, [761]-[768] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Kruhová kartuš obklopená renesančním ornamentem. Uvnitř kartuše v otevřené krajině alegorie Naděje (žena s kotvou a plamenným srdcem). Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

17/1 147 2b

Foianus, Quido

Clariss. Viri Gvidonis Foiani, Malchiavelli, I. V. D. Celeberrimi, Mutinensis ac Ferratiensis Rerumpublicarum ... Tractatus, de Sequestro, Libri II.

Francofurti ad Moenom: Excudebat Nicol. Hofmannus, sumptibus Egenolphi Emmelii, Bibliopolae, MDCIX.

[1]-[6], 7-280, [281]-[300] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně

italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

18 169 2c

Balbín, Bohuslav Alois, S. J.

Diva Wartensis, oder Ursprung und Mirackel der grossmächtigen Gottes und der Menschen Mutter Mariae, welche von so viel hundert Jahren hero zu Warten in der gränzen dess Landes Schlesien und der Graffschaft Glatz ... verehrt wirdt. In zwei Bücher getheilet ... Herrn Praelatens zu Camentz an das liecht gegeben von P. Bohuslao Aloisio Balbino der Societet Jesu Priestern.

Cum litentia superiorum Pragae: Typis Universitatis Carolo-Ferdinandae in Coleg[io] Soc[ietate] Jesu ad S[anctem] Clementem, Anno MDCLVII.

[I]-[II], [1], 2-317, [318]-[333] s.; 8°.

Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Chybí desky, některé listy uvolněné.

19 178 2c

Balmont oder die Berirrungen der Bernunft, in einer Reihe von Briefen. Erster Band.

Danzig: Bei Jobst Herrmann Flörte, 1776.

[I]-[III], IV-VIII, [1]-[3], 4-444 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a hnědožlutým papírem. Ořízka natíraná červeně. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou, částečně švabacem. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

20 179 2c

Balmont oder die Berirrungen der Bernunft, in einer Reihe von Briefen. Zweiter und Dritter Band.

Danzig: Bei Jobst Herrmann Flörte, 1776.

[1]-[3], 4-400, [1]-[3], 4-462 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a hnědožlutým papírem. Ořízka natíraná červeně. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou, částečně švabacem. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

21 738 5d

Baumgartner, Hermann; Lind, Wilhelm von

Rvevvardvs. Ein Nutzlichs wahr Evangelisch Buch Ruewardus genannt, das ist von wahrer rhue der Seelen wo dieselbig jetziger zeit zu suchen und zufinden sey.

Impressum Olomucii, impensis Reueren[dus] Principis ac Domini, D[omini] Guilielmi Episcopi Olomucen[si], per haeredes Iohan[ni] Guntheri, [1571].

[I]-[VIII], 1-256, [257]-[263] 1.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy světlým pergamenem. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na foliu 263r: Ve čtvercovém obraze z dvojité linky osobní znak olomouckého biskupa s berlou a mitrou a letopočtem 1568; iniciály, versálky. Text vysázen švabachem, částečně frakturou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská foliace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

22 686 5c

Becanus, Martinus, S. J.

Compendium Manualis Controversiarvm hujus Temporis de Fide, et Religione, a Reverendo Patre Martino Becano Societatis Jesu Theologo Conscriptum.

Tyrnaviae: Typis Collegii Academici Soc. Jesu, Anno MDCCLXII.

[I]-[XVI], 1-402, [403]-[416] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s náročnými kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

23 702 5c

[Becker, Rudolf Zacharias]

Noth und Hülfsbüchlein für Bürgers= und Bauersleute. Zweiter Band.

Grätz: Zu finden bei Kaspar Zaunrith, 1791.

[I]-[XII], [1], 2-352 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině pod stromem s písmeny u stolu sedí sedm mužů, z nichž jeden je ozáren paprskem, který vychází z Božího oka na nebi. Vedle Božího oka rydlo a nůž. U těchto předmětů mimo výjev nápisy: "aus en iimen."; vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou,

titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

24 821 6a

Berenval, Franciscus, OFM

Arca Domini, selectam Deum, divosque precandi, confitendi et communicandi methodum continens, olim ad accomodatam sacerdotum Altissimi ad araslitantium erecta, nunc denuo ad Forum Spirituale solamen renovata.

Szokolczae: Typis Jos. Ant. Skarniczl.

[I]-[VI], VII-VIII, [1], 2-333, [334]-[370] s.; 16°.

Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeny listy, chybí desky.

Vlastnická poznámka na přední předsádce a titulním listu perem: „Parochiae Radostinensis.“

25 769 5e

[Bergier, Nicolas Sylvestre]

Der durch sich selbst widerlegte Deismus, oder Prüfung der in verschiedenen Werken des Herrn Rousseau ausgebreiteten Grundsätze des Unglaubens. In Briefen abgefasst vom Herrn Bergier der Gottesgelehrtheit Doktor, Domherrn der Kirche von Paris ... Erster und Zweiter Theil.

Augsburg: Bei den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1786.

[I]-[VIII], [1], 2-260 (Erster Theil), [I]-[VIII], [1], 2-243 (Zweiter Theil), [244]-[248] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s náročnými kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a hnědožlutým papírem. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

26 616 5a

Bernardo da Bologna, OFM Cap.

Institutio theologica Juxta omnia fidei Dogmata, & Doctoris Subtilis Scholastico Nervo instructa. Liber primus et secundus ... Auctore Fr. Bernardo a Bononia Capuccino, ibidem Sacrae Theologiae Lectore.

Ferreriae Superiorum Permissu MDCCXLVI, Prostat Venetiis, Apud Sebastianum Coleti.

[I]-[III], IV-XX, 1-356 (LIBER PRIMUS), [I]-[II], III-VIII, 1-340 (LIBER SECUNDUS) s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev kde mezi knihami sedí na levé straně muž v rytířské zbroji se štítem a kopím a na pravé straně stojí antický bůh Merkur, jehož atribut (hůl s křídly a dvěma hady) drží dítě. Merkur ukazuje rytíři obraz ve zdobeném rámu s krajinou, ve které stojí anděl s kyticí v ruce. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na titulním listu perem: "Capucinatorum Namiestii" a na předním předeštlí perem: "Procuravit A. V. P. Sebaldu Brunensis p. t. Superior anno 1778."

27 197 2d

Berti, Giovanni Lorenzo, OSA

Joannis Laurentii Berti Fratris Eremitae Augustiniani Breviarium Historiae Ecclesiasticae ... Pars Prima, quae Complectitur Chronologiae Rudimenta .

Augustae Vindelicorum: Sumptibus Matthaei Rieger & Filiorum, MDCCLXXV.

[I]-[XVI], [1], 2-480, [481]-[492] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

28 198 2d

Berti, Giovanni Lorenzo, OSA

Joannis Laurentii Berti Fratris Eremitae Augustiniani Breviarium Historiae Ecclesiasticae ... Pars Secunda, quae Progređitur a Seculo Ecclesiae.

Augustae Vindelicorum: Sumptibus Matthaei Rieger & Filiorum, MDCCLXXV.

[I]-[II], [1], 2-422, [423]-[518] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

29 618 5a

Bible česká

[Praha: Jan Karel Hraba, 1769.]

[1]-[18], 19-512, 1-472 s.; 2°.

Hřbet šitý na 5 vazů, desky chybí. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Chybí desky, titulní list a některé listy, jiné listy uvolněny a poškozeny.

30 435 4a

Biblia sacra Vulgatae editionis Sixti V. & Clem. VIII. Pont. Max. Auctoritate recognita, Notis Chronologicis, Historicis, et Geographicis Illustrata, Juxta Editionem Parisensem Antonii Vitre ... Tomus primus.

Venetiis: Apud Nicolaum Pezzana, MDCCLXV.

[I]-[XX], 1-524 s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s náročnými kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Signet: Mědiryt na titulním listu: Na nebesích na pravo sedící alegorie Víry (žena s křížem a kalichem), na levé straně sedí starozákonní prorok (muž v kněžském oděvu s knihou), nad nimi na knize se sedmi pečeti ležící zářící beránek, u nohou postav nádoba a poklop. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

31 436 4a

Biblia sacra Vulgatae editionis Sixti V. & Clem. VIII. Pont. Max. Auctoritate recognita, Notis Chronologicis, Historicis, et Geographicis Illustrata, Juxta Editionem Parisensem Antonii Vitre ... Tomus secundus.

Předtitul: SACRORUM BIBLIORUM PARS ALTERA COMPLECTENS PROPHETAS CUM LIBRIS MACHABAEORUM, ET NOVUM TESTAMENTUM.

Venetiis: Apud Nicolaum Pezzana, MDCCLXV.

[525]-[526], 527-1008, I-LXIV s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s náročnými kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářská poznámka na zadní předsádce perem: „Vicarius Filii Dei Apoc. cap. 13 i 18.“

32 106 1d

Bischof zu Laybach

Freye Reflexionen eines Weltpriesters in Oesterreich über den Pastoralbrief des hochwürdigsten Bischofs zu Laybach.

Freyburg, 1783.

[1]-[5], 6-79, [80], [1]-[3], 4-56, [1]-[3], 4-31 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potaženo šedým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky perem na přední předsádce k obsahu knihy.

33 244 3a

Bodler, Johann, S.J.

Fest- und Feyrtäglicher Predigen-Curs, Als in einem Wett- Rennen zu dem Ring der glüdcseeügen Ewigkeit ... Von R. P. Joanne Bodler, Soc. Jesu.

Gedruckt zu Dillingen: In Verlag und Druckerey Johann Caspar Bencards Academicien Buchhandlers, Durch Johann Federle, Anno MDCLXXXIII.

[I]-[XVI], 1-790s.; 4°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran potažené bílou usní se slepotiskem vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 6 vazů potažený bílou usní. Ořízka modře natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

34 126 1e

Böhm, Kilian Anton, OPraem.

Hortus Voluptatis, Ezech. 36. Vers. 35., oder Geistlicher Wollust=Garten der Himmlischen Stadt Jerusalem ... Das ist Dominicale Sittliche und leichtzuerlernende Predigen auff alle Sonntag durch das gantze Jahr gerichtet.

Předtitul: DOMINICALE REVERENDI PATRIS KILIANI ANTONII BÖHM SAC. ORDINIS PRAEMONSTRATENSIS CANONICI STRAHOWIENSIS PARS I.

Alt=Stadt Prag: Gedruckt und zu finden, beim Joseph Antoni Schilhart, im Jahr 1725. [I]-[XX], [1], 2-373, [374]-[389], [1], 2-432, [433]-[440] s.; 2°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

35 704 5d

Bour, Wilhelm

Des hochwürdigsten Herrn Wilhelm Bour Bischofes von Perigneur Sämmtliche Predigen, welche vor dem Könige in Frankreich Ludwig, dem Vierzehnten sind gehalten worden ... Erster Theil.

Augsburg: Verlegt von den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1773.

[I]-[XVI], [1], 2-252 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

36 705 5d

Bour, Wilhelm

Des hochwürdigsten Herrn Wilhelm Bour Bischofes von Perigneur Sämmtliche Predigen, welche vor dem Könige in Frankreich Ludwig, dem Vierzehnten sind gehalten worden ... Zweiter Theil.

Augsburg: Verlegt von den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1773.

[I]-[II], [1], 2-310 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

37 376 3d

Breviarum Romanum ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum ... Pars Hiemalis.

Ex Ducali Campidonensi Typographia, per Aloysium Galler, Anno Domini MDCCLXXVI.

[I]-[XVIII], 1-608, I-CCLXX, 1-3, [4] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou potažené hnědou usní. Ořízka zlatě natíraná. Mědirytiny, vlysy, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list a text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dovnitř ohnutý hřbet.

Čtenářské poznámky na zadním předeštlí a předsádce perem: různé modlitby k liturgii hodin.

38 447 4b

Breviarum Romanum ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum.

Ex Ducali Campidonensi Typographia, per Aloysium Galler, Anno Domini MDCCLXXVIII.

[I]-[II], III-XLVIII, 1-1136, I-CCXLVIII, 1-28, 1-4 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazů potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list a text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky na zadním předeštlí a předsádce perem: různé modlitby k liturgii hodin.

39 177 2c

Breviarum Romanum ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum ... Pars verna.

Venetiis: Ex Typographia Balleoniana, MDCCXLIX.

[I]-[II], III-XVI, 1-640, I-CCXCVI, 1-6 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka natíraná zlatě. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list a text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

40 238 2e

Brien, Antonius ô, OFM

De Divina Revelatione seu Naturali ac revelata Religione Tractatus Primus ... Authore F. Antonio ô Brien, Ord. Min. Strick. Obs. S. P. N. Francisci Provinciae Hiberniae ... Tomus primus.

Vetero-Pragae: Typis Fitzky -& Hladky an. Haeredum penes Monetam, 1762.

[I]-[XII], 1-680 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

41 700 5c

Brückner, Ernst Theodor Johann

Predigten über die gewöhnlichen Evangelien der Sonn= und Festtage des ganzen Jahres, von Ernst Theodor Johann Brückner, Prediger zu Grossen= Veilen in Meklenburg. Erster Theil.

Leipzig: Bei Georg Emanuel Beer, 1786.

[I]-[III], IV-XII, [1]-[3], 4-606 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

42 701 5c

Brückner, Ernst Theodor Johann

Predigten über die gewöhnlichen Evangelien der Sonn= und Festtage des ganzen Jahres, von Ernst Theodor Johann Brückner, Prediger zu Grossen= Veilen in Meklenburg. Zweiter Theil.

Leipzig: Bei Georg Emanuel Beer, 1786.

[I]-[II], [1], 2-480 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

43 203 2d

Bury, Guillaume de

Brevis Notitia Romanorum Pontificum, Ritus Ecclesiasticos a singulis institutos praecipue declarans ... Auctore Gulielmo Burio Bruxellensi Ecclesiae Metropolitanae Mechliniensis Canonico Callariensi.

Augustae Vindelicorum: Sumptibus Fratrum Veith Bibliopol., Anno 1769.

[I]-[XVI], 1-560, [561]-[584] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

44 688 5c

Cabassut, Jean, CO

Notitia Conciliorum Sanctae Ecclesiae, In qua elucidantur exactissimae tum sacri Canones, tum veteres, novique Ecclesiae Ritus, tum praecipuae Partes Ecclesiasticae Historiae. Authore Joanne Cabassutio, Aquisextiensi Presbytero Congregationis Oratorii Domini Jesu. Pars prima.

Viennae: Typis Gregorii Kurtzböck, Univ. Typogr., Anno MDCCXXXVII.

[I]-[XIV], 1-415, [416] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

45 689 5c

Cabassut, Jean, CO

Notitia Conciliorum Sanctae Ecclesiae, In qua elucidantur exactissimae tum sacri Canones, tum veteres, novique Ecclesiae Ritus, tum praecipuae Partes Ecclesiasticae Historiae. Authore Joanne Cabassutio, Aquisextiensi Presbytero Congregationis Oratorii Domini Jesu. Pars secunda.

Viennae: Typis Gregorii Kurtzböck, Univ. Typogr., Anno MDCCXXXVIII.

[I]-[XIV], 417-826, [827]-[874] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek,

versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

46 747 5d

Calasanct, Joseph

Compendium Vitae ac Miraculorum Beati Patris Josephi Calasanti a Matre Dei Clericorum Regularium Piarum Scholarum Fundatoris.

Typis Litomisslii Joannis Kamenicky, A. 1749.

[I]-[II], 1-38 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

47 139 2a

Calepinus, Ambrosius

Ambrosii Calepini Bergomatis Lexikon, ea diligentia & cura locupletatum, & amen dis innumeris, ita repurgatum, ut priores aeditiones omnes, quantumvis adcuratas, longe tamen uincat. Nam infinitis pene locis obscuratum, illustrauimus, corrupta emendauimus, inuersa pleraq[ue] suum in locum reposuimus, mutila restituimus, superflua reseuimus, graeca etiam inepte reddita, clariora fecimus. Deniq[ue] ordinem ipsum uocabulorum omnino confusum, digessimus.

Haganae: per Iohannem Secerium, Anno MDXXXI Mense Martio.

[1], 2-448 l.; 4°.

Dřevěné desky a hřbet šitý na 5 vazů potažené světlou usní s černým tiskem, opatřeny dvojicí háčkových spon. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na foliu 448r: V kartuši srdčitého tvaru zdobené volutami s květy konvalinek tvář boha Januse. Titulní list lemován dřevořezovou bordurou zdobenou mascarony, zbrojí a doplněnou postavami satitů, sfing a puttiů. Text vysázen italikou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Vazba opravována, chybí část horní spony.

Exlibris na titulní straně perem: "Ex libris Luca Studente Witgenauiensis lucatii"; Exlibris na titulní straně perem: "Ex libris Martini I. Varmusik"; Vlastnická poznámka na titulní straně perem: "Lib. Carthusiae Brunonis"; Čtenářská poznámka na přední předsádce perem: "Non uocet sensus, ubi non est consensus: imo quod resistentem fatiant uincetem coronat."

48 252 3a

Calmet, Augustin, OSB

Dictionarium historicum, criticum, chronologicum, geographicum, et literale sacrae scripturae cum figuris antiquitates Judaicas repraesentantibus ... Authore A. R. P. D. Augustino Calmet, Ordinis S. Benedicti ... Tomus primus et secundus.

Augustae Vindelicorum & Graecii: Sumptibus Philippi, ac Martini Veith, & Joannis Fratris Haeredum, Anno MDCCXXIX.

[I]-[II], 1-499 (TOMUS PRIMUS), [1]-[2], 3-502 (TOMUS SECUNDUS) s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů potažené šedým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, mapy. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

49 428 3e

Campe, Joachim Heinrich

Kleine Seelenlehre für Kinder von J. H. Campe. Neue Auflage.

Wien: Gedruckt im k. k. Taubstummen= Institute, 1789.

[1]-[3], 4-192 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, mědiryty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

50 211 2d

Capistran, Johann, OFM

Candelabri Apocalyptici oder deß Apocalyptischen Leuchters, Anderer Theil, Das ist zweite Verfassung aller deren Festival- oder Feyrtäglichen Predigen deß gantzen Jahrs. Durch R.P.F. Joann. Capistranum Brinzing, Ordinis FF. Minor. Recollectorum, der Straßburgischen Provintz Priestern p.t. ad. D. Virginem zu Bamberg Ordinari Prediger zwar angefangen.

Cöllen: In Verlegung Engelberti Theodori Kinchii, 1690.

[I]-[XII], 1-498, [499]-[524] s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Jedna s dvojice stuh utržena, potrhaný pergamen na deskách.

Exlibris na předním přideštl perem: "Ex libris Tobiae Kresla p. l. Coop. Kokorieschis Anno 1730"; Vlastnická poznámka na titulní straně perem: "P. Joannii Jos. Cruciger. 2. fr."

51 753 5d

Cartagena, Bartolomé

Enchiridion juris utriusque, seu definitiones, distinctiones et quaestiones ... Juris canonici et civilis, synopsi bifaria, et in priore quidem omnes decretalium, auth. Barthol. a Carthagea; in posteriore vero omnes institutionum imperialium authore B.S. Coloniae, in Officina triessemiana, Jo. Everh. Fromart Bibl. 1711. [1]-[2], 3-292, [293]-[316] s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris za titulním listem: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

52 858 6a

Catalogus venerabilis cleri almae dioecesis Brunensis.

Brunae: In Metropoli Moraviae Litteris Joannis Seidler, Typis Datus Anno MDCCXCI. [I]-[VIII], 1-88 s.; 8°.

Papírové světlehnědé desky s modrým tiskem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty, tabulky. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

53 619 5a

Catechismus, Seu Doctrina Romano-Catholica utilis, & simplicibus captu possibilis per Quaestiones proposita ad suprimendam pravitatem Haeticam. Katechizmus, Neb: Naučení Ržimsko-Katolické Užitečné, A Sprostým k pochopení mocné, skrze Otázky představené k pohlazení Neprawosti Kaciřské ... s Odpovědí Katolickau se připoguge Od Welebeného Kněze Wáclawa Wogtěcha Jana Klugara p. t. Cur. Skalic. nad Opawau.

W Praze zhotowený w Arci=Bisk[upské] Impreso, w Králowým Dwoře, skrze Missta Karla Hladkyho, Faktora, Roku 1746. [I]-[X], [1], 2-877, [878]-[894] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Potrhané některé listy, plíseň na deskách.

Na předním přideštlí a předsádce a na titulním listu oválné razítko s obrazem sv. Mikuláše a opisem: "FARNÍ ÚŘAD VE VELKÉM MEZIRÍČÍ" a na přední předsádce záznam o zakoupení perem: "Zakoupeno pro farní knihovnu v lednu 1939 Bohumil Burian kaplan."

54 230 2e

Claus, Joseph Ignaz

Spicilegium concionatorium, hoc est, Conceptus morales pro cathedra quos ad instruendam fide Christiano-catholica plebem ad extirpanda vitia et implantandas virtutes, ex praestantissimis auctoribus collectos ... R. D. Josephus Ignatius Claus, SS. Theologiae Licentiatius, & Parochus in Oberdorff Superioris Sueviae. Pars Secunda. Augustae Vindel. & Dilingae: Sumpt. Joannis Caspari Bencard, Viduae & Consortium, Anno MDCCXXXV.

[I]-[L], 1-968, [969]-[996] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

55 128 1e

Claus, Joseph Ignaz

Manuductio ad Excitorem Christianum; hoc est Reverendissimi ac Illustrissimi Josephi de Barzia Sermones missionales ad dominicas & festa per annum reducti & applicati ... Opera & Studio R. D. Josephi Ignatii Claus SS. Theol. Lic. & SS. Can. Cand. Parochii in Hirspach. Tomus primus et secundus.

Předtitul: MANUDUCTION AD EXCITATOREM CHRISTIANUM TOMI DUO. Augustae Vindelicorum & Dilingae: Typis & sumpt. Joannis Caspari Bencard, Viduae & Consort, Anno MDCCXXXVII.

[I]-[X], 1-343 (Tomus primus), [344]-[346], 1-192 (Tomus secundus), [193]-[210] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 7 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

56 764 5e

Coelum in Terris, seu Conformitas cum voluntate Dei in rebus omnibus.

Tyrnavia: Typis Academicis per Fridericum Gall, Anno MDCCXXIX.

[1]-[5], 6-23, [24]-[38], [1], 2-131, [132] s.; 16°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 3 vazy potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Chybí trny v desce.

Čtenářské poznámky na přední předsádce a na zadním přideštití a předsádce perem: vypsané poznámky z textu.

57 111 1d

Concilium Tridentinum: additis declarationibus cardinalium, ex ultima recognitione Ioannis Gallemart et citationibus Ioan. Sotealli.

Lugduni: Sumptibus Claudii Landry, MDCXXIX.

[I]-[XXXVI], [1]-[2], 3-814, [815]-[944] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy s jedním štítkem, vše potažené světlým pergamenem bez popisu. Ořízka červenomodře stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem, stuhami, květinami a drží ji dva rytíři. Uprostřed kartuše strom života ovinutý stuhou s nápisem: "AAN SAPYE ITVTRI". Nad kartuší pes s třemi půlměsíci na tyči a třemi hvězdami s půlměsícem pod sebou, pod kartuší oválný štítek s monogramem: "4TR4". Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem a utržené zelené vázací stuhy.

Vlastnická poznámka perem: "Xtiani Zagiczek Parochi Habichtii."; Čtenářské poznámky tužkou: podtrhané některé pasáže.

58 136 2a

Concordantiae Bibliorum, juxta exemplar Vulgatae editionis Sixti V. Pontif. Max. jussu recognitum, et Clementis VIII. auctoritate editum, olim Studio et Industria Theologorum Coloniensium impressae.

Bambergae: Sumptibus Joannis Christophori Lochneri, Bibliopolae, A. MDCCXXXI.

[1]-[585] l.; 2°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červenomodře stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeny přední desky a hřbet.

59 440 4a

Concordantiae Bibliorum, juxta exemplar Vulgatae editionis Sixti V. Pontif. Max. jussu recognitum, et Clementis VIII. auctoritate editum, olim Studio et Industria Theologorum Coloniensium impressae.

Bambergae: Sumptibus Joannis Christophori Lochneri, Bibliopolae, A. MDCCXXXI. [1]-[585] l.; 2°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 5 vazů potažené bílou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Utrženy hranové spony.

60 248 3a

Sanctissimi in Christo Patris et Domini nostri Benedicti XIII. Pont. Max. **Constitutio qua Beatus Joannes Nepomucenus**, Presbyter, Et Metropolitanae Ecclesiae Pragensis in Regno Bohemiae Canonicus.

Romae MDCCXXIX, Ex Thypographia Rever. Camerae Apostolicae. Reimpressum Vetero-Pragae, in Aula Regia, apud Mathiam Adamum Höger, Archi-Episcopalem Thypographum.

[1]-[26] l.; 4°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červenomodře stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou. Dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Jedna s dvojice stuh utržena.

Exlibris na přední předsádce perem: "Ex libris Bernard Przihoda [?]"

61 14 1b

Corpus Juris Canonici emendatum et notis illustratum. Gregorii XIII. Pontif. Max. jussu editum. Indicibus titulorum & canonum omnium nova methodo concinnatis, et appendice Pauli Lancellotti Perusini adauctum ... Liber VII. Decretalium...

Coloniae Munatiane: Impensis Emanuelis König & Filiorum, MDCLXX.

[1]-[2], 3-1272 sl.; 8°.

Dřevěné desky potažené šedým papírem, na hřbetu s dvěma štítky. Ořízka červeně natíraná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem s květinami. Uprostřed kartuše dva kozorožci držící v ruce květ a hůl, stojící na oblacích, uprostřed nich dvě koule a nad nimi krab drží motýla. Kolem nich opis s textem v řečtině. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen do dvou sloupců antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Josephi Caroli Pahnosta", opatřeno oválným razítkem s písmeny PJC.

62 765 5e

Compendiöse Cosmographia, oder: Geographisch-historische Beschreibung allerhand auserlesener Merckwürdigkeiten so in Europa zu finden.

Augsburg: Gedruckt und finden bei Johann Christoph Wagner, Anno 1733.

[I]-[IV], 1-398, [399]-[406] s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozen hřbet.

63 609 4e

Cosmographia seu Philosophica Mundi descriptio. Nuper ex Diversis Authoribus Collecta, nunc Denuo publicae luci data.

Cassoviae: Typis Academicis Societat. Jesu, Anno MDCCXXXIX.

[I]-[VIII], [1], 2-536 s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

64 696 5c

Cusanus, Nicolaus, S. J.

Christliche Zuchtschule Durch R. P. Nicolaum Cusanum, Soc. Jesu Theologum.

Cöllen: In Verlegung Joannis Antonii Kinchii, Im Jahr 1668.

[I]-[XVI], 1-706, 1-75, [76]-[91] s.; 8°.

Lepenkové desky s hnědými textilními stuhami a hřbet potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Utržena dvojice stuh.

Čtenářské poznámky na předním přidešті a předsádce perem: vypsane některé části textu.

65 15 1b

Decretales D. Gregorii Papae IX, suae integritati una cum glossis restituae.

Coloniae Munatiane: Impensis Emanuelis König & Filiorum, MDCLXX.

[I]-[XX], 1-754 sl.; 8°.

Dřevěné desky potažené šedým papírem, na hřbetu s dvěma štítky. Ořízka červeně natíraná. Text vysázen do dvou sloupců antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

66 218 2d

Dedinger, Joannes, OPraem.

Annona Annuā, seu in totius dies Dominicos selectae conciones, conceptibus, discursibus moralibus, SS. Patrum sententiis, antiquitatum, similitudinum, variarum doctrinarum, tam sacrarum, quā Christiano - politicarum historiarum penu abunde refertae ... verbi divini ecclesiasticis in templo dei perutiles et necessariae. Autore R. P. F. Joanne Dedinger Ord. Praedicatorum, pro conventu Viennensi Praedicatorum Generali. Předitul: ANNONA ANNVA.

Monachii: Typis Joannis Jaecklini Typographi Electoralis & Episcopalis Frisingensis, Anno MDCLXVIII.

[I]-[LII], 1-592, [593]-[604], 1-486, [487]-[520] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu přeškrtnáno perem: "Ex libris P. Andreae Nozdrovieska."; Vlastnická poznámka na titulním listu perem: "Sebastiani Jenesch Capellani Holleschoviensis"; Exlibris na předitulu perem: "Ex libris Bernardi Przhihoda"; Vlastnická poznámka na předitulu přeškrtnaná perem: "Sebastiani F. A. Jenesch Capellani Holleschoviensis."

67 444 4a

Des unerschöpfften Schatzes deren Güttern so wir in Christo haben. III. Band.
[I]-[LII], 1-587, [588] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

68 684 5c

Didacus á S. Antonio

Enchiridion Scripturisticum Tripartitum. Tomus I. Complectens Praeludia Isagogica ad SS. Bibliorum Intelligentiam Scholastice deducta: Authore R. P. F. Didaco a S. Antonio, Carmelita Discalceato Provinciae Flandro-Belgiae. Wirceburgi: Impensis Joannis Jacobi Stahel, Bibliopolae a Celsissimo Specialiter Privilegiati, MDCCLXIX.
[I]-[XVI], [1], 2-592, [593]-[600] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

69 685 5c

Didacus á S. Antonio

Enchiridion Scripturisticum Tripartitum. Tomus II. Complectens Praeludia Isagogica ad SS. Bibliorum Intelligentiam Scholastice deducta: Authore R. P. F. Didaco a S. Antonio, Carmelita Discalceato Provinciae Flandro-Belgiae. Wirceburgi: Impensis Joannis Jacobi Stahel, Bibliopolae a Celsissimo Specialiter Privilegiati, MDCCLXIX.
[1]-[3], 4-574, [575]-[584] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Dijon, Nicolaus de, OFMCap.

A. R. P. Nicolai de Dijon Ord. Capuc. Provincial. Prov. Lugdun. Auszerlesene und Lehrreiche Predigen welche in Frantzösischer Sprach etlichmahl aufgeleget, Nunmehr aber Wegen ihrer Vortrefflichkeit in das Hoch= Teutsche übersetzt und in drei Theile abgetheilt worden ... Erster Theil.

Předtitul: A.R.P. NICOLAI DE DIJON Ord. Capuc. Provincial. Prov. Lugdun. Auserlesene und Lehrreiche Predigen.

Augustae Vindelicorum & Dilingae: In Verlag Johann Caspar Bencard seel. Wittib und Consorten, im Jahre Christi 1737.

[I]-[LIV], 1-1064, [1065]-[1082] s.; 2°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran potažené bílou usní se slepotiskem vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 6 vazů s jedním štítkem potažený bílou usní. Ořízka modře natíraná. Frontispis - mědirytina: Oválný portrét autora knihy v hábitu s křížem stojí na podstavci, který zdobí dvě oválné kartuše se symboly kapucínského řádu (předání škapulíře a skřížené lokty) a deskou s nápisem: "R. A. P. NICOLAVS DIVIONENSIS ORDINIS CAPUCINORUM DEFINITOR GENERALIS PROV. LUGDUNENSIS TER PROVINCIALIS AETATIS LXV."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Utrženy spony.

Dirig, Nicolaus, OPraem.; Depster, Otto, OPraem.

Quinquaginta Theses ex Universa Theologia Scholastica Selectae juxta Lumen solis Theologici, Doctoris Angelici, Publicae Luci ac Disputationi expositae.

Olomucii: Typis Joanni Josephi Kylian, Anno Domini, 1702.

[I]-[VIII], 1-341, [342]-[344] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 2 vazy potaženy červenomodrožlutě mramorovaným papírem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na předním příděští perem: „Benedicti Pražak F: 1: 1: Alumnii Ecclesiastici Ao: 1704.“

72 748 5d

Doctrina de Sacramento Poenitentiae Recte Administrando tum Eminent. Cardinalium, tum Illust. Episcoporum Dissertationibus, Epistolis Pastoralibus, Decretis & c. Explicata, & Asserta.

Brunae: Typis Haeredum Swobodianorum, Joanne Siedler, Factore, 1780.

[1]-[5], 6-112 s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy modrým papírem se slepotiskem a zlacením. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Poškozen hřbet.

73 256 3a

Doctrina de Sacramento Poenitentiae Recte Administrando tum Eminent. Cardinalium, tum Illust. Episcoporum Dissertationibus, Epistolis Pastoralibus, Decretis & c. Explicata, & Asserta.

Typis San-Blasianis, MDCCLXXVIII.

[I]-[XVIII], [1], 2-470, [471]-[480] s.; 4°.

Původní signatura: 20. Papírové šedé desky. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

74 736 5d

d'Outreman, Philippe, S. J.

Paedagogi Christiani seu rectae hominis christiani institutionis, ex sacris condicibus, & SS. Patribus pepromptae ... Tomus primus ... A. R. P. Philippo 'Doutreman Valentiniano Societatis Jesu Sacerdote.

Coloniae Agrippinae: Apud Haeredes Joannis Weidenfeldt, Anno 1681.

[I]-[XVI], [1], 2-907, [908]-[964] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

75 691 5c

[Dusch, Johann Jacob]

Moralische Briefe zur Bildung des Herzens ... Fünfte Auflage. Erster Theil.
Wien: Gedruckt bei Joh. Thomas Edl. von Trattnern, kaiserl. Königl. Hofbuchdruckern
und Buchhändlern, 1778.
[1]-[3], 4-318, [319]-[320] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev znázorňující tiskařskou dílnu s vybavením, v níž žena (Typographia) připravuje lis k tisku. Dílna je ohraničena čtyřmi sloupy s korunami, nad nimiž se vznáší orel se stuhou, na které je devíza: "ALTIUS". Pod podlahou dílny je devíza: "LABORE ET FAVORE"; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně švabachem a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

76 692 5c

[Dusch, Johann Jacob]

Moralische Briefe zur Bildung des Herzens ... Fünfte Auflage. Zweiter Theil.
Wien: Gedruckt bei Joh. Thomas Edl. von Trattnern, kaiserl. Königl. Hofbuchdruckern
und Buchhändlern, 1778.
[1]-[7], 8-360 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev znázorňující tiskařskou dílnu s vybavením, v níž žena (Typographia) připravuje lis k tisku. Dílna je ohraničena čtyřmi sloupy s korunami, nad nimiž se vznáší orel se stuhou, na které je devíza: "ALTIUS". Pod podlahou dílny je devíza: "LABORE ET FAVORE"; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně švabachem a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

77 683 5c

Erasmus, Desiderius Roterodamus

Ratio seu Methodus Compendio Pervenienti ad Veram Theologiam. Per Erasmum
Roterodamum.
Pragae, 1785.
[1]-[3], 4-162, [163]-[164] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a černě stříkaným bílým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 116 1e

Erbsmann, Jacob

Der Buss= fertige König David, oder: Buss= und Fasten Predigen uber die sieben Buss= Psalmen ... von Jacobo, fr. Erbsmann, Can. Reg. Lat. In Fulneck Profess. Seni. & Decano Emerito.

Troppau gedruckt, bei Johann Wentzl Schindler, Privil. Buchdr. 1737.

[I]-[VIII], 1-111, [112] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potažené šedořůžovohnědě mramorovaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

79 134 2a

Erhard, Thomas Aquinas, OSB

Biblia Sacra Vulgatae editionis auctoritate Sixti V. et Clementis VIII. Pont. Max recognita, summaris et notis theologicis, historicis, et chronologicis illustrata. Studio P. Thomae AQ. Erhard, O. S. Benedicti ... Bibel oder Heilige Schrifft dess Alten und Neuen Testaments.

Předtitul: BIBLIA SACRA LATINO-GERMANICA, Oder Latein=Teutsche BIBEL.

Grätz: Verlegts Philipp Jacob Veith, Kaiserl. Hof=besreyter Büchführer, 1736; Gedruckt zu Steyr bey Johann Jacob Jahn.

[I]-[XXVI], [1], 2-844 s.; 2°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Uvnitř chrámu na podstavci, který je zdoben třemi kartušemi s výjevy z Bible (ukřižování, archa úmluvy, získání desatera), stojí dvě ženy, levá znázorňuje nový zákon (kříž a kalich), pravá starý zákon (desatero a provaz), mezi nimi je rozložené plátno s nápísem: "BIBLIA SACRA LATINO GERMANICA", plátno drží cherubové. Nad hlavami žen v oblacích Kristus a holubice s anděly; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

80 135 2a

Erhard, Thomas Aquinas, OSB

Biblia Sacra Vulgatae editionis auctoritate Sixti V. et Clementis VIII. Pont. Max recognita. Volumen II. ... Studio P. Thomae AQ. Erhard, O. S. Benedicti ... Bibel oder Heilige Schrifft Zweiter Theil ... Neue Testament.

Grätz: Verlegts Philipp Jacob Veith, Kaiserl. Hof=besreyter Büchführer, 1736; Gedruckt zu Steyr bey Johann Jacob Jahn.

[I]-[II], 1-635, [636]-[672], 1-672, [673]-[704] s.; 2°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

81 232 2e

Ertl, Ignatio, OSA

Sonn= und Feyer=Tägliches Tolle Lege, Das ist: Geist= und Lehr=reiche Predigen, auf alle Sonn= und Feyer= Täg des gantzen Jahr= Lauffs eingerichtet. Dominical - Theil ... von P. F. Ignatio Ertl, Ord. Eremitarum S. Augustini, der Chur= Bayerischen Predigen.

Nürnberg: In Verlegung Peter Paul Bleul, Buch= und Kunsthändlern, Anno 1700.

[I]-[XXII], 1-784, [1], 2-148, [149]-[196] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy světlým pergamenem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Potrhaný obal na hřbetě.

Exlibris na přední předsádce perem: "Ex libris Alois Anton Holuža."

82 212 2d

Ertl, Wilhelm Anthon

Anthoni Wilhelm Ertels, J. V. L. Churfürstl. Bayer. Hof= Gerichts= Advocaten und nachmals Eines Löbl. Schwäbischen Crayses Secretario. Neue und allerdings umb die Helffte vermehrte Praxis Aurea ... Ersterer Theil.

Augsburg: In Verlag Daniel Walder, Buchhändlers, 1715.

[I]-[VIII], 1-580 (Dess Ersten Buchs), 1-84 (Practic), [85]-[116] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet se dvěma štítky, vše potažené šedým papírem. Ořízka natíraná červeně. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a šwabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Potrhaný obal na hřbetě.

Exlibris na titulním listu: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC; Vlastnická poznámka perem: "Martini Pahnost furis Auditor."

83 196 2c

Ertl, Wilhelm Anthon

Anthoni Wilhelm Ertels, Ihro Röm. Kaiserl. Majest. Rath ... Praxis Aureae ... Anderer Theil.

Augsburg: In Verlag Daniel Walders, Buchhändlers, 1721.

[I]-[VIII], 1-228 (Ersten Tractat), 1-349 (Anderer Tractat), [350]-[355] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet se dvěma štítky, vše potažené šedým papírem. Ořízka natíraná červeně. Text vysázen frakturou a šwabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Potrhaný obal na hřbetě.

Exlibris na titulním listu: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC; Vlastnická poznámka perem: "Martini Pahnost furis Auditor."

84 117 1e

Faberius, Vitus, OM

Zwei und Fünfzig Discursus oder Predigten, uber die Sonntag des gantzen Jahrs Nebst einer Passion=Predigt, authore R. P. F. Vito Faberio, Ordin. Minimorum S. Francisci de Paula.

Předtitul: DOMINICALE R. P. VITI FABERII, ORDIN. MINIMOR. S. FRANCISCI DE PAULA.

Würtzburg: Gedruckt bei Hiob Hertz, In Verlegung Wolfgang Moritz Endters, Anno MDCXCII.

[I]-[XXII], 1-588, [589]-[598] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní a červenomodrozlutě mramorovaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a šwabachem, částečně italikou a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Francisci Prasek. Anno 1696."

85 118 1e

Faberius, Vitus, OM

Sechs und Viertzig Discursus oder Predigten, uber alle Feyertäg des gantzen Jahrs, authore R. P. F. Vito Faberio, Ordin. Minimorum S. Francisci de Paula.

Předitul: FESTIVALE R. P. VITI FABERII, ORDIN. MINIMOR. S. FRANCISCI DE PAULA.

Würtzburg: Gedruckt bei Hiob Hertz, In Verlegung Wolfgang Moritz Endters, Anno MDCXCIV.

[I]-[XXVI], 1-656, [657]-[680] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní a červenomodrožlutě mramorovaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně italikou a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

86 375 3d

Fabricius, Andreas Leo

Universalis Catechismus Romanus ad Parochos ex Decreto Concilii Tridentini et Pii V. Pontificis Maximi Jussu Editus et Promulgatus ... Studio et Industria Andreae Fabricii Leodii, Illustrissimorum Principum Alberti & Ernesti Comitum Palatinorum Rheni.

Augustae Vindelicorum: Sumptibus Matthaei Rieger, MDCCLXI.

[I]-[C], 1-762, [763]-[802] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

87 675 5c

Fast, Patricus

Katholische Prüfung der wöchentlichen Wahrheiten der Predigtkritiker in Wien. Sechzehnter Stück.

Wien, 1783.

[1]-[3], 2-80 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou

*a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

88 215 2d

Fischer, Benedict, OP

Centifolium Mysticum, Das ist: Hundert Predigten über die Heilige Mess. In welchen das Hochheilige, Unblutige Messeopffer, kürzlich und deutlich erkläret wird. ... Durch Ehrwürdigen in Gott Geistlichen auch wohlgelehrten Herrn Pater Benedict Fischer, dess H. Canonischen Ordens von Praemonstrat.

Předitul: CENTIFOLIUM MYSTICUM, Das ist: Hundert Predigen Über die Heilige Mess.

Gedruckt in Verlegung Michael und Hans Friedrich Endtern, Buchhändlern in Nürnberg, Im Jahr Christi 1669.

[I]-[XIV], [1], 2-817, [818]-[924] s.; 8°.

*Původní signatura: 46. Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy světlým použitým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.*

Exlibris na předním přideščí perem: "Ex libris Michaeli Liechtmayls Parochi in Hautkirchen 1715."

89 236 2e

Franciscus, OSB

Scholasticum Personae Ecclesiasticae pro Foro poli et soli Breviarium, exhibens universam Theologiam Moralem, Controversiis Fidei et Juris Canonici permixtam ... Authore Francisco, Antiquissimi Monasterii Augiae maioris Brigantinae vulgo Mererau bei Bregentz Ord. S. P. Benedicti Abbate ... Tractatus III., IV.

Augustae Vindelicorum: Sumptibus francisci Antonii Strötter, Bibliopolae, MDCCXXXIII.

[1], 2-344 (Tractatus III.), 1-350 (Tractatus IV.), [351]-[366] s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

90 192 2c

From, Johann, S. J.

Dissertationes Polemicae de Celebrioribus Controversiis in Octo Partes Distributae ... Ex Universa Theologia Scholastica Theses Quas In Alma, Caesarea ... Universitate Olomucensi.

Olomucii: Typis Francisci Antonii Hirnle, 1733.

[I]-[XXII], [1], 2-442, [443]-[448] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Vlastnická poznámka perem: "Xtiani Zagiczek Par. Habichtii."

91 699 5c

From, Johann, S. J.

Vindiciae Eucharisticae, sive Praecipuorum Errorum. Circa Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum Subinde exortotum Succincta Refutatio ... In Alma, Caesarea, Regia, ac Episcopali Universitate Olomucensi Societatis Jesu.

Olomucii in Metropoli Moraviae: Typis Francisci Antonii Hirnle, Anno MDCCXXXIX.

[I]-[XX], 1-225, [226] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy s polem zdobeným válečkovým desénem potaženy hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky na příděštích a předsádkách perem: vypsane některé části textu.

92 737 5d

Galesini, Pietro

Il Perfetto ditionario, overo tesoro della lingua volgar latina raccolto da monsignor Pietro Galesini protonotario apostolico. Con il Dizionario latino, accomodato alle voci volgari di m. Cesare Calderino Veronese.

In Venetia: Per Biagio Maldura, MDCLXXXIX.

[1]-[3], 4-807, [808] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválný výjev tvořený jednoduchou linkou znázorňuje

sv. Marka s křížem, kloboukem a lvem v otevřené krajině. U světcových nohou monogram "S. G.". Kolem obrazu je opis: "VNIVERSITA DE STAMPADORI ET LIBRERI". Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

93 175 2c

Gemma Moraviae Thaumaturga Brunensis Pennicillo Divi Lucae Evangelistae delineta Brunae Moravorum ad S.Thomam Apostol. á Saeculis recondita, cujus Sacra Antiquitas, Pretium & Splendor plurium Saeculorum affertur ... Pars prima.
Brunae: Typis Jacobi Maximiliani Swoboda, Anno MDCCXXXIV.
[I]-[XVIII], 1-340 s.; 8°.

Lepenkové desky potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

94 176 2c

Gemma Moraviae Thaumaturga Brunensis Pennicillo Divi Lucae Evangelistae delineta Brunae Moravorum ad S.Thomam Apostol. á Saeculis recondita, cujus Sacra Antiquitas, Pretium & Splendor plurium Saeculorum affertur ... Pars secunda.
Brunae: Typis Jacobi Maximiliani Swoboda, Anno MDCCXXXIV.
[I]-[XXXII], 1-340 s.; 8°.

Lepenkové desky potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

95 774 6a

Gessl, Joann Ferdinand, S. J.

Des gutmeinenden Petrines Katechismalische Rost=Portion Bestehend in etwelchen Katechetischen Predigen zu Gottes Ehr und Glory ... von Johann Ferdinand Gessl, weltlichen Priestern und Pfarrern zu S. Georgen bei Tolletsch im Land Oesterreich od der Gnuss.
Gedruckt zu Augspurg: In Verlag Clement Daisenberger und Jacob Gratz in Landsperg, Anno MDCCXXXI.
[I]-[XXVI], [1], 2-240 s.; 8°.

Lepenkové desky s modrými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dvojice stuh utržena.

96 202 2d

Giftšič, František

Počátkové k veřejnému w. Cís. Král. Zemích předepsanému vykládání Pastýřské Theologie vydání w Německém gazyku od Frantisska Giftssice ... veřejnému českému vykládání přeložené od Wáclawa Stacha.

W Praze: Jána Josefa Diesbacha kněhtlačitele a kupce, 1739.

[I]-[XXII], [1], 2-286 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině stojící žena, pod níž leží muž s dýkou a maskou. Nad nimi se v oblacích vznášá Kristus s knihou na které je napsáno: "Swaté Ewangelium". Pod obrazem vytištěn černě text: "Náboženství Čisté a neposkwrněné u Boha, Jac. Lv. 23."; vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

97 742 5d

Gihl, Joseph, S. J.

Doctrina Practica Ratione, & Auctoritate firmata, Injustitiam, et Juris Laesi reparationem Compendio exhibens.

Cum Licentia Ordinarii, Olom. Typis Francisci Ant. Hirnle, Anno MDCCXL.

[I]-[VIII], [1], 2-270, [271]-[272] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Gabrielis Heintz."

98 199 2d

Gmeiner, Franz Xaver

Xaverii Gmeineri Institutiones Juris Ecclesiastici, ad Principia Juris Naturae et Civitatis Methodo Scientifica Adornatae ... Tomus I.

Graecii: Apud J. G. Weingand, et Fr. Ferstl, 1784.

[1]-[9], 10-302, [303]-[330] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

99 200 2d

Gmeiner, Franz Xaver

Xaverii Gmeineri Institutiones Juris Ecclesiastici, ad Principia Juris Naturae et Civitatis Methodo Scientifica Adornatae ... Tomus II.

Graecii: Apud J. G. Weingand, et Fr. Ferstl, 1784.

[I]-[II], [1], 2-598, [599]-[666] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

100 721 5d

Gončík, Peter, OCis.

Theses Ex Universa Theologia Scholastica. Quibus Adjecta est Centuria Casuum resolutorum, ex materiis De septem Sacramentis extracta; cum allis, ad praxim Curatorum animarum, caeterorumque Sacramenta Administrantium, deservientibus.

Vetero Pragae in Aula Regia apud Wolffgangum Wickhart, Archi-Episc. Typographum, Anno 1713.

[I]-[XVI], 1-444, [445]-[476] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy s polem zdobeným válečkovým desénem potaženy hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlasy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

101 698 5c

Grassoldt, Bernard, S. J.

Theses ex Universa Theologia Scholastica, quas in Alma Caesarea, Regia, ac Episcopali Universitate Olomucensi Societatis Jesu.

Olomucii: Typis Francisci Antonii Hirnle, Anno MDCCXLIV.

[I]-[XVI], [1]-[3], 4-287, [288] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou potaženy hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

102 772 5e

Gremner, Johann, S. J.

[Philosophia Peripatetica in tres Tractatus distributa, quorum primus Scientiam Rationalem cum Ontologia, Secundus Physicam Generalem, tertius Physicam Particularem continet, cum integra notitia Philosophiae receptioris ... Opera et Studio P. Joannis Gremner Societ. Jesu.]

[Praha]; [1748-1750]; [Schweiger, Jacob].

[I]-[X], 1-400 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Chybí titulní list.

Vlastnická poznámka na předním přideštit perem: "Josephus Pahnost 1752 Philosophus in annum primum"; na zadní předsádce a přideštit perem: malůvky a poznámky k textu.

103 697 5c

Grosmann, Theodoricus, OCis.

Controversiae Selectiores De Sacramentis in Genere Juxta Sacrae Scripturae Auctoritatem, Summorum Pontificum Decreta, Conciliorum Definitiones, & Sanctorum Patrum, ac Doctorum Placita coordinatae, atque methodo Scholastica explanatae. Cum annexis Thesibus Quas Ex Universa Theologia Scholastico-Dogmatica.

Typis Vetero-Pragae in Aula Regia apud Jacobum Schweiger, Archi-Episcopalem Typograph., Anno MDCCLXI.

[I]-[XII], 1-437, [438]-[446] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy s nárožními kolky s dominantou potaženy hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

104 127 1e

Haan, Ignaz, S. J.

Christliche Lehr= Gedancken uber die Sonntägliche Evangelia auf das gantze Jahr, welche in Ihre Majestät der Verwittibten Kayserin Amalia Wilhelmina Hof-Capellen vorgetragen worden ... von P. Ignatio Haan, der Gessellschaft Jesu Priester.

In Verlag Johann Baptista Prasser, Universitäts Buch= und Kunsthändler in Wienn, auf dem Kohlmarckt, bei St. Johannes in der Wüsten, 1747.

[I]-[XXVIII], 1-902, [903]-[922] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka perem: "P. Philippi Winelster[?] é soc. Jesu Prov. Austria."

105 680 5c

Hanapis, Nicolaus de, OP

Reverendissimi Domini D. Nicolai Hanapi Patriarchae Jerosolimitani ex ordine F.F. Praedicatorum Assumpti. Exempla Biblica in Materias morales ordine Alphabetico distributa, novisque titulis aucta.

Possonii: Sumptibus Fratrum Doll, MDCCLXXVIII.

[I]-[VIII], [1], 2-574, [575]-[584] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

106 377 3d

Heimbach, Matthias, S. J.

Der christliche Kinder-Lehr, das ist: Nützliche Lehr und Unterricht so wohl die zarte Jugent als Einfältige Alten in Christlicher Glaubens= und Sitten= Lehr wohl

und begreiflicht zu unterweisen ... vorgetragen von R. P. Matthia Heimbach
é Societate Jesu.

Cölln: Bei Gervas Nöthen Buch= Händlern an der hohen Schmidt, im Jahr 1712.

[I]-[XVI], 1-784 s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Obě dvojice stuh utrženy.

Vlastnická poznámka na předním příděští a titulní straně perem: "Josephi Kreska Capelani Neotitschi 1725."

107 193 2c

Heines, Christoph Franz

Ritter zu Pferd, S. Georgius obsieger auff Erden Triumphirer im Himmel ...
von Magist: Christophoro Francisco Heines SS. Theologiae Baccalaureo Formato Ertz:
Dächenden und Vocario Foraneo zu Falckenau.

Eger: gedruckt bei Nicolaus Dexter, Anno 1688.

[I]-[XXIV], 1-204, [205] s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, mědiryty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

108 443 4a

Helbig, Johann Lorenz

Alveare Catholicum, per Mysticas Apes Melle et Cera Locupletissime Refertum,
Das ist: Catholisches Bien-Haus, oder die Kirch Christi auf Erden, welche von denen
heiligen gleich denen Bienlein mit Honig und Wachs ihres heiligen Wandels,
und vortrefflicher Tugenden ... auf das vollkommenste bereicht, und aufs stattlichste
gezieret ist ... von Joanne Laurentio Helbig, S. Sanctae Theologiae Doctore.

Nürnberg: In Verlegung Johann Christoph Lochners Buchhändlers, Anno 1714.

[I]-[X], 1-1056, [1057]-[1080] s.; 2°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů potažené světlým pergamenem. Ořízka modře natíraná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Potrhaný pergamen na hřbetě.

Exlibris na titulní straně perem: "Ex libris Dominici Lengfeld Parochi Vilancensii."

109 293 3b

Hendschelius, Thobias, OFM

Relation von der freudenreichen Beklerung des Königreichs Voxa in Japan von dem R.P.F. Thobia Hendechelio S.S.Theol.D.ort.S.Francisci verteintseht. Betrückt zu Ingolstatt durch Elisabet Angermann in Wittib, 1617. [I]-[XXIV], 1-359, [360] s.; 8°.

Papírové desky světlehnědé barvy. Ořízka nezdobená. Mědirytina, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Papír na hřbetě chybí.

110 149 2b

Herberstein, Johann Karl von

Hirtenbrief an die Geistlichen und an das Volt der laybachischen Diöces. Von dem Bischofe zu Laybach. 1782; [Ljubljana] [1]-[3], 4-72 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

111 531 4d

Hering, Johann

Tractatus singularis de molendinis, eorumque jure quem ex jure publico ac privato, caeterisque optimaе notae authoribus laboriosissime collegit, varie illustravit, tam Theoricorum, quam Practicorum usui exhibuit, & in lucem nunc primum bono publico produxit Johannes Heringius, Adiecit idem lectoiris usui mantissam rerum adfiniur quidem, sed rarae nec obvia eruditionis. cum indice gemino: priore quaestionum & capitum quae pertractantur, qui libro praemittitur. Altero, Rerum & verborum uberiore, qui librum fequitur . Lugduni: Typis Johannis Pillehotte, MDCLXIII. [I]-[XXXVIII], 1-639, [640]-[688], 1-196, [197]-[238], 1-121, [122]-[130], 1-90, [91]-[102], [1]-[2], 3-112 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty, tabulky. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Vlastnická poznámka na titulní straně perem: "C: F: r: katchreütt 1666."; čtenářské poznámky na přední předsádce perem: k obsahu knihy.

112 687 5c

Herwig, Bohuslav, OPraem.

Antidotum Libertinismi Moderni, Sanio Fidelium Mentibus in Praeservationem, Male Vero Affectis ad Reparationem Propinatum a Bohuslao Herwig, Sac. Ca. Et Exem. Ord. Praemonst. Reg. Eccles. B. V. M. in Monte Sion Canon.

Pragae Bohemorum: Typis Archi-Episcopalibus, Anno MDCCLXVIII.

[I]-[X], [1], 2-356, [357]-[368] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou potaženy hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

113 88 1d

Hieronymus Josephus Franciscus de Paula, [Colloredo-Mannsfeld]

Sr. Hochfürstl. Gnaden des Hochwürdigsten Herrn Herrn Hieronymus Joseph Erzbischofs und des H. Röm. Reichs Fürsten zu Salzburg des heil. Stuhls zu Rom gebohrnen Legaten und Deutschlands Primaten ... Hirtenbrief auf die am 1ten Herbstm. dieses 1782ten Jahrs, noch zurückgelegtem zwölften Jahrhundert eintretende Jubelfeyer Salzburgs.

Wien: Gedruckt bei Joh. Thomas Edl. von Trattnern, kaiserl. Königl. Hofbuchdruckern und Buchhändlern, 1782.

[1]-[3], 4-99, [100]-[109], 1-111, [1]-[3], 4-14, [1]-[9], 10-30, [1]-[3], 4-18, [19]-[20], 1-24 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

114 247 3a

Historia de Vita Martyrio et Miraculis S. Joannis Nepomuceni, canonici Pragensis.
Vetero-Pragae: Typis Caroli Joannis Hraba, Inclyt. Regn. Boh. Stat. Typographi,
Anno 1729.
[I]-[II], 1-256 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Čtenářské poznámky v textu perem: podtrhané některé části textu.

115 746 5d

Historischer Anfang, oder: Kurtze und leichte Weise, die Catholische Jugend in der Historie zu unterrichten ... Vierdtes Wercklein, Von den Königreichen und anderen Landschaften der Welt.
Prag: Gedruckt in der Academischen Buchdruckerei der Societät Jesu, 1755.
[1]-[2], 3-192 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Na předsádkách a přideštích malůvky a poznámky různého charakteru.

116 485 4c

Hoffmann, Leopold Alois

Wöchentliche Wahrheiten für und über die Predigen in Wien ... Vierter Band.
Wien und Prag: bei J. F. Edlen von Schönfeld, 1783.
[1]-[2], 3-376 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka nezdobená. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

117 8 1a

Höger, Franciscus, S. J.

Das grössnete Heiligthum, zu Heiligmachung der Christen, oder Erklärung der Wunder= Wercken Gottes in seinen heiligen ... Sitten-Predigen ... von P. Franciscus Höger, S. J. Das grössnete Heiligthum, zu Heiligmachung der Christen./ Anderer Theil. Fenrtägliche Predigen durch das ganze Jahr. Ingolstade: In Verlegung Johann Andreas de la Haye, Academischen Buchhändlers, Anno 1734.

[I]-[XXXXIV], [1], 2-528, [529]-[532] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka nezdobená. Vlisy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

118 9 1a

Höger, Franz, S. J.

Die Siben Brot, in der Wüsten von Christo gesegnet ... das ist Heilsame Kirchen= Lehr an denen Sonn= Tügen oder Tag des Herrn ... von P. Francisco Höger, Societate Jesu ... Der dritter Druck. Die Siben Brot.

Ingolstadt: In Verlegung Johann Andreas de la Haye, Academischen Buchhändlers seel. Wittib, Anno 1740.

[I]-[XXVIII], [I], 2-370 (Am ersten Sonntag im Advent), [I]-[LII], [I], 2-443 (An den Hoch-heiligen Pfingst-Sonntag), [444]-[460] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka nezdobená. Vlisy z tiskařských ozdůbek, mědiryty, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

119 7 1a

Höger, Franz, S. J.

Das Evangelium, denen Armen und Reichen geprediget, oder Evangelische Grund-Warheiten, jedem Stand der Menschen vorgehalten ... von P. Francisco Höger, Societatis Jesu. Erster und anderer Theil ... Der dritte Druck. Ersten Theil Sonntägliche Predigen durch das ganze Jahr.

Předtitul: Das EVANGELIUM denen Armen und Reichen geprediget.

Ingolstadt: In Verlegung Johann Andreas de la Haye, Academischen Buchhändlers seel. Wittib, MDCCXXXIV.

[I]-[XXXVI], [I], 2-336 (Am ersten Sonntag im Advent), [I]-[XXIV], [I], 2-290 (Am apostolischen Fest- und Ehren- Tag des heiligen Andreas), [291]-[320] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

120 253 3a

[Hohberg, Wolfgang Helmhardt von]

Herrn von Hohbergs Georgica Curiosa Aucta, oder Adelichen Land und Feld= Lebens auf alle in Deutschland übliche Land und Haus-Wirthschafften in zwölf Büchern wohleingericht ... Dritter Theil.

Nürnberg: In Verlegung Martin Endters, im Jahr Christi 1715.

[I]-[VI], 1-608, [I]-[XXX], 1-378, [I]-[XXVI], 1-110, [111]-[116] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů potažené hnědou usní. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Dvě ženské postavy znázorňující slunce (místo obličeje slunce)-nad níž je stuha s devízou "RESPICE FINEM" a měsíc (místo obličeje měsíc)-nad níž je stuha s devízou "ET NON PECCABIS" stojí v otevřené krajině, mezi nimi se nachází sloup se slunečními hodinami, u jehož paty je momogram "BE"; Mědirytina, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně italikou a antikvou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

121 249 3a

Holaus, Nicolas, OPraem.

Positiones ex Universa Theologia Scholastico-Dogmatica ad Mentem SS. Avgvstini, et Thomae Angelici Doctoris Olomucii In Metropoli Moraviae.

Olomucii in Metropoli Moraviae: Typis Josephae Hirnlinae, Viduae, Factore Martino Francisco Karletzky, 1764.

[I]-[XXXVIII], [1], 2-147, [148]-[150]s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou potažené hnědou usní se slepotiskem zlaté barvy. Ořízka modře stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

122 300 3b

Holešovský, Jan, OSB

Largissimus Vesper, seu Colledae Historia. Authore Joanne Holeschoviensis, Antiquissimi Monasterii Brzevnoviensis Ordinis S. Benedicti in Bohemia Monacho Professo, cum Praefatione de Kalendarum Januarium diei.

Olomucii: Typis Josephae Hirnlianae, Fact. Martini Francisci Karletzky, 1761.

[1]-[5], 6-90, [91]-[96] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na druhé straně titulního listu: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

123 731 5d

Holešovský, Jan, OSB

Largissimus Vesper, seu Colledae Historia. Authore Joanne Holeschoviensis, Antiquissimi Monasterii Brzevnoviensis Ordinis S. Benedicti in Bohemia Monacho Professo, cum Praefatione de Kalendarum Januarium diei.

Olomucii: Typis Josephae Hirnlianae, Fact. Martini Francisci Karletzky, 1761.

[1]-[5], 6-90, [91]-[96] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

124 153 2b

Holtzäpffl, Ludwig S. J.

Institutiones Theologicae de Sacramento Poenitentiae, nec non Extremae Unctionis, Ordinis et Matrimonii, adornate in Usus suorum Auditorum A Ludovico Holtzäpffl Societatis Jesu Presbytero, SS. Theologiae Doctore, et Professore R. P. O. in Studiorum Universitate Pragensi.

Pragae: Charactere Collegii Clementini Societatis Jesu, Factore Joanne Adamo Hagen, Anno MDCCCLXXI.

[I]-[II], 1-416, [417]-[419] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev s renesančním ornamentem znázorňuje otevřenou krajinu, ne jejíž na levé straně pod stromem leží pasáček s patriaršním křížem, tiarou a ovce. Na pravé straně na kopci sedí beránek na knize se sedmi pečetěmi; vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

125 649 5b

Hoorn, Carl van, OSA

Cornucopiae Concionum Sacrarum & Moraliū Formatarum, Authore R.P. Carolo Van Hoorn, S.T.D. Ord. Eremit. S.P. Augustini Conventus Gandav. Religiosi ... Pars prima et secunda.

Coloniae Agrippinae: Apud Hermannum Denem, Anno MDCLXXXVIII.

[I]-[VIII], 1-525 (PARS PRIMA), [I]-[LXXXIV], 1-286 (PARS SECUNDA), [287]-[302] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s náročnými kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně natíraná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev tvořený rostlinnými motivy a pláštěm se sponami znázorňuje otevřenou krajinu, v níž pracují dva rolníci. Rolník po levé straně seje, druhý po pravé straně obdělává vinici. Uprostřed nich stojí na kouli alegorie Naděje (žena s kotvou a rýčem). Na kouli monogram složený z písmen "D.H". Na plášti je přidělaná stuha s devízou: "IN SPE ET LABORE". Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na přední předsádce perem: "Klippl."

126 299 3b

Horák, Samuel Jan

Controversiae Canonico-Morales de Restitutione et Poenitentia Casibus practicis, ut plurimum ad iudicium Confessarii rite ferendum directis propositae, ac resolutae, suisque; rationibus tum Theologici, tum Legum & Doctorum auctoritatibus roboratae ... Authore & Praeside P. Samuele Joanne Horak... SS. Theologiae Doctore.

Cum Licent. Ord. Olomucii in Metropoli Moraviae: Typis Francisci Antonii Hirnle, Anno MDCCXXXVII.

[I]-[VIII], [1], 2-482, [483]-[580] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 2 vazy, vše potaženo černohnědě stříkaným papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen

antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

127 762 5e

Hulsius, Levinus

Dictionarium Levini Hulsii Teutsch-Italiänisch und Italiänisch Teutsch.
Getruckt in der Chur=Fürstl. Residentz Statt Maintz, Durch Nicolaum Heill, Typ. Acad:
daseldst. Impensis Haeredum Joannis Godofreidi Schönwetteri, Anno MDCLVII.
[I]-[VIII], 1-470 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

128 151 2b

Huth, Adam, S. J.

Jus canonicum ad libros V. decretalium Gregorii IX. explicatum et per quaestiones ac responsa in methodum brevem et claram redactum. Authore R. P. Adamo Huth é Societate Jesu, SS. Canonum Doctore, eorumque in Alma Electorali Universitate Heidelbergensi Professore Publico & Ordinario.
Augustae Vindelicorum: Sumptibus Mathiae Wolff Bibliopolae, MDCCXXXII.
[I]-[XVII], 1-245 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet se dvěma štítky, vše potažené šedým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině na nebesích zářící Boží oko, pod nímž sedí na trůnu korunovaný papež s křížem a eucharistií. Vedle něj se nacházejí dvě ženy. Na pravé straně žena s křížem a zrcadlem. Na levé straně žena s knihou, která nese nápis: "Jus canonicum." Pod nimi se nacházejí alegorie neřestí, které trestá cherub s mečem a štítem. Na štítu má nápis: "Jux oritur pristes procul hinc procul de tenebris." U jednotlivých neřestí pod výjevem nápisy: "Nox. Ignorantia. Error."; vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris za titulním listem: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

129 107 1d

Huth, Adam, S.J.

Liber IV. Decretalium Gregorii IX. de Sponsalibus et Matrimonio per Quaestiones ac Responsa in Methodum Brevem et Claram Redactus Authore R. P. Adamo Huth é Societate Jesu ... Editio tertia emendatior.

Augustae Vindelicorum, et Oeniponti: Sumptibus Josephi Wolff, Bibliopolae, MDCCXXXVIII.

[1]-[2], 3-114, [1]-[2], 3-152, [153]-[214] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet se dvěma štítky, vše potaženo šedým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na zadní straně titulního listu: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

130 676 5c

Chompré, A. Pierre

Selecta Latini Sermonis Exemplaria E Scriptoribus Probatissimis Excerpta A. P. Chompré J. U. Lic. ... Volumen II.

Vindobonae: Typ. Joan. Thom. nob. de Trattnern, Typograph. et Bibliopl. Aulic., 1777. [I]-[II], [1], 2-314 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy modře zdobeným bílým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev znázorňující tiskařskou dílnu s vybavením, v níž žena (Typographia) připravuje lis k tisku. Dílna je ohraničena čtyřmi sloupy s korunami, nad nimiž se vznášá orel se stuhou, na které je devíza: "ALTIUS". Pod podlahou dílny je devíza: "LABORE ET FAVORE"; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Poškozené desky.

131 677 5c

Chompré, A. Pierre

Selecta Latini Sermonis Exemplaria E Scriptoribus Probatissimis Excerpta A. P. Chompré J. U. Lic. ... Volumen V.

Vindobonae: Typis Joan. Thom. nob. de Trattnern, Typographi et Biblioplae Aulici, 1781.

[I]-[II], [1], 2-318 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy modře zdobeným bílým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev znázorňující tiskařskou dílnu s vybavením, v níž žena (Typographia) připravuje lis k tisku. Dílna je ohraničena čtyřmi sloupy s korunami, nad nimiž se vznáší orel se stuhou, na které je devíza: "ALTIUS". Pod podlahou dílny je devíza: "LABORE ET FAVORE"; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Poškozené desky.

Vlastnická poznámka na přední předsádce perem: "Fran. Heller; The. Heller"; na přídeštích a předsádkách poznámky čtenáře tužkou: matematika a kresby vojáka.

132 715 5d

Christen, František, S. J.

Ethica Theologico-Polemica Addita Ad materiam de Actibus humanis, Virtutibus, Vitiis, Peccatis, Gratia, Justificatione, & Merito... Cum Annexis Thesibus ex Theologia Scholastica Universa.

Olomucii: Typis Olomucensibus, Anno MDCCXXVII.

[I]-[XII], 1-159, [160]-[166] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka modročerveně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Poškozen hřbet.

133 735 5d

Christliche Lesungen, über verschiedene fromme Materien auf jeden Tag des Monats.

Wien: Gedruckt bei Joh. David Hörling, 1786.

[1]-[3], 4-368 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

134 229 2e

Christliche Sitten=Lehr. Oder Kunft recht und gut zuletzen ... übersetzt durch El. Fr. Gr. V. Sp.

Getruckt im Fürstlichen Stifft Kempten durch Johann Mayr, Anno 1702.

[I]-[XII], 1-645, [646] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka natíraná zlatě. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině na nebesích symboly Boha (oko s nápisem: "DEVVS"), Ježíše (kříž s nápisem: "IESVS") a přírody (slunce s nápisem: "NATVRA"). Na spodní části kříže je na hřebu pověšeno plátno s nápisem v novogotické kurzívě: "Christliche Sitten=Lehr oder Kunst Recht u. gutt zu leben durch. El: Fr: Gr: V: Sp:", které přidržují dvě ženy: na levé straně alegorie Víry (žena s kalichem, knihou a klíči), jež má u nohou nápis: "FIDES" a na pravé straně alegorie Poznání (žena s globem, pravítky, loutnou a helmou), jež má u nohou nápis: "RATIO". Mezi nimi ve spodní části alianční erb; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na titulním listu perem: "Fr. Friedrrich."

135 770 5e

[Janssenius, Nicolas]

[Animadversiones et scholia in Apologiam de vita Joannis Duns Scoti ... Liber Primus.]
[1622]
[1], 2-200 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní a černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

136 484 4b

Jasche, Matthias

Scotus Academicus in Jus Canonicum, cui praefixas Theses Juridico-Canonicas, ex Libro I. Decretalium.
Brunae: Typis Joanni Brunae, Anno 1727.
[I]-[VIII], [1], 2-216 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 2 vazy potažené černožlutě stříkaným papírem. Ořízka modře stříkaná. Mědirytina, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulní straně perem: "Ex libris Josephii Stephanoviczii."

[Jestřábský, Valentin Bernard]

Opus novum tripartitum concionum moralium, in festa totius anni ad captum simplicis populi accommodatarum ... ab uno parochorum dioecesis Olomucensis Moravo-Ostraviensi. Pars I.

Brunae: Typis Joannis Francisci Swoboda, Anno MDCCXII.

[I]-[XXIV], [1], 2-853, [854]-[856] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené světlým nepopsaným pergamenem. Ořízka červenomodře stříkaná. Frontispis - mědirytina: Obraz znázorňující nebesa. Nahoře sv. Trojice, uprostřed sv. Petr a Pavel, mezi nimiž letící anděl drží medailon s vyobrazením bohoslužby v chrámu, dole dva biskupové, mezi nimiž dva andělé drží plátno s vyobrazením města Brna s nápisem: "Die königliche Stadt Brünn."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Obal hřbetu a zelené stuhy na deskách chybí, desky poškozeny.

Čtenářské poznámky na předním přideštit perem.

[Jestřábský, Valentin Bernard]

Opus novum tripartitum concionum moralium, in festa totius anni ad captum simplicis populi accommodatarum ... ab uno parochorum dioecesis Olomucensis Moravo-Ostraviensi. Pars II.

Brunae: Typis Joannis Francisci Swoboda, Anno MDCCXII.

[I]-[VI], [1], 2-726 s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené světlým nepopsaným pergamenem. Ořízka červenomodře stříkaná. Frontispis - mědirytina: Obraz znázorňující nebesa. Nahoře sv. Trojice, uprostřed sv. Petr a Pavel, mezi nimiž letící anděl drží medailon s vyobrazením bohoslužby v chrámu, dole dva biskupové, mezi nimiž dva andělé drží plátno s vyobrazením města Brna s nápisem: "Die königliche Stadt Brünn."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Obal hřbetu a zelené stuhy na deskách chybí, desky poškozeny.

Čtenářské poznámky na předním přideštit perem.

[Jestřábský, Valentin Bernard]

Opus novum tripartitum concionum moralium, in festa totius anni ad captum simplicis populi accommodatarum ... ab uno parochorum dioecesis Olomucensis Moravo-Ostraviensi. Pars III.

Brunae: Typis Joannis Francisci Swoboda, Anno MDCCXII.

[I]-[VIII], [1], 2-835, [836]s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené světlým nepopsaným pergamenem. Ořízka modře natíraná. Frontispis - mědirytina: Obraz znázorňující nebesa. Nahoře sv. Trojice, uprostřed sv. Petr a Pavel, mezi nimiž letící anděl drží medailon s vyobrazením bohoslužby v chrámu, dole dva biskupové, mezi nimiž dva andělé drží plátno s vyobrazením města Brna s nápisem: "Die königliche Stadt Brünn."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Obal hřbetu a zelené stuhy na deskách chybí, desky poškozeny.

Čtenářské poznámky na předním přideštit perem.

[Jestřábský, Valentin Bernard]

Opus novum tripartitum concionum moralium, in festa totius anni ad captum simplicis populi accommodatarum ... ab uno parochorum dioecesis Olomucensis Moravo-Ostraviensi. Pars III.

Brunae: Typis Joannis Francisci Swoboda, Anno MDCCXII.

[I]-[VI], [1], 2-835, [836]-[844] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Obraz znázorňující nebesa. Nahoře sv. Trojice, uprostřed sv. Petr a Pavel, mezi nimiž letící anděl drží medailon s vyobrazením bohoslužby v chrámu, dole dva biskupové, mezi nimiž dva andělé drží plátno s vyobrazením města Brna s nápisem: „Die königliche Stadt Brünn“; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulní straně: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

141 437 4a

[Jestřábský, Valentin Bernard]

Opus novum tripartitum concionum moralium, in festa totius anni ad captum simplicis populi accommodatarum ... ab uno parochorum dioecesis Olomucensis Moravo-Ostraviensi. Pars I.

Brunae: Typis Joannis Francisci Swoboda, Anno MDCCXII.

[I]-[XXII], [1], 2-853, [854]-[860] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Obraz znázorňující nebesa. Nahoře sv. Trojice, uprostřed sv. Petr a Pavel, mezi nimiž letící anděl drží medailon s vyobrazením bohoslužby v chrámu, dole dva biskupové, mezi nimiž dva andělé drží plátno s vyobrazením města Brna s nápisem: "Die königliche Stadt Brünn."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Hřbet poškozen.

Exlibris na titulní straně: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC a nápis perem: "Eccle[si]ae Magno Mezriczensis."

142 438 4a

[Jestřábský, Valentin Bernard]

Opus novum tripartitum concionum moralium, in festa totius anni ad captum simplicis populi accommodatarum ... ab uno parochorum dioecesis Olomucensis Moravo-Ostraviensi. Pars II.

Brunae: Typis Joannis Francisci Swoboda, Anno MDCCXII.

[I]-[IV], [1], 2-726, [727]-[730] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Obraz znázorňující nebesa. Nahoře sv. Trojice, uprostřed sv. Petr a Pavel, mezi nimiž letící anděl drží medailon s vyobrazením bohoslužby v chrámu, dole dva biskupové, mezi nimiž dva andělé drží plátno s vyobrazením města Brna s nápisem: "Die königliche Stadt Brünn."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulní straně: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC a nápis perem: "Eccle[si]ae Magno Mezriczensis."

143 682 5c

Joannes Chrysostomus, svatý

Sancti Patris Nostri Joannis Chrysostomi Patriarchae Constantinopolitani De Sacerdotio Libri Sex.

Augustae Vindelicorum: Sumptibus Fratrum Veith, Bibliopolarum, MDCCLXXV.
[I]-[XXVIII], I-LXXII, [1], 2-207, [208]-[216] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a černě stříkaným bílým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Mědiryt na titulním listu: Oválný výjev znázorňuje otevřené moře s ostrovem. Po levé i pravé straně stromy a mořské panny s mušlemi, mezi nimiž se nachází neopracovaný kámen s monogramem složeným z kotvy a písmen „E.V.“ Nad obrazem se mezi stromy nachází stuha s devízou: „Aperi & pretiosa lege“; Frontispis - mědirytina: V místnosti s otevřeným oknem do krajiny žehná sv. Jan Zlatoústý v biskupském hábitu s listinou psanou řecky. Po jeho levé straně se nachází písařský stůl s potřebami a knihami, pod nímž jsou na menším stolku položeny knihy. Pod výjevem nápis antikvou a italikou: „S. IOANNES. CHRYSOSTOMUS. SPIRITU. ELIAS. CARITATIS. AUDACIA. IOANNES. A LTERPOST. APOSTOLORUM. TEMPORA. VIR. APOSTOLICUS IN. ECCLESIAE. PACE. COFESSOR. ET. MARTYR. Ex vetusta admodum icone Constantinopoli olim depicta“; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

144 10 1a

Joseph á Virg. Maria

Der durch die Begegnung Gottes Geheiligt und Lehrreiche Berg Sinai/ Predigen für alle Sonntag des Jahrs/Denen angehängt ist DISMAS der Verkehrte und bekehrte Schächer.

Nürnberg: Im Verlegung Johann Christoff Lochners Buchhändlers, 1712.

[I]-[XXXVI], 1-485 (Am ersten Sonntag im Advent), [I]-[XXII], 1-176 (DISMAS Lebens-Beschreibung), [177]-[182] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině na hoře zobrazen kostel nad nímž se vznášejí dva cherubíni držící erb s pětistou růží, pod nohama mají pásku s devízou: "Ecclesia Carm. Bamberg. Omnis gloria ejus ab intus. Psalm.44.V.18."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na titulním listu perem: "Comparatus á P[ater] Jaustino Neo=Coliniensi Concionatore in Jestis, 1765, Trebiczii."

145 550 4e

[Kalender] Bote aus Mähren 1796

Brünn, bei Johann Georg Gastl, 1795

[1]-[54] l.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potažené světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Médírtytiny, tabulky. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou, text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole signatury archů a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

146 745 5d

Kaiserlich= und Königlicher, wie auch Erz= Herzoglicher, dann dero Haupt= und Residenz-Stadt Wien Staats= und Standes= **Kalender** auf das Gnaden= reiche Jahr Jesu Christi MDCCLXXII. Mit einem Schematismo gezieret.

Wien in Oesterreich: Gedruckt, und zu finden bei Leopold Johann Kaliwoda, Ihrer Röm. Kais. Und Königl. Maiestät Reichs= Hof= Buchdruckern, auf dem Dominicaner= Platz, in seinem Buch= Gewölb., Anno MDCCLXXI.

[I]-[II], [1], 2-608, [609]-[620] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s náročnými kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem, chybí štítek.

147 469 4b

Leichtfaszliche katechetische Reden eines Dorfpfarrers an die Landjugend, nach Febiger, und dem grossen Katechismus in k. k. Staaten eingerichtet ... Erster Band.

Augsburg: Bei Nicolaus Doll, 1792.

[I]-[V], VI-LXII, [LXIII]-[LXIV], [1], 2-404 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a hnědožlutým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

148 470 4b

Leichtfaszliche katechetische Reden eines Dorfpfarrers an die Landjugend, nach Febiger, und dem grossen Katechismus in k. k. Staaten eingerichtet ... Zweiter Band.

Augsburg: Bei Nicolaus Doll, 1792.

[I]-[IV], [1], 2-532 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a hnědožlutým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

149 471 4b

Leichtfaszliche katechetische Reden eines Dorfpfarrers an die Landjugend, nach Febiger, und dem grossen Katechismus in k. k. Staaten eingerichtet ... Dritter Band.

Augsburg: Bei Nicolaus Doll, 1792.

[I]-[IV], [1], 2-496 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a hnědožlutým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

150 374 3d

Römischer Catechismus, aus Befehl Seiner Heiligkeit Pius des V. Römischen Pabstes, nach Verordnung des H. Tridentinischen Kirchenrathes, an die Christliche Gemeinde, und besonders an die Seelsorger.

Augsburg und Innsbrugg: In Werlag Josephs Wolff, 1762.

[I]-[LXII], 1-1067, [1068]-[1142] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

151 3 1a

Kellerhaus, Heinrich, S. J.

Saamen des göttlichen Worts durch nutzliche und sinnreiche Predigen ausgeworffen, auf alle Sonntäg des Jahrs eingetheilet ... von Henrico Kellerhaus, der Gesellschaft Jesu Priestern ... Tomus I.

Augsburg und Grätz: Verlegts Philipp und Martin Veith und Johannis seel. Erben, MDCCXXXVI.

[I]-[XII], 1-342 (Am ersten Sonntag im Advent), [I]-[XVI], 1-305 (Am Fest-Tag des heil[igen] Apostels), [306]-[315] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní přideščí i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně itálikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Mezi stranami 78 a 79 vložen list s vlastním kázáním v češtině.

152 4 1a

Kellerhaus, Heinrich, S. J.

Saamen des göttlichen Worts durch nutzliche und sinnreiche Predigen ausgeworffen, auf alle Sonntäg des Jahrs eingetheilet ... von Henrico Kellerhaus, der Gesellschaft Jesu Priestern ... Tomus II.

Augsburg und Grätz: Verlegts Philipp und Martin Veith und Johannis seel. Erben, MDCCXXXVI.

[I]-[XVI], 1-752 (Am ersten Sonntag im Advent), [753]-[773] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní přideščí i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

153 5 1a

Kellerhaus, Heinrich, S. J.

Saamen des göttlichen Worts durch nutzliche und sinnreiche Predigen ausgeworffen, auf alle Sonntäg des Jahrs eingetheilet ... von Henrico Kellerhaus, der Gesellschaft Jesu Priestern ... Tomus III.

Augsburg und Grätz: Verlegts Philipp und Martin Veith und Johannis seel. Erben, MDCCXXXV.

[I]-[XIV], 1-632 (Am Fest-Tag des heil[igen]Apostels Abdreä), [I]-[VI], 1-196 (Am Fest-Tag der heil[igen] Jungfrauen), [197]-[216] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní přideščí i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou s marginálními poznámkami,

titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

154 180 2c

Kiesswetter, Alois Ferdinand

Aloysii Ferd. Kiesswetter, Phiposophiae, et Medicinae Doctoris ... Dissertationes Medicae Epistolares ad Animarum Pastores, atque alios, qui Ruri ab Ope Medica Remoti existunt.

Brunae: Litteris Swobodianis, Joanne Siedler Factore, MDCCLXXXIV.

[1]-[2], 3-612, [613]-[634] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s náročnými kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka natíraná červeně. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Exlibris na titulní straně černě vyraženo: "J C Pahnost."

155 730 5d

Kirchmeier, Carl Valentin

Uralter Kuckus-Brunn, anjetzo erneuerte Gradlitzer Brunn-Quelle, dessen Ursprung, Gelegenheit, Alterthum, heylsame Mineralien, Würckung, Nutzbarkeit, und rechter Gebrauch in möglichster Kürze beschrieben von Carl Valentin Kirchmayer von Reichwitz Phil. & Med. Doctore.

Prag: gedruckt bei Wolfgang Wickhart, Ertz=Bischofflichen und Landschafft=Buchdrucker im Königreich Boheim, 1718.

[I]-[XVI], 1-91, [92] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině se nad kostelem v Kuksu vznášejí v oblacích Panna Maria s pěti anděly, ve spodní části podpírají dva andělé erb rodu Šporků. Pod výjevem nápis novogotickou polokurzívou: "Kurtze doch warhaffte beschreibung des heilsamen kucusbaads, welches unter dem Schutz der glorwürdigsten Jungfrauen Maria Himmelfahrt als einem heil der krancken dem allgemeinen Müetzen zum besten mit der Herrschafft Gradlitz mit all exorderlielzer bequemlichkeiten aufferbauet hat, Ihre Excele: der hoch und wohl geborne herr herr Frantz Antoni des heil: Röm: Reichs Graff von Sporck, herr auf Lissa, Gradlitz und Konoged der Röm: Kaise: Maie: wircklich geheim. Der Rath (ammerer und König: Statthalter zu Prag. etc.)"; mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

156 114 1d

Klemens, Wenzeslaus

Hirtenbrief des hochwürdigsten und durchlauchtigsten Fürsten und Herrn Clemens Wenceslaus Erzbischof zu Trier, des H. R: R. Kurfürsten, und durch Gallien und das Königreich Arelate Erzkanzlers, Fürstbischofes zu Augsburg.

Augsburg: auf Kosten des bischöflichen Siegelamis, und in Commission bei Matthäus Riegers sel. Söhnen, 1780.

[I]-[XXII], 1-370, [371]-[396] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet se dvěma štítky, vše potaženo šedým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na straně 3: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

157 446 4b

Knittel, Casparus, S. J.

Caspari Knittel e Societate Jesu Conciones dominicales academicae, per omnes Anni Dominicas distributae ... Pars Hiemalis.

Pragae: Typis Universitatis Carolo-Ferdinandae in Collegio Soc. Jesu ad S. Clementem, Anno 1722.

[I]-[XX], 1-872, [I]-[XXXVI], 1-277, [278]-[288] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

158 206 2d

Koller, Joseph Ferdinand Maria, OTheat.

Erstes, neuvermehrtes Quadragesimale historicum: oder auserleszneste Fasten= Geschichten und Passionspredigen ... von R. P. Don Joseph Ferdinand Maria Koller, Clerico Regulari.

Augsburg und Innsbruck: In Verlag bei Josephs Wolff, 1764.

[I]-[XVI], [1], 2-612 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou

a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

159 85 1d

Koller, Joseph Ferdinand Maria, OTheat.

Zweites Quadragesimale historicum: oder auserleszeste Fasten= Geschichten, so zum Trost der Gerechten, und zum Schöcken der Sünder ... von R. P. Don Joseph Ferdinand Maria Koller, Congregationis Clericorum Regularium (vulgo Theatinorum) Theologo. Augsburg und Innsbruck: Verlegts Joseph Wolff, 1768.
[I]-[XVI], [1], 2-496 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

160 719 5d

Konfessý Helwetská aneb Wyznání a sprosté Wyswetleni prawowěrné Wiry, a Artikulů wsseobecných opřimného Naboženstwi křesťanského.
W Berlině: U Jana Michala Kunsta leta Paně 1784.
[I]-[III], IV-XXXII, [1], 2-143, [144] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů potaženy hnědou usní se slepotiskem a zlacením. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Poškozen hřbet.

161 743 5d

[Koniáš, Antonín]

Clavis Heresim claudens & aperiens. Klíč kacířské bludy k rozeznání otvírajících, k vykořenění zamítajich, aneb Rejstřík některých bludných, podezřelých neb zapověděných kněh.
Wytisštěný w Hradcy Králowe, v Wáclawa Jana Tybély, Léta 1729.
[I]-[XVIII], I-XCIV, 1-200 s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen švabachem, částečně

*antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.*

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Joannis Xaverii Tomashek."

162 645 5b

Kosmas

Scriptorum Rerum Bohemicarum Tomus I. Cosmae Ecclesiae Pragensis Decani Chronicon Bohemorum ad Fidem Codicis Ms. Bibliothecae Capituli Ecclesiae Metropolitanae Pragensis recensitum.

Předitul: SCRIPTORUM RERUM BOHEMICARUM E BIBLIOTHECA ECCLESIAE METROPOLITANAE PRAGENSIS. TOMUS I.

Pragae, MDCCLXXXIII.

[I]-[IV], V-XL, [1], 2-498, [499]-[500] s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

163 371 3d

Kraus, Jan, S. J.

Ovicula ex Lutheranismu ad Ecclesiam Dei Redux. Dass aus dem Lutherthum zu der Catholischen Herde zuruckkommende Schäfflein, Mitbringend warum es aus der Catholischen Herde vor Jahren ausgetrette ... beschreiben von Joanne Kraus Soc. Jesu. Der Erste Theil.

Alt-Stadt Prag : In der Academischen Buchdruckerei des Collegii Soc. Jesu bei St. Clement durch Joachimum Johannem Kamenitzky p. t. Factorn, Anno 1709.

[I]-[VI], [1]-[3], 4-154, [155]-[170] (Erster Theil), [1]-[2], 3-174 (Anderter Theil) s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

164 706 5d

Kraus, Václav, S. J.

Verbum Dei Scriptum Verbis & doctorinis Patrum Interpretationibus Doctorum ad apparentibus contradictionibus defensum sive Antilogiae Librorum Sacrae Scripturae Expensae & concordatae ... Pars I.

Olomucii: Typis Francisci Antonii Hirnle, Anno MDCCL.

[1]-[6], 7-335, [336]-[348] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou potaženy hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlys z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

165 709 5d

Kraus, Václav, S. J.

Curae Pro Cura Animarum Animose obeunda Theologice, Didactice, Polemice, Ascetice consignatae Animarum Curatoribus, Levandáque sudori Apostolico accomodatae. Cum annexis Thesibus ex Universa Theologia Scholastica.

Olomucii: Typis Francisci Antonii Hirnle, Anno 1752.

[1]-[6], 7-300, [301]-[310] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlys z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

166 614 5a

Lambertinus, Prosper, kardinal

Prosperi Lambertini S. R. E. Cardinalis Archiepiscopi Bononiensis postea Benedicti XIV. Pontificis Optimi Maximi Institutiones Ecclesiasticae, quas latine reddidit Ildephonsus a S. Carolo Scholarum piarum, Rector Collegii Urbani de propaganda fide.

Ingolstadii & Augustae Vindelicorum: Sumptibus Joannis Francisci Xaverii Crätz, Bibliopolae Academici, Et Thomae summer, Bibliopolae Augustiani, Anno MDCCLI.

[I]-[XXXII], [1], 2-840, [841]-[922] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: V obdélném výjevu tvořeném dvojicí jednoduchých linek se nachází tři knihy položené na rostliných ornamentech z nichž v horní části vyrůstají dva stromy držící stuhu s devízou: „HIS NITITUR ORBIS.“ Na knihách je položen medailon

s neznatelným obrazem a pod nimi je umístěn erb s monogramem: "J.F.C."; Frontispis - mědirytina: V místnosti na podstavci portrét papeže Benedikta XIV, pod nímž je jeho osobní znak a nápis: "BENEDICTUS PP. XIV."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

167 533 4d

Laminetz, Raphael de, OP

Theologiae Mysticae, sive quatuor sermonum praedicabilium, interdum veró plurium ... Quos decantavit lingua & calamo Fr. Raphael Delaminetz, Praedicator Ceneralis, Prior conventus Pilsnensis, Ordinis Praedicatorum, in provincia Boemiae. Tomus secundus, tertius, quartus.

Aschaffenburgi: Sumptibus Viduae Joannis Godofr. Schönwetteri, MDCLXIII.

[I]-[XXX], 1-342 (Tomus secundus), [343]-[378], 1-281 (Tomus tertius), [282]-[310], 1-221 (Tomus quartus), [222] s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené světlým nepopsaným pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozen obal na deskách a hřbetě.

Vlastnická poznámka na titulní straně perem: "Adalricui de Mariae Decanui Cremliciensis" a "Paulii Makita."; Dvě pečete na předním přidešті.

168 378 3d

Lateinische Blumenlese; oder auserlesene Redens-Arten der Lateinische Sprache, aus den Auctoribus Classicis nach der Ordnung.

Halle: im Magneburgischen, 1724, Verlegts Johann Adam Spörl.

[I]-[XX], 1-105, [I]-[VIII], 1-104 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky na zadním přidešті perem: komentáře k textu.

169 137 2a

Laymann, Paul, S. J.

Theologiae Moralis in quinque Libros partitae, quibus Materiae omnes Practicae, cum ad externum Ecclesiasticum, tum internum Conscientiae forum spectantes, nova Methodo explicantur. Tomus primus. Auctore Paulo Laymann Societatis Jesu Theologo.

Předitul: PAULI LAYMANN SOCIETATIS JESU Theologiae Moralis.

Venetiis, MDCCXIX, Apud Jo: Baptistam Indrich.

[I]-[VIII], 1-411, [1]-[2], 3-387, [1]-[2], 3-16, [17]-[102], [1]-[2], 3-40 s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červenomodře stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem, květinami, anděly, stuhami a hlavami lidí. Uvnitř kartuše v otevřené krajině žena s dítětem v náručí a dalšími dvěma u nohou, v ruce drží stuhu s nápisem: "HAPITA"; Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky na předešlích a předsádkách perem vypsané strany s poznámkami.

170 239 2e

Lebeda, Heribert, OPraem.

Medium cognitionis Divinae seu Disputatio de Decretis Divinis ex se Efficacibus, In quibus Juxta inconcussa SS. Augustini, & Thomae Aquinatis, Angelici ... intueri stabilatur ... Authore Reverendo, Religioso, ac Eximio Patre Heriberto Lebeda, Sacri, Candidissimi, Canonici, & Exempti Ordinis Praemonstratensis, Regiae Ecclesiae Gradicensis Canonico Regulari.

Reginae-Hradecii: Typis Joannis Clementis Tybellii, 1751.

[1]-[110] l.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

171 727 5d

Lebeda, Heribert, OPraem.

Honor Posthumus Clarissimi Ac Eximii Viri, Patris Joannis From, e Soc. Jesu S. Juris Et SS. Theol. Doctoris, Ejusdemque Per Annos Multos In Universitate Olomucensi

Quondam Professoris, Ac Demum Amplissimi Caucellarii, Contra Injurias Ad Modum Reverendi, ac Eximii D. Heriberti Lebeda, SS. Theologiae Doctoris Praemonstratensis Gradiceni Ad Olomucium.

Aliopoli: Typis Veronianis, 1753.

[I]-[VIII], 1-268, [269]-[272] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhloví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na přední předsádce perem: „Ex libris Joan: Michaelis Wolff nunc per commutationem Josephi Pahnost Thli in An. III. 1757“; exlibris na titulním listu perem: „Ex libris Josephi Pahnost“ a oválé razítko s písmeny PJC.

172 789 6a

Leger, Claudius

Leichrede auf dem Herrn Claudius Leger, Pfarrer zu St. Andreas zu den Bogen (Saint André des - Arcs) in Paris.

Augsburg: Bei den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1782.

[I]-[VIII], [1], 2-84 s.; 8°.

Papírové šedé desky. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhloví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

173 610 5a

[Leidenhoffer, Philipp Jacob]

Missale Novum Romanum-Moravicum ex decreto sacrosanti Conicilii Tridentini restitutum, Pii V Pont Max jussu editum Et Clementis VIII primum, nunc denuo Urban Papae Octavi autoritate recognitum in quo Miassae propriae de Sanctis, ac Festis novissimis, a Summis Pontificibus ab Anno 1640 usque ad 1712 tum de praecepto, tum ad libitum celebrari concessae, omnes suis locis, pro celebrantium commoditate, ad logum extensae, & appositae sunst pro Dioecesi Moraiviae.

Předtitul: MISSALE NOVISSIMUM ROMANUM.

Olomucii et Brunae: Sumptibus Joannis Georgii Muffat Bibliopolae, Anno Domini MDCCXII.

[I]-[LXX], 1-680, I-CXXII, [CXXIII]-[CXXIX], 1-92, I-IV s.; 4°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 5 vazů potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Médirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen

antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami, titulní list a text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

174 30 1c

Leo a Sancto Laurentio, OCarm.

Conciones adventuales, quarum pars prima agit de peccatis aliensis, secunda de captivitate Petri ... et tertia de carcere purgatorii. Auctore F. Leone á S. Laurentio S. Ordinis Fratrum Beatissimae Mariae Virginis de Monte Carmelo Jubilario ... Pars prima - tertia.

Coloniae Agrippinae: Apud Franciscum Metternich, Bibliopolam unter gölden Waagen, Anno MDCCXXV.

[I]-[XII], [1], 2-234 (Pars prima), [I]-[XXXXVI], 1-248 (Pars secunda), [I]-[XXXXIV], 1-169 (Pars tertia), [170]-[187] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen do dvou sloupců antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

175 31 1c

Leo a Sancto Laurentio, OCarm.

Conciones adventuales, quarum pars prima agit de peccatis aliensis, secunda de captivitate Petri ... et tertia de carcere purgatorii. Auctore F. Leone á S. Laurentio S. Ordinis Fratrum Beatissimae Mariae Virginis de Monte Carmelo Jubilario.

Coloniae Agrippinae: Apud Franciscum Metternich, Bibliopolam unter gölden Waagen, Anno MDCCXXV.

[I]-[XVI], 1-852, [853]-[888] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen do dvou sloupců antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

176 32 1c

Leo a Sancto Laurentio, OCarm.

Favus Samsonis, ex ore Leonis prodiens, Conciones de sanctis per totum annum suppeditat ... Auctore R. P. Leone á S. Laurentio, Ordinis Fratrum B. M. V. de Monte Carmelo.

Coloniae Agrippinae: Apud Franciscum Metternich, Bibliopolam unter gölden Waagen, Anno MDCCXXXVII.

[I]-[XXVIII], 1-552, [553]-[560] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen do dvou sloupců antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

177 16 1b

Liber Sextus Decretalium D. Bonifacii Papae VIII. suae integritati una cum clementinis et extravagantibus restitutus.

Coloniae Munatiane: Impensis Emanuelis König & Filiorum, MDCLXX.

[I]-[XII], 1-235, [236]-[263] sl.; 8°.

Dřevěné desky potažené šedým papírem, na hřbetu s dvěma štítky. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen do dvou sloupců antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý

Exlibris na titulním listu: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

178 714 5d

Libig, Johann, S. J.

Quaestiones Theologico-Scholasticae De Virtutibus Theologicis Fide, Spe, & Charitate. Anno Superiore In Alma, Caesarea, regia, ac Episcopali, Universitate Olomucensi Societatis Jesu explanatae.

Olomucii: Typis Olomucensibus, Anno MDCCXXXVIII.

[I]-[VIII], 1-224, [225]-[228] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozen hřbet.

179 732 5d

Libig, Johann, S. J.

Quaestiones Theologico-Scholasticae De Virtutibus Theologicis Fide, Spe, & Charitate. Anno Superiore In Alma, Caesarea, regia, ac Episcopali, Universitate Olomucensi Societatis Jesu explanatae.

Olomucii: Typis Olomucensibus, Anno MDCCXXVIII.

[I]-[VIII], 1-224, [225]-[228] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

180 131 2a

Ligorius, Alphons Maria de

Theologia Moralis Illustrissimi ac Reverendissimi D. Alphonsi de Ligorio Episcopi S. Agathae Cothorum ... Instructione ad praxim confessoriorum una cum Joannis Dominici Mansi Archiepiscopi Lucensis ... Tomus primus.

Předitul: THEOLOGIA MORALIS ILLUSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI D. ALPHONSI DE LIGORIO.

Bassani: MDCCLXXII, Sed Prostant Venetiis, Apud Remondini.

[I]-[VIII], I-LXXVI, 1-280, [I]-[II], III-XVI, 1-204, [I]-[II], III-XXXVI s.; 2°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

181 679 5c

Liguorio, Alphons Maria de

Des hochwürdigsten Herrn Alphons de Liguorio Bischofs zu St. Agatha Lobreden auf die göttliche Mutter Maria.

Augsburg: Verlegt von den Gebrüdern Veith, 1772.

[I]-[VIII], [1], 2-360 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozen obal na deskách a hřbetě.

182 617 5a

Lingendes, Claude de, S. J.

Concionum in quadragesimam reverendi patris Claudii de Lingendes e societate Iesu. Tomus primus, secundus, tertius et ultimus.

Moguntiae: Ex typographejo Nicolai Heyl Unoversitatis Typographi jurati, Anno MDCLXIV.

[I]-[VIII], 1-406 (TOMUS PRIMUS), [I]-[VIII], 1-404 (TOMUS SECUNDUS), [I]-[VIII], 1-386 (TOMUS TERTIUS ET ULTIMUS), [387]-[394] s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Uprostřed oválné kartuše je slunce s monogramem: "IHS". Na písmenu H sedí alegorie Víry (žena s křížem a srdcem) a pod ní jsou rostliné motivy. Kartuši lemuje opis, uvozený křížkem: "+ *PROPTER *NOMEN *TVVM *DOMINE *LIBERA *NOS"; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.*

Stupeň zachování knihy: Na deskách plíseň.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Wenceslav Weber"; "Ex libris Joannis Hrabis Presbyt[er] Eccle[siae]."

183 755 5e

Lobbet de Lanthin, Jacques, S. J.

Via vitae, mortisque, Libris tribus explicata, a Jacobo Lobbetio, Societatis Jesu Theologo Leodiensi, Anno 1653, secunda iam tunc editione, correcta.

Předitul: VIA VITAE ET MORTIS.

Viennae: Typis Gregorii Kurtzböck, Universitat. Typograph., Anno MDCCXXXII.

[I]-[XVI], 1-455, [456]-[458] s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potaženy hnědou usní se slepotiskem a zlacením. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

184 647 5b

Logk, Otto, OCis.

Continuatio Regulae Canonicae pro Clero tam Saeculari, quam Regulari, sive Tractatus Theologicus Canonico-Moralis, Juxta Ordinem XXV. Titulorum Lib. III. Decretal. Gregorii IX. Pontif. Max. a Tit. XXVI. usque ad L. methodice digestus.

Typis excudit Ignatius Pruscha, Vetero-Pragae penes Paradisum in Domo Hartmanniana, Anno MDCCL.

[I]-[X], 1-561, [562]-[564] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

185 726 5d

Logk, Otto, OCis.

Continuatio Regulae Canonicae pro Clero tam Saeculari, quam Regulari, sive Tractatus Theologicus Canonico-Moralis, Juxta Ordinem XXV. Titulorum Lib. III. Decretal. Gregorii IX. Pontif. Max. a Tit. XXVI. usque ad L. methodice digestus.

Typis excudit Ignatius Pruscha, Vetero-Pragae penes Paradisum in Domo Hartmanniana, Anno MDCCL.

[I]-[X], 1-561, [562]-[564] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 2 vazy potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

186 613 5a

Lucas, François

Sacrorum Bibliorum vulgatae editionis concordantiae, ad recognitionem jussu Sixti V. pont. max., Bibliis adhibitam a Francisco Luca primum recensitae.

[Antverpiae: Joannes Baptista Verdussen, 1718]

[1]-[7], 8-1408 s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Chybí zadní desky a část obalu na hřbetě, chybí titulní list a některé listy.

187 760 5e

Macasius, Franz, S. J.

Manuale Theologico-Canonicum de Sponsalibus Quaestionibus et Resolutionibus Compendiose deductis expositum; adjunctis ex libris V. Decretalium Gregorii IX. desumptis positionibus.

Olomucii: Typis Olomucensibus, Anno MDCCXXX.

[I]-[VIII], [1], 2-96, [97]-[108] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Plíseň na deskách.

188 372 3d

Major, Johann, S. J.

Magnum Speculum Exemplorum, ex plusquam Octoginta Authoribus, Pietate, Doctrina et Antiquitate Venerandis, variisque Historijs, Tractatibus & Libellis excerptum ... Opus variis notis ... studio R. P. Joannis Majoris Societatis Jesu Theologi.

Coloniae Agrippinae: Ex Officina Metternichiana Sub Signo Gryphi, Anno MDCCXLVII.

[I]-[XX], 1-683, [684]-[748] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s náročnými kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

189 204 2d

Mans, Joseph

Aetarium Evangelicum: hoc est Evangeliorum totius Anni ... in omnes Dominicas per singulos versus in sensu Literali, Morali & Analogogico Elucidationis Tomus Primus ... Primo quidem Opera et Studio admodum Reverendí et Doctissimi Domini D. Josephi Mansi, Congregat. Oratorii S. Philippi Neriii Romae Presbyteri.

Coloniae Agrippinae: Sumptib. Wilhelmi Metternich, Bibliopolae Sub Signo Gryphi., Anno MDCCXXVI.

[I]-[VIII], 1-567, [568]-[630] s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 5 vazů potažené bílou usní se slepotiskem. Ořízka modře natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky tužkou: o provedení některých kázání (nejčastěji podtržením).

190 205 2d

Mans, Joseph

Aetarium Evangelicum: hoc est Evangeliorum totius Anni ... in omnes Dominicas per singulos versus in sensu Literali, Morali & Analogogico Elucidationis Tomus Tertius ... Primo quidem Opera et Studio admodum Reverendi et Doctissimi Domini D. Josephi Mansi, Congregat. Oratorii S. Philippi Nerii Romae Presbyteri. Coloniae Agrippinae: Sumptib. Wilhelmi Metternich, Bibliopolae Sub Signo Gryphi., Anno MDCCXXVI.

[1]-[4], 5-567, [568]-[632] s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 5 vazů potažené bílou usní se slepotiskem. Ořízka modře natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky tužkou: o provedení některých kázání (nejčastěji podtržením).

191 225 2e

Manzador, Pius, OM

Deren Predigen des P. Don Pii Manzador regulirten Priesters des heiligen Apostels Pauli. Erster Theil enthaltet unterschiedliche Ehren= Reden mit vielen eingemengten heilasamen Sitten= Lehren.

Wien: Gedruckt bei Franz Andre Kirchberger, Unoversitäts=Buchdrucker, 1749.

[I]-[CX], 1-990, [991]-[992] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

192 226 2e

Manzador, Pius, OM

Deren Predigen des P. Don Pii Manzador regulirten Priesters des heiligen Apostels Pauli. Anderter Theil enthaltet unterschiedliche Ehren= Reden mit vielen eingemengten heiliasamen Sitten= Lehren.

Wien: Gedruckt bei Franz Andre Kirchberger, Unoversitäts=Buchdrucker, 1753.

[I]-[LXXXII], 1-1099, [1100]-[1102] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

193 13 1b

Marchantius, Jacobus

Hortus pastorum in quo continetur omnibus doctrina fidei et morum ... omnibus animarum curatorib[us], necessaria. Auctore R.D. Jacobo Marchantio pastore et decano Couviniensi.

Coloniae Agrippinae: Sumptibus Petri Henningii, MDCLXXXVI.

[I]-[XXVI], [1], 2-1360, [1361]-[1376] s.; 8°.

Původní signatura: VP 25. Dřevěné desky s vnitřním skosením hran a hřbet šitý na 5 vazů potažené hnědou usní se slepotiskem, poškozena háčková spona s kloubkem. Ořízka nezdobená. Mědirytinový titulní list, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozena háčková spona s kloubkem.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Patris Joan Klauscroperum."

194 756 5e

Marches, Franciscus, OP

Eintzige Hoffnung dess Sünders Gegründet im vergossenen Blut Jesu Christi. R. P. Francisci Marchese Congr. Oratorii Priestern zu Rom Vergossenes Blut Jesu Christi Die

Eintzige Hoffnung dess Sünders. Verteutscht auss Italiän. Sprach von P. F. Ferd. á S. Ludovico Carmelita. Cum Licentia Superior. Et Privilegio.

Cöllen in Freissemischem Truck und Verlag Johann Eberhard Fromarts, Buchhandlers am Hoff, Anno 1711.

[I]-[XXX], 1-328, [329]-[366] s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhloví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Na předsádkách a přideštích malůvky a poznámky různého charakteru.

195 757 5e

Marchius, Ewaldus

Nucleus Tractatus practici de iure et iustitia theologis omnibus, canonistis, iurisperitis, anomarum curam gerentibus, negotia fotensia tractantibus ... continens ... ex cortice erutus a reverendo et exinio domino Evvaldo Marchio, SS. Theologia licentiato.

Coloniae Agrippinae: Typis ac sumptibus Wilhelmi Friessem Typographi & Bibliopolae sub signo S. Gabrielias Archangeli in placea vulgo tranckgas 1658.

[I]-[XVI], [1], 2-599, [600]-[658], 1-70 s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Dřevořez, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhloví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Poškozen hřbet.

196 17 1b

Maschat a St. Erasmo, Remigius

Institutiones canonicae Remigii Maschat a S. Erasmo ... Pars I. Institutiones Juris Civilis, Librum I. & II. Dectretalium complectens.

Romae MDCCLVII., Ex Typographia S. Michaelis ad Ripam, Per Octavium Puccinelli.

[I]-[VIII], 1-823, [824]s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran potažené bílou usní se slepotiskem vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 5 vazů se dvěma štítky potažený bílou usní. Ořízka červeně natíraná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev, představující svítící hostii na podstavci, vedle níž jsou dvě nádoby s věčným světlem, viněty. Text vysázen do dvou sloupců antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhloví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky pod čarou. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu perem: "Josephi Pahnost Capellani Holleschovitz"; opatřeno oválným razítkem s písmeny PJC.

197 18 1b

Maschat a St. Erasmo, Remigius

Institutiones canonicae Remigii Maschat a S. Erasmo ... Pars II. Complectens Librum III. IV. & V. Decretalium.

Romae MDCCLVII., Ex Typographia S. Michaelis ad Ripam, Per Octavium Puccinelli. [1]-[2], 3-819, [820]s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran potažené bílou usní se slepotiskem vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 5 vazů se dvěma štítky potažený bílou usní. Ořízka červeně natíraná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélý výjev, představující dva orly držící korunu a jsou obklopeni rostlinnými motivy, viněty. Text vysázen do dvou sloupců antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu perem: "Josephi Pahnost Capellani Holleschovitz"; opatřeno oválným razítkem s písmeny PJC.

198 620 5a

Maulbertsch, Anton

Historische Beschreibung der vom Anton Maulbertsch k. k. Kammermahler, Mitgliede der Wiener und Berliner Akademie am Bibliothekwölbe der königlichen Praemonstratenserordens= Kanonie am Berge Sion zu Prag im Jahre 1794.

Prag: Mit Schriften der Wittwe Elsenwanger, durch Anton Petzold, Faktor, 1797.

[I]-[XVIII], [1], 2-26 s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní. Ořízka zlatě natíraná. Frontispis - mědirytina: Pohled do knihovny Premonstrátské kanonie na Strahově v Praze; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně švabachem a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

199 472 4b

Mediolanius, Johannes de

Schola Salernitana, sive de conservanda Valetudine Praecepta Metrica. Authore Joh. de Mediolano hactenus ignoto ... ex recensione Zachariae Sylvii, Medici Roterodamensis. Ratisponae: Sumptibus Joh. Zachariae Seidelii, A. MDCCXXII.

[I]-[XXXII], 1-506, [507]-[516] s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

200 693 5c

Melissantes, Gregorii Johann Gottfried

Curieuser Affecten=Spiegel, Oder auserlesene Cautelen und sonderbahre Maximen, Die Gemüther der Menschen zu erforschen ... von Melissantes.

Franckfurt und Leipzig: In Verlegung Ernst Ludwig Niedtens, Buchhändlers in Arnstadt, 1715.

[I]-[XVI], [1], 2-682, [683]-[718] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy škrobovým papírem. Ořízka nezdobená. Frontispis - mědirytina: Podobizna autora v řeholním oděvu na podstavci, jenž nese nápis: „Symbol. Ich traue auff Gott. JOHANNES GREGORII GODOFREDUS alias MELISSANTES Natus Thobae in Tringia Ad. 1683. d. 17. Febr.“, uprostřed nápisu rodový erb; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

201 763 5e

Mens Ecclesiae Germanicae de Sacramento Poenitentiae, eiusdemque Recto Usu et Dispensatione. Ex Sacris suorum Conciliorum Canonibus explicata.

Brunae: Literis Swobodianis, Joanne Siedler, Factore, 1782.

[1]-[5], 6-132 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy modrým papírem se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozen hřbet, utržen titulní list.

202 788 6a

Merz, Alois

Responsum Catholicum ad Questionem, quid est Summus Pontifex ... Aloysius Merz, SS. Theol. Doctor, & Ecclesiae Cathedralis Augustanae Concionator Ordinarius.

Augustae Vindel.: Impensis Officin. Librariae Josephi Wolf, MDCCLXXXII.

[1]-[3], 4-75, [76] s.; 8°.

Papírové šedé desky. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

203 537 4d

Merz, Philippus Paulus

Thesaurus Biblicus completus, locupletissimus, ex ipsis Sacrarum Scripturarum visceribus et medullis congestus, id est, Dicta & Exempla Biblica ... á M. Philippo Paulo Mertz, P. T. Paroch. Cathed. Aug. et ad S. Stephanum Cooperatore. Augustae Vindelicorum et Graecii: Sumptibus Philippi ac Martini Veith, & Joannis Fratris haeredum, MDCCXXXIV. [I]-[XVIII], 1-784, [785]-[824], 1-334, [335]-[340] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Exlibris na předním příděstí perem: "Ex libris Tobiae Ramfeld" s poznámkami ke knize.

204 768 5e

Mickl, Quirinus, OCis.

Apolectus Doctrinalis Decisionum Theologico-Moralium Conscientiae, et Actuum Humanorum Syatema practice explanans. Vetero-Pragae impressum in Aula-Regia: apud Franciscum Carolum Hladky, Archiepiscopalem Typographum, Anno 1747. [I]-[VIII], 1-302, [303]-[306] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s nárožními kolky s dominantou potaženy hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

205 6 1a

Miell, Petro

Geist=reiche Sitten=Lehre, oder: Christliche Vollkommenheit ... Durch Erbauliche Predigten an denen Sonn= und Feyer= Tügen auf der Cantzel vorgetragen von R. P. Petro Miell, aus der Gesellschaft Jesu ... Zweite Auflage.

Regensburg: Verlegts Emerich Felix Bader, 1747.

[I]-[XXII], [1], 2-871, [872]-[878] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené světle stříkanou hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní přídeští i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Vlysy z tiskařských ozdůbek, mědiryty, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

206 481 4b

Miller, Joannes. S. J.

Triginta Devotiones ad Christum, & Sanctos Eius, pro avertendis malis, et postulandis bonis, tum temporalibus, tum spiritualibus ... conscripsit P. Joannes Miller Societatis Jesu Anno 1712.

Pragae: Typis Universitatis Carolo-Ferdinandae in Collegio Soc. Jesu ad S. Clementem. [1]-[129] l.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka zlatě natíraná. Mědirytina. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

207 421 3e

Miller, Johann Peter

D. Johann Peter Millers ordentlichen Lehrers der Theologie in Göttingen Anweisung zur Katechisirunst oder zu Religionsgesprächen. Dritte, verbesserte Auflage.

Leipzig: In der Weigandschen Buchhandlung, 1785.

[1]-[3], 4-182, [183]-[184] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

208 419 3e

Miller, Johann Petr

Christliche Katechisationen über die Zehen Gebote, für die Landjugend. Mit Herrn Doktor Joh. Pet. Millers in Göttingen.

Frankfurt und Leipzig, 1787.

[I]-[III], IV-XVI, [1], 2-336 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

209 420 3e

Miller, Johann Petr

D. Johann Peter Millers ordentlichen professors der Theologie zu Göttingen. Christliches Religionsbuch oder Anleitung zu katechetischen Unterredungen ... Neue, verbesserte Auflage.

Wien 1788.

[I]-[XVI], [1]-[3], 4-394 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

210 416 3e

Miller, Joseph

Anleitung zum Gebrauche des katechetischen Unterrichts von Joseph Miller Katecheten. Erstes Bändchen.

Linz: Gedruckt bei Johann Michael Pramsteidel, bürgert. und akademisch. Buchdrucker, 1785.

[1]-[7], 8-188 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

211 417 3e

Miller, Joseph

Anleitung zum Gebrauche des katechetischen Unterrichts von Joseph Miller Katecheten. Zweites Bändchen.

Linz: Gedruckt bei Johann Michael Pramsteidel, bürgert. und akademisch. Buchdrucker, 1785.

[1]-[7], 8-182 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

212 418 3e

Miller, Joseph

Anleitung zum Gebrauche des katechetischen Unterrichts von Joseph Miller Katecheten. Drittes Bändchen.

Linz: Gedruckt bei Johann Michael Pramsteidel, bürgert. und akademisch. Buchdrucker, 1785.

[1]-[7], 8-184 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty, tabulky. Text vysázen frakturou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

213 916 6c

Missale Novum Romano-Olomucense ex Decreto Sacro-Sancti Concilii Tridentini Restitutum, Pii V. Pont. Max. jussu editum, et Clementis VIII. primum, nunc denuo Urbani Papae Octavi auctoritate recognitum.

Ex Ducali Campidonensi Typographia, per Andream Stadler, Anno Domini MDCCLV. [I]-[XLIV], 1-532, I-CXVIII, [CXIX]-[CXX], 1-16, 1-92, I-IV, [V]-[XXVIII], 1-8 s.; 4°.

Dřevěné desky s vnějším skosením hran a hřbet šitý na 4 vazy potaženy hnědou usní se slepotiskem a zlacením. Ořízka zlatě natíraná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list a text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

214 915 6c

Missale Novum Romano-Olomucense ex Decreto Sacro-Sancti Concilii Tridentini Restitutum, Pii V. Pont. Max. jussu editum, et Clementis VIII. primum, nunc denuo Urbani Papae Octavi auctoritate recognitum ... Pro Dioecesi Moraviae.

Olomucii: Sumptibus Melchioris Henrici Windhauer Bibliopegi., Anno Domini MDCCXL.

[I]-[LII], 1-576, I-C, [CI]-[CIV] s.; 4°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 5 vazů potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně natíraná. Médírtytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list a text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Utrženy hranové spony.

215 219 2d

Modestus, Joannus Evangelista, OCarm. Sacrae Panegyres R. P. F. Modesti a S. Joanne Evangelista Carmelitae Discalceati. Pars prima et secunda.

Pragae: Typis Joannis Caroli Gerzabek, Anno 1701.

[I]-[IV], 1-358 (Pars prima), [359]-[392], 1-443 (Pars secunda), [444]-[472] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené bílou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu nečitelné.

216 29 1b

Monacelli, Francesco, JUDr.

Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii Apostolici ... Formularium legale practicum fori ecclesiastici, in quo formulae expeditionum usufrequentium de his, quae pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur.

Předtitul: FRANCISCI MONACELLI FORMULARIUM Legale Practicum FORI ECCLESIASTICI.

Venetiis: MDCCVI, Apud Antonium Bartoli.

[I]-[LXXII], 1-531 (Pars Prima), [I]-[LVI], 1-336 (Pars Secunda), [I]-[XXXXVIII], 1-34 (Supplementum), [335]-[336] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka modro-červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Kytici vázanou do kruhu kryje renesanční ornament s provazem; vlysy

z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen místy i do dvou sloupců antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

217 871 6a

Zuverlässige und ausführliche **Nachricht von dem Armen= Institute** welches auf den gräflich= Buquoyschen Herrschaftten in Böhmen im Jahr 1779 errichtet worden.
Brünn: Gedruckt bei Johann Silvestr Siedler, 1784.
[I]-[IV], [1], 2-122, 1-24, [25]-[28] s.; 8°.

Papírové šedé desky. Ořízka nezdobená. Tabulky. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

218 523 4d

Zweite **Nachricht von dem Fortgange** des Armeninstituts, welches auf den Gräflich= Buquoischen Herrschaftten in Böhmen im Jahre 1779 errichtet werden.
Brünn: Gedruckt bei Johann Siedler, 1784.
[1]-[5], 6-64 s.; 8°.

Papírové šedé desky. Ořízka nezdobená. Tabulky. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Poškozen obal na deskách a hřbetě.

219 234 2e

Nattenhus, Mauritius, OFMCap.

Homo simplex et rectus, oder der alte redliche Teutsche Wichel. Das ist: Sittliche auss Böttlicher Heil. Schrifft mit anmuthigen historien schönen Gleichnussen und Sprühender heiligen Vätter versasste Sonn= und Feyertägliche Predigen ... durch P. Mauritium Nattenhusanum Ord. Min. Capucinatorum, dermahligen Ordinari Prediger bei dem H. Creutz in Augspurg. Erster Theil.
Augspurg: In Verlag Georg Schüter und Martin Happach, Anno 1708.
[I]-[XXX], 1-816, 1-59, [60]-[84] s.; 8°.

Lepenkové desky s modrými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

220 752 5d

Nepveu, François, S. J.

Considerationes Christianae pro Singulis Anni Diebus, Authore R. P. Francisco Nepuev Societatis Jesu, Latine Redditae a R. P. Andrea Leuckart ejusdem Soc. Sacerdote. Mensis Januarius.

Olomucii: Francisci Antonii Hirnle, Anno MDCCLVI.

[1]-[5], 6-108 s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Uvolněné desky.

221 373 3d

Neuburgus, Ferdinandus

Des Curieusen Hoffmeisters, Geographisch=Historisch= und Polittischer Wissenschaften Erster Theil., Worinnen folgende herrschende Staaten und Republicen, als Portugall, Spanien, Franckreich, Niederlanden, Groß-Britannien, Dännemarck, Schweden, Teutschland, Böhmen, Mähren und Schlesien.

Leipzig: bei Martin Theodor Heibeis sel. Wittib, 1700.

[I]-[XVI], 1-1432, [1433]-[1552] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy světlým pergamenem. Ořízka červeně stříkaná. Médírtyiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

222 754 5d

Nieberle, Aemilian, OFM

Octava Seraphica Religioso Spiritualia Exercitia Facienti, Singulis Annis per octo continuos Dies studiose pariter ac devote celebranda. Authore P. F. Aemiliano Nieberle Ord. S. Francisci Minor. Recollect. Provinciae Argentinae seu Germaniae Superioris p. t. Conventus Augustani ad S. Sepulchrum Concionatore Ordinario. 2 svazky.

Augustae Vindelicorum: Sumpt. Joannis Caspari Bencard Viduae & Haeredum, Anno MDCCXLVIII.

[1]-[2], 3-350, [351]-[358] s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

223 751 5d

Nieremberg, Juan Eusebio, S. J.

Vita Divina, seu Via Regia ad perfectionem, Authore R. P. Joanne Eusebio Nierembergio, Societatis Jesu Sacerdote.

Olomucii: Typis Olomucensibus, Anno MDCCXXVIII.

[1]-[2], 3-105, [106] s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy modrozlatě zdobeným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

224 209 2d

Nolbek, Raphael

Quaestiones Theologicae de Deo uno, et trino, resolutae juxta inconcussa, tutissimaque dogmata divi Thomae Aquinatis Doctoris Angelici.

Olomucii: Typis Olomucensibus, Anno MDCCXXVII.

[1]-[312] l.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potažené červenomodrozlutozeleně mramorovaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

225 194 2c

Nonotte, Claude Adrien

Philosophisches Lexikon der Religion, worinnen alle von den Unglaeubigen angefochtene Religionspunkte festgesetzt, und alle Einwuerfe derselben beantwortet werden ... Erster Band. A-L.

Augsburg: Bei den Gebrüder Veith, Buchhändlern, 1775.

[I]-[VIII], IX-LXXXVIII, [1], 2-686, [687]-[688] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a švabachem s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

226 195 2c

Nonotte, Claude Adrien

Philosophisches Lexikon der Religion, worinnen alle von den Unglaebigen angefochtene Religionspunkte festgesetzt, und alle Einwuerfe derselben beantwortet werden ... Zweiter Band. M-Z.

Augsburg: Bei den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1775.

[I]-[II], [1], 2-784 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a švabachem s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

227 168 2c

Nováček, Jan Augustin

Dissertatio Inauguralis Medica de Affectibus Articularibus Arthritico-Podagricis.

Pragae: Typis Joannis Caroli Gerzabek, Anno 1727.

[I]-[XXII], [1], 2-240 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky: tužkou podtrhané některé pasáže.

228 228 2e

Oberleitner, Franz Anton

Simplicium Leges, das ist: Geistliche und unfehlbare Bauren-Reglen, nach der Christlichen Einfalt und Weisheit eingerichtet ... von Francisco Antonio Oberleitner,

der Heil. Schrift und geistlichen Rechten Licentiat und Pfarrern zu Obertauffkirchen. Erster Theil. Geistliche und unfehlbare Bauren=Reglen.

Augspurg: In Verlag Frantz Joseph Eisenbarths, des Aeltern, Hochfürstl. Bischöfl. Privilegierten Buchhandlers, 1732.

[I]-[XII], 1-465, [466]-[475] s.; 8°.

Lepenkové desky s modrými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní. Ořízka modře stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině s městem, zvířaty a lidmi stojí sedm rolníků a modlí se ke sv. Isidorovi (atribut dělo), jenž klečí na oblacích a modlitbu předává sv. Trojici nad ním. Kolem něj a sv. Trojice krouží cherubové s písmem v ruce. Pod výjevem nápis v humanistické a novogotické kurzívě: "S. Isidorus Spiegel u. Bauren Patron."; vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Jedna s dvojice stuh utržena.

229 478 4b

Officia propria sanctorum: ex speciali sanctissimi D. N. Pii papae V. concessione a canonicis regularibus Lateranensibus recitanda. - Nunc denuo ad regulas breviarii Romani, eiusdem Pii quinti Clementis octavi, & Urbani octavi auctoritate recogniti, reformata.

Monachii: Typis Joannis Wilhelmi Schell. Sumptibus Joannis Wagneri Bobliopolae, Anno MDCLXI.

[1]-[2], 3-110, [111]-[116] s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet potažený bílou usní se slepotiskem. Ořízka modře natíraná. Versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list a text vytištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Utržena jedna ze spon.

Čtenářské poznámky za titulním listem, v textu a na zadním příděščí a předsádce perem: doplnění modliteb k některým svátkům liturgického roku.

230 448 4b

Officia Propria Sanctorum Almae Cathedralis Ecclesiae, Totiusque Dioecesis Olomucensis, quibus Officia recentiora ab Anno 1720. Pro Universali Ecclesia emanata adjuncta reperiuntur.

Olomucii: Typis Regiae in Moravia Metropolis Olom., Per Franciscum Hirnle Factorem, MDCCXXXII.

[I]-[II], I-LII, 1-402, [403]-[404], 1-140 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů potažené hnědou usní. Ořízka zlatě natíraná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou,

částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

231 703 5c

Officium Rakoczianum sive Varia Pietatis Exercitia cultui Divino, Beatissimae Virginis et Matris Divinae Mariae Sanctisque Honori Debita.

Viennae Austriae: Prostat apud Leopoldum Kaliwoda, Aulae Imperialis Typographum, [MDCCLII].

[I]-[XXII], 1-404, [405]-[408] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů potažené hnědou usní. Ořízka nezdobená. Frontispis - mědirytina: Na stěně visí oválný obraz Panny Marie s Ježíškem, nad nímž je stuha s devízou: "PIETAS AD OMNIA UTILIS." Pod obrazem cherubové se dvěma erby. Pod nimi na podlaze nápis: "REGINA ANGELORUM."; vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

232 749 5d

Officium Rakoczianum, In quo continentur Exercitia Ordinaria Hominis Christiani, DD. Sodalibus sub titulo Beatae Virginis Mariae ab Angelo salutatae.

Zagrabiae, MDCCLXXXVIII.

[I]-[III], IV-XXV, [XXVI], 1-402 s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní se slepotiskem a zlacením. Ořízka zlatě natíraná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Exlibris na přední předsádce perem: „Ex libris Joannis Winiavski Anno Do 1800“; na zadním předešití a předsádce perem vypsané písně a modlitby.

233 650 5b

O'Kelly, Guilielmus de Aghrim

Philosophia aulica, juxta veterum, ac recentiorum philosophorum placita. Compendiose, ec methodo Parisiensi pertractata, et illustrioribus superioris aevi inventis, et experimentis illustrata, et quatuor in partes, amputata prolixitate, divisa. Pars I-IV.

Neo-Pragae: Typis Hampelianis impressit Joannes Georgius Hofaeker, Anno MDCCI. [I]-[XXXII], 1-120 (PARS PRIMA), 1-80 (PARS SECUNDA), 1-232 (PARS TERTIA), 1-60 (PARS QUARTA), [61]-[72] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka modročerveně stříkaná. Mědirytina, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

234 729 5d

Opalenus, Lucas

Lucae Opaleni, Regni Poloniae Marescalli olim Anagrammatice sub nomine Pauli Naeoceli Editi De Officiis Libri Tres, in quibus sapientiae, id est, Moralis Philosophiae, Jurisprudentiae, immó & Theologiae pleraque, & praecipua; Nova hactenus ratione, atque Methodo accuratè explicantur.

Viennae Austriae: Typis Matthaei Cosmerovii, S. C. M. Typ., Anno MDCLXXIII.
[I]-[VIII], 1-400 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy červenomodrozlutě mramorovaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

235 723 5d

Osorio, Juan, S. J.

Concionum Joannis Osorii Societatis Jesu, de Sanctis. Tomus Tertius.

Antverpiae: Apud Joannem Keerbergium, Anno MDXCVII.

[I]-[XVI], [1], 2-964, [965]-[978] s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran a hřbet šitý na 4 vazy potažené světlou usní se slepotiskem, opatřeny dvojicí háčkových spon. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Utrženy spony.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Victorini Ivannis Josephi Besdiek 1719 Cooperatoris Polonensis."; čtenářské poznámky na příděštích a předsádkách perem: poznámky ke kázáním.

236 146 2b

Osorio, Juan, S. J.

Concionum Joannis Osorii Societatis Jesu, de Sanctis. Tomus Tertius.

Turnoni: Per Claudium Michaellem, Typographum Universitatis, MDXCVI. Sumptibus Fratrum de Gabiano.

[1]-[2], 3-802, [803]-[832] s.; 8°.

Původní signatura: 177. Dřevěné desky s vnitřním skosením hran a hřbet šitý na 4 vazy potažené světlou usní se slepotiskem, opatřeny dvojicí háčkových spon. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Utrženy spony.

Exlibris na druhé předsádce perem: "Ex libris Jacobi Ignatii Kwapil Philosophii Magistri paveti in Steph."

237 370 3d

Otto, Jacob, JUDr.

Corpus Juris Criminalis Caroli V. Imperatoris. Nova methodo, novisque notis theoricopracticis per membra, articulos, compages et praejudicia inter lucubrationes hiemales digestum, & in appendice variis, novisque Consillis adauctum. Oder Peinliche Halsgerichtsordnung Kaiser Carls des Fünffften ... von Jacob Otto, J. U. D. Caes. Pal. Com. Raths. Consiliar. und dess Löbl.

Ulm: in Verlag Georg Wilhelm Rühnen, gedruckt bei Christian Balthasar Kühnen Seel. Erben, im Jahr Christi 1696.

[I]-[VIII], 1-696, I-IV, 1-46 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Portrét autora v opatském oděvu s křížem lemovaný vavřínovým věncem se stuhou s citáty. Nad věncem stuha s nápisem v novogotické kurzívě: "Effig Palatii Jacobi Ottonis, J Cti Caesar Lateranens. Com. & S. Rom. Imp. Lib. Reip. Ulmens. Consiliar." Pod věncem rodový erb a stuha s nápisem v novogotické kurzívě: "Est Odor ad Vitam Vitae mihi Suavis JESUS Ad Vitam Vitae Suavis JESUS Odor."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

238 120 1e

Pacificus á Cruce, OCarm.

Sylva Spiritualis Morum, oder Geistlicher Sitten=Wald, das ist: hundert und neun Moral und Sittliche Sonntags=Predigen durch das gantze Jahr ... Durch F. R. P. Pacificum á Cruce, Carmeliter-Ordens und des Convents der Marquiset-Stadt Arle F...ren und definitoren der Wallonischen Provintz.

Augsburg und Grätz: Verlegts Philipp, Martin und Johann Veith, seel. Erben, Anno 1726.

[I]-[XVI], 1-408, [409]-[444], 1-548, [549]-[556] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeny desky a hřbet červotočem a vlhkostí. Potrhány první a poslední stránky.

Exlibris na přední předsádce perem: "Ex libris Acami Špaček Rom. cath ecclesiae presbyteri"; Čtenářská poznámka na titulním listu perem: "[...]bovensi ad Sctum Josephum."

239 1 1a

Partinger, Franz, S. J.

Lehr und Taugend Cron Aller Heiligen und Gerechten Gottes Freunden ... Durch die Lest und Lener - Täg des ganzen Jahrs zu grössern Lehren Gottes ... von P. Francisco Partinger, der Gesellschaft Jesu Priestern.

Augsburg und Grätz: In Verlag Philipp, Martin und Johann Veith, Gebrüder, Anno 1722.

[I]-[XVI], 1-1012, [1013]-[1024] s.; 4°.

Dřevěné desky a hřbet šitý na 5 vazů potažené hnědou usní se slepotiskem. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

240 739 5d

[Partinger, Franz, S. J.]

Ratio Status Animae Immortalis Ascetice, Historice, Polemice commodo eorum, qui aut in Dominico Ecclesiae Agro, ad Procurandam animarum Messem, aut inter gentem

convulsam ... Sacris Missionibus et Concionibus destinantur ... Opus cuilibet hominum stau pro discursu perutile. A quodam Societatis Jesu Sacerdote. Pars prima et secunda. Předitul: RATIO STATUS ANIMAE IMMORTALIS. PARS PRIMA ET PARS SECUNDA.

Tyrnav. Typ. Acad. Per Frider. Gall. Anno MDCCXV.

[I]-[XII], 1-553, [554] s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dvojice stuh utržena.

241 240 2e

Paulacius, Dominicus, OP

Conceptuum Praedicabilium supra singula Totius Quadragesimae Evangelia Celeberimi ac Eximii S. Theologiae Magistri P. F., Dominici Pavlacii, S. Ordinis Praedicatorum Universitatis Patavinae Sacrarum Paginarum Professoris Publici ; Ex Italico in Latinum Idioma Transferente R. P. F. Raymundo Knilling, ejusdem Ordinis SS. Theologiae Lectore, Netione Austriaco Viennensi, etc. Tomus Primus, Secundus et Tertius.

Olomucii: Typis Annae Elisabethae Ettelin, Viduae, Anno Domini 1667.

[I]-[XXXII], 1-366 (Tomus primus), [I]-[VIII], 1-374 (Tomus secundus), [I]-[XXII], 1-60 (Tomus tertius), [361]-[376] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

242 130 2a

Pecher, Matthias, S. J.

Gloria et Doctrina Sanctorum. Ehr und Lehr der Heiligen, auf alle Fest=Täg des Jahrs in Lob= und Sitten= Predigen verfasst von P. Matthaeo Pecher, der Gesellschaft Jesu Priestern. Erster und Zweiter Theil.

Předitul: GLORIA ET DOCTRINA SANCTORUM.

Costantz: druckts und verlegts Johann Ignati Neyer, 1727.

[I]-[XXXVI], 1-635 (Erster Theil), [636]-[672], 1-538 (Zweiter Theil), [539]-[542] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou

*a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.*

Exlibris na titulní straně: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

243 87 1d

Penzinger, Sebastian Heinrich

Rev. D. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistor. Passav. Decani & Parochi in Trauttmandorf ad Laitam, Bonus ordo triplicis formatae concionis moralis in omnia festa Sanctorum in amplissima Dioecesi Passaviensi celebra per totum Annum. Noribergae: Sumptibus Buggelli et Seitzii, 1730. [I]-[XXII], 1-528, [I]-[DII], 1-319, [320]-[321] s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Mezi oblaky s cheruby obraz Panny Marie s Ježíškem, kolem něhož je opis: "MARIA CLEMENS EST SUBJECTIS PIA IAM CORRECTIS DULCIS PRAEDILECTIS." Z obrazu vychází sedm paprsků s nápisy oslavující Pannu Marii; vlasy z tiskařských ozdůbek, viněty, iniciály a versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

244 535 4d

Penzinger, Sebastian Heinrich

Rev. D. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistor. Passav. Decani & Parochi in Trauttmandorf ad Laitam, Bonus ordo triplicis formatae concionis supra omnes Dominicas totius anni. Noribergae: Sumptibus Joannis Leonhardi Buggelii, Anno 1716. [I]-[XXII], 1-632, [633]-[680] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Frontispis - mědirytina: Pohled na město Pasov s hradem, řekou Dunaj a kopec s ovce, nad kterým se na oblacích vznáší Panna Maria s Ježíškem, jež osvěcuje město a podobiznu pasovského biskupa s berlí, mečem a mitrou, nad nímž se vznáší orl s prstenem a stuhou s devízou: "Sponsabo to mihi infride officii," na berle je nápis: "Pietate," na meči: "Iustitia," na mitře je přidělaná stuha s devízou: "Gloriae, Honora, Coronam, EVM. psal. 8," pod podobiznou volně poletující stuha s devízou: "Lucerna est Agnus. Apos Cal." Nad hradem se vznáší anděl s otevřenou knihou, která nese nápis: "Paseua in venite canon. Bono Ordo concionandi." Na hradební zdi je nápis: "Hoc Vigile Ordo unt Dues." Pod hradem stojí mnich v hábitu (jezuíta?) s rozevřenou listinou s nápisem: "Celsissimo ac Reverendissimo Joanni Philippo S. Relinperii Principi Episcopo Passoviensi Domino Dno Clementissimo Submisso paphio hunc librum dedicat

ab edientissimus Sebastianus Henricus Penzinger Decanus et Parochus in Trauttmanstorf,"; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na přední předsádce perem: "Klippl."

245 536 4d

Penzinger, Sebastian Heinrich

Rev. D. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistor. Passav. Decani & Parochi in Trauttmansdorf ad Laitam, Bonus ordo triplicis formatae concionis moralis in omnia festa Sanctorum in amplissima Dioecesi Passaviensi celebra per totum Annum. Noribergae: Sumptibus Joannis Leonhardi Buggelii, Anno 1717. [I]-[XXII], 1-320 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Vlastnická poznámka na přední předsádce perem: "Klippl."

246 143 2b

Penzinger, Sebastian Heinrich

Rev. D. Sebastiani Henrici Penzingeri Consistor. Passav. Decani et Parochi in Trauttmanstorf ad Laitam Additamentum Quadripartitum Super Omnes Dominicas Triplicis Concionis Boni Ordinis Totius Anni. Předtitul: R. D. SEBASTIANI HENRICI PENZINGERI ADDITAMENTUM QUADRIPARTITUM, SUPER DOMINICALE TRIPLICIS CONCIONIS BONI ORDINIS. Norimbergae: Sumptibus Buggelii et Seitzii, 1726. [I]-[XXII], 1-824, [825]-[924] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Penzinger, Sebastian Heinrich

Rev. D. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistor. Passav. Decani & Parochi in Trauttmansdorf ad Laitam, Bonus ordo triplicis formatae concionis moralis supra omnes Dominicas totius Anni.

Noribergae: Sumptibus Buggelli et Seitzii, 1735.

[I]-[XXIV], 1-632, [633]-[678] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Frontispis - mědirytina: Pohled na město Pasov s hradem, řekou Dunaj a kopec s ovce, nad kterým se na oblacích vznášá Panna Maria s Ježíškem, jež osvěcuje město a podobiznu pasovského biskupa s berlí, mečem a mitrou, nad nímž se vznášá orel s prstenem a stuhou s devízou: "Sponsabo to mihi infride officii," na berle je napsáno: "Pietate," na meči: "Iustitia," na mitře je přidělaná stuha s devízou: "Gloriae, Honoraе, Coronam, EVM. psal. 8," pod podobiznou volně poletující stuha s devízou: "Lucerna est Agnus. Apos Cal." Nad hradem se vznášá anděl s otevřenou knihou, která nese napsáno: "Paseua in venite canon. Bono Ordo concionandi." Na hradební zdi je napsáno: "Hoc Vigile Ordo unt Dues." Pod hradem stojí mnich v hábitu (jezuita?) s rozevřenou listinou s napsáním: "Celsissimo ac Reverendissimo Joanni Philippo S. Relinperii Principi Episcopo Passoviensi Domino Dno Clementissimo Submisso paphio hunc librum dedicat ab edientisimus Sebastianus Henricus Penzinger Decanus et Parochus in Trauttmanstorf,"; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Penzinger, Sebastian Heinrich

Rev. D. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistor. Passav. Decani & Parochi in Trauttmansdorf ad Laitam, Bonus ordo triplicis formatae concionis supra omnes Dominicas totius anni.

Solisbaci: Sumptibus Joannis Leonhardi Buggelii, Anno MDCXCIX.

[I]-[XXVIII], 1-632, [633]-[680] s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potaženy nepopsaným světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Frontispis - mědirytina: Pohled na město Pasov s hradem, řekou Dunaj a kopec s ovce, nad kterým se na oblacích vznášá Panna Maria s Ježíškem, jež osvěcuje město a podobiznu pasovského biskupa s berlí, mečem a mitrou, nad nímž se vznášá orel s prstenem a stuhou s devízou: "Sponsabo to mihi infride officii," na berle je napsáno: "Pietate," na meči: "Iustitia," na mitře je přidělaná stuha s devízou: "Gloriae, Honoraе, Coronam, EVM. psal. 8," pod podobiznou volně poletující stuha s devízou: "Lucerna est Agnus. Apos Cal." Nad hradem se vznášá anděl s otevřenou knihou, která nese napsáno: "Paseua in venite canon. Bono Ordo concionandi." Na hradební zdi je napsáno: "Hoc Vigile Ordo unt Dues."

Pod hradem stojí mnich v hábitu (jezuita?) s rozevřenou listinou s nápisem: "Celsissimo ac Reverendissimo Joanni Philippo S. Relinperii Principi Episcopo Passoviensi Domino Dno Clementissimo Submisso paphio hunc librum dedicat ab edientisimus Sebastianus Henricus Penzinger Decanus et Parochus in Trauttmanstorf"; versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou a frakturou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Jedna s dvojice stuh utržena. Potrhaný pergamen na deskách.

249 414 3e

Pernsteiner, František

O Wíře a Náboženství křesťanským patero kněh. Díl první.
W Brně, wytisštěno Swobodnským Pismem, skrz Jana Siedlera Faktora, Roku 1783.
[I]-[XVI], [1], 2-438, [439]-[440] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a šwabachem. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

250 415 3e

Pernsteiner, František

O Wíře a Náboženství křesťanským patero kněh. Díl druhý.
Brunae: Joanne Siedler Factore, MDCCLXXXIV.
[I]-[XII], [1], 2-661, [662] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a šwabachem. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

251 171 2c

Perzina, Angelico Maria, OSM

Ave Maria! Quaestiones Polemico-Historico Criticae Circa Romanos Pontifices Incipiendo a Divo Pedro usque ad Joannem XXIII ... Authoritatibus illustratae a F. Angelico Maria Perzina, Ord. Serv. B. M. V. in Conventu S. Michaelis Vetero-Pragae SS. Theologiae Lectore actuali.

Vetero-Pragae: Typis Caroli Joannis Hraba, Inclytorum Inclytorum DD. Regni Bohemiae Statuum Typographi, A. 1750.
[I]-[VIII], 1-166, [167]-[176] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědorůžovým papírem se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Utržen obal hřbetu.

Čtenářské poznámky: tužkou označená místa, ke kterým se chtěl čtenář vracet (nejčastěji křížek).

252 119 1e

Pfeiffersberg, Carl, S. J.

Evangelische Warheiten, oder zur Flucht der Sünd, und Übung Christlicher Tugend anfrischende Predigen, vor alle Sonntäg des gantzen Jahrs, auf jede vier eingerichtet ... von P. Carolo Pfeiffersberg der Gesellschaft Jesu Priestern.

Augsburg und Grätz: Verlegts Philipp, Martin und Johann Veiths seel. Erben., Anno MDCCXXX.

[I]-[VIII], 1-472, [473]-[474], 1-403, [404]-[434] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeny desky a hřbet červotočem a plísní.

253 532 4d

Pirhing, Ehrenreich, S. J.

Jus canonicum in V. libros decretalium distributum, nova methodo explicatum, omnibus capitulis titulorum (qui in antiquis, & novis libris decretalium continentur) promiscue & confuse positus, in ordinem doctrinae digestus ... auctore R.P. Ernrico Pirhing Societatis Jesu theologo.

Dilingae: Typis & Sumptibus Johann Caspari Bencard, Bibliopolae Academici, MDCLXXVI.

[I]-[XVI], 1-1069, [1070]-[1116] s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené světlým nepopsaným pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dvojice stuh utržena, obal poškozen.

254 145 2b

Pisreiter, Quido, OCis.

Catholische Auslegung der Sonntäglichen Evangelien, welche den Katholischen Christen zum geistlichen Trost und Nutzen den Irrglaubigen ... zusammen getragen R. P. Guido Pisreiter, exempti Ordinis Cisterciensis, in dem Löbl. Closter Wilhering ... Erster Theil.

Verlegts, Antoni Gratz, Buchhändler in Enns in Ober= Oesterreich, 1762.

[I]-[XXX], [1], 2-420, [1], 2-245, [246]-[264] s.; 8°.

Původní signatura: 128. Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na předním přideštit perem: "Franz Haurztisei Ecclesiasticus Austerlitz 1795."; na ořízce vlastnická poznámka perem: "JOAN WOJTĚCH."

255 530 4d

Pius, Salisburgensis Capucinus

Pius Concionator seu piae, ac devotae conciones, in omnia totius anni festra sanctorum divisae, quae non otiosis verbis, sed Sacrae Scripturae conceptibus, Sanctorum Patrum sententiis, historiis, aliisque memorabilibus, ac praedicabilibus rebus sunt plenae, praesentes autem conciones vocantur quaestiones evangelicae ... et resolvit Frater Pius, Salisburgensis Capucinus Concionator in Austria. Pars I. und II.

Sumptibus Martini Endteri, Bibliop., Anno MDCXCVII [Nürnberg].

[I]-[XXII], 1-699 (PARS I.), [700]-[736], 1-608 (PARS II.), [609]-[624] s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené světlým nepopsaným pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dvojice stuh utržena, obal na hřbetu chybí.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Francisci Kuchera Presbyteri Ecclesiastici."

256 673 5c

Pohl, Joseph, S. J.

Manuductio ad Historiam Ecclesiasticam ex Probatis Auctoribus a P. Josepho Pohl, S. J. Sacerdote ... Pars prima.

Viennae Austriae: Typis Joannis Thomae Trattner, Caes. Reg. Aulae Bibliop. & Universitatis Typographi, MDCCLIII.
[I]-[VIII], [1], 2-916 s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou a frakturou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

Exlibris na přední předsádce perem: „Ex Libris Josephi Pahnost Historia Sacra Auditoris“; Exlibris za titulním listem: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

257 674 5c

Pohl, Joseph, S. J.

Manuductio ad Historiam Ecclesiasticam ex Probatis Auctoribus a P. Josepho Pohl, S. J. Sacerdote ... Pars secunda.

Viennae Austriae: Typis Joannis Thomae Trattner, Caes. Reg. Aulae Bibliop. & Universitatis Typographi, MDCCLIII.
[1], 2-400 s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet se dvěma štítky, vše potažené šedým papírem. Ořízka natíraná červeně. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou a frakturou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

Exlibris na titulní straně: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

258 515 4c

Pokagio, Udalricus, S. J.

Partus academicus, sive Allocutiones sacrae ad auditorem academicum R. P. Udalrici Pokagio e Societate Jesu in plerasque anni Dominicas et nonnulta Sanctorum Festa cum omnibus Divini Verbi praeconibus.

Pragae: Typis Universit: Carolo-Ferdinandae, in Collegio Soc: Jesu ad S. Clementem, per Joachimum Joannem Kamenicky Factorem, Anno 1730.
[I]-[XXII], [1], 2-513, [514]-[530] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

259 653 5b

Polanský, Tadeáš, S. J.

Tractatus de Verbi Divini Incarnatione P. Thaddeaei Polansky e Societate Jesu. Olomucii: Charactere Francisci Antonii Hirnle, Privilegiati Typographi, Anno MDCCLVII.

[1]-[2], 3-484, [485]-[486] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

260 301 3b

Polanský, Tadeáš, S. J.

Tractatus de Poenitentia, Extrema Unctione, Ordine et Matrimonio Thaddaei Polansky e Societate Jesu.

Olomucii: Typis Haeredum Hirnlianorum, Fact. Josepho Antonio Skarniczl, Anno MDCCLIX.

[1]-[3], 4-436 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

261 773 6a

Polanský, Tadeáš, S. J.

Tractatus Theologico-Speculativo-Dogmaticus, in Primam Secundae Doctoris Angelici Divi Thomae Aquinatis Praecipue quaestione 51. ... authore P. Thaddaeo Polansky e Societate Jesu, SS. Theologiae Doctore.

Olomucii in Metropoli Moraviae: Typis Francisci Antonii Hirnle.

[1]-[2], 3-282 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní a černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

262 54 1c

Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Verordnungen für die Oesterreichischen, Böhmischen und Galizischen Erbländer ... Erster Band.

Wien: Mit von kurtzbeckischen Schriften, 1793.

[I]-[XVI], [1], 2-300, [301]-[314] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Kulatý medailon s podobiznou císaře stojí na kameném podstavci s nápisem: "FRANCISCUS. II." Nad medailonem orel s vavřínovou větví, vedle medailonu na podstavci tři koruny na podušce (česká, říšská a galicijská), vedle meč, žezlo, jablko a plášť. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví, uprostřed arabská paginace, vlevo označení zákona, vpravo měsíc vydání, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

263 55 1c

Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Verordnungen für die Oesterreichischen, Böhmischen und Galizischen Erbländer ... Zweiter, Dritter Band.

Wien: Mit von kurtzbeckischen Schriften, 1793, 1794.

[I]-[X], [1], 2-156 (Zweiter Band), [I]-[XIV], [1], 2-140 (Dritter Band), [141]-[156] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví, uprostřed arabská paginace, vlevo označení zákona, vpravo měsíc vydání, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

264 56 1c

Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Verordnungen für die Oesterreichischen, Böhmischen und Galizischen Erbländer ... Vierter, Fünfter Band.

Wien: Mit von kurtzbeckischen Schriften, 1794, 1795.

[I]-[II], III-VII, [1], 2-116 (Vierter Band), [I]-[XXVI], [1], 2-196 (Fünfter Band) s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví, uprostřed arabská paginace, vlevo označení zákona, vpravo měsíc vydání, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

265 57 1c

Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Verordnungen für die Oesterreichischen, Böhmischen und Galizischen Erbländer ... Sechster, Siebenter Band. Wien: Mit von kurtzbeckischen Schriften, 1795, 1796.

[I]-[VIII], [1], 2-212 (Sechster Band), [I]-[XVI], [1], 2-120 (Siebenter Band), [121]-[128] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví, uprostřed arabská paginace, vlevo označení zákona, vpravo měsíc vydání, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

266 58 1c

Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Verordnungen für die Oesterreichischen, Böhmischen und Galizischen Erbländer ... Achter Band.

Wien: Mit von kurtzbeckischen Schriften, 1796.

[I]-[VIII], [1], 2-278 (Achter Band), [279]-[288] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví, uprostřed arabská paginace, vlevo označení zákona, vpravo měsíc vydání, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

267 59 1c

Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Verordnungen für die Oesterreichischen, Böhmischen und Galizischen Erbländer ... Neunter Band.

Wien: Mit von kurtzbeckischen Schriften, 1797.

[I]-[X], [1], 2-227 (Neunter Band), [228]-[235] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví, uprostřed arabská paginace, vlevo označení zákona, vpravo měsíc vydání, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

268 60 1c

Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Berordnungen für die Oesterreichischen, Bohmischen und Galizischen Erbländer ... Zehnter, Eilfter Band.

Wien: Mit von kurtzbeckischen Schriften, 1798.

[I]-[XVIII], [1], 2-190 (Zehnter Band), [I]-[VIII], [1], 2-261 (Eilfter Band), [262]-[337] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví, uprostřed arabská paginace, vlevo označení zákona, vpravo měsíc vydání, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

269 61 1c

Sr. k.k. Majestät Franz des zweyten politische Gesetze und Berordnungen für die Oesterreichischen, Bohmischen und Galizischen Erbländer ... Zwölfter, Dreizehnter Band.

Wien: Mit von kurtzbeckischen Schriften, 1799.

[I]-[VIII], [1], 2-244 (Zwölfter Band), [I]-[XII], [1], 2-123 (Dreizehnter Band), [124]-[128] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví, uprostřed arabská paginace, vlevo označení zákona, vpravo měsíc vydání, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

270 132 2a

Pouget, François-Aimé, CO

Institutiones Catholicae in Modum Catecheseos in quibus quidquid ad Religionis Historiam, Ecclesiae Dogmata, Mores, Sacramenta, Preces, Usus et Caeremonias pertinet, totum id brevi compendio ex sacris fontibus Scripturae et Traditionis explanatur ... Auctore eodem et Interprete Francisco Amato Pouget Montispessulanaeo Presbytero Congr. Oratorii Gallicani ... Tomus primus.

Předitul: FRANCISCI AMATI POUGET PRESBYTERI CONGREGATIONIS ORATORII GALLICANI INSTITUTIONES CATHOLICAE IN MODUM CATECHESEOS. TOMI DUO.

Auguastae Vindellicorum: Sumptibus Ignatii Adami & Francisci Antonii Veith, Bibliopolarum, Anno MDCCLXIV.

[I]-[XXIV], [1], 2-824 s.; 2°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s náročnými kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Mědiryt na titulním listu: Otevřenou krajinu u moře obklopují květiny a stromy, u nichž klečí dvě mořské panny s mušlemi. Mezi nimi je deska s monogramem ve tvaru kompasu a kotvy a s písmeny: "FV." Nad obrazem mezi sromy pověšená stuha s devízou: "Aperi & pretiosa lege.";

iniciály, versálky. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

271 133 2a

Pouget, François-Aimé, CO

Institutiones Catholicae in Modum Catecheseos in quibus quidquid ad Religionis Historiam, Ecclesiae Dogmata, Mores, Sacramenta, Praesentia, Usus et Caeremonias pertinet, totum id brevi compendio ex sacris fontibus Scripturae et Traditionis explanatur ... Auctore eodem et Interprete Francisco Amato Pouget Montispessulanaeo Presbytero Congr. Oratorii Gallicani ... Tomus secundus.

Auguastae Vindellicorum: Sumptibus Ignatii Adami & Francisci Antonii Veith, Bibliopolarum, Anno MDCCLXIV.

[I]-[IV], 1-811, [812] s.; 2°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s náročnými kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Mědiryt na titulním listu: Otevřenou krajinu u moře obklopují květiny a stromy, u nichž klečí dvě mořské panny s mušlemi. Mezi nimi je deska s monogramem ve tvaru kompasu a kotvy a s písmeny: "FV." Nad obrazem mezi stromy pověšená stuha s devízou: "Aperi & pretiosa lege."; iniciály, versálky. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

272 525 4d

Pouget, François-Aimé, CO

Katholische Unterweisungen nach der Weise einer Christenlehre, in welchen, was immer zu der Religionsgeschichte, und den Lehren, Sitten, Sacramenten, Gebethen, Gebräuchen, und Uebungen der Kirche gehöret ... von dem Verfasser und auch Uversatzer Franciscus Amatus Pouget, von Montpellier ... Fünfter Band.

Augsburg: Bei den Gebrüder Veith, Buchhändlern, 1779.

[I]-[VI], 1-148, [I]-[IV], V-XLV, [XLVI]-[XLVIII] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

273 526 4d

Pouget, François-Aimé, CO

Katholische Unterweisungen nach der Weise einer Christenlehre, in welchen, was immer zu der Religionsgeschichte, und den Lehren, Sitten, Sacramenten, Gebethen, Gebräuchen, und Uebungen der Kirche gehöret ... von dem Verfasser und auch Uversatzer Franciscus Amatus Pouget, von Montpellier ... Sechster Band.

Augsburg: Bei den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1779.

[I]-[II], III-VII, [VIII], 1-262, [263]-[264] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

274 527 4d

Pouget, François-Aimé, CO

Katholische Unterweisungen nach der Weise einer Christenlehre, in welchen, was immer zu der Religionsgeschichte, und den Lehren, Sitten, Sacramenten, Gebethen, Gebräuchen, und Uebungen der Kirche gehöret ... von dem Verfasser und auch Uversatzer Franciscus Amatus Pouget, von Montpellier ... Siebenter Band.

Augsburg: Bei den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1779.

[I]-[II], III-V, [VI], 1-194, [195]-[196] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

275 528 4d

Pouget, François-Aimé, CO

Katholische Unterweisungen nach der Weise einer Christenlehre, in welchen, was immer zu der Religionsgeschichte, und den Lehren, Sitten, Sacramenten, Gebethen, Gebräuchen, und Uebungen der Kirche gehöret ... von dem Verfasser und auch Uversatzer Franciscus Amatus Pouget, von Montpellier ... Achter Band.

Augsburg: Bei den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1779.

[I]-[II], III-VI, 1-256, [257]-[258] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Viněty.

Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

276 115 1d

Prambhofer, Johann

Samsonischer Höniĝ=Fladen für Die schleckige Adams=Kinder: Gesamblet Aus den Höniĝ-fließenden Blumen Göttlicher Schrifft ... Das ist: uber Höniĝ süßes Wort Gottes, wormit ein Christ-Catholisches Volck durch ... wohlgezierte Sonntags= Predigen das Jahr hindurch kan geleitet und gespeiset werden ... durch Joannem Prambhofer, Oettinganum Bojum, dermahligen Pfarrern in Pischlstorff und Vicarium zu Haunstetten. Augspurg: in Verlag Georg Schlüters und Martin Happach, Buchhandler, Gedruckt zu Freysing, Bei Johann Christian Carl Immel, Hochfürstl. Bischöfl. Hof-Buchdruckern, 1708.

[I]-[XXII], 1-545, [546]-[552] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní. Ořízka nezdobená. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině hledí Kristus se svými učedníky na hýřící lid - rytíř, ženy, cherubín. Apoštolové drží v rukou rozevřenou listinu s nápisem: "Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, super meliori meo. Psalm: 138 v. 03." Rytíř drží prapor s nápisem: "Gustans gustavi - paubilum mellis ae ecio merior. reg. 4. v. 43." Cherubín drží stuhu s nápisem: "Venite fruamur bonis. Sap. 2. v. 9." U ženy, která krmí lva je stuha s nápisem: "Et comedite bonorum et dele et abitur in crassitudine anima vestra. Isa. 55. v. 2." Pod výjevem nápis ve fraktuře: "Samsonischer König fladen. Comedite Amici. Cant. 5.. Servi mei comedent. Isa. 55. v. 23."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Josephi Francisci Stuchlik. Administrati Swojanoviensis. 1711."; Čtenářské poznámky tužkou o vykonání některých kázání (nejčastěji křížkem).

277 34 1c

Predigen über die ganze christliche Moral. Aus den Werken der besten deutschen Redner gesammelt. Erster Band.

Giessen: Bei Krieger dem jüngern, 1787.

[I]-[VIII], [1]-[3], 4-736, [1], 2-14 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní příděští i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Kůže na deskách poškozena červotočem.

278 35 1c

Predigen über die ganze christliche Moral. Aus den Werken der besten deutschen Redner gesammelt. Zweiter Band.

Giessen: Bei Krieger dem jüngern, 1788.

[I]-[VIII], [1]-[3], 4-794, [1], 2-18 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní příděští i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Kůže na deskách poškozena červotočem.

279 36 1c

Predigen über die ganze christliche Moral. Aus den Werken der besten deutschen Redner gesammelt. Dritter Band.

Giessen: Bei Krieger dem jüngern, 1788.

[I], II-IV, [1]-[3], 4-712, [1], 2-24 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní příděští i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Kůže na deskách poškozena červotočem.

280 37 1c

Predigen über die ganze christliche Moral. Aus den Werken der besten deutschen Redner gesammelt. Vierter Band.

Giessen: Bei Krieger dem jüngern, 1789.

[I]-[VIII], [1]-[3], 4-748 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní příděští i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Kůže na deskách poškozena červotočem.

281 38 1c

Predigen über die ganze christliche Moral. Aus den Werken der besten deutschen Redner gesammelt. Fünfter Band.

Giessen: Bei Krieger dem jüngern, 1789.

[I]-[VIII], [1]-[3], 4-776 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní přidešty i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Signet: Dřevořez na titulním listu: Kruhová kartuš do půlky obtočená vavřínovým věncem, uvnitř kartuše monogram z písmen CK; vlasy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Kůže na deskách poškozena červotočem.

282 39 1c

Predigen über die ganze christliche Moral. Aus den Werken der besten deutschen Redner gesammelt. Sechster und letzter Band.

Giessen: Bei Krieger dem jüngern, 1790.

[I]-[III], IV-XVI, [1]-[3], 4-743, [744] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Přední i zadní přidešty i předsádky jsou vylepeny tragantovým papírem. Vlasy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Kůže na deskách poškozena červotočem.

283 19 1b

Prigelius, Conradus

Centifolium vernans flore, et fragrans odore Rosae Mysticae, seu Centum Sermones de Dignitate, Fructu, ac Merito Sacratissimi Mariani Rosarii, quos Variis Conceptibus Sacrae Scripturae, Sententiis Sanctorum Patrum, doctrina morali & historiis exornavit ... congegissit A.R.P. Conradus Prigelius ... Pars Prima Dominicalis.

Augustae Vindelicorum: Sumptibus Mathiae Wolff Bibliopolae Viduae, 1743.

[I]-[XXVI], 1-647, [648]-[668] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka modro-červeně stříkaná. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky tužkou na okrajích kázání o jejich provedení (nejčastěji tři křížky).

284 711 5d

Propria Officia Sanctorum, quos Cathedralis Ecclesia Olomucensis, S. Wenceslai Martyris, Bohemiae Ducis, et tota Episcopalis per Marchionatum Moraviae Dioecesis Specialiter celit: Authoritate, ac jussu reverendissimi et celtissimi Principis ac Domini, Domini Caroli Dei gratia, Episcopi Olomucensis, Ducis, S. R. I. Principis, Regiae capellae Bohemiae, et de Lichtenstein comitis etc.

Předitul: PROPRIA OFFICIA SANCTORUM ECCLESIAE DIOECESIS OLOMUCENSIS.

Olomucii, Typis Viti Henrici Ettelii, Anno MDCLXIX.

[I]-[XVI], 1-302, [303]-[374] s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Mědirytina, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Chybí hranová spona.

Exlibris na titulní straně perem: "Ex libris Francisci Benedicti Prashe 1696."

285 725 5d

Provin, Godefried, S. J.

Fidelis Romanae Ecclesiae Moravia, sub Sanctissimis Auspiciis S. Apollinaris Episcopi, & Martyris, S. Stephani Proto-Martyris, S. Ignatii Societatis Jesu Fundatoris, Collegii Germanico-Hungarici Romae Patronorum Orbi proposita. Cum Thesibus ex Universa Aristotelis Philosophia Quas ... Universitate Olomucensi Societatis Jesu.

Olomucii: Typis Francisci Antonii Hirnle, Anno MDCCXLIII.

[I]-[XVI], [1], 2-250, [251]-[256] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

286 217 2d

Račín, Karel, OTheat.

Robota církevní w nedělní den netoliko dowolená, ale taky od církwe swaté katolické přikázaná. To gest nedělní kázání dle spisu čtyř swatých ewangelistůw zhotowené ... od kněze Karla Račina Theatýnského Ržádu Kazatele.

Wytisštěné w Starém Měště Pražském, u Wogtěcha Giřiho Konyásse, L. 1706.

[I]-[XVII], 1-670, [671]-[710] s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 5 vazů potažený bílou usní se slepotiskem. Ořízka modře natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu přeškrtnuto perem: "Ex libris Mathia Aloisii Znogil."; "Ex libris Norberti Riehtenberk per Lokäsik"; Čtenářské poznámky na zadním přideštlí a předsádce s pečetí perem: poznamenání odpustků.

287 396 3e

Regnault, Henri Abt

Unterrichte für die erste Kommunion. Auf jeden Tag der Woche, von dem Sonntage Septuagesima bis auf den dritten Sonntag nach Ostern eingetheilet ... Von H. Abt Regnault Priester des Kirchsprengels von Paris.

Wien: Gedruckt bei Mathias Andreas Schmidt, 1785.

[I]-[VI], [1]-[3], 4-366, [367]-[374] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

288 397 3e

Regnault, Henri Abt

Unterrichte für die erste Kommunion. Auf jeden Tag der Woche, von dem Sonntage Septuagesima bis auf den dritten Sonntag nach Ostern eingetheilet ... Von H. Abt Regnault Priester des Kirchsprengels von Paris.

Wien: Gedruckt bei Mathias Andreas Schmidt, 1785.

[I]-[VI], [1]-[3], 4-366, [367]-[374] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

289 646 5b

Remond, Florimundus de

Historia vom Ursprung auff und abnemmen der Ketzereien und was sieseier Anno 1500 schier aller orten in der Welt. Achte Theil begreifendt.

Gedruckt zu München durch Nicolaum Henricum, im Jar als man zehlte MDCXIV.
[I]-[XXVIII], 1-734 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris M. Jana Matiase Gotesia Siedlinyz Ao: 1631"; "Ex libris X. Georgii Vlk[...]."

290 213 2d

Remond, Raymund von

Der Histori vom Ursprung auf undabnemen der Ketzereien und sonderlich was sich desswegen seiter Anno 1500 ... Sechster/ Siebender und Achte Theil. Zweiter Band.

Gedruckt zu München durch Nicolaum Henricum, MDCXIV.

[735], 736-853, [1], 2-591, [592]-[601] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

291 12 1a

Rho, Giovanni, S. J.

Marianischer Gnaden- und Wunder-Schatz, das ist: Vilfältige, auch durch scheinbahre Wunder-Werck von der Seeligsten Jungfrau und Göttlichen Mutter Maria ihren Liebhabern, wie auch grossen Sünderen ertheilte Gnaden und Gunst-Bezeugungen. RR. PP. Rho & Bovii, Societatis Jesu, Marianische Erempel-Predigen.

Augspurg und Stadt am Hoff: In Verlag, Strötter, Gastel und Ilgers. Gedruckt bei Ant. Maxim. Heiss, Hochfürstl. Bischöfl. Constantz. Hof-Buchdruckern, 1737.

[I]-[XXVI], [1]-[3], 4-144 (Erempel), 1-148 (Erempel I.), 1-67 (Erempel I.), [I]-[XIX], 1-168 (Bovii Erempel-Predigen-Ersten Theil), 1-162 (Zweiter Theil), 1-152 (Dritter Theil), 1-170 (Vierter Theil), 1-179 (Fünffter Theil), [180]s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka modro-červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Zvěstování Panny Marie. Anděl s lilii v ruce stojí nad klečící Pannou Marií, nad nimi se z nebe snáší holubice, z jejíhož zobáku vychází paprsek osvětlující celou scénu. Pod obrazem v pravém rohu: "Ios[ef] Ant[on] Zim[m]erman, sculp[tur]"; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky,

viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Spodní část hřbetu odlepena.

292 615 5a

Rieger, Christian, S. J.

Universae Architecturae Militaris Elementa brevibus Recentiorum observationibus Illustrata conscripta a Christiano Rieger Soc. Jesu Sacerd.
Vindobonae: Typis Joannis Thomae Trattner, Caes. Reg. Maj. Aulae Typographi ex Bibliopolae, Anno MDCCLVIII.
[I]-[XXXIV], [1], 2-348, [349]-[358] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet se dvěma štítky, vše potažené šedým papírem. Ořízka natíraná červeně. Frontispis - mědirytina: Pohled z místnosti do otevřené krajiny, kde probíhá bitva. Nad krajinou v oblacích dva orlové drží erb rodu Habsbursko-Lotrinského a sesílají blesky do krajiny. V místnosti se na podstavci nacházejí busty Františka Štěpána Lotrinského a Marie Terezie s cherubem, pod nimiž si hrají cherubové s mapami, rády a kružítkem. Na podlaze místnosti se nachází vlajky, dělo, koule, muškety, pravítko a mapy; vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty a tabulky. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

293 152 2b

[Riegger, Paul Josef von]

Corpus Iuris Ecclesiastici Academicum. Pars II. Quae Jus Ecclesiasticum Germaniae in Specie exhibet. Vol. I.
Typis Joannis Thomae Trattner, Caes. Reg. Aulae Typographi & Bibl. [Wien], [1757].
[I]-[XVI], [1], 2-45, [46]-[49], [1], 2-123, [124] s.; 8°.

Papírové desky červenobíle stříkané. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

294 102 1d

Riegger, Paul Joseph von

Pavli Josephi a Riegger, Eq. Sac. Caes. Reg. Apost. Mai. Cons. Aul. Act. Iur. Eccles. P. P. O. Institutionum Iurisprudentiae Ecclesiasticae Pars I.

Viennae: Typ. Jo. Thom. nob. de Trattnern, Caes. Reg. Aulae Typogr. et Bibl., MDCCLXXX.

[I]-[XXXII], [1]-[3], 4-469, [470]-[506] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potaženo šedým papírem. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev znázorňující tiskařskou dílnu s vybavením, v níž žena (Typographia) připravuje lis k tisku. Dílna je ohraničena čtyřmi sloupy s korunami, nad nimiž se vznáší orel se stuhou, na které je devíza: "ALTIUS". Pod podlahou dílny je devíza: "LABORE ET FAVORE"; vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

295 103 1d

Riegger, Paul Joseph von

Pavli Josephi a Riegger, Eq. Sac. Caes. Reg. Apost. Mai. Cons. Aul. Act. Iur. Eccles. P. P. O. Iustitutionum Iurisprudentiae Ecclesiasticae Pars II.

Viennae: Typ. Jo. Thom. nob. de Trattnern, Caes. Reg. Aulae Typogr. et Bibl., MDCCLXXX.

[I]-[XXXVI], [1]-[3], 4-405, [406]-[442] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potaženo šedým papírem. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev znázorňující tiskařskou dílnu s vybavením, v níž žena (Typographia) připravuje lis k tisku. Dílna je ohraničena čtyřmi sloupy s korunami, nad nimiž se vznáší orel se stuhou, na které je devíza: "ALTIUS". Pod podlahou dílny je devíza: "LABORE ET FAVORE"; vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

296 104 1d

Riegger, Paul Joseph von

Pavli Josephi a Riegger, Eq. Sac. Caes. Reg. Apost. Mai. Cons. Aul. Act. Iur. Eccles. P. P. O. Iustitutionum Iurisprudentiae Ecclesiasticae Pars III.

Viennae: Typ. Jo. Thom. nob. de Trattnern, Caes. Reg. Aulae Typogr. et Bibl., MDCCLXXX.

[I]-[XXXXVI], [1]-[3], 4-659, [660]-[694] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potaženo šedým papírem. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev znázorňující tiskařskou dílnu s vybavením, v níž žena (Typographia) připravuje lis k tisku. Dílna je ohraničena čtyřmi sloupy s korunami, nad nimiž se vznáší orel se stuhou, na které je devíza: "ALTIUS". Pod podlahou dílny je devíza: "LABORE ET FAVORE"; vlysy z tiskařských

*ozdůbek. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

297 105 1d

Riegger, Paul Joseph von

Pavli Josephi a Riegger, Eq. Sac. Caes. Reg. Apost. Mai. Cons. Aul. Act. Iur. Eccles. P. P. O. Iustitutionum Iurisprudentiae Ecclesiasticae Pars IV.
Viennae: Typ. Jo. Thom. nob. de Trattnern, Caes. Reg. Aulae Typogr. et Bibl., MDCCLXXX.
[I]-[XXXIV], [1]-[3], 4-474, [474]-[512] s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potaženo šedým papírem. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev znázorňující tiskařskou dílnu s vybavením, v níž žena (Typographia) připravuje lis k tisku. Dílna je ohraničena čtyřmi sloupy s korunami, nad nimiž se vznáší orel se stuhou, na které je devíza: "ALTIUS". Pod podlahou dílny je devíza: "LABORE ET FAVORE"; vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

298 707 5d

Riegger, Joseph Anton

De Philosophiae Naturalis Praestantia Dialogi. Accedit Specimen Commentationis de Recta Inveniendi Veri Ratione in Philosophia Naturali. Auctore Ios. Ant. Riegger.
Vindobonae: Typis Joannis Thomae Trattner, Caesareae Regiaeque Aulae Typographi, et Bibliopolae, Anno 1759.
[I]-[XVIII], [1], 2-160, [1]-[4], 5-50 s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.*

Exlibris na titulním listu: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

299 201 2d

Richerius, Edmundus

Edmundi Richerii Doctoris Parisini Systema de Ecclesiastica et Politica Potestate Singulari Dissertatione confutatum.

Augustae Vindelicorum: Apud Fratres Veith, Bibliopolae, MDCCLXXXIII.
[I]-[VI], [1], 2-356 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

300 364 3c

Richtenburg, Joachim von

Des Herrn Beurier Priesters der Congregation der Eudisten Conferenzreden wieder die Feide unserer heiligen Religion. Zweiter Band.

Augsburg: Bei den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1781.

[I]-[IV], [1], 2-318 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a černožlutě stříkaným papírem. Ořízka modře stříkaná. Vlasy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

301 368 3c

Richtenburg, Joachim von

Des Herrn Beurier Priesters der Congregation der Eudisten Conferenzreden wieder die Feide unserer heiligen Religion. Erster Band.

Augsburg: Bei den Gebrüdern Veith, Buchhändlern, 1781.

[I]-[III], IV-XX, [1], 2-370 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a černožlutě stříkaným papírem. Ořízka modře stříkaná. Vlasy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

302 441 4a

Roblík, Eliáš Libor

Der jüdische Augen-Gläser. Ersten Theil.

König=Gratz ob der Elbe: gedruckt bei Wentzl Johann Tibelli, im Jahr 1743.

[I]-[II], 1-513, [514] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Médírtytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na přední předsádce: oválné razítko s obrazem sv. Mikuláše a opisem: "FARNÍ ÚŘAD VE VELKÉM MEZIRÍČÍ."

303 442 4a

Roblík, Eliáš Libor

Der Anderte Theil, Der Jüdische Augen-Gläser. Ausgezogen aus dem Ersten Theil, Des Entdeckten Judenthums Joannis Eisenmenger. Allwo Aus dem Jüdischen Buch (Talmud genannt) bewiesen wird, dass der jetzige Jüdische Glauben, ein falscher und Gottloser Glauben saie. Gegeben durch Eliam Liborum Roblik, AA. LL. & Philosophiae Magistrum, SS. Theologiae Baccalaureum Formatum, Pfarrern, und Land=Dechanten zu Gross=Meseritsch ob dem Fluss Oslawa im Marggraffthum Mähren.

König=Gratz ob der Elbe: gedruckt bei Wentzl Johann Tibelli, im Jahr 1743.

[I]-[VIII], 1-310,1-427, [428] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Médírtytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na přední předsádce: oválné razítko s obrazem sv. Mikuláše a opisem: "FARNÍ ÚŘAD VE VELKÉM MEZIRÍČÍ."

304 189 2c

Roller, Joseph S. J.

Eloquentia Sacra et Profana, in Geminis Tractatus Distributa ... a Reverendo, ac Doctissimo Patre P. Josepho Roller, e Societate Jesu.

Olomucii: Typis Universitate Olomucensi Collegii, Anno MDCCLII.

[I]-[XXII], [1], 2-101, [102]-[105], [1], 2-86, [87]-[93] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s náročnými kolky s dominantou, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

305 216 2d

Rota, Pietro, OFM Cap.

Hortus floridissimus variorum, selectissimorumque discursuum praedicabilium, ad quinque vel sex, saepe plurium, pro singulis anni dominicis et festis principalioribus, non solum variis et copiosis ... A R. P. Petro Rota, praedicat, Cappucino Provinciae Brixensis consitus.

Moguntiae: Sumptibus Joannis Petri Zubrodt, Anno MDCLXXXII.

[I]-[LXXII], 1-1620, [1621] s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Obdélný výjev tvořený jednoduchou linkou znázorňuje otevřenou krajinu s kostelem a hradem, mezi stromy oválná kartuš s renesančním motivem a monogramem "JZP," nad ní letí muž s korunou na orlu, který rozhazuje blesky po krajině. Nad ním stuha s devízou: "CAELO CRESCUNT VEGETATA SEP."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Jedna s dvojice stuh utržena. Potrhaný pergamen na deskách.

Exlibris na předním přideštití perem: "Ex libris Joannis Skusik Parochi Geslovsis"; "Ex libris Bernardi Przihoda"; Ex libris na titulním listu: "Ex libris Patris Joannis Tibertii Francisci Skusik Losticensis Parochi Geslovsis A 1686."

306 476 4b

Rudimenta Historica, sive Brevis, facilisque Methodus Iuventutem Orthodoxam notitia Historica imbuendi, pro Gymnasiis Societatis Jesu ... Opusculum II. De 4. praecipuis Monarchiis.

Předtitul: RUDIMENTA HISTORICA. OPUSCULUM II. De 4. praecipuis Monarchiis. Typis Universitatis Carolo-Ferdinandae in Collegio S. J. ad S. Clementem, Anno 1729. [I]-[VIII], 1-108 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Ve věnci s dvěma stuhami v horní části monogram "IHS" s křížem a v dolní části a tři hřeby. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na předním přideštití perem: "Joannes Schmidt Gramatiska Anno 1730."

307 477 4b

Rudimenta Historica, sive Brevis facilisque Methodus Juventutem Orthodoxam notitia Historica imbuendi, pro Gymnasiis Societatis Jesu in Germaniae Superioris Provincia. Auctore Ejusdem Societatis Sacerdote. Opusculum Sextum, Epitome Historiae Ecclesiasticae complectens.

Wratislaviae: Typis Academicis Collegii Soc. Jesu, MDCCXLIV.
[1]-[4], 5-120, [121]-[136] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Chybí list s předtitulem, poškozeny desky a listy polity inkoustem.

Vlastnická poznámka na předním příděští perem: "Jacobus Przihoda Rhetoris 1765"; Exlibris na zadní předsádce perem: "Ex libris Francisci Karas Rhetoris" a "Ex libris Andreae Hakrnvalder Rhetoris 1755."

308 245 3a

Sacra Rituum Congregatione Emo Rmo Dow. Cardinali Millino Olomucen. Beatificationis, & Canonizationis, seu Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Joannis Sarcandri Presbyteri Secularis, & Parochi Holleschowiensis, Diaecesis Olomucensis.

Romae: MDCCL. Ex Typographiae Rev. Camenae Apostolicae.
[I]-[II], 1-50, 1-11, [12] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka červeně natřaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

309 246 3a

Sacra Rituum Congregatione Emo Rmo Dow. Cardinali Millino Olomucen. Beatificationis, & Canonizationis, seu Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Joannis Sarcandri Presbyteri Secularis, & Parochi Holleschowiensis, Diaecesis Olomucensis.

Romae: MDCCL. Ex Typographiae Rev. Camenae Apostolicae.
[I]-[II], 1-16, 1-134, 1-7, 1-26, 1-4, [5] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka červeně natřaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Čtenářské poznámky v textu perem: podtrhaná některá část textu a k ní napsaná marginální poznámka.

310 94 1d

Sailer, Anton Franz Xaver

Des ehrwürdigen Anton Franz Xaver Sailers Weltpriesters ... Marianische Lobreden zur Bekehrung des Gründers und Erhaltung des Gerechten auf berühmten Kanzeln an den im Jahre gewöhnlichen Festtagen der jungfräulichen Gottesmutter Maria vorgetragen.

Augsburg: Verlegts Matthäus Rieger und Söhne, 1771.

[I]-[XXX], [1]-[3], 4-712, [713]-[720] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

311 90 1d

Sailer, Johann Michael

Vorlesungen aus der Pastoraltheologie ... von J. M. Sailer ... Erster Band.

München: Bei Joseph Lentner, Buchhändler, 1793.

[I]-[XVI], 1-429, [430]-[432] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka nezdobená. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

312 91 1d

Sailer, Johann Michael

Vorlesungen aus der Pastoraltheologie ... von J. M. Sailer ... Zweiter Band.

München: Bei Joseph Lentner, Buchhändler, 1794.

[I]-[XVI], [1]-[2], 3-455, [456] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka nezdobená. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

313 92 1d

Sailer, Johann Michael

Vorlesungen aus der Pastoraltheologie ... von J. M. Sailer ... Dritter Band.

München: Bei Joseph Lentner, Buchhändler, 1794.

[I]-[XVIII], [1]-[2], 3-464 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem, vše potažené šedým papírem. Ořízka nezdobená. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

314 62 1c

Sammlung der Gesetze welche unter der glorreichsten Regierung des Königs Leopold des II. in den sämmentlichen K. Erblanden erschlienen sind in einer chronologischen Ordnung. Erster Band enthält das Jahr 1790.

Wien: Bei Joh. Georg Moesle K. privil. Buchhändler, 1790.

[1]-[5], 6-400 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině rytíř s mečem, kopím a štítem a žena s vavřínem, květinami a štítem hledící proti sobě. Pod nimi na podušce tři koruny, které střeží orel a lev. Za postavami stromořadí. Nad nimi medailon s podobiznou Leopolda II., který nese anděl s větví vavřínu v ruce; vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

315 63 1c

Sammlung der Gesetze welche unter der glorreichsten Regierung des Königs Leopold des II. in den sämmentlichen K. K. Erblanden erschlienen sind in einer chronologischen Ordnung. Zweiter Band enthält das Jahr 1790.

Wien: Bei Joh. Georg Moesle K. K. privil. Buchhändler, 1790.

401-444, [1]-[3], 4-378, [379]-[384] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené místnosti rytíř s dítětem ukazuje bustě Leopolda II. na podstavci knihu; vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

316 64 1c

Sammlung der Gesetze welche unter der glorreichsten Regierung des Königs Leopold des II. in den sämmentlichen K. K. Erbländen erschlienen sind in einer chronologischen Ordnung. Dritter Band enthält das Jahr 1791.

Wien: Bei Joh. Georg Moesle K. K. privil. Buchhändler, 1791.

[I]-[LXXVI], [1]-[3], 4-478, [479]-[480] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině s městem sedící na podstavci postava víry s křížem, kalichem a biblí. Pod ní klečí tvář k zemi žena s knihou na levé straně, na pravé jsou položeny bohoslužebné předměty; vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

317 65 1c

Sammlung der Gesetze welche unter der glorreichsten Regierung des Königs Leopold des II. in den sämmentlichen K. K. Erbländen erschlienen sind in einer chronologischen Ordnung. Vierter Band enthält das Jahr 1791.

Wien: Bei Joh. Georg Moesle K. K. privil. Buchhändler, 1791.

[I]-[XXII], [1]-[3], 4-640 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině s městem sedící na oblaku postava spravedlnosti s váhami, sekerou a deskami s desaterem; vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

318 66 1c

Sammlung der Gesetze welche unter der glorreichsten Regierung des Königs Leopold des II. in den sämmentlichen K. K. Erbländen erschlienen sind in einer chronologischen Ordnung. Fünfter u. lezter Band enthält das Jahr 1792.

Wien: Bei Joh. Georg Moesle K. K. privil. Buchhändler, 1792.

[I]-[VI], [1]-[3], 4-610, [611]-[800] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině na velkém sedmistupňovém podstavci rakev, pod níž sedí dvě ženy: na levé straně s kyticí, na pravé s černým pláštěm a bílým šátkem. Na druhém stupni od rakve jsou tři erby a na nejširší části podstavce ve spod je nápis:

"Pietate et concordia"; vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

319 761 5e

Sanchez, Thomas

Aphorismi R. P. Thomae Sanchez totam decem eius librorum de Matrimonio, doctrinam compendio continentis.

Francofurti ad Moenom: Sumpt. Johanni Georgii Muffat, Bibliopolae Brunnensis in Moravia, Literis Antonii Heinscheidtii, Anno 1712.

[I]-[XIV], 1-887, [888]-[894] s.; 8°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené světlým pergamenem. Ořízka modře natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Jedna dvojice stuh utržena.

320 108 1d

[Sauvage, Henri Michel]

Veritas Consilii Burgofonte Initi ex ipsa hujus Executione Demonstrata, seu Verum Systema Jansenismi et Evolutio Mysteriorum iniquitatis ... Tomus I., Quatuor Priores Partes Complexus.

Augustae Vindelicorum & Friburgi Brig.: Sumptibus Fratrum Ignatii & Antonii Wagner, MDCCLXIV.

[I]-[XXXII], 1-492, [493]-[496] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

321 109 1d

[Sauvage, Henri Michel]

Veritas Consilii Burgofonte Initi ex ipsa hujus Executione Demonstrata, seu Verum Systema Jansenismi et Evolutio Mysteriorum iniquitatis ... Tomus II., Posteriores Duas Partes Complexus.

Aug. Vind. et Frib. Brig.: Sumptibus Fratrum Ign. et Ant. Wagner, MDCCLXIV.

[I]-[IV], 1-528, [529]-[600] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

322 22 1b

Segneri, Paolo, S. J.

Panegyrici Sacri Ven. P. Pauli Segneri, Societatis Jesu, Ex postrema editione Italica Latiné redditi A R. P. Maximiliano Rassler, Soc. Jesu. Accedit R. P. Eusebii Truchses, ex eadem Societate oratio ad S. R. E. Cardinales habita fer. V. in caena Domini.

Dilingae: Sumptibus Johann Caspari Bencard, Viduae & Filii, Anno MDCCXXV.

[I]-[VIII], 1-656, [657]-[670] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen antikvou, částečně s italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na titulním listu perem: "Xfiani Zagiczek Curati Habichtensis."

323 741 5d

Sennyei, Ladislav, S. J.

Examen Ordinandorum Quadripartitum, Pro prima Tonsura et Minoribus Ordinibus, Subdiaconatu, Diaconatu, et Presbyteratu: Sive Institutiones Practicae, Ad Hos Non Modo Ordines rite exercendos ... Auctoribus collectae per R. P. Ladislaum Sennyei, Societatis Jesu, SS. Theologiae Doctorem

Předtitul: R. P. LADISLAI SENNYEI, SOCIET. JESU EXAMEN ORDINANDORUM QUADRIPARTITUM.

Tyrnaviae: Typis Academicis Societ. Jesu, MDCCCL.

[I]-[XVI], 1-315, [316] s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Chybí štítek.

Settelin, Franciscus

Agricultura spiritualis oder geistliches Feldtbaw, das ist Sonn=Tag=Predigen durch R. D. Franciscum Settelin, geweseten Vicarium zu Steüregg im Land Ob der Enss ... Fünffter Thail.

Saltzburg: Gedruckt und in Verlag bey Melchior Haan, Buchdruckern und Buchhandlern, Anno MDCLXXIX.

[I]-[IV], 1-549, [550]-[560] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem a květinami. Uprostřed kartuše kokrhající kohout v otevřené krajině. Nad kohoutem na nebi po stranách slunce nápis: "Caelo auspice.", pod kohoutem kniha s abecedou a srdce s monogramem: "HM." Pod kartuší stuha s nápisem: "Vigili Labore." Vše ohraničeno čtvercovým dvoulinkovým rámem; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Settelin, Franciscus

Agricultura Spiritualis, oder Geistliches Feldtbaw, das ist Fest=Tag=Predigen durch R. D. Franciscum Settelin, geweseten Vicarium zu Steüregg im Land Ob der Enss ... Achter Thail.

Saltzburg: Gedruckt und in Verlag bey Melchior Haan, Buchdruckern und Buchhandlern, Anno MDCLXXXVI.

[I]-[IV], 1-334, [335]-[352] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem a květinami. Uprostřed kartuše kokrhající kohout v otevřené krajině. Nad kohoutem na nebi po stranách slunce nápis: "Caelo auspice.", pod kohoutem kniha s abecedou a srdce s monogramem: "HM." Pod kartuší stuha s nápisem: "Vigili Labore." Vše ohraničeno čtvercovým dvoulinkovým rámem; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

326 632 5b

Schäfer, Matern

Matern Schäfers der freien Künsten, und der Weltweisheit Magisters ... Predigten auf alle Sonntage des Jahrs. Zweiter Band.

Prag: Bei Joseph Kottnauer, Buchhändler am Eingange der Jesuitengass bei 10. Jungsern Nro 230, 1793.

[I]-[VIII], [1], 2-236 s.; 8°.

Původní signatura: 22. Papírové bílé desky modře stříkané. Ořízka nezdobená. Médírytina, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozené některé listy.

Vlastnická poznámka na titulní straně perem: "Klippl"; poznámka o uložení na titulní straně perem: "J. B. 22."

327 429 3e

Schilde

Die in dem Glauben befestige und wider die Berführung des Irrthums bewaffnete Seele ... Aus dem Französisichen von Schilde. Die in dem Glauben befestige Seele.

Wien: mit Edeln v. Ghelenschen Schriften, 1784.

[I]-[XII], [1], 2-356 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy, vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

328 290 3b

Schöttl, Reginald

Novena Scoti, seu Compendiosa ilias in qua per novem controversias philosophicas Scotico-philosophica sententia proponitur, & publicae Disputationi in Conventu Landishutano, & Monacensi FF. Min. S. francisci Reformat, sub Comitibus Provincialibus exponitur, praeside P. F. Reginaldo Schöttl eiusdem Ordinis, & in Conuentu Landishutano Philosophiae Lectore.

Landishuti: Typis Simonis Golowiz, An diem Mensis Augusti MDCLXXXIX.

[I]-[XX], 1-209, [210]-[214] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy červenomodrožlutobíle mramorovaným papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text

vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Utržena část předních desek.

Vlastnická poznámka na předním přideštit perem: "Josephus Kubaczke 1712."

329 510 4c

Schwoy, Franz Joseph

Topographie vom Markgrafthum Mähren. Von Franz Joseph Schwoy. [Zweiter Band. Brünnner und Hradischer Kreis.].

Wien: Gedruckt bei Joseph Hraschanzky k. k. deutsch= und hebräischer Hofbuchdrucker und Buchhändler, 1794.

[I]-[VI], [1]-[5], 6-630, [631]-[648] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy světlezeleným papírem. Ořízka nezdobená. Viněty. Text vysázen frakturou, částečně švabachem a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

330 511 4c

Schwoy, Franz Joseph

Topographie vom Markgrafthum Mähren. Von Franz Joseph Schwoy. [Dritter Band. Prerauer, Znaymer und Iglauer Kreis.].

Wien: Gedruckt bei Joseph Hraschanzky k. k. deutsch= und hebräischer Hofbuchdrucker und Buchhändler, 1794.

[I]-[VI], [1]-[5], 6-631, [632]-[636] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědým a červenohnědě mramorovaným papírem. Ořízka nezdobená. Viněty. Text vysázen frakturou, částečně švabachem a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

331 233 2e

Silesius, Amand Hermann, OFM

Desertum Pharan Mystice Explicatum, cum Quadraginta duabus in eo Mansionibus Filiorum Israel ad Palaestinam pergentium: Id est Quadraginta Sacra, In Quadraginta uas Stationes Catholicas distributa, Quae Totidem Sacratissimae Passionis Dominicæ Mysteria exhibent.

Předitul: DESERTVM PHARAN MYSTICE EXPLICatum ... AUTHORE F.AMANDO HERMANN.

Calissii: Typis Collegii Societatis Jesu, Anno D[omi]ni 1685.
[I]-[XXXII], 1-505, [506]-[522] s.; 8°.

Lepenkové desky s modrými textilními stuhami a hřbet šitý na 3 vazy potažené světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Médirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Obě dvojice stuh utrženy.

Exlibris na předním příděstí perem: "Ex libris Joannis Skusik Parochi Geslovsis."

332 96 1d

Simon, Jordan M. T., OSA

Die Heilige Büsserinn Magdalena. In Acht Reden in der Hof= Pfarr= und Klosterkirche der PP. Augustinern zu St. Thomas vorgetragen von M. T. Jordan Simon, aus dem Gremiten Orden des Heil. Augustinus.
Prag: In der Mangoldischen Buchhandlung, 1773.
[I]-[XVI], [1], 2-388, [I]-[III], IV-LII s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy šedým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

333 110 1d

Spengler, Johann Georg

Instructio Parochi pro Visitatione Infirmorum, pro administratione Sacramentorum Poenitentiae Eucharistiae, et Extremae Unctionis pro Assistentia Extremae Luctae In Usam et Commodum Ven. Cleri Editio Quarta, Auctior. Authore R.D. Georgio Spengler, Ss.Theol.Doct.Ven.Cap.Rural.Linzgov. p.t. Dec. ac Parocho Marchdorffii. Augustae & Monachii: Sumptibus Matthaei Rieger Bibliopolae, MDCCXLIII.
[1]-[6], 7-476, [477]-[480], [1]-[3], 4-248 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Stanhurst, Wilhelm, S. J.

Trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben jest; Od S. Jána Aposstola do Srownání Aposstolského wložený, Od Weleb. Pána Patera Wilhelma Stanyhursta z Towaryšstwa Geżissowá obssírně vyložený, Od (Tit.) Tomásse Xawerya Lasstowka z Hulčina, Aposstolské Stolice Notaria, Král. Města Hradisstě faráře, a Děkana, skrz 12. lét na Postnim Kázání každý Czwtwrtek předložený.

W Trnawě: Wytisstěný w Impressy akademické, Roku 1748.

[I]-[IV], 1-594, [595]-[596] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš s renesančním ornamentem na čtyřstraném podstavci a s listy a květinami, nad níž se nachází baldachýn, z něhož vystupují dva ptáci. Uprostřed kartuše alegorie Víry (žena s křížem a kalichem); Frontispis - mědirytina: Uprostřed obrazu svázaný Kristus s vojákem, kolem něj nástroje umučení a pět kartuší s obrázky křížové cesty (modlitba v Getsemanech, bičování, pád pod křížem, svlékání, ukřižování); vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky a viněty. Text vysázen švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Steffan, Albert Franz, OP

Tubae sonitus, incitans et excitans justos et peccatores ... Geistlicher Posaunen-Schall ... Das ist Sittliche Predigen Für die Feyrtäg deß gantzen Jahrs ... Fr. Albertus Steffan, Episcopio-Tuberanus Ordinis Praedicatorum SS. Theologiae Praesentatus.

Augsburg: In Verlag Martin Happach und Franc. Xav. Schlüter 1729.

[I]-[VIII], 1-244 (Am ersten Sonntag im Advent), [I]-[XX], 1-268 (In festo Circumcisionis Domini), [I]-[XXXIV], 1-188 (Der Marianische Wunder-Baum), [189]-[196] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem, stuhami, květinami a plody. Uprostřed kartuše hlavy andělů v oblacích. Nad kartuší stuha s devízou: "Turbant, Sed extollunt."; pod kartuší oválný štítek s monogramem: "4SH"; vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Přední desky uvolněny od hřbetu, vytržena přední předsádka.

336 750 5d

Stehr, Godefridus, OPraem.

Quaestiones theologicae De Legibus in genere et specie, quas in celeberrimo Archiepiscopali Seminario Pragensi praeside admodum Reverendo P. Godefrido Stehr, Candidissimi Ordinis Praemonstratensium Canonico ... Pblice defendendas suscepit Reverendus ac Religiosus P. Ignatius Lux, Sac: Ordinis Cisterciens: Altovadi Professorus, ex Sem: S. Bernardi.

Neo Praegae: Typis Seminarii Archiepiscop: in Emmaus, per Joannem Mattis, Anno MDCLXXXIII.

[I]-[II], 1-190 s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy světlým pergamenem. Ořízka zlatě natíraná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

337 690 5c

[Storchenau, Sigismund von]

Seltne Urkunden aus dem Archive der Religionsphilosophie. Vom Verfasser derselben. Augsburg: Bei den Gebrüderm Veith, 1791.

[I]-[VI], [1], 2-442 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině stojí sv. Petr s třemi učedníky vyveden z bran vězení, nad nimiž se vznášá v oblacích chrám (symbol Božího království), Panna Maria s křížem a eucharistií a andělé držící symboly církve (eucharistie, ratolesti, klíče); vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

338 369 3c

Straka, Philipp Neri, OPraem.

Jus Objectivum Activum, et Justitia Dogmaticae, Methodicae, et Practicae in Compendio Expensa Cum annexis Thesibus Selectioribus ex Universa Theologia Dogmatico-Scholastica.

Typis Vetero-Praegae in Aula Regia apud Jacobum Schweiger, Archiepiscopalem Typograph., A. 1759.

[I]-[XII], 1-232, [233]-[258] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

339 475 4b

Suárez, Cipriano, S. J.

Cypriani Soarii é Societatis Jesu De Arte Rhetorica Libri Tres, Ex Aristotele, Cicerone & Quintiliano praecipue deprompti.

Wratislaviae: Typis Academicis Collegii Soc. Jesu, 1739.

[I]-[X], 1-139, [140]-[145], [1]-[3], 2-72 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

340 405 3e

Suárez, Cipriano, S. J.

Cypriani Soarii e Societate Jesu Artis Rhetoricae Libri III. in Tabulas Redacti, item Rhetoricae ejusdem Explicatio, seu Notae Uberrimae Ad singula prope Capita. Orationes Ciceronis majores, ac Virgilii, Horatii, Juvenalis & c. selecta.

Pragae: Typis Academicis, An. 1754.

[1]-[2], 3-750 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na přední předsádce perem: "Przihoda."

341 148 2b

Svoboda, František, S. J.

Tractatus Theologicus Scholastico-Dogmaticus et Moralis de Virtute & Sacramento Poenitentiae ex Tertia Parte Summae S. Thomae Aquinatis Doct. Angelici ... A P. Francisco Svoboda e Societate Jesu.

Olomucii: Typis Francisci Antonii Hirnle, Anno MDCCLV.

[I]-[IV], [1], 2-352, [353]-[354] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a černožlutě stříkaným papírem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

342 21 1b

Swieten van, Godefridus L. B.

Praelectiones Academicae in Part. VI. et VII. Digestorum Compositae, et in Collegio Regio-Theresiano S. J. Nobilium Traditae ... Illustrissimus Dominus Codefridus L. B. van Switen.

Vienae: Typis Joannis Petri van Ghelen, S. C. R. M. Aulae Typographi, Anno MDCCLI.

[I]-[VIII], 185-683, [684] s.; 8°.

Lepenkové desky potažené šedým papírem, na hřbetu s dvěma štítky. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně s italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris za titulním listem: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

343 292 3b

Szinerszek, József Kereszturi

De veteri instituto rei militaris Hungaricae ac speciatim de insurrectione nobilium. Pars I. Auctore Josepho Keresztury de Szinerszek.

Vindobonae: Typis Josephi Nobilis de Kurzbek, Aulae Typographi, et Bibliopolae, MDCCXC.

[I]-[XVI], 1-536, [537]-[566] s.; 8°.

Papírové desky šedé barvy. Ořízka nezdobená. Frontispis - mědirytina: V otevřené krajině se zříceninou hradu táhne vojsko, jenž má na praporci havrana. Pod výjevem nápis v novogotické kurzívě: "Ingressus Hungarorum. Arpado Duce."; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

344 734 5d

Taberna, Johann Baptista, S. J.

Synopsis Theologiae Practicae, Complectens & explicans Principia Generalia ad integram rerum moralium & conscientiae tractationem pertinentia: Qua singulae Quaestionem Resolutiones ... Tribus Partibus ... Auctore P. Joanne Bapt. Taberna, Societatis Jesu Theologo.

Coloniae Agrippinae: Sumptibus Sebastiani Ketteler Bibliopol. prope S. Paulum, sub signo Galli MDCCXIII.

[I]-[XXXII], 1-208 (PARS PRIMA), [I]-[XXIV], 1-256 (PARS SECUNDA), [I]-[XXIV], 1-270 (PARS TERTIA), [271]-[288] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

345 534 4d

Tentscher, Ignaz, S. J.

Institutiones Polemicae in Usum Auditorum Concinnatae ab Ignatio Tentscher e Societate Jesu ... Pars II.

Předtitul: INSTITUTIONES POLEMICAE .

[Pragae]: Literis Johanna Pruschin Viduae per Wenceslaum Rantzenorff Factorem, Anno a Reparata Salute MDCCLXVII.

[I]-[II], [1], 2-720, [721]-[726] s.; 8°.

Původní signatura: 11. Lepenkové desky a hřbet potažené světlehnědým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na titulní straně perem: "In Usum Theologoum studii Pragae ad S. Clementem."

346 210 2d

Tepper, Augustin, OCis.

Fragmentum Alterum Theologiae Moralis, Complectens Septem Disquisitiones Practicas De Virtutibus Cardinalibus, Contractibus, Praeceptis Decalogi & Restitutione, de Praeceptis Eccelsiae, de Beneficiis Ecclesiasticis, Jure Patronatus, & Decimis, de Immunitate Ecclesiastica, & Indulgentis, nec non de Censuris & Irregularitatibus.

Pragae in Aula Regia: Apud Franciscum Carolum Hladky, Archi-Episcop. Typograph., 1751.

[I]-[X], 1-503, [504]-[525] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

347 250 3a

Textor, Sebastian, OSB

Concionator Extra-Ordinarius, Das ist: Auserlesene Extra-Ordinari in sechs Theil verschiedene Lob=Ehr=und Lehr=Predigen. Erster, Anderer und Dritter Theil.

Augspurg: In Verlag Georg Schüter und Martin Happach, Anno 1713.

[I]-[CXXXVIII], 1-180 (Erster Theil), [I]-[XXII], 1-170 (Anderer Theil), [I]-[III], 1-158 (Dritter Theil), [159]-[176] s.; 4°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 4 vazy potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Mědirytina, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Jedna s dvojice stuh utržena.

348 251 3a

Textor, Sebastian, OSB

Concionator Extra-Ordinarius, Das ist: Auserlesene Extra-Ordinari in sechs Theil verschiedene Lob=Ehr=und Lehr=Predigen. Vierter, Fünffter und Sechster Theil.

Augspurg: In Verlag Georg Schüter und Martin Happach, Anno 1713.

[I]-[VIII], 1-202 (Vierter Theil), [I]-[XVIII], 1-352 (Fünffter Theil), [I]-[XXIV], 1-248 (Sechster Theil), [249]-[260] s.; 4°.

Lepenkové desky se zelenými textilními stuhami a hřbet šitý na 4 vazy potaženy světlým pergamenem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Jedna s dvojice stuh utržena.

Textor, Sebastian, OSB

Concionator Ordinarius, Das ist: Moral-oder Sittliche Lehr-Predigen auf alle Sonntäg des gantzen Jahrs ... Erster und Zweiter Theil ... Authore P. Sebastiano Textor, Ord. S. Bened. ex Libero Imperiali-Exempto Monasterio Ottoburano, SS. Theol. Doct. & Proto-Not. Apostol. Celsiss. ac Reerendiss. Archiepiscopi & S. R. I. Principis Salisburgensis.

Předtitul: P. SEBASTIANI TEXTOR, Ord. S. BENED./ CONCIONATOR ORDINARIUS. Das ist: Moral- oder Sittliche Lehr-Predigen auf alle Sonntags des ganzen Jahrs.

Augsburg: In Verlag Georg Schüler und Martin Happach, 1724.

[I]-[XX], 1-372 (Am ersten Sonntag im Advent), [I]-[VI], 1-304 (Auf alle Sonntags des ganzen Jahrs), [305]-[314] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s náročnými kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem, stuhami, květinami a plody. Uprostřed kartuše hlavy andělů v oblacích. Nad kartuší stuha s devízou: "Turbant, Sed extollunt," pod kartuší oválný štítek s monogramem: "4SH"; mědirytina, vlisy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na předním přideštlí perem: "Ex libris Jeremiae Nepom[uk] Longer. Presbyter Culs."

Thiébauld, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Homilien über die Evangelien auf alle Sonntage und Hauptfeste des Jahres ... Erster Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1774.

[1]-[2], 3-684, [685]-[692] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlisy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

351 43 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Homilien über die Evangelien auf alle Sonntage und Hauptfeste des Jahres ... Zweiter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1774.

[1]-[8], 9-88, [1], 2-642 (Homilien über die Evangelien), [643]-[648] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Čtenářské poznámky tužkou na okrajích kázání o jejich provedení (nejčastěji křížek nebo podtržení).

352 44 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Homilien über die Evangelien auf alle Sonntage und Hauptfeste des Jahres ... Dritter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1774.

[1]-[2], 3-810, [811]-[818] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Čtenářské poznámky tužkou na okrajích kázání o jejich provedení (nejčastěji křížek nebo podtržení).

353 50 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Homilien über die Evangelien auf alle Sonntage und Hauptfeste des Jahres ... Vierter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1774.

[1]-[2], 3-831, [832]-[841] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Čtenářské poznámky tužkou na okrajích kázání o jejich provedení (nejčastěji křížek nebo podtržení).

354 47 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Christenlehrpredigten über alle Gegenstände der Glaubens= und Sittenlehren in sechs Theilen abgefasset ... Ersten Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1775.

[I]-[LXXXII], [1], 2-634, [635]-[652] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

355 48 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Christenlehrpredigten über alle Gegenstände der Glaubens= und Sittenlehren in sechs Theilen abgefasset ... Zweiter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1775.

[I]-[VIII], [1], 2-649, [650]-[661] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

356 49 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Christenlehrpredigten über alle Gegenstände der Glaubens= und Sittenlehren in sechs Theilen abgefasset ... Dritter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1775.

[I]-[VIII], [1], 2-640, [641]-[662] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

357 51 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Christenlehrpredigten über alle Gegenstände der Glaubens= und Sittenlehren in sechs Theilen abgefasset ... Vierter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1775.

[I]-[VIII], [1], 2-634, [635]-[658] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

358 52 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Christenlehrpredigten über alle Gegenstände der Glaubens= und Sittenlehren in sechs Theilen abgefasset ... Fünfter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1775.

[I]-[VIII], [1], 2-648, [649]-[672] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou

a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

359 53 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Christenlehrpredigten über alle Gegenstände der Glaubens= und Sittenlehren in sechs Theilen abgefasset ... Sechster Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Rieger und Söhne, 1775.

[I]-[VIII], [1], 2-617, [618]-[630] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

360 40 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Homilien über die Episteln auf alle Sonntage und Hauptfeste des Jahres ... Erster Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Riegers sel. Söhnen, 1776.

[1]-[5], 6-40, [1]-[2], 3-682, [683]-[700] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

361 41 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Homilien über die Episteln auf alle Sonntage und Hauptfeste des Jahres ... Zweiter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Riegers sel. Söhnen, 1776.

[1]-[2], 3-756, [757]-[804] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Čtenářské poznámky tužkou na okrajích kázání o jejich provedení (nejčastěji křížek nebo podtržení).

362 45 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Homilien über die Episteln auf alle Sonntage und Hauptfeste des Jahres ... Dritter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Riegers sel. Söhnen, 1776.

[1]-[3], 4-710, [711]-[738] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Čtenářské poznámky tužkou na okrajích kázání o jejich provedení (nejčastěji křížek nebo podtržení).

363 46 1c

Thiébault, Martin François

Des hochwürdigen Herrn Thiebaut Lehrers der Gottesgelehrtheit und Vorstehers des Seminariums von St. Simon zu Metz. Homilien über die Episteln auf alle Sonntage und Hauptfeste des Jahres ... Vierter Theil.

Augsburg: Bei Matthäus Riegers sel. Söhnen, 1776.

[1]-[3], 4-703, [704]-[741] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek a viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

364 445 4b

Thomas Aquinatus, svatý

Tractatus Theologico-Dogmaticus De Sacramentis Novae Legis Cumprimis De Baptismo, Confirmatione, Eucharistia Ex Tertia Parte Summae D. Thomae Aquinatis a Quaestione 60. usque ad 84. exclusive, et in quartum Sententiarum a Distinctione 1. usque ad Distinctionem 13. inclusive.

Olomucii in Metropoli Moraviae: Typis Francisci Antonii Hirnle, Pro Anno 1753, vergente in 1754.

[1]-[3], 4-344, [345]-[384] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s jedním štítkem potaženy žlutočerně stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

365 608 4e

Thomasucius, Franciscus

Perfectissimus Calepinus parvus Sive Correctissimum Dictionarium Caesaris Calderini Mirani, Cui praeter ea omnia, quae ipsi alias sunt adjecta, hac novissima nostra Impressione accesserunt Additiones Doctoris Francisci Tomasucii.

Předtitul: PERFECTISSIMUS CALEPINUS PARVUS, CAESARIS CALDERINI MIRANI.

Patavii: ex Typographia Seminarii, MDCCXLIX.

[I]-[VIII], 1-448, 1-112 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů potaženy hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Signet: Dřevořez na titulním listu: V obdélném výjevu tvořeném květinami vzlétá z jedné květiny ke slunci Fénix. Slunce v jednom z paprsků drží stuhu s devízou: "POST FATA SVPER STES."; iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

366 733 5d

Tille, Johann, S. J.

Itinerarium ad Terram Sanctam, Animae Viatrici sub Clara, et Brevi Notitia Domus Exercitiorum S.P. Ignatii de Loyola ... Opera, ac studio P. Joannis Tille Societatis Jesu.

Pragae: Typis Universit. Carolo-Ferdin. In Collegio S. J. ad S. Clementem, 1747.

[I]-[XX], 1-307, [308]-[328] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy hnědočerveně zdobeným papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

367 243 3a

Tirini, Jacob, S. J.

R. P. Jacobi Tirini Antuerpiani e Societate Jesu, Commentaria in sacram Scripturam. Duobus Tomis comprehensus.
Předitul: R. P. JACOBI TIRINI ANTUERPIANI E Societate Jesu, COMMENTARIUS IN VETUS ET NOVUM Testamentum.
Venetiis, MDCCXV, Apud Nicolaum Pezzana.
[I]-[LXXVIII], 1-452 (Tomus primus), [I]-[VIII], [1]-[2], 3-322 (Tomus secundus), [323]-[582] s.; 2°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran potažené bílou usní se slepotiskem vybaveny hranovou sponou s trnem v desce a hřbet šitý na 6 vazů potažený bílou usní. Ořízka modře natíraná. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem, květinami a dvěma anděly, kteří ji drží. Uprostřed kartuše kytice svázaná do tvaru lilie; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty, tabulky. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Chybí hranová spona.

368 672 5c

Titularkalender oder Schematismus für Mähren und Schlesien, samt einem Schreibkalender für das Jahr 1797.
Brünn: Gedruckt und verlegt mit Stedlerischen Schriften.
[I]-[XXX], [1]-[2], 3-310 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 2 vazy potažené červeným papírem se zlatým slepotiskem. Ořízka zlatě natíraná. Tabulky. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a švabachem, titulní list a text tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole signatury archů a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

369 28 1b

Toletti, Franciscus

D. Francisci Toleti Societatis Jesu, ...Commentaria una cum quaestionibus. In tres libros Aristotelis De Anima.

Venetiis: MDCV, Apud Iuntas.

[I]-[VIII], 1-183 (De Anima), [I]-[XXII], 1-94 (De Prolegomenis horum librorum), [95] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s náročnými kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené černě stříkaným bílým papírem. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Oválná kartuš je obklopená renesančním ornamentem, hlavami andělů a čertů, postavami čertů a květinami. Uprostřed kartuše kytice svázaná do tvaru lilie; versálky. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhloví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na titulním listu se signaturou perem: "Bibliothecae Novii Zarenhis, R47."; Ex libris: Na předním příděščí nahoře nečitelné; Některé části vět v textu podtržené černou a červenou tužkou.

370 235 2e

[Trazberg, Franz von, OSB]

Scholasticum personae ecclesiasticae pro foro poli et soli breviarium, exhibens universam theologiam moralem, controversiis fidei et juris canonici permixtam ... Authore Francisco, Antiquissimi Monasterii Augiae maioris Brigantinae vulgo Mererau bei Bregentz Ord. S. P. Bened. ... Tractatus I., II.

Augustae Vindelicorum: Sumptibus Francisci Antonii Strötter, Bibliopolae. Typis Anton. Maximil. Heiss, Celsmi. & Revni. Princ. & Episc. Constantiensis ac Coadjunt. Aug. Typogr., MDCCXXXIII.

[I]-[XXIV], 1-248 (Tractatus I.), 1-286 (Tractatus II.) s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 6 vazů s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červenomodře stříkaná. Frontispis - mědirytina: Uprostřed výjevu obraz modlíčího se sv. Kolumbána s knihami v otevřené krajině s opisem: "S. P. COLUMBANUS, primus Fundator et Abbas Augiae Majoris Brigantinae." Kolem obrazu cherubové se stuhami, na levé straně stuha s nápisem: "Haec est generatio Quaerentium Eum," na pravé straně stuha s nápisem: "Quaerentium faciem Dei Jacob. ps. 23." Nad obrazem malý obrázek modlíčího se sv. Benedikta a dva cherubové drží stuhu s nápisem: "S. P. BENEDICTUS GLORIA ET HONORE CORONATUS." Pod obrazem se v místnosti modlí svatí a světice. Pod výjevem nápis v antikvě: "SS. GALLUS ET MAGNUS ABBAT. THEODORUS, ATTALUS, EUSTASIUS, CHAGNOALDUS, SIGEBERTUS, ET BABOLENUS CONFESS. BB. SIGEBERTUS, PLACIDUS, ET MERBODUS MM. AC B. HABERILIA V. MIRACULUS CLARA."; vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhloví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

371 651 5b

Trithemius, Johann

Johannis Trithemii primo Spanheimensis deinde Divi Jacobi Peapolitani Abbatis Steganographia, quae hucusque a nemine intellecta, sed passim ut supposititia, pernicioza, magica et necromantica, reiecta, elusa, damnata et sententiam inquisitionis passa.

Norimbergae: Apud Joh. Fridericum Rudigerum, Anno MDCCXXI.

[I]-[VIII], [1], 2-395, [396]-[400] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní a červenobíle zdobeným papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou a frakturou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Poškozeny desky.

372 266 3b

Turlot, Nicolo

Il tesoro della dottrina Christiana opera esimia Latina di Monsignor Niccolo Turlot Dottore di Sacra Theologia, Prevosto, e Vicario Generale nella Chiesa Cattedrale di Namur ... Tomo primo.

In Venetia, MDCCXLII, presso Gio: Battista Recurti.

[I]-[VII], 1-8, [9]-[86] (chybí), 87-714, [715]-[719] (chybí), [720]-[730] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy světlým pergamenem. Ořízka nezdobená. Signet: Dřevořez na titulním listu: Kartuše tvořená renesančním ornamentem a rostlinými motivy. Uvnitř kartuše v oblacích alegorie Víry (žena s křížem a plamenným srdcem); vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Chybí předeštlí, předsádky a některé listy, poškozeno červotočem.

373 241 3a

Tylkowski, Adalbertus, S. J.

Breviarium Concionatorium Pro Dominicis, á Dominica Adventus, usque ad Dominicam Paschae. Seu: Pars Hyemalis.

Constantiae: Apud Johannem Christophorum Baeurlein, Bibliopolam Ulmensem, Görlin. Haered., Anno MDCCXXI.

[I]-[VI], 1-508, [I]-[XXXIV], 1-164, [165]-[180] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s náročnými kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka hnědě stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek,

iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

374 744 5d

Ulmisches Kirchen= Gesangbuch Worinnen alle in Löbl. Stadt und Landschafft bei dem öffentlichen Gottesdienst gebräuchliche ... Gesänge oder Lieder enthalten.

Ulm: 1767, in der Bartholomäischen Buchhandlung.

[I]-[XXII], [1], 2-426, [427]-[436] s.; 8°.

Dřevěné desky s vnitřním skosením hran a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Třikrát odstupňovaná architektura. Nahoře varhaník hraje na varhany, kolem něj andělé s trubkami, houslemi a citerou. Uprostřed král hraje na harfu, kolem něj ženy, nad nimiž se vznáší holubice. Anděl ukazuje králi listinu s nápisem: "Lob singet Ihm klüglich Ps. 47 v 8." U nohou mají notové sešity. Dole veduta opevněného města, jež je obklopena trubkami a flétmani"; vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na přední předsádce perem: "Johannes Raus von Bermeringen 1768"; na předsádkách a příděštích malůvky a poznámky různého charakteru.

375 138 2a

Urtlauff, Placidus, OSB

Altare Thymiamatis Singulis Anni Dominicis fumigans. Sive Sacrae Conciones in Omnes et Singulas Anni Dominicas, Sittliches Rauch - Altar, so an allen Sonntagen des Jahrs rauchet. Das ist : Sonntags= Predigen aufs gantze Jahr.

Nürnberg: In Verlegung Johann Christoph Lochners, Buchhändlers, Anno 1706.

[I]-[XXIV], [I], 2-350 (Dominica prima Adventus), [I]-[XXXXIV], 1-255 (Immaculatae conceptionis B.M. Virginis), [I]-[XXX], 1-391 (Pro Festo Circumcisionis Dominicae), [392]-[400] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na titulní straně perem: "Ex libris Andrei Antonyi Prutzer."

376 716 5d

Verus operarius in vinea Domini seu compendium veritatum e variis authoribus excerptarum.

Olomucii Moravorum: Typis Josephae Hirnlianae; Factore Josepho Francisco Loserth, [1772].

[1]-[5], 6-132 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

377 140 2a

Viennensis, Patricus, OFM Cap.

Coelum Apertum Offener Himmel. Und in Solchen zur Glory Gottes die hervorleuchtende Sonne in den Glantz aller Heiligen. Das ist: Magnus Aurelius Augustinus Hipponensischer Bischoff ... Von Patre Patritio Viennensi Capuciner= Prediger.

Gedruckt in der Königlichen Haupt= Stadt Ollmütz, 1728.

[1]-[11] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Frontispis - mědirytina: Obraz s rámem v němž je zobrazen sv. Augustin s mitrou, berlou a plamenným srdcem. Pod obrazem rozvinutý list s nápisem: "Vera Effigies Magni Patris S: Aurelii Augustini Episcopi Hypponen: Eccl: Dot: et Canon: Regul: legislatoris. iuxta Romanum originale in Vaticano." Pod vyobrazením nápis: "P. Antonius Lublinsky Canon. R. Lateran: Olom. omnibus cultoribus humil: Dicat."; mědirytiny, vlysy, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

Čtenářské poznámky perem.

377/1 140 2a

Kristen, František, S. J.

Problema Theologico-Scripturismicum ... Argumento desumpto occasione materiae de ineffabili Incarnationis Mystero, Angelis & Actibus Humanis anno hoc in Theologia Scholastica explanatae.

Gedruckt in der Königlichen Haupt= Stadt Ollmütz, 1729.

[1]-[4] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/2 140 2a

Plenitudo Gloriae Caelestis, et Terrestris, qua S. Joannem Nepomucenum, Metropolitanae Ecclesiae Pragensis Divi Viti olim Canonicum, et Collegiatae ad omnes Sanctos Decanum, tum Martyrem Christi Invictissimum, nunc Regni Bohemiae, et Fama Periclitantium Peculiarem.

Vetero-Pragae, Typis Wolffgangi Wickhart, Archi-Episc. & Inclitorum Regni Bohemiae Statuum Typographi, MDCCXXX.

[1]-[14] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/3 140 2a

Sanctimonia et Magnificentia in Sanctificatione Deo ... Ac Voce Dei Ter Sancti Joannis Nepomuceni, quam Jure repraesentationis Posteritas Nepomucena Matris inter rudera delitescens Filia Saara Super Magnifico Honoris & Gloriae Theatro in vertice Montis viridis.

Typis Litomisslii, Joannis Kamenicky, Anno 1730.

[1]-[10] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/4 140 2a

Sancti Joannis Nepomuceni, Ob fidelem Sacri Sigilli Custodiam Martyris invictissimi Gloriosus In montem Domus Domini Ascensus.

Brunae: Typis Jacobi Maximiliani Swoboda, [MDCCXXX].

[1]-[5] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/5 140 2a

Dreyhausen, Johann, S. J.

Factum in Coelo Silentium! Apoc: 8. 1. Sive Sancti Martyris Dei Joannis Nepomuceni
In victum Silentium, Benedicti XIII.

Cum Licentia Ordinarii. Typis Olomucensibus, [MDCCXXXI].

[1]-[7] l.; 4°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře
stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá
záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.*

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/6 140 2a

Förschan, Johann, S. J.

Factum in Coelo Silentium! Apoc: 8. 1. Sive Sancti Martyris Dei Joannis Nepomuceni
In Victum Silentium, Benedicti XIII.

Cum Licentia Ordinarii. Typis Olomucensibus, [MDCCXXXI].

[1]-[7] l.; 4°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře
stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá
záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.*

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/7 140 2a

Hainn, David, S. J.

An Gottes Seegen ist alles gelegen, oder Das wahre Stern= Blück deren Rechtgläubigen
In dem Blorreichen Blut= Zeugen Gottes Ioanne von Nepomuck als einen besondern
Glücks= Patron.

Troppau: Gedruckt bei Johann Wentzl Schindler, Anno 1728.

[1]-[8] l.; 4°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře
stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou.
Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.*

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/8 140 2a

Nejczistssi Hwězda Jitřni Swatý Jan Nepomucký v prostřed mlhy slawně stkwauci.

Wytiskl w Hoře Kuttný, Jiří Wojtěch Kyncl, Léta Páně 1730.

[1]-[8] l.; 4°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.*

377/9 140 2a

Ehrenberger, Stanislav Josef Alexej

Crux Stella Der Höchst= erfreulichste von ungestümmer Wasse= Wutt in abweg= getriebene Schiffleuthe Zum Gewünschten Port Leitende Creutz= Stern ... Als welches: Das Schrifften Joannis von Nepomuc, Ehemaligen der Heil. Prager= Metropolitan= Kirchen Domherrn.

In der Königl: Allt= Stadt Prag: Gedruckt bei Johann Wentzel Helm, [1729].

[1]-[8] l.; 4°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.*

377/10 140 2a

Richter, Andreas Antonius

Fidelis Minister Jesu Christi Coloss: I. Vers. VII. Der liebe und getreue Diener Christi Jesu. Das ist: Der Seelige Ertz= Martyrer Fidelis von Sigmaringen auss Schwaben dess Heilig= Seraphischen Capuciner Ordens.

Troppau: Gedruckt bei Johann Wentzl Schindler, Anno 1729.

[1]-[10] l.; 4°.

*Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.*

377/11 140 2a

Nosek, Václav Antonín

Pretiosus Lapis Adjutorii (a) In omni necessitate tribulationeque nostra (b) Primus Sacramentalis Sigilli affertor, arcani fidei sanguine obsignans, (c) Sanctus Joannes Nepomucenus, Magnus Christiani Orbis Thaumaturgus ... W Žďárském w nowě wystaweném na způsob hwězdy kostele předstawený od Morawského faráře Wáclawa Antonina Noska.

Brunae: Typis Jacobi Maximiliani Svoboda, [1730].
[1]-[8] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/12 140 2a

Khell, Jan Josef

Nowý Elizeus Jan Nepomucký Welikého Eliásse Nedotekaucýho Bernarda Nebeské Královný Marie Panny milého kaplana věrný Minisster ... Na Hoře Zelené ... Předstawený Od Jana Jozeffa Khella.

Wytisštěno v Brně: u Jakuby Maximiliána Swobody, Léta 1730.

[1]-[8] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/13 140 2a

Decretum inter Collegium Societatis Jesu Torunense Actores, atque Magistratum et Communitatem Torunensem Citatos, latum anno Domini 1724.

[1]-[11] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Iniciály, viněty. Text vysázen antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/14 140 2a

Christen, František, S. J.

Problema Theologico-Scripturismicum ... Sumpto Argumento ex memorabili eventu, cujus acta SS. ad diem 6. Junii meminerunt. Divus Patriarcha Norbertus (Dei Eucharistici, ac fidei Catholicae contra Tancelinum, ejusque sequaces haereticos defensor accerrimus) ... An Divus Norbertus videndo stillam rubentem, verum sanguinem Christi videritae.

Cum Licentia Ordinarii. Typis Olomucensibus, [MDCCXXIX].

[1]-[7] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/15 140 2a

Genuina Facti & Juris Species, in Sachen dess von N. V. Priore, Vicario, und gesambten Convent der Carthaus Vallis Josaphat zu Ollmütz wider Das getreue Dom= Capitul allda Petitorie angesprochenen und durch Rechtlichen Ausspruch de publicato den 27. Junii Anno 1721 dem klagenden Theil zu erkannten.
Gedruckt zu Brünn: Bei Jacob Maximilian Swoboda, Im Jahr 1724.
[1]-[33] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Mapy, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/16 140 2a

Saeculum Coronatum. Gloriose Omnisosa Futuri Secundi Saeculi Idea. Auspice Rege Saeculorum Immortali, Deo Ter Optimo Maximo Coronam Anni Benignitatis Centesimi Anno Aerae Christianae MDCCXXIV.
Olomucii: Typis Joannis Adami Auinger, Anno MDCCXXIV.
[1]-[37] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/17 140 2a

Serenissima Ter Augustae Diei Vespera in qua Consummato adultae gloriae meridie ... In perenne Submissionis monimentum, suos testatura lactus Bohemia in Pragensi Metropolitana Divi Viti Basilica, funebri Pompa per triduanas exquias parentavit.
Pragae: Typis Universitatis Carolo-Ferdinandae in Collegio Societatis Jesu ad S. Clementem, per Joannem Staub Factorem, [1720].
[1]-[12] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/18 140 2a

Richter, Andreas Antonius

Neue Magdalena. Jemahls eine grosse Sünderin Alsdann ein grosse Büsserin Nunnehro ein grosse Fürsprecherin. Das ist: Die durch die rechte Hand dess Höchstens von den Sünden= Fall auffgerichte Büsserin Heil. Margaritha von Cortona auss den Dritten Orden dess Heil. Francisci Seraphici.

Troppau gedruckt: Bei Johann Wentzel Schindler, Anno 1729.

[1]-[6] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/19 140 2a

z Mikulova, Václav

Der Hell= glanssende und allerreineste Tugend= und Ehren= Spiegel. Das ist: Der grosse Heilige Patriarch Norbertus, dess Heiligen Canonischen und betreiten Praemonstratenser= Ordens Stüffter, Ertz= Bischoff zu Magdeburg ...vorgestellet.

Gedruckt zu Ollmütz, Im 1727 Jahr.

[1]-[6] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

377/20 140 2a

Celebrati Deorum Plausus Editio Iovis Austriaci Incremento. Bunst= Bewogen= Mistrolockender Bötter Saal bei der höchstglückseeligsten Erbfolg und Bermehrung ... Den 13. Tag nach der hohen Geburth, welche den 13. April 1716 Europam erfreuet.

Gedruckt zu Brünn: Bei Johann Frantz Swoboda, 1716.

[1]-[6] l.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy, iniciály, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví, dole stránkové kustody a signatury archů. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

378 265 3b

[z Veleslavína, Daniel Adam]

[Kroniky dvě o založení země české.]
[W Starém městě Pražském, MDLXXXV]
[I]-[LXVI], 1-360, [361]-[400] s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní a červenočerným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Potrhaný papírový pokryv na hřbetě, chybí titulní list, některé listy uvolněny a poškozeny.*

Exlibris na první straně: Oválné razítko s paprsky s nápisem: "JEDNOTA SVAT: JOSEFA ve VELKÉM MEZIŘÍČÍ"; Údaj o odkazu na předním příděští perem: "Malaušeli Chnislav v Meziříčí odkázané 1. Prosyn: 1860."; Čtenářské poznámky v textu perem a oranžovou tužkou: podtrženy, ohraničeny a poznamenány vybrané pasáže.

379 529 4d

Villaume, Peter

Praktisches Handbuch für Lehrer in Bürger= und Land= Schulen, von Villaume. Neue Auflage.
Wien: Gedruckt im k. k. Taubstummen= Institute, 1789.
[I]-[III], IV-XVI, [1], 2-239, [240] s.; 8°.

*Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní a světlehnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.*

380 2 1a

Vornholz, Werner

Trifolium Mystico-Floridum. Das ist: Sinn= und Lehr= reicher aus Heiliger Schrift und anmuthigen Vätter= Sprüchen in Drei Theile zusammen getragener Land= Stadt= und Dorff= Prediger ... Erster, Zweiter und Dritter Theil ... durch Wernerum Vornholtz, Canonicum Seniore und scholasticum auch 24. Jährigen Curatum daselbst. München und Saltzburg: In Verlegung Endters, W. M. seel. Töchtern und Engelbrechts seel. Wittib. Buchhändlern von Nürnberg, 1735.

[I]-[XVI], 1-366 (Am ersten Sonntag im Advent), [I]-[XVIII], 1-312 (Am heiligen neuen Jahrs Tag), [I]-[XVI], 1-272 (Von der Erz-Bruderschaft der allerheiligsten Dreifaltigkeit), [273]-[276] s.; 4°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace na jednoduché lince, dole stránkové kustody, signatury archů a normy. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

381 291 3b

Weislinger, Johann Nikolas

Des allenthalben feindseligst angegriffenen Joannis Nicolai Weisslingers etc. Höchst=billig= und Gründlichen Antwort etc. Zweiter Theil, Worinnen der Prädicanten unbesugte Klagen wider uns Catholische und insonderheit wider mich vorläufftig zernichtet werden.

Capell unter Rodeck in Verlag des Authoris, Anno 1736.

[1]-[2], 3-687, [688]-[722] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

382 710 5d

Weislinger, Johann Nikolas

Des allenthalben feindseligst angegriffenen Joannis Nicolai Weisslingers ... höchst=billig= und Gründliche Antwort, auff die Unbillig= und grundlose Klagen der Un= Catholischen Herren Prediger, Lehrer und Scribenten.

Capell unter Rodeck in Verlag des Authoris. Zu haben bei Martin Wagner in Oberammergau, Anno MDCCXXXVI.

[I]-[XLVIII], 1-660, [661]-[688] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Frontispis - mědirytina: Oválný portrét rytíře řádu sv. Jana v hábitu na podstavci, na němž je znak řádu. Kolem portrétu opis: "FRANCISCUS CHRISTOPH, HIRSINGER COMMENDATOR ORD. S. IOAN. HIEROSOLY. Argent et Selestia, AEt. Suae LXXV. 1733."; vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

383 717 5d

Weissenbach, Joseph Anton

Die Vorbothen des neuen Heidenthums und die Anstalten, die dazu vorgekehret worden sind, von Joseph Anton Weissenbach, der Gottesgelehrtheit Doctor ... Zweiter Band. [Basilej], 1782.

[1]-[7], 8-334, 1-60 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet s polem zdobeným válečkovým desénem a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní a černě stříkaným bílým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

384 144 2b

Weisspacher, Martin

Überflüssig heiliges Petriner=Jahr. Das ist Kurtze Lebens=Beschreibung der jenigen so in dem Ehrwürdigen Petriner oder Welt= Priester= Stand, von der ersten Weihe, biss auf die höchste Würtze heilig gelebt und mit herzlichen Wunder= Zeichen geleuchtet haben. Auf alle Tag dess gantzen Jahrs ... von ... Herrn Martin Weisspacher, dess Lobl. Collegiat-Stüffts S. Petri zu Seetirchen Canonicum Curatum, auch wohl= ermelten stüffts Administratorm.

Saltzburg: In Verlag Johann Dratzieher, Buchhandlers allba Anno MDCCXXVI. Gedruckt bei Johann Joseph Prambsteidl, einer Lobl. Landschafft= und Stadt= Buchdruckern.

[I]-[XVI], 1-442, [443]-[516], 1-155, [156]-[180] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s náročnými kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Vlastnická poznámka na titulním listu perem: "Xtiani Zagiczek Cath. Cur. Olom. Capell: 1731."

385 758 5e

Werlensis, Dionisius, OFM Cap.

Pseudo-poenitens correctus sive doctrina ecclesiae catholicae & sanctorum solemniorumque doctorum de vera poenitentia, calamitissimum hoc rerum statu (quando plurimi semetipsos Poenitentia Falsa decipiunt) ... per F. Dionisium Werlensem Provinciae Colon. Capucinum.

Coloniae Agrippinae: Apud Joan[nes] Schlebusch, propé aream summi Templi, vulgó am Hoff im Kaltenberg, 1692.

[I]-[XX], 1-288 s.; 16°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Plíseň na deskách.

386 771 5e

Werner, Franz, S. J.; Frantz, Ignaz, S. J.

Propositiones Scholastico-Dogmaticae de Virtutibus Divinis Fide, Spe, & Charitate, nec non Sacramento Poenitentiae Extremae Unctionis, Ordinis, & Matrimonii, quas in Alma, Caesarea, Regia, ac Episcopali Universitate Olomucensi Societatis Jesu.

Olomucii: Francisci Antonii Hirnle, Anno MDCCLV.

[I]-[XXII], [1], 2-473, [474]-[476] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy hnědou usní a černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Poškozeny desky i hřbet.

387 694 5c

Widenhofer, Franz Xaver, S. J.

Sacrae Scripturae dogmatice et polemice explicatae. Pars prima sive Testamentum Vetus, in quo et Apparentes Antilogia explicantur ... Authore R. P. Francisco Xaverio Widenhofer, S. J. ... Partis Primae Tomus II.

Augustae & Wirceburgi, 1753: Impensis Martini Veith, Bibliopolae Augustani. Typis Joannis Jacobi Christophori Kleyer Univ. Wirceb. Typ. P. II.

[I]-[XVI], 1-576 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Text vysázen antikvou, částečně

italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na přední předsádce perem: "Ex Libris Josephi Pahnost Thli."; Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Josephi Pahnost." a Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

388 695 5c

Widenhofer, Franz Xaver, S. J.

Sacrae Scripturae dogmaticae et polemice explicatae. Pars prima sive Testamentum Vetus, in quo et Apparentes Antilogia explicantur ... Authore R. P. Francisco Xaverio Widenhofer, S. J. ... Partis Primae Tomus III.

Augustae & Wirceburgi, 1753: Impensis Martini Veith, Bibliopolae Augustani. Typis Joannis Jacobi Christophori Kleyer Univ. Wirceb. Typ. P. III.

[I]-[II], 577-1132 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a dvěma štítky, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně natíraná. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris na přední předsádce perem: "Ex Libris Josephi Pahnost Thli."; Exlibris na titulním listu perem: "Ex libris Josephi Pahnost." a Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

389 759 5e

Wissinger, Franz, S. J.

Exegesis Theorico-Practica Super Ecclesiasticorum Praeceptorum Quinarium Laconice concepta, cum Annexis Thesibus ex Universa Theologia Scholastica quas in Alma, Caesarea Regia, ac Episcopali Universitate Olomucensis Societatis Jesu.

Olomucii: Typis Antonii Francisci Hirnle, Anno MDCCXXXVIII.

[I]-[VIII], [1], 2-408, [409]-[414] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet potaženy černě stříkaným hnědým papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

390 483 4b

Wissinger, Franz, S. J.

Libella Theologico-Polemica Veritates Catholicas Cum fallaciis Sectariorum hodeimorum De Deo Uno Et Trino Ponderans, Annexis, Ex Universa Theologia Scholastica Thesisibus, Quas In Alma, Caesarea, Regia, ac Episcopali Universitate Olomucensi Societate Jesu.

Pragae: Cum Licentia ordinarii. Typis Francisci Antonii Hirnle, Anno MDCCXLIV.
[I]-[XVI], [1], 2-279, [280] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 2 vazy potažené černožlutě stříkaným papírem. Ořízka modře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

391 652 5b

Witweiler, Georg, S. J.

Catholisch Hausbuch dess Ehrw. P. Georgii Witweilers, Priesters der Gesellschaft Jesu und Doctoris Theologi. In welchem die allgemeine Christliche Lehr und Leben auss H. Schrifft nach Ausslegung ... in drei Theil abgetheilt.

Gedruckt zu Cöllen: In Verlag und Druckerei Johann Wilhelm Friessems Burgern und Buchhändlers daselbsten, Anno 1683.

[I]-[IV], 1-752, [753]-[764] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy černožlutě stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.

Stupeň zachování knihy: Poškozeny desky.

392 654 5b

Wolff, Franz, S. J.

Commentarium in Sacram Scripturam, in quo Praemissis ejusdem Prolegomenis et Compendiaria Singulorum Librorum Synopsi ... A P. Francisco Wolff e Societate Jesu ... Pars I.

Předtitul: COMMENTARIUM IN UNIVERSAM SACRAM SCRIPTURAM IN IV. PARTES DISTRIBUTUM.

Olomucii in Metropoli Moraviae: Typis Josephae Hirnlianae, Factore Martino Francisco Karletzky, Anno MDCCLXVIII.

[I]-[IV], V-XVI, 1-254 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potaženy šedým papírem. Ořízka nezdobená. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a poznámky.

Stupeň zachování knihy: Poškozené desky.

Čtenářské poznámky na předešlích a předsádkách perem vypsane některé části textu.

393 474 4b

Zahrádka, Jan, S. J.

Ternio Praeceptorum Divinorum ad Cultum Dei Spectantium, Variis Quaestionibus Moralibus, et Polemicis Illustratus, cum Annexis Thesibus ex Universa Theologia Scholastica.

Olomucii: Typis Antonii Francisci Hirnle, Anno MDCCXXXIX.

[I]-[XXII], [1], 2-530, [531]-[536] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 3 vazy potažené černožlutě stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, iniciály, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

394 473 4b

Zacharias á Sancta Elisabeth

Quaesitorum Theologico-polemicorum Pars II. Complectens Novem Controversias posteriores ... Auctore P. Zacharia a S. Elisabeth, e Clericis Regularibus Paup. Matris Dei Scholarum Piarum Sacerdote professo.

Oppaviae: Typis Joannis Wenceslai Schindler, Typog. Privil. 1739.

[I]-[XII], 542-1422, [1423]-[1430] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 4 vazy s jedním štítkem, vše potažené hnědou usní se slepotiskem. Ořízka červenomodře stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen antikvou, částečně italikou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.

Stupeň zachování knihy: Dobrý.

395 633 5b

Zaupser, Andreas

Über den falschen Religionseifer auf Beranlassung der Nachricht von dem letztern Londner= Aufruhr. Von Andreas Zaupser, kurpfalzbaierischen Hofkriegsraths= Sekretär.

Frankfurt und Leipzig, 1781.
[1]-[9], 10-136 s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet se dvěma štítky, vše potažené šedým papírem. Ořízka natíraná červeně. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně italikou a antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů a normy.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

Exlibris za titulním listem: Joseph Carolus Pahnosta - oválé razítko s písmeny PJC.

396 482 4b

Zubereitung zu einem Glückseligen Tod, aus dem französischen in das deutsche übersetzt. Von einem Priester der Gesellschaft Jesu.

Wien: Gedruckt Joh. Thomas Trattner, K. K. Hof- und N. De. Landschaftsbuchdruckern und Buchhändlern, 1761.

[1]-[7], 8-190, [191]-[192] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 2 vazy potažené černožlutě stříkaným papírem. Ořízka červeně stříkaná. Vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou, částečně antikvou. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody a signatury archů.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.

397 648 5b

Zürcher von Guldenpöck, Gabriel

Prophetische Klag=Posaune in Sion, welche einen Evangelischen Klang von sich giebt ... Sonn= und Feyertägliche Predigen auf einen Jahr=Gang ... durch Herrn Gabriel Zürcher von Guldenpöck, Proto-Notarium Apostolicum.

Wien: Verlegts Johann Schmidt, 1737.

[I]-[XVI], [1], 2-460 (Am ersten Sonntag im Advent), [1], 2-362 (Am apostolischen Fest- und Ehren- Tag des heiligen Andreas), [363]-[380] s.; 8°.

Lepenkové desky a hřbet šitý na 5 vazů s nárožními kolky s dominantou a jedním štítkem, vše potažené hnědou usní. Ořízka červeně stříkaná. Mědirytiny, vlysy z tiskařských ozdůbek, versálky, viněty. Text vysázen frakturou a švabachem, částečně antikvou a italikou s marginálními poznámkami, titulní list tištěn červenočerně. Nahoře živá záhlaví a arabská paginace, dole stránkové kustody, signatury archů, normy a poznámky.
Stupeň zachování knihy: Dobrý.